

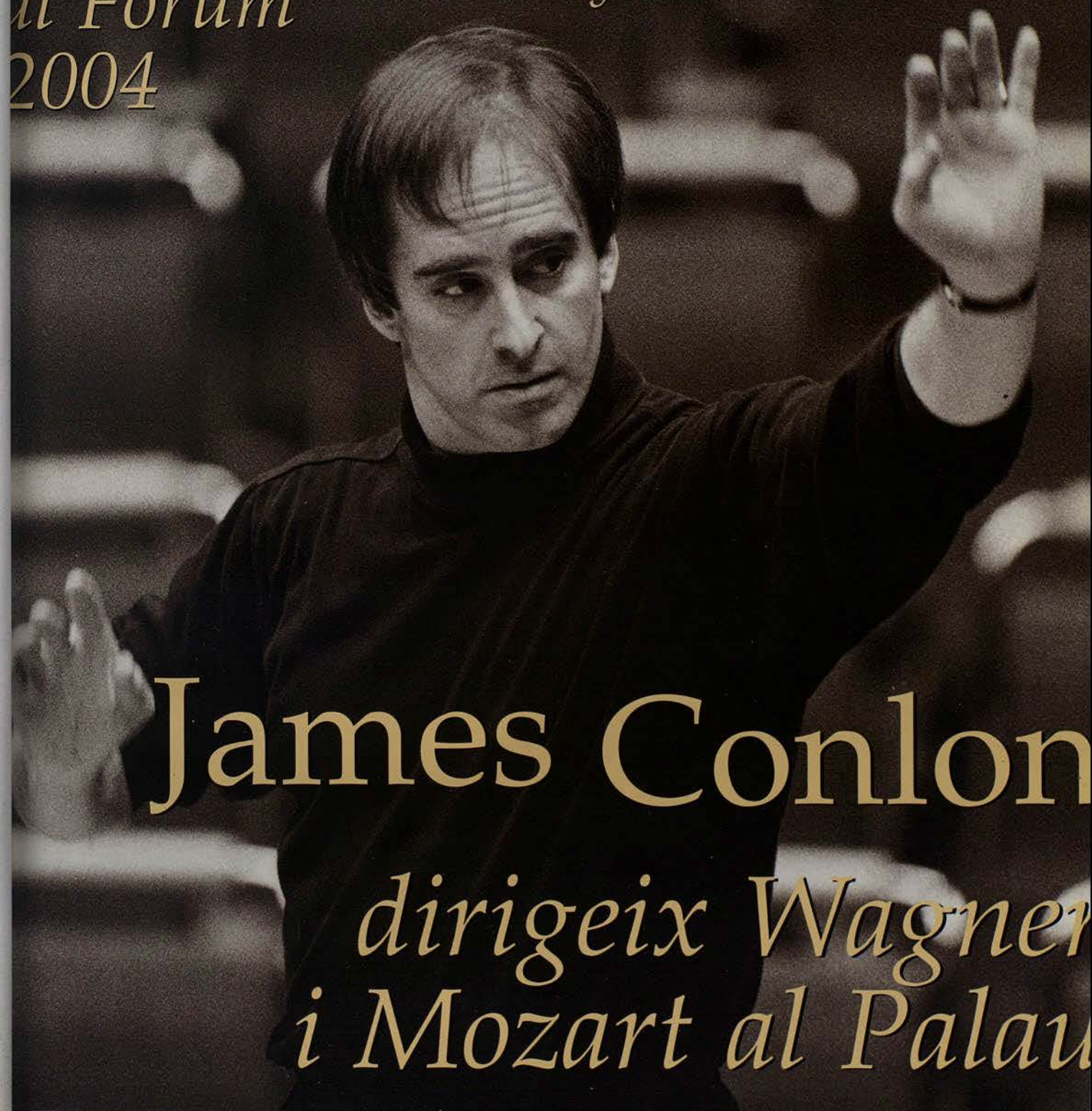
catalunya música

revista musical catalana

GENER 2002
NÚMERO 207
3 EUROS

*La música
al Fòrum
2004*

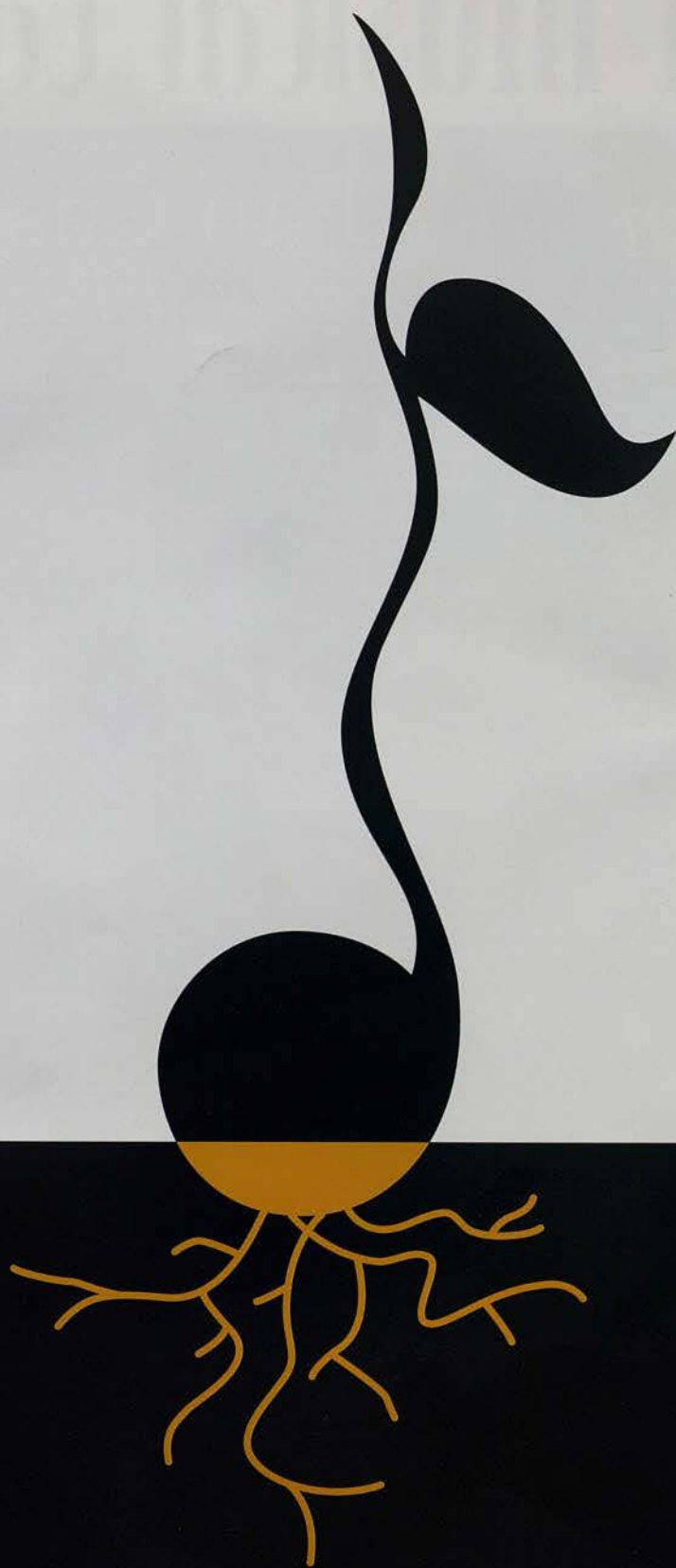
*Pau Casals, als 125
anys del seu naixement*

James Conlon

*dirigeix Wagner
i Mozart al Palau*

el somni s'està fent realitat
EL PALAU DE LA MÚSICA DEL SEGLE XXI

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

Catalunya música 2007

revista musical catalana

3a ÈPOCA ANY XIX
GENER 2002

Consell Editorial: Fèlix Millet (President), Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Joan M. Clavaguera, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Xavier Montsalvatge, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla i Jordi Rueda.

Consell de Direcció: Pere Artís (editor), Pere Burés (coordinació amb Catalunya Música), Jaume Comellas (direcció periodística) i Lluís Millet (direcció musical)

Disseny: Ferran Sendra

Secretaria de Redacció: Teresa Martínez

Publicitat: Couvert Park, S.L.
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11
08010 Barcelona

Preimpresió: Ormograf, S.A.

Impressió: Agpograf, S.A.

Distribució: Distribarna, S.A.

Dipòsit legal: B-34.432/83
ISSN: 1136-7458

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, ROBERT BENITO, CESC, JAUME COMELLAS, JOAN DESCALS, MARIA GRATACÓS I MONLLOR, JORDI MALUQUER, JORDI MORA, MARIA LLUÏSA MORAN, EDUARD V. PATSI, TILBERT DÍDAC STEGMANN, ALBERT SUÑÉ, ROSA TARROJA MARCO, FRANCESC TAVERNA-BECH, LUCIANO TORTORELLI, LLUÍS TRULLÉN, ESTER VENDRELL I JOSEP VILA.

catalunya música/revista musical catalana
sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
E-mail: revista@palaumusica.org

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors.

"Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció.

© de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2002.

Portada: James Conlon
(foto: Klaus Rudolph).

EDITORIAL PANORAMA

Sergiu
Celibidache

L'Esbart Dansaire de Mollet obre
el cicle Cobla, Cor i Dansa
al Palau el 19 de gener

TEMA

Pau
Casals

MUSICALIA

Miguel Baselga

SCHERZANDO DISCOS CONCERTS

- 5** Sense nom
- 7** Carme Karr. "Ut musica et poesis"
per Rosa Tarroja Marco
- 9** Recordant Sergiu Celibidache
per Jordi Mora
- 11** L'obra *Concerto catalano* homenatja Andrés Segovia
a Florència
per Luciano Tortorelli
- 13** Mikrokosmos: Pau Casals: un record personal
per Pere Artís
- 15** Tangents: Juan Bautista Otero
per Jordi Maluquer
- 18** Fòrum 2004 i música
per Jaume Comellas
- 19** Salvador Brotons, protagonista del cicle Cobla, Cor i Dansa al Palau
per RRM
- 20** Noves obres de repertori de l'Orfeó Català
per Josep Vila
- 21** Crítiques
per F. Taverna-Bech, Lluís Trullén, Jaume Comellas, Robert Benito, Maria Gratacós i Albert Suñé
- 29** Pau Casals. Als 125 anys del seu naixement
- 30** La Pau de Pau Casals
per Joan Descals
- 32** Pau Casals i l'Orfeó Català
per Pere Artís
- 36** Pau Casals com a pedagog del violoncel
per Tilbert Didac Stegmann
- 40** Miguel Baselga. Reinterpretació del piano d'Albéniz
per Maria Gratacós i Monllor
- 42** Renée Fleming, Christoph Prégardien, James Conlon, Philharmonia Orchestra amb Lorin Maazel, London Symphony Orchestra amb André Previn, Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, Alba Ventura
per Lluís Trullén
- 46** Pfitzner: un altre músic oblidat del postromanticisme
per F. Taverna-Bech
- 47** L'Orfeo de Monteverdi torna al Liceu
per J.C.C.
- 48** Catherine Allard-IT Dansa. Una jove companyia i un projecte educatiu
per Ester Vendrell
- 52** Música encreuada
per Eduard V. Patsi
- 53** per Cesc
- 54**
- 56**

**LOCALITATS
A LA VENDA**

Cobla, Cor i Dansa

IV temporada 2002

Concert núm. 1

Dissabte, 19 de gener, 19 hores
Esbart Dansaire de Mollet

Joan Vallbona, director

Cant Espiritual

música: X. Montsalvatge • coreografia: A. Sans

Pagesos i Senyors

música: M. Oltra • coreografia: J. Vallbona

Temps de Llegendes

música popular • coreografia: A. Sans i J. Vallbona

Concert núm. 2

Dissabte, 16 de febrer, 19 hores

Cor Lieder Càmera

Adolf Pla, piano

Josep Vila i Casañas, director

Obres per a cor i piano de:

*F. J. Haydn, G. Rossini, J. Brahms i
cançons populars i tradicionals catalanes*

Concert núm. 3

Dissabte, 23 de febrer, 19 hores

**Cobla Sant Jordi -
Ciutat de Barcelona**

Cor Albada

Jordi León i Esteve Nabona, directors

*«Concert Homenatge a Manuel Oltra
en el seu 80è aniversari»*

Obres de:

M. Oltra, R. Lamote, J. Serra i M. Saderra

Concert núm. 4

Dissabte, 2 de març, 19 hores

**Cobla Sant Jordi - Ciutat
de Barcelona**

Sergi Alpiste, violí

Salvador Brotons, director

Obres de:

*E. Toldrà, H. Vilamanyà,
S. Brotons (obra d'encàrrec), F. Martínez i
Comin i el concert per a violí i cobla de A. Cobi Grau*

Concert núm. 5

Dissabte, 9 de març, 19 hores

Cobla La Principal de la Bisbal

Francesc Cassú, director

Obres d'autors vinculats a la cobla bisbalenca:

*E. Barnossell, R. Viladesau, C. Saló, R. Ferrer,
J. Cassú, F. Cassú i E. Saló entre d'altres*

Concert núm. 6

Dissabte, 6 d'abril, 19 hores

Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona

Cobla Mediterrania

Jordi León, director

«Celebració memorial J. M. Bernat»

Obres de:

*J. M. Bernat, J. Molina, J. Ventura,
Ll. Lloansí i J. Ll. Moraleda*

Localitats: de 4,81 euros (800 ptes.) a 12,62 euros (2.100 ptes.)

Venda d'abonaments:
del 24 de desembre de 2001 al 5 de gener de 2002

Venda de localitats:
a partir de l'11 de gener de 2002

Informació i venda:
Palau de la Música Catalana · Telf: 93 295 72 00

Organitza i patrocina:

FUNDACIÓ
ORFEO CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

Col·labora:

Fundació "la Caixa"

L

a darrera onada de resultats de l'EGM (Estudi General de Mitjans) ens diu que Catalunya Música ha incrementat espectacularment la seva audiència en relació amb les dades del mateix període de l'any passat.

Aquesta és una bona notícia, perquè, més enllà de la fredor de les estadístiques, l'enquesta és un indicador fiable de la tendència i els gustos radiofònics dels catalans.

Davant de la proliferació d'ofertes radiofòniques, de tota mena, que hom pot trobar a la ràdio a Catalunya, és reconfor-

tant saber que un nombre significatiu d'oients opten en determinats moments del dia per la companyia de la música clàssica i que els indicadors de consum ens diuen que aquesta tendència va en augment.

La música clàssica de què podem gaudir en directe, ja sigui en el vessant d'interpret o en el paper d'oient, té en les emissores com Catalunya Música un excel·lent complement que ofereix les vint-i-quatre hores del dia la possibilitat de sentir-se

acompanyat, moltes vegades només amb la pretensió de gaudir de l'audició com a companyia de treball o del temps de lleure, més enllà de l'anàlisi i del comentari tècnic de la interpretació que sentim.

Queden moltes persones que dissortadament no coneixen o no "necessiten" la música clàssica, però ens felicitem i veiem esperançats els resultats creixents del darrer EGM, amb una corba d'audiència que, encara que lentament, presenta una tendència a l'alça.

Catalunya Música, un increment d'audiència significatiu

Caminem plegats amb el Palau

Autopistas

Autopistas

Membre d'Honor de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música

Carme Karr

"Ut musica et poesis"

per ROSA TARROJA MARCO

LA FIGURA DE CARME KARR (1865-1943) ACOSTUMA A ASSOCIAR-SE A L'ÀMBIT DE LA LITERATURA I EL PERIODISME. AUTORA DE DIVERSOS LLIBRES DE CONTES I NARRACIONS BREUS (*Volves, Clixés*) PUBLICATS PER EDITORIALS TAN RELLEVANTS COM JOVENTUT O L'AVENÇ, I DIRECTORA DE LA REVISTA "FEMINAL" ENTRE 1907 I 1917, CARME KARR TAMBÉ EXERCÍ UN PAPER SUMMAMENT RELLEVANT EN EL SI DE L'INCIPIENT MOVIMENT FEMINISTA QUE EN AQUELLS MOMENTS S'ESTAVA GESTANT A CATALUNYA, PAPER RECONEGUT PER LA PRESTIGIOSA HISTORIADORA JOSEPHINE MARY NASH,¹ ESPECIALITZADA EN TEMES DE GÈNERE.

Però a l'hora de fer un estudi rigorós sobre els vincles de Carme Karr amb el moviment cultural català de la *fin de siècle* i, més concretament, amb el modernisme, no podem obviar el seu interès per la música. De fet, el cercle intel·lectual que envoltava Carme Karr exercí, en la majoria de casos, el seu paper en el món musical: Joan Maragall, Francesc Matheu (director de la "Il·lustració Catalana") i Àngel Guimerà compongueren, en el seu moment, cançons populars; Ramon Casas, que il·lustrà alguns números de "Feminal", era un dels socis protectors de la Societat Filharmònica Barcelona; Adrià Gual, que col·laborà igualment en "Feminal", era membre de la Societat Catalana de Concerts.

Tot i que en la majoria dels casos la creació musical del modernisme "no ha assolit el nivell de Gaudí, Domènech i Montaner o Ramon Casas",² cal assenyalar que de tots els aspectes musicals de l'època (la Societat Wagneriana, l'escola francobelga, l'antitalianisme), el recurs al material popular era considerat el camí més segur per trobar el propi model de composició d'obres de caire autòcton, que posteriorment donà pas al corrent musical nacionalista. Aquest camí tenia en aquells moments l'encís de retrobar les essències de la pròpia tradició llegendària, de tal manera que la dualitat "música-poesia" es convertí en un dels aspectes fonamentals dels plantejaments musicals modernistes; de fet, la burgesia arribà a considerar la música de cambra com el "vehicle perfecte per la seva intimitat, contemplant el preciosisme interpretatiu com a portador de poesia".³ D'altra banda, cal tenir present el suport mercantil de les cases de pianos, que sens

dubte afavoriren la vida pianística de la llar burgesa; un exemple força significatiu fou la casa Érard, la qual estava emparentada, precisament, amb Carme Karr.

Arribant a aquest punt, m'agradaria assenyalar dues qüestions. En primer lloc, Xosé Aviñoa fa referència a la "intimitat", la qual cosa enllaça perfectament amb la teoria de l'esfera privada, això és, l'àmbit femení i, per tant, l'àmbit de Carme Karr. En segon lloc, s'ha parlat de la música com a "portadora de la poesia". Les activitats de Carme Karr en el si del panorama musical de l'època consistiren, precisament, a musicar els poemes de Jacint Verdaguer i Apel·les Mestres —dues personalitats summament rellevants en el context cultural català de l'època—, com també diverses cançons populars. Ara bé, per què la recepció crítica no ha reconegut la seva figura? Aviñoa⁴ afirma que si no hi hagué més abundor de creació musical en el modernisme, cal buscar-ne la causa "no en la capacitat dels homes més aptes per fer-ho, sinó en les circumstàncies en què aquests homes es

trobaren". Aquesta teoria és perfectament aplicable al cas de Carme Karr: probablement sí que estava dotada per al conreu musical, però la seva condició de dona la relegava a l'esfera privada, a un pla totalment secundari. D'altra banda, hem de tenir present la valoració de què ha estat objecte durant un llarg període de temps l'art popular. Francesc Lliurat,⁵ referint-se a la producció mestriana, ha assenyalat que aquestes peces "es confonen, a vegades, amb l'art del poble". Aquesta afirmació és prou significativa, atès que si la qualitat literària i musical de

les cançons es confon amb l'art del poble, la valoració de la crítica diferirà notablement; de fet, totes aquelles qüestions relacionades amb el folklore han estat objecte, durant un llarg període de temps, del silenci, de l'associació simplista amb l'àmbit popular i, en nombroses ocasions, del menyspreu.

Seguint aquesta hipòtesi, és molt possible que un dels motius que hagin tingut més influència en la recepció crítica de Carme Karr sigui el caire més aviat popular de les seves composicions. Unes composicions el punt de partida de les quals era, com ja s'ha esmentat, la poesia de Jacint Verdaguer i les cançons d'Apel·les Mestres. Ara bé, per què Carme Karr trià precisament aquestes dues figures? Seguint Josep Maria Ainaud de Lasarte, en el primer cas es tractava de treballar l'obra d'una figura que, arran de la seva mort —esdevinguda el 1902— es convertí en un autèntic mite en l'àmbit cultural català. Alguns autors consideren que l'obra de Verdaguer obrí, de fet, el futur d'una lírica, tot contribuint en gran mesura a l'enriquiment musical de la llengua. El mateix Verdaguer es referia a "l'afina-

da i sàvia música, els passatges únics, de versos melodiosos i purs".⁶ En relació amb les cançons populars, s'ha assenyalat que, de fet, el Verdaguer més pur i més íntim és el dels *Idil·lis i cançons* que deriven del folklore: "(...) és una poesia que es fa romanç, cançó i balada, que reclama sovint un ritme de tamborí".⁷ Podem deduir, en conseqüència, que la musicalitat de la poesia de Verdaguer, com els seus vincles amb el folklore, foren les causes principals que impulsaren Carme Karr a utilitzar els seus versos com a lletres en diverses composicions.

En el cas d'Apel·les Mestres, cal assenyalar, d'entrada, que la seva amistat amb Carme Karr proporcionà a la directora de "Feminal" la possibilitat de col·laborar, des de 1902, a la revista "Joventut" com a crítica musical, signant, això sí, amb el pseudònim "Una liceïsta", quelcom habitual per a les dones de l'època, ja que la dedicació a tasques literàries no es considerava gaire adient per a la condició femenina (pensem en Caterina Albert). Més endavant Carme Karr signà com a l'Escardot, tot i que el mateix Apel·les Mestres acabà desvelant-ne el secret, en obsequiar-la amb un delicat dibuix d'un escardot que ornamentà les cobertes de les cançons que Carme Karr musicà sobre els seus versos, com també les de l'obra teatral *Els ídols*, publicada el 1911. Existia, en conseqüència, una relació entre ambdós, tant a nivell personal com professional: el testimoni d'una personalitat tan rellevant com Josep Maria Ainaud de Lasarte, articles diversos de "Feminal" dedicats a Apel·les Mestres —com la cançó *Natura*, publicada al núm. 7 de 1907—, i les partitures que es conserven als arxius de la Biblioteca de Catalunya, constitueixen proves sumament significatives de l'existència d'aquesta relació.

Curiosament, però, de totes les cançons d'Apel·les Mestres que Carme Karr musicà, només dues: *La cançó de la rosella* i *Cançó trista*, apareixen a les obres que s'han publicat sobre l'autor català. Seguint els criteris de Joaquim Molas sobre la selecció que en el seu moment féu de les obres de Mestres, observem que Molas es va atènyer "a la data de la primera edició i no a la composició, que a partir de 1900, resulta molt difícil d'establir (...)".⁸ Aquest fet pot ajudar-nos a comprendre el perquè no s'esmenta la figura de Carme Karr quan es parla d'Apel·les Mestres, atès que la directora de "Feminal" publicà les seves *Cansons* (amb lletra de Mestres) el 1903.

Tot i constituir, entre 1885 i 1895, "el referent més sòlid de modernitat amb què comptava la gent del país", Molas⁹ considera que el Noucentisme

deixà Apel·les Mestres "fora de combat", tot optant aquest darrer per refugiar-se als medis populars. De fet, durant els seus darrers vint anys fou, juntament amb Àngel Guimerà, la figura més representativa dels grups que, marginats per la literatura oficial, s'havien aplegat al voltant de Francesc Matheu, Serafi Pitarrà i tots aquells que reivindicaven el "català que ara es parla". Malgrat les dificultats, Mestres "encara realitzà alguna nova aventura, com, per exemple, la poèti-

L'AMISTAT
AMB APEL·LES
MESTRES LI PRO-
PORCIONÀ LA
POSSIBILITAT DE
COL·LABORAR A
"JOVENTUT"

co-musical".¹⁰ Aquestes circumstàncies propiciaren, possiblement, el contacte amb Carme Karr: recordem que Francesc Matheu era el director de la publicació "Il·lustració Catalana", en la qual mensualment apareixia "Feminal". D'altra banda, podríem apuntar la hipòtesi següent: tant Apel·les Mestres com Carme Karr eren, en certa manera, uns "marginats", el primer pel Noucentisme i la segona per una societat burgesa que no podia concebre que la dona s'incorporés a l'esfera pública masculina. Sóc conscient que aquesta afirmació és subjectiva, fins i tot arriscada, però considero que és important reflexionar sobre aquest tipus de qüestions, silenciades durant tant de temps per la historiografia tradicional.

Com a escriptor, Apel·les Mestres no solament conreà el lirisme més pur i intimista —lirisme que caracteritza, de fet, la majoria dels relats de Carme Karr—, sinó també l'idil·li, la balada, la cançó i el folklore. Al final de la seva vida compongué un seguit de cançons en què fongué poesia i música, com *Cançó de taverna*, els madrigals i cançons infantils. D'alguna manera, Carme Karr també cultivà totes les arts: la literatura (ja fossin contes, obres de teatre i la revista "Feminal"), les arts plàstiques¹¹ i la música, que ens permet establir, d'altra banda, la connexió amb el folklore català. Les *Cansons* que publicà el 1903 són composicions breus, fàcils de tocar, recol-

zades en poemes que destaquen per la seva rima fàcil i el seu tarannà popular, tot i que en el cas de Verdaguer també podem copsar certes referències, potser ingènues, al moviment romàntic.

El paper exercit per Carme Karr en el si del panorama musical català de l'època no pot, en conseqüència, estudiar-se únicament i exclusiva des de l'òptica de la qualitat de les seves composicions, sinó que també cal fer-ho des de la riquesa de les interrelacions culturals i la síntesi de les arts, una riquesa que ens permet valorar la seva obra des de diverses perspectives i reconèixer, més enllà dels límits de l'esfera privada, el valor de la seva producció musical i literària en el si de l'àmbit cultural català de la *fin de siècle*.

Bibliografia:

Aviñoa, Xosé: *La música i el modernisme*. Barcelona: Curial Edicions Catalanes, 1985. "Biblioteca Popular de Cultura Catalana", núm. 58.

Mestres, Apel·les: *Totes les cançons* (pròleg de Francesc Lliurat). Barcelona: Editorial Selecta, 1948.

Nash, Josephine Mary: *Mujer, familia y trabajo en España, 1875-1936*. Barcelona: Anthropos Editorial del Hombre, 1983. "Colección Historia, Ideas y Textos".

Molas, Joaquim: *Apel·les Mestres*. Barcelona: Edicions Destino, 1984. "Col·lecció Llibre de Lectura", núm. 9.

Verdaguer, Jacint: *Obres Completes*. Barcelona: Editorial Selecta, 1949. "Biblioteca Perenne".

Notes:

1. Vegeu, per exemple, l'obra *Mujer, familia y trabajo en España, 1875-1936*. Barcelona: Anthropos, 1983, on Nash inclou diversos fragments de la conferència *De la missió social de la dona a la vida moderna*, publicada per l'Ateneu Barcelonès el 1916.

2. Aviñoa, Xosé: *La música i el modernisme*. Barcelona: Curial Edicions Catalanes, 1985. "Biblioteca Popular de Cultura Catalana", núm. 58. Pàg. 351.

3. *Op. cit.*, pàg. 358-359.

4. Aviñoa, Xosé: *La música i el modernisme*. *Op. cit.*

5. Mestres, Apel·les: *Totes les cançons* (pròleg de Francesc Lliurat). Barcelona: Editorial Selecta, 1948. Pàg. 48.

6. Verdaguer, Jacint: *Obres Completes*. Barcelona: Editorial Selecta, 1949. "Biblioteca Perenne". Pàg. XIV.

7. Per a un estudi més detallat d'aquesta qüestió, vegeu l'obra verdagueriana *Idilis y cants místichs*. Edició Popular. Barcelona: Il·lustració Catalana, 1879. Pàg. 10-15.

8. Molas, Joaquim: *Apel·les Mestres*. Barcelona: Edicions Destino, 1984. Col·lecció Llibre de Lectura núm. 9. Pàg. 12.

9. Molas, Joaquim, *op. cit.*, pàg. 8.

10. *Ibid.*

11. La revista es convertí, de fet, en un mitjà amb del qual nombroses dones artistes, rebutjades en d'altres espais i publicacions, tingueren l'oportunitat de donar a conèixer la seva obra. A "Feminal" Carme Karr exercia, tanmateix, de crítica d'art, demostrant uns notables coneixements sobre el món artístic europeu.

Recordant Sergiu Celibidache

per JORDI MORA

"Música no és quelcom que es deixi comprendre amb una definició per mitjà de símbols de pensament i de convencions lingüístiques. La música no es correspon amb cap forma d'ésser perceptible. Música no 'és' quelcom. Quelcom pot 'esdevenir' música en condicions concretes i singulars, i aquest quelcom és el so."

Així comença un text sobre fenomenologia de la música, l'únic text sobre aquesta matèria escrit directament per Celibidache i que va utilitzar en una conferència llegida a la Universitat de Munic el 21 de juny de 1985.

En aquest article volem tenir un moment de record sobre la figura del llegendari director d'orquestra i un moment de reflexió sobre les ensenyances d'aquest pedagog. Un doble motiu ens ha mogut a redactar-lo: el 14 d'agost de 2001 va fer cinc anys de la seva mort, i d'altra banda, aquest any 2002 que ara comença Celibidache hauria celebrat el seu norantè aniversari. És també per aquest doble motiu que l'Orquestra Simfònica del Vallès durà terme aquest gener una sèrie d'actes, com són dues conferències (l'una sobre una introducció a la fenomenologia de la música i una altra sobre la *Quarta Simfonia* d'A. Bruckner), la projecció de la pel·lícula *Celibidache* de Jan Schmidt-Garre (el 24 de gener a les 18,30 h, possiblement al Palau de la Música) seguit d'una taula rodona amb personalitats del món de la música que van tenir una especial relació amb el mestre, i finalment un concert al Palau de la Música anomenat "Tribut a Sergiu Celibidache" el dissabte 26 de gener.

Celibidache és una síntesi molt singular del músic apassionat i de l'home pensador. En ell és impossible de fer una separació entre la seva recerca del sentit de la vida i la seva corresponent relació amb la naturalesa intrínseca de la música. El que és essencial es manifesta en diverses formes, però no deixa de tenir un origen idèntic. D'altra banda, ell mai no va pretendre ser un filòsof, com a ve-

gades injustament l'han criticat. Per a ell la vivència musical estava més enllà de qualsevol descripció de tipus intel·lectual. Ell mateix explicava que primer va haver de viure les relacions més subtils entre sons, això que ell anomenava l'acte de transcendir el so, abans de poder ordenar dintre del possible què és i què no és important de saber perquè aquesta comprensió sigui una ajuda per arribar a la vivència musical. El seu mètode, basat en la fenomenologia musical, no volia ser un tractat filosòfic, sinó més aviat una sèrie de coneixements que t'orientessin a descobrir la diferència entre què és música i què no ho és. Això feia absolutament necessari que l'estudi amb ell estigués lligat al fet d'escoltar els seus assaigs, concerts i cursos de cambra i de direcció. Per començar a comprendre quelcom d'allò que ell ensenyava calia estar amb ell no menys de cinc anys i de manera intensiva. Com molt bé deia A. Julià en un article en aquesta Revista (setembre de 1992), n'hi ha que es consideren coneixedors o fins i tot alumnes només per haver fet una visita de pocs dies a activitats del mestre o haver-ne sentit un parell de concerts.

Aquest interès singular de voler comprendre el fenomen musical en la seva més profunda intimitat el va dur no només a dominar un repertori immens, en què les obres s'estenien des de composicions del primer barroc fins a nombroses primeres audicions, sinó a ser un pedagog excepcional: nombrosos cursos de direcció orquestral a Itàlia i Alema-

nya, seminaris sobre fenomenologia de la música a la Universitat de Mainz, a part d'innombrables classes després dels seus assaigs o a l'hotel on s'allotjava.

Aquests profunds coneixements i la seva manera de ser conseqüent van fer que sovint fos una personalitat incòmoda en un món musical ple de convencionalismes: les seves opinions fulminants, la seva negació rotunda a fer enregistraments, la seva demanda tant en número com en contingut en els assaigs i concerts, feien que la seva sola presència fos motiu de reflexió profunda allà on era.

Acabo, doncs, amb un text redactat directament per ell i que parla de l'estructura arquitectònica completa de tota peça musical, o sigui de la gran forma, i de les conseqüències que té aquest descobriment envers la concepció del temps:

"Cada articulació musical presenta un procés d'expansió i de compressió. El dret a fer que la vivència tingui una duració, depèn de l'oposició dels elements que la componen. Schubert deia: la longitud d'un moviment depèn del grau d'oposició de les seves idees. Fins quan dura, però, una expansió?, doncs, simplement, fins que no es pot expandir més. Aquest punt crucial de tota evolució en estat d'expansió s'anomena el punt culminant. Aquest punt de canvi de direcció, on la direcció extravertida esdevé introvertida, és el punt cardinal que es troba en qualsevol forma d'arquitectura musical (precisament el fet de ser això tan important, fa que ni se'n parli, en qualsevol estudi de formes musicals tradicionals). Tot allò que ha passat en la fase expansiva, troba orgànicament el seu equivalent en la fase compressiva. Si no és així, el final de la peça no serà la conseqüència inevitable del principi. Si el final sí que és, però, la conseqüència del principi, el final ja existeix com a tal en el principi: la vivència musical es manifesta, es materialitza en el continuum del temps i l'espai; la seva essència, però, ho fa en la simultaneïtat ('en el principi està el final'), o sigui, fora del temps" (Celibidache, conferència a la Universitat de Munic, 21.6.85)

Que aquests pensaments activin la nostra capacitat d'indagar cap a l'essència mateixa de la música, i, si és així, haurem recordat veritablement Celibidache.

Que no pari la música.

CATALUNYA MÚSICA

CATALUNYA
RÀDIO

L'obra Concerto catalano homenatja Andrés Segovia a Florència

per LUCIANO TORTORELLI

ACABA DE SER INAUGURADA RECENTMENT AL CONSERVATORIO CHERUBINI DE FLORÈNCIA UNA LÀPIDA EN MEMÒRIA D'ANDRÉS SEGOVIA AMB UN EPÍGRAF DE MARIO LUZI.

Aquesta placa es va instal·lar a la Salla del Buonomore, sala que el mestre va visitar els anys 1968 i 1973 per tal d'escoltar els alumnes de l'escola de guitarra d'Álvaro Company. La làpida va ser descoberta amb el so sec d'un *rasgueado* i al crit de *in memoriam* llançat per nombrosos músics i intel·lectuals presents en l'esdeveniment, juntament amb altres representants del món musical florentí.

Amb motiu d'aquest esdeveniment, Álvaro Company va dirigir l'estrena absoluta del seu *Concerto catalano per a deu guitarres*, entre les quals una guitarra *piccolo*—requinto—i una guitarra baixa. Daniele Andriola, Riccardo Bini, Flavio Cucchi, Nuccio D'Angelo, Genesh Del Vescovo, Carlo Mascilli Migliorini, Giacomo Mazzoni, Silvano Mazzoni, Maurizio Paini, Serena Rinaldi—tots ells alumnes del *mestro* Company al Conservatorio Cherubini—no van poder gaudir d'una ocasió millor per reunir-se en la simbòlica dansa de la sardana, eix bàsic del *Concerto catalano*, una obra d'un profund gruix simbòlic, amb una estructura complexa però alhora d'una comunicabilitat immediata.

Realment no resulta fàcil compondre per a deu guitarres; el mateix Segovia havia confessat no agradar-li particularment els conjunts de guitarra. El problema bàsic deriva d'una escriptura d'espectre ampli en la gamma sonora, sovint limitada a un ús equivocat de la distribució de les parts, fet que pot impedir l'equilibri i l'homogeneïtat.

Company afegeix una guitarra *piccolo* i una guitarra baixa que restitueixen al conjunt una obertura major—la guitarra *piccolo* té una funció particularment lírica i de caràcter turmentat i oníric. Traspua, ja des del primer compàs del *Concerto catalano* la recerca d'una varietat contínua i d'alternança coherent entre les parts del teixit, de manera que afavoreix sempre una clara percepció de l'estructura. Així brolla una nova dimensió sonora, on estratificació harmònica i polirítmia contribueixen a mostrar una fascinant imatge de cada fet musical. Les idees formals, d'altra banda, són ben lligades amb el missatge i el significat de concert, nascut de la idea de desenvolupar l'esperit i el sentit de la sardana. Acompanyada de la cobla, orquestra formada per onze instrumentistes (de la qual es coneixen tractats histò-

rics que puen en el segle XVI) és ballada en cercle, amb passos coordinats per regles complexes d'un gran efecte espectacular; els ballarins s'agafen de les mans en una unió fraterna en què el moviment circular assumeix una immersió en el Ritme Universal. Company interpreta simbòlicament el sentiment de comunió de la sardana com una via de salvació per al "futur del món"; la pau i la tolerància entre els pobles naixeran quan cadascú estigui disposat a descobrir i acceptar per mitjà de la diversitat dels altres el rostre desconegut de si mateix.

El *Concerto catalano*, dividit en dues seccions—I "Pròleg" i II "Fantasia sardanera"—, es desenrotlla en episodis emblemàtics presos de la cultura i de la tradició catalanes particularment sentits per l'autor; el cognom del qual és d'origen català.

En el primer moviment de la primera secció—"Llums del gresol (Preludi)", la matèria sonora apareix encara informe, com a la recerca d'una arrel per començar a viure; una mena de caos ancestral amb pols de notes que ens remet a atmosferes remotes. El teixit harmònic sempre és homogeni malgrat que les parts s'alineen com diferents estratificacions polirítmiques; cada secció de guitarra, efectivament segueix constantment la mateixa fracció de temps dels dos moviments, una successió numèricament diversa del grup de cinc, sis, set o vuit notes. I aquí apareixen, per primera vegada en fragments amb prou feines insinuats, l'inici del tema de la sardana.

Comença el segon episodi: "Diàleg de cantaires (El despertar d'un ritus ancestral)" amb un breu diàleg a dos en llenguatge dodecatònic que es clou amb el sobrefegit de la tercera guitarra; i és en aquest punt que emergeix, amb un efecte gairebé surreal per al particular substrat harmònic, la segona idea de la sardana que després, a la segona part del concert, s'aparellarà sovint amb el tema principal. Segueix l'"Himne", amb la guitarra *piccolo* sempre lírica, fora de la tonalitat, com en un somni, envoltat en un cant *estranyant* molt íntim al mateix temps solar, positiu, sostingut per la tercera guitarra que repeteix el tema en contrapunt amb la segona; la matèria sonora retroba ara una arrel i assumeix un caràcter ben definit i d'una gestió particular; el final de l'"Himne",

com una successió de noves i originals harmonies, introdueix el "Canonge convivia-festes" que, amb un efecte remarcable de campanes, reporta una atmosfera i una dimensió només *conviviale*; o sigui "Evocació (El noi de la mare)" amb una evident relació amb el tema d'aquesta cançó catalana harmonitzada per Llobet, que plau molt a Company pel record d'una impressionant interpretació de Segovia, interpretada com a bis a Florència el 1973.

La segona secció del *Concerto catalano* és dedicada a la "Fantasia sardanera". L'efecte que irromp d'un cop de fuet, obtingut sobre la cara de la primera guitarra, introdueix un *incedere* de cops de caixa, imitant el tímpani, sobre el qual

es retalla de forma gradual el tema. Tornat a proposar per les diverses guitarres, a la segona idea apareix una varietat més gran. Les dues idees després es troben i se sobreposen amb l'afegit de "trompes i campanes" festives en un clima de fervor típicament mediterrani.

És el moment en el qual tots s'agafen les mans i dansen en cercle amb

un entusiasme progressiu: el sis per vuit contribueix eficaçment a donar la idea de moviment rotatori, que després del seu màxim impuls es desfà en un episodi evanescent amb *pizzicati* al qual succeeixen sons harmònics i naturals: finalment, un passatge amb una modulació cap al Sol menor introdueix la "Tertúlia", l'episodi que ve a continuació de la "Fantasia sardanera".

El *Concerto catalano* és un exemple de com, per mitjà d'una forma musical ben definida i sempre coherent, és possible expressar continguts ideals i filosòfics, llançant—si cal amb un vector tan abstracte com el so—autèntics missatges espirituals. En una època tan *intriso* d'incomprensions i d'intolerància que constantment amenacen més la pau sobre el nostre planeta, el *Concert* resulta realment actual i indica simbòlicament una via d'esperança per al "futur del món": la dansa amb el seu poder d'integració i la música amb el seu llenguatge universal representen una significativa oportunitat de convivència que mena a superar els propis límits fins a descobrir la part millor d'un mateix, i afavorint d'aquesta manera de trobar els punts comuns que uneixen entre la diversitat i alimenten sentiments de tolerància i de pau entre els pobles.

El Liceu

us fa protagonistes.

ACCENTURE - AGFA - GEVAERT - AGROLIMEN - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALMIRALL
 PRODESFARMA - ASEPEYO - AUCAT, AUTOPISTES DE CATALUNYA - BAGUÉS
 MASRIERA JOIERS - BASF ESPAÑOLA - BTV, BARCELONA TELEVISIÓ - COBEGA
 FUNDACIÓN COCA-COLA ESPAÑA - COPCISA - CORPORACIÓN J. URIACH - DAMM
 DANONE - DOM PÉRIGNON - MOËT CHANDON - EL PERIÓDICO - EPSON IBÉRICA
 ERCROS - ESPAIS D'OCI - EUROMADI - FCC, CONSTRUCCIÓN - FERRERO IBÉRICA
 FERROVIAL INMOBILIARIA - FUNDACIÓ PUIG - FUNDACIÓN EPSON IBÉRICA - GRAN
 CASINO DE BARCELONA, GRUP PERALADA - GRUP SABA - GRUPO VITA - HYMSA
 GRUPO EDITORIAL EDIPRESSE - INDRA - INDUSTRIAS MARCA - LABORATORIOS
 INIBSA - MERUSA - MICROSOFT IBÉRICA - MIELE - MITSUBISHI ELECTRIC
 EUROPE - PANRICO - PEUGEOT ESPAÑA - PHILIPS IBÉRICA - PORT DE BARCELONA
 PRICEWATERHOUSECOOPERS - RECOLETOS, COMPAÑÍA EDITORIAL - SARA
 LEE - UTE - EMTE - SULZER - AGELECTRIC - VISA ESPAÑA - VIVES VIDAL, VIVESA

Per a informació sobre el programa
 de Mecenatge i de col·laboració
 empresarial, adreceu-vos al telèfon
 93 485 99 25 o a l'e-mail
mecenas@liceubarcelona.com

Fundació Gran Teatre del Liceu

Generalitat de Catalunya, Ministerio de Educación, Cultura y Deporte,
 Ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona,
 Societat del Gran Teatre del Liceu i Consell de Mecenatge

NOTICIARI

MIKROKOSMOS

Pau Casals: un record personal

Dia 3 d'octubre de 1962. A Tolosa de Llenguadoc l'Orfeó Català ha de fer un concert *a cappella*, al qual Pau Casals ha anunciat la seva participació. Som de retorn a Barcelona, després de l'estrena a Europa d'*El Pessebre* dirigit per l'autor.

Al Teatre del Capitol l'Orfeó fa una prova de so i repassa passatges d'algunes de les obres de la programació. Després, Pau Casals al violoncel i Lluís M. Millet al piano assagen *El cant dels ocells*.

Enderiat amb el món de les lletres, he comprat el llibre *Conversations avec Pablo Casals* de Josep M. Corredor. M'acosto tímidament al mestre i li demano si me'l vol signar. Ho fa complaent i em diu:

-Així, tu cantes a l'Orfeó...

Jo que li faig:

-Sí, mestre, a la corda de tenors primers...

I, a la impensada, li evoco un veïnatge de naixença:

-Sap, mestre?... Jo sóc de Llorenç... [el meu poble natal, a set quilòmetres del Vendrell].

I quedo astorat en sentir la resposta:

-Ah, Llorenç... Jo hi vaig ser abans de la guerra, per la festa major, i hi vaig sentir un graller extraordinari: el Joan de la Gralla.

[En Joan de la Gralla era un captaire -immortalitzat per E. C. Ricart en la deliciosa Auca de la Festa Major de Vilanova i la Geltrú- que, prèviament a la petició d'"una caritat per l'amor de Déu", feia uns tocs de gralla impressionants; i aquest és un dels records més vius de la meua infantesa.]

Heus ací, doncs, que aquell home de vuitanta-sis anys, que havia actuat arreu del món, davant de corts reials, distingit pel president Kennedy amb la Medalla de la Llibertat, etc., es recordava de la traça excepcional d'un humil graller captaire...

Ara digueu... Quants de tants com ara gallegen donarien testimoniatge públic del seu particular Joan de la Gralla? Compto amb els dits d'una mà i me'n sobren...

per PERE ARTÍS

Homenatge de l'SGAE a Joaquim Homs

Joaquim Homs va rebre als seus 95 anys el reconeixement a la seva labor com a compositor dins el panorama de la música contemporània. L'esdeveniment va tenir lloc a l'Auditori de la Societat General d'Autors i Editors, al passeig de Colom, 6, de Barcelona, en un acte que va començar a les sis de la tarda el 22 de novembre. Ramon Muntaner, president de l'SGAE, va presentar l'acte i va donar pas al poeta Miquel DescLOT, que va fer una dissertació poètica sobre la personalitat del compositor. Després el clarinetista Oriol Romaní explicà un seguit d'anècdotes que li havia explicat el mateix compositor anys enrere sobre l'estrena d'algunes obres i la reacció del públic.

Homs va rebre el caliu i suport dels molts compositors que van assistir-hi; entre d'altres: Francesc Taverna-Bech, Xavier Benguerel, Agustí Charles, Albert Llanas, David Padrós; personalitats del món musical, com el president de JJMM a Catalunya, Núria Llongueres -directora de l'Institut de Pedagogia Musical-, com també de familiars, amics, coneguts, estudiants de música, intèrprets i el públic que admira la seva obra. El caliu que va rebre el compositor va fer de l'acte un esdeveniment social de veritable reconeixement i fervor dels presents. La sala va quedar petita i fins i tot hi hagué gent que seguí per televisió l'esdeveniment, dempeus al vestíbul de l'auditori, atès que no quedava cap seient buit. Tot i així va haver-hi gent que no va poder venir i d'altres a qui la invitació els va arribar un pèl tard.

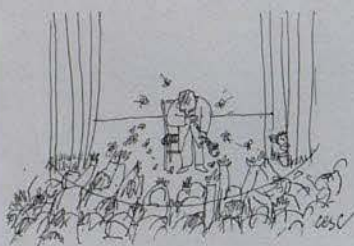
En acabar els parlaments, els germans Pérez Molina van encetar el concert amb *Tres sardanes per a piano a quatre mans* amb caràcter de sonata o *divertimento*. Tot seguit Oriol Romaní va recitar i interpretar la sèrie *Ocells perduts* sobre sentiments de Rabindranath Tagore, una sèrie de petites miniatures molt expressives. Després una sèrie de lieds sobre el *Cementiri de Sinera* de Salvador Espriu van ser interpretats per la mezzosoprano Montserrat Torroella i el pianista Jordi Masó. I per cloure la interpretació, els solistes de corda de l'OBC van oferir el *Quartet de Corda núm. 8* que data del 1974.

L'acte va coincidir amb la presentació de l'exposició de pintures de la seva difunta esposa, Pietat Fornesa, al primer pis de l'SGAE. En acabar el concert, Pietat Homs, filla del compositor, va fer donació a Ramon Muntaner, tot representant l'SGAE, d'una marina de Pietat Fornesa i va agrair a tots i cadascun dels organitzadors, artífexs i assistents a aquell acte el seu treball, la presència i el calorós suport al seu pare.

Una copa de cava i uns canapès en un ambient molt familiar van donar per tancada la celebració del 95è aniversari de Joaquim Homs, com un dels compositors cabdals en la història de la música contemporània, que encara no és ben entès per alguns intèrprets. **Maria Gratacós i Monllor**

Corrigenda

En l'anterior número (206) d'aquesta publicació, i per un error d'impressió, el dibuix d'en Cesc no es va publicar correctament. A continuació apareix com havia de ser.

Recuperada part d'una òpera d'Emmanuele d'Astorga

L'obertura i tres àries de l'òpera *Dafni* del compositor sicilià d'origen espanyol, el baró Emmanuele d'Astorga (1680-1757), van ser transcrits per Xavier Puig (estudiant de direcció a Viena) a partir de l'únic manuscrit de l'obra que es conserva a la Biblioteca Nacional Austríaca.

Segons alguns historiadors, aquesta seria la primera òpera que es va interpretar a Barcelona (n'existeix constància documental), l'any 1709 a la Llotja de Mar. *Dafni* es va compondre per festejar les noces del monarca pretendent a la corona espanyola, l'arxiduc Carles d'Àustria, al servei del qual treballà el baró d'Astorga.

Les parts d'aquesta òpera recuperades es van interpretar el passat 26 de novembre de 2001 a la Barocksaal de l'Altes Rathaus de Viena, a càrrec de l'Ensemble Kaleidoscop i la soprano Elena Copons (estudiant a Viena), dirigits per Xavier Puig. En aquest concert també es van interpretar àries de Domènec Terradellas i una suite de Telemann, amb Inés Bodelón com a solista (també estudiant a Viena).

El concert va ser patrocinat per l'Ambaixada espanyola a Viena i la Fundació Kaleidoscop der Nationen de la Universitat de Viena.

Concert 1.000 de la Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya

El propassat 2 de desembre de 2001 se celebrà el concert número 1.000 de la Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya, al Teatre Municipal de Banyoles. El concert va ser a càrrec del Quartet Casals (format per Abel Tomàs, violí; Vera Martínez, violí; David Quiggle, viola, i Arnau Tomàs, violoncel), que va interpretar el *Quartet en Do major*, K. 465, "de les dissonàncies" de Mozart, el *Quartet en Mi bemoll major* núm. 3 d'Arriaga i el *Quartet* núm. 8 en *Do menor*, op. 100, "a les víctimes del feixisme" de Xostakóvitx.

La Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya, circuit de concerts gestionats i organitzats per Joventuts Musicals de Catalunya des de l'any 1995, té com a objectiu bàsic esdevenir una plataforma en què els joves músics puguin agafar experiència sobre els escenaris. També, d'aquesta manera, es fa arribar la música clàssica a llocs fora dels circuits habituals.

Des del 1995 fins al 2001 s'han fet un total de 1.047 concerts. Per al primer semestre d'aquest any 2002 és prevista la realització de 106 concerts, i es calcula acabar l'any amb més de 200 concerts. Aquests tenen lloc a les poblacions on hi ha una delegació de Joventuts Musicals.

En aquests moments, la Xarxa adopta uns criteris de selecció d'interpres per programar una sèrie d'obres amb contingut i continuïtat temàtica. Així, és previst oferir un cicle d'obres canòniques, un altre amb obres que formen part del patrimoni català i espanyol, i un amb obres de compositors catalans contemporanis. També és previst donar cabuda a la música tradicional, i a la música fusionada.

Per a aquest nou curs els organitzadors destaquen la presentació a Catalunya del Sunrise Quartet, de corda amb instruments d'època; la interpretació de la *Història del soldat* d'Stravinsky per l'Orquestra de Cambra de Granollers (amb elements teatrals) i la presència de la Camerata Ibèrica.

Inaugurada l'Escola Superior de Música de Catalunya

El passat 5 de desembre va tenir lloc a l'Auditori l'acte d'inauguració oficial de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), que, com és ben sabut, des del curs actual ha assumit la responsabilitat de la docència musical de nivell superior.

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, va presidir l'acte, acompanyat de la consellera d'Educació, Carme Laura Gil; el de Cultura, Jordi Vilajoana; el president del Parlament de Catalunya, Joan Rigol; directors generals i representants del patronat de l'Escola, com també el seu director, Gerard Claret.

Els parlaments d'aquest i del president Pujol, d'un acusat caràcter institucional, van centrar un esdeveniment que en el pla musical va fer la sensació que volia mostrar el caràcter pluridisciplinari de l'Escola.

Com és sabut, l'ESMUC ha iniciat la seva activitat en unes instal·lacions provisionals situades al barri de Sant Andreu de Barcelona tot esperant que s'acabin les obres que han d'adaptar una part del recinte de l'Auditori. Obres que probablement aniran vinculades a les de la Sala de Cambra del mateix complex, fet que podria complicar la necessària urgència en la realització de la infraestructura acadèmica.

Encontres de treball de la JONC i l'OEMC

Entre els dies 22 de desembre i 8 de gener ha tingut lloc el 18è Encontre de treball de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC), a Barcelona i Tarragona, amb la direcció de Jan Caeyers. S'ha treballat un repertori integrat per l'*Obertura Rosamunda* de Schubert, la *Simfonia* núm. 7, "Inacabada" de Schubert i la *Simfonia* núm. 3, "Heroica" de Beethoven. Aquest encontre culmina amb tres concerts: el 6 de gener a Cervera (18,30 h, Paraninf de la Universitat), el 7 de gener a Terrassa (21 h, Centre Cultural) i el 8 de gener a Barcelona (21h, l'Auditori).

Per la seva banda, l'Orquestra de les Escoles de Música de Catalunya ha fet el seu vuitè encontre de treball entre el passat 27 de desembre i el 5 de gener a Coma-ruga. Amb direcció de Josep Caballé, s'hi han treballat les obres *Kinderjahre* de Schumann/Adorno, *Danses romaneses* de Bartók, *Pélleas et Mélisande* de Fauré i *Danses alemanyes* de Schubert/Western. Els concerts són els dies 4 de gener a Sant Salvador-el Vendrell (21 h, Auditori Pau Casals) i el 5 de gener a Sant Quirze del Vallès (12 h, La Patronal).

Bieito i el tango de Piazzolla

En el marc d'un Teatre Principal de Vilanova disfressat d'un cafè perdut va aparèixer la música d'una guitarra com si fos un fum eteri... Així va començar la presentació del disc compacte *Oblivion* (editat per Ars Harmònica i distribuït per Gaudisc) del jove guitarrista José Luis Bieito.

Un disc i una presentació meticulosament interpretats i elaborats, amb un paradoxal resultat de fluïdesa natural i expressivitat instintiva. L'espai esdevé un lloc on l'horitzó s'esfuma i es confon, una atmosfera on els diversos elements dels sons i el joc de colors conflueixen, on el contrapunt de veus definides intercanvia diàlegs de sentiments diversos: un vaivé de la veu principal que canta al cor i condueix les pulsacions allà on el cant és ritme i el ritme esdevé una veu contínua. Aquest és el tango de Piazzolla que ens presenta Bieito en un recull d'onze peces, cinc de les quals pertanyents a una suite original per a guitarra (*Campero, Romántico, Acentuado, Tristón, Compadre*) i altres peces de diferents procedències arranades per l'interpret.

Bieito, seduït per l'obra de Piazzolla, ha sabut captar i comunicar l'essència d'una manera d'entendre la vida en dansa, és a dir, el tango, tot deixant una porta oberta a la imaginació de l'oient. **Maria Lluïsa Moran**

Un compositor brasiler guanya el Concurs SGAE de Jazz Tete Montoliu

Felipe Weisz rep el premi de mans d'Horacio Fumero (foto de Paco Manzano, arxiu fotogràfic del Departament de Comunicació de l'SGAE)

Felipe Weisz Salles va obtenir el primer premi d'aquest concurs amb l'obra *The return of the Chromo Sapiens*, dotat amb 1 milió de pessetes (6.000 euros), mentre que el segon premi va ser per al nord-americà Christopher Kase, amb l'obra *Mystery Waltz* i dotat amb 750.000 pessetes (4.500 euros), i el tercer premi va ser atorgat a l'espanyol Javier Feirstein, amb l'obra *Ritual* i dotat amb 500.000 pessetes (3.000 euros). Es van atorgar tres premis més: a Federico Lechner per l'obra *Conversation con Thelonious*, Publio Delgado per l'obra *Lluve entre los dos*, i Richard Krull per l'obra *Como Michel*. El jurat estava format per Horacio Fumero, Joan Albert Amargós, Max Su-

nyer, Albert Bover i Pedro Ruy Blas. Aquest premi forma part de la Biennal SGAE de Jazz Tete Montoliu.

Així doncs, per la seva banda, en aquesta Biennal també es van atorgar els Premis d'Honor Tete Montoliu, que van ser per al vibrafonista nord-americà Bobby Hutcherson i el contrabaixista danès Niels Henning. També va ser guardonat el jove músic gallec Abe Rábade, i el madrileny Club de Música y Jazz San Juan Evangelista.

Tots aquests premis van tenir lloc el passat dia 1 de desembre de 2001 al Palau de la Música Catalana. L'acte s'arrodoní amb una vetllada jazzística a càrrec de Cedar Walton, Michel Camilo, Bobby Hutcherson, Horacio Fumero, Orsted Pedersen i Peer Wyboris. Tot el concert, com la resta d'actes, van ser un sentit homenatge a la música i esperit de Tete Montoliu.

Juan Bautista Otero

Hem esmerçat una bona quantitat de paraules a reclamar més atenció per al nostre patrimoni musical històric. Algunes coses es belluga i les nostres editores musicals –penso en Boileau i en Tritó– ens han donat darrerament moltes satisfaccions en publicar sobretot partitures del nostre passat immediat. En canvi, continua havent-hi moltes mancances en la investigació, en la localització, en l'edició i en la gravació de la música dels segles XVII, XVIII i primera meitat del XIX. Quan en aquest camp es parla de centres oficials, com un mur insalvable format per dotacions, pressupostos, personal, oposicions, es contraposa a una productivitat real ben baixa.

Per això sorprèn quan en el camp de l'òpera un es troba amb un personatge com Juan Bautista Otero, que s'autoqualifica en les targetes de visita com a director d'escena. Ell obeeix a dos principis: la passió per recuperar el patrimoni antic oblidat i posar-lo en escena donant-li una presentació una mica trencadora amb el propòsit d'arribar al públic jove. Les òperes recuperades, autèntics *urtext*, les ha editades amb una cura i presentació de somni. Ha viatjat a Dresden, Sant Petersburg, Viena, Praga, Nàpols, Venècia per seguir la petja i comparar versions diferents de diversos compositors. Ha representat *L'Arbore da Diana* i *Il sogno* de Vicent Martín i Soler. Té a punt *Ifigenia in Aulide* i prepara l'edició d'*Andromaca*, *La scuola dei maritati* i *L'Isola del piacere*, del mateix compositor. Ha recuperat i fet *Artaserse* de Domènec Terradellas i està preparant el *Sesostri* i l'edició d'*Astarte*. Nascut a Barcelona –de tan internacional gairebé ha perdut les arrels–, s'ha preocupat també de rescatar títols d'Antonio de Literes, Domenico Scarlatti i Antonio Vivaldi.

Quan hom veu el que pot tirar endavant un home sol –i encara jove– i el compara a algunes barraquetes que es converteixen en rèmores, veu que continua essent vàlid un antic principi: cal ajudar allò que creix i no cal inventar gran cosa.

per JORDI MALUQUER

Assolir la perfecció
és una permanent
aspiració de la humanitat.

Euromadi procura donar el millor servei als seus associats. Treballa per a una adaptació constant a les realitats financeres i empresarials. Vetlla els processos productius assumint els postulats ecològics. Controla els processos de criança per garantir la qualitat. Col·labora amb institucions i associacions de marcat caràcter cultural i social.

A Euromadi busquem la perfecció. Perquè abans de tot, som humans.

CONVOCATÒRIES

PLACES PER A TENOR I SOPRANO.

El Trio Veu d'Àries convoca una plaça per a tenor i una per a soprano. Els aspirants hauran de tenir un màxim de 27 anys i haver cursat o estar cursant el 4t curs de cant. El repertori que cal tractar són àries d'òpera i *lieder*. Per a més informació i tramesa de currículums: JordiLópez@mentamail.net

48è CONCURS INTERNACIONAL D'EXECUCIÓ MUSICAL MARIA CANALS DE BARCELONA.

Organitzat per Ars Nova, tindrà lloc entre els dies 20 i 30 d'abril de 2002. Enguany la modalitat és de piano sènior. L'edat mínima dels participants són 18 anys i l'edat màxima 32 anys. La data límit d'inscripció és el dia 21 de febrer de 2002. Per a més informació, bases i inscripcions: Ars Nova-Associació Concurs Maria Canals. Gran Via de les Corts Catalanes, 654, pral. 08010 Barcelona. Tel. i fax: 93.318.77.31. (de 10 a 13 h: 93.318.40.95). Internet: www.mariacanal.com. A/e: mariacanal@offcampus.net

XX FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CANTONIGRÒS.

Se celebrarà a Cantonigròs del 18 al 21 de juliol de 2001. Hi poden participar totes les formacions corals i grups de dansa segons les normatives del Festival en les categories següents: música coral mixta, veus iguals femenines, cors infantils i danses populars. S'haurà de competir amb un repertori lliure i un altre d'obligat. La data límit d'inscripció és el dia 31 de gener de 2002. Per a més informació i continguts de la convocatòria: Festival Internacional de Música de Cantonigròs. València, 435, 1r 1a. 08013 Barcelona. Tel.: 93.232.64.44/93.852.50.86. Fax: 93.246.36.03. Internet: www.fimc.es. A/e: fimc@fimc.es

FRINGE DEL XXV FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE BARCELONA.

Se celebrarà els dies 20 i 21 d'abril de 2002 dins el Festival de Música Antiga que organitza la Fundació "la Caixa". Se seleccionaran un total de 8 grups que conreen qualsevol expressió musical, tant de l'àmbit dels instruments originals com de la interpretació vocal amb criteris històrics. Cada grup, que ha de tenir un mínim de dos components -els quals hauran d'haver nascut després del 31 de desembre de 1967-, farà tres concerts. La data límit de presentació de candidatures acaba el dia 2 de febrer de 2001. Per a més informació i condicions de participació: Fringe. Servei de Música de la Fundació "la Caixa". Pg. Sant Joan, 108. 08037 Barcelona. Tel.: 93.476.86.24. fax: 93.476.86.64. Internet: www.fundacio.lacaixa.es A/e: info.fundacio@lacaixa.es

CONCURS DE MÚSICA DE CAMBRA MONTSERRAT ALAVEDRA.

Convocat per Joventuts Musicals de Terrassa i Caixa Terrassa, tindrà lloc a la ciutat vallesana entre el 7 i el 10 de novembre de 2002. Hi poden participar tots els intèrprets en què la mitjana d'edat del grup no superi els 28 anys en finalitzar la data d'inscripció. El conjunt ha de ser d'un mínim de tres músics i un nombre màxim il·limitat (però no pot ser una orquestra de cambra ni doblar cap part). Cada grup haurà de preparar quatre obres, una de les quals de lliure elecció i dues del segle XX (la resta de condicions de participació es faran públiques al maig). S'atorgaran tres premis: 3.000 euros (500.000 pessetes) més quatre concerts retribuïts, 1.800 euros (300.000 pessetes) més tres concerts retribuïts i 900 euros (150.000 pessetes). La data límit d'inscripció és el dia 30 de setembre de 2002. Per a més informació: Concurs Montserrat Alavedra. Amics de les Arts i Joventuts Musicals de Terrassa. Teatre, 2, 2n. 08221 Terrassa. Tel.: 93.731.22.32. Fax: 93.731.60.93. A/e: joventutsmusic@navegalia.com

11è PREMI XAVIER MONTSALVATGE D'INTERPRETACIÓ DE MÚSICA CONTEMPORÀNIA PER A PIANO.

Dins dels Premis Musicals de Girona 2002, aquest concurs tindrà lloc entre els dies 15 i 17 de novembre de 2002. La data límit d'inscripció és el dia 30 de setembre de 2002. Per a més informació: www.ajuntament.gi/ccm/prmus

VII CONCURS D'INTERPRETACIÓ L'ARJAU.

Convocat per la Fundació L'Arjau i l'Aula de Música del Col·legi Canigó, aquest concurs és destinat a tots els joves intèrprets de qualsevol instrument menors de 30 anys (es valora el factor interpretatiu). El concurs consta de tres modalitats: interpretació individual, música catalana contemporània i música de cambra. Les categories es distribueixen en funció l'edat dels concursants: I) fins a 10 anys, II) d'11 a 15 anys, III) de 16 a 20 anys i IV) de 21 a 29 anys. La data límit d'inscripció és el dia 28 de febrer de 2002. Per a més informació i inscripcions: Aula de Música del Col·legi Canigó. Císter, 23. 08022 Barcelona. Tel.: 699.69.37.29. Internet: www.fomento.edu/canigo/arjau. A/e: cang_arjau@fomento.edu

CURS D'ORGANOLOGIA 2 SOBRE L'ESTUDI D'INSTRUMENTS MUSICALS.

Organitzat pel Museu de la Música de Barcelona, el curs tindrà lloc tots els dimecres del 9 de gener al 20 de març de 2002 (de 19 a 21,30 h) i és adreçat al professorat inclòs en l'Escola de Doctorat de la Universitat Autònoma de Barcelona (85 crèdits). El programa (30 h lectives) inclou l'anàlisi i estudi de famílies instrumentals concretes fins al dedicat a la composició i instrumentació. Hi impartiran sessions, entre d'altres, Romà Escalas, Joan Albert Amargós, Albert Moradela i Daniel Lassale. Per a més informació: Museu de la Música. Av. Diagonal, 373. 08008 Barcelona. Tel.: 93.416.11.57. Fax: 93.217.11.06.

XVII Premi de música Ciutat de Manresa

PIANO
I MÚSICA DE CAMBRA
del 15 al 17 de febrer de 2002

PIANO:

Categoria A: Fins a 25 anys

Categoria B: Fins a 14 anys

MÚSICA DE CAMBRA:

Categoria A: La mitjana d'edat de tots els components no serà superior a 28 anys

Categoria B: La mitjana d'edat de tots els components no serà superior a 20 anys

(Les edats esmentades s'establiran amb referència al dia 1 de febrer de 2002)

INSCRIPCIONS:

Data límit:
1 de febrer de 2002

Organitza:

Conservatori Professional
Municipal de Música de Manresa

Carrer de Jaume I, 8
08240 Manresa.

Tel.: 938720088 / Fax: 938726629

Ajuntament de Manresa

Fòrum 2004 i música

per JAUME COMELLAS

EL MAGNIFICENT ACTE QUE VA TENIR LLOC A L'AUDITORI EL DIA 12 DE DESEMBRE, HA SIGNIFICAT DESEMBUSSAR DE MANERA IMPACTANT LA IMATGE D'ATZUCAC QUE HAVIA CONGRUÏT AQUESTA COSA ENCARA NO BEN DEFINIDA QUE ÉS EL FÒRUM UNIVERSAL DE LES CULTURES O, MÉS SINTÈTICAMENT, FÒRUM 2004. I AQUEST CONTEXT D'INDEFINICIÓ, ENS PREOCUPA ESPECIALMENT PEL QUE FA A LA MÚSICA.

D'entrada parteixo de les temences que m'inspiren nombrosos referents històrics en el sentit que la música mai no ha pogut gaudir d'un paper conseqüentment protagonista en esdeveniments multidisciplinars. Quan les coses han anat millor hom ha procedit de manera massa mancada de criteri, coherència i autèntica voluntat d'atorgar-li el lloc just com a referent cultural que és. No és la primera vegada que me'n faig ressò, encara que confesso que la darrera ja fa temps -fatiga obliga-. A la música, o se li atribuït un paper ornamental/sumptuari/osentós/gastronòmic -música culta-, o s'ha emprat com a àmbit d'escapada lúdica sense més -música popular. En ambdós casos ha prevalgut la dimensió secundària; no la que implica aquest art com a fet cultural transcendent, al mateix nivell que els altres.

L'acte del dia 12 de desembre, malgrat la voluntat de clarificació, no ens permet albirar res de concret sobre els continguts globals del Fòrum. La concreció, per ara, es troba més en el quant, en el capítol financer, que no en el què. Els tres grans eixos o els tres grans conceptes que presideixen l'ideari genèric -sostenibilitat, diàleg cultural i pau- són tan oberts que de fet ho poden enquirir tot... o gairebé molt.

Un tot que a nivell funcional es vertebrarà entre l'exhibició i la reflexió/debat. No hi ha altra sortida. I aquí és on hom ha situat unes línies de presència del fet musical, que li atorguin aquell protagonisme essencial que hauria de tenir en un pla d'igualtat amb altres tipus de manifestacions. Excepte pel que fa a sostenibilitat, i encara caldria confirmar-ho d'acord amb les

orientacions que hom li atorgui, els altres dos eixos permeten de manera molt fluida la incorporació del fet musical en el pla al qual m'he referit. I sobretot, crec que ens trobem davant d'una oportunitat privilegiada per aquest objectiu de demostració de les capacitats del fet musical més enllà de la convencional objectivització hedonística apuntada.

Així, pel que fa al primer aspecte -debat/reflexió-, apareix de manera fàcil una unió de temes que poden constituir aportacions de gran validesa i que enumero sense haver-me esgargamejat massa quant a recerca: futur de la creació musical; indústria musical i globalització; interculturalitat musical; reconsideració de les arrels populars-antropològiques del patrimoni musical universal; noves tecnologies i culturització musical; assequibilitat de la praxi i del gaudi del fet musical; la música en el substrat sonor global; els nous camins de la conjunció dels llenguatges verbals i musicals; el meta-llenguatge descriptiu de la música en el context de la societat de la comunicació global; el futur de la manifestació pública de la música; transversalitat formal de la música...

La relació, no cal dir-ho, és tan espontàniament preparada com oberta a noves aportacions i idees. Tanmateix, per tal d'aconseguir resultats satisfactoris és aconsellable delimitar l'àmbit temàtic a un nombre reduït de propostes.

Pel que fa a exhibició, la cosa adquireix un caire molt diferent. Crec que aquest és un àmbit d'un relatiu interès, amb el risc afegit de caure en els paranyes apuntats al principi de secundarització del protagonisme de la música o si més no atendre de manera massa preferent un exhibicionisme redundant i, doncs, mancat d'interès.

En aquestes condicions caldria extreure al màxim la imaginació a fi de fer una proposta que atengués buits i desajustaments manifestos que afecten l'oferta habitual, que van des de la dimensió qualitativa a l'accessibilitat social de les manifestacions que assoleixen autèntic rang d'excel·lència passant també per la immersió en tipus de manifestacions massa poc assumides en el nostre àmbit.

Es tractaria, per tant, d'evitar el re-

curs fàcil a la concentració, a tall d'aparador rutilant, d'un gran nombre de figures, de noms de gran relleu, d'obres de còmode predicament o d'espectacles d'altíssim pressupost dubtosament justificat. Es tracta de lluir intel·ligència, sensibilitat i eficàcia, no poder.

No sé si és demanar molt o poc. Només pretenc demanar el just; que la música, i de manera especial la culta, no resti una vegada més -insisteixo en això- marginada d'un pla de protagonisme idoni, i conseqüentment en igualtat de condicions amb -per exemple- la plàstica, el pensament, el teatre, l'audiovisual... Demanar que per una vegada, hom oblidí, o no exclusivitzí, les seves apetitoses capacitats hedonístiques i, ben altrament, s'atengui el seu fons més pregon de fet cultural que és.

De moment observo que la generalista planificació que s'ha presentat i també els organigrames d'equips de gestió que s'estan confe-

gint, no conviden a un optimisme excessiu. Anunciar que hom oferirà *Un Requiem alemany* com a acte inaugural amb una figura de l'indiscutible renom artístic i al mateix temps del no indiscutible prestigi ètic de Rostropòvitx, més aviat incideix en el que no cal que sigui preferent segons el que acabo d'exposar.

Per l'altra part -organigrames de gestió-, en un seriós article publicat el passat 21 de novembre a "El País", Agustí Fancelli esmentava la constitució d'un "comitè de savis" dels quals es coneixien quatre noms. Tots ells escriptors. En queden tres per nomenar seguint criteris d'equilibri partidista o institucional segons l'article citat. Cert que abans s'informava que Borja Sitjà -un home eminentment de teatre, d'altra banda d'una honestat i categoria professional irreprotxables-, dirigirà un festival de les arts que compta amb l'Auditori i el Liceu i també amb el Teatre Lliure i el Teatre Nacional.

Atès que encara queda temps per a tot -no tant com això, tanmateix- i que en aquest "tot" hi cap la reflexió i l'aprofundiment en idees, projectes i propostes, vull acabar fent definitivament vots perquè per a la música, el Fòrum 2004 sigui una realitat profundament vitalitzadora i situadora de la seva profunda essència cultural.

ES TRACTA DE
LLUIR INTEL·LIGÈNCIA,
SENSIBILITAT
I EFICÀCIA,
NO PODER.

Salvador Brotons, protagonista del cicle Cobla, Cor i Dansa al Palau

per RRM

EL DIRECTOR I COMPOSITOR SALVADOR BROTONS SERÀ PROTAGONISTA DESTACAT DE LA QUARTA EDICIÓ DEL CICLE COBLA, COR I DANSA AL PALAU, EN LA DOBLE DEDICACIÓ AL·LUDIDA.

Una vegada més aquesta manifestació promoguda per la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música i el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional de la Generalitat de Catalunya fa una proposta que cerca situar les tres especialitats artístiques que mostren el títol del cicle en el seu nivell més elevat, aquell que enlaira una manifestació de base popular a la categoria d'excel·lència. A la de gran creació artística.

És per això que els protagonistes són formacions que treballen amb criteris selectius, amb un gran rigor i dignitat artística i amb un afany de crear transcendència artística.

El cicle, com s'ha esdevingut en les dues edicions anteriors, es vertebrà en un espectacle de ballet, un concert coral i quatre concerts de cobla —un amb participació coral i un altre amb dues cobles.

Enguany ballet i cor obriran el cicle per deixar pas als quatre concerts de simfonisme de cobla. L'Esbart Dansaire de Mollet obrirà el cicle el dia 19 de gener amb un programa ambiciós que se situa dins dels corrents de renovació del repertori de ballet popular que menen els esbarts més inquisits. Aquest grup ha assolit un notable nivell de la mà del seu director, Joan Vallbona, comptant també amb la col·laboració d'un nom tan destacat com Albert Sans, antic director de l'Esbart Dansaire de Rubí. El programa oferirà una coreografia de l'esmentat Albert Sans sobre una partitura de Xavier Montsalvatge, *Cant espiritual*. Es tracta d'una proposta innovadora, d'una gran qualitat. Joan Vallbona és l'autor de la coreografia titulada *Pagesos i senyors*, feta sobre una composició de Manuel Oltra, músic especialment destacat durant tot el cicle, com comprovarem més endavant. Finalment s'oferirà *Temps de llegendes*, sobre música popular amb coreografia conjunta d'Albert Sans i Joan Vallbona.

El Cor Lieder Càmera és una de les

Salvador Brotons

formacions corals catalanes més reconegudes. La seva trajectòria jove l'ha menat a ocupar un lloc de privilegi en el panorama català. Sota la direcció del seu titular i artífex, Josep Vila i Casañas, oferirà un programa molt variat que va de la música culta —Haydn, Rossini, Brahms, Montsalvatge, Taltabull, Morera, Josep Vila— a la d'arrel popular, amb harmonitzacions de J. Sancho, A. Pérez Moya, Joan Cumelles, Nadal Puig i M. Tortell. Es tracta d'un programa molt atractiu i complet.

L'apartat de cobla es vertebrà una vegada més a redós de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, que ha assolit un considerable prestigi en el terreny del concertisme simfònic. Alhora, hom compta una vegada més amb la presència de La Principal de la Bisbal, la cobla senyera per definició, i també de la Cobla Mediterrània, que actuarà en el concert a dues cobles.

El plat fort d'aquesta parcel·la el constitueix, sens dubte, el concert que s'oferirà el dia 2 de març dirigit per Salvador Brotons. Aquest músic, un dels més destacats del panorama musical català, dirigirà un programa d'un elevadíssim contingut i pes musical, que presidirà l'estrena d'una obra seva encàrrec del cicle. Es tracta de *L'illa de la galera*, que obrirà la segona part. El concert inclou obres de Toldrà, Martínez Comín, Vilamanyà i Solà, la interessant presentació de l'obra d'un compositor australià, *Olympic Sydney Sardana*, i una composició de notable envergadura, el *Concert per a violí i cobla* d'Agustí Cohí Grau, que comptarà amb la col·laboració com a solista de Sergi Alpiste, un jove i destacat virtuós nostre.

Abans, el dia 23 de febrer haurà tingut lloc el concert de cobla i cor, que assoleix caràcter d'homenatge a Manuel Oltra, el qual enguany compleix el vuitantè aniversari. Hom oferirà un aplec

important d'obres d'aquest músic, de trajectòria tan discreta i elegant com transcendent. Són obres que abasten tant la producció per a cobla com la coral i que s'alternaran amb d'altres de músics així mateix destacats en el camp de la creació simfònica per a cobla, com Ricard Lamote de Grignon i Xavier Boliart.

El concert serà dirigit per Esteve Nabona, que al mateix temps és titular del Cor Albada, pertanyent a la família Madrigal, que s'ocuparà d'aquesta parcel·la. Es tracta d'una formació integrada per cantaires joves d'un nivell molt notable que amb aquest concert tindran oportunitat de mostrar-se al gran públic. Per la seva part, Nabona ha excel·lit com a director coral de la mà d'aquest cor i també com a director ajudant del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.

La cobla La Principal de la Bisbal enguany serà dirigida pel seu titular, Francesc Cassú, i interpretarà un programa molt atractiu, integrat per compositors vinculats històricament a la formació. Són noms com els germans Conrad i Emili Saló, Garreta, Carreras Dagàs, Francesc i Josep Cassú, Moraleda, Viladesau, Rafael Ferrer i Barnossell. El programa permetrà crear un brillant espectacle de concertisme tradicional per a cobla.

Finalment, el dia 6 d'abril, just passat Setmana Santa, se celebrarà el concert a dues cobles, que enguany servirà per cloure el Memorial Josep Maria Bernat que s'ha vingut celebrant al llarg d'una dècada. Hom comptarà amb la participació esmentada de la Cobla Mediterrània i de la Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, amb la direcció de Jordi León en un programa en el qual ultra ser interpretades obres de Bernat, se n'oferiran de Jesús Ventura, amb caràcter d'estrena i dedicada a l'homenatjat, de Jordi Molina, Martínez Comín, Moraleda i Lloansí.

Noves obres en el repertori de l'Orfeó Català

per JOSEP VILA

LA PRESENT TEMPORADA ESTÀ SENT ESPECIALMENT DESTACADA PEL QUE FA A LA INCORPORACIÓ DE NOVES COMPOSICIONS AL JA EXTENSÍSSIM REPERTORI DE L'ORFEÓ CATALÀ.

En el vessant simfònic cal parlar de tres autors tan diferents entre si com Verdi, Dvorák i Kodály.

En el concert dedicat als socis que tingué lloc el passat 11 de novembre de 2001, l'Orfeó va interpretar per primera vegada l'*Stabat Mater* de Giuseppe Verdi, la segona de les *pezzi sacre*, al costat de l'Orquestra Simfònica del Vallès. L'*Stabat Mater* és la darrera composició del mestre de Busetto, una d'aquelles obres de difícil ubicació en la història, amb elements de sorprenent modernitat i amb una estètica sonora gairebé particular, fins i tot allunyada de la del mateix autor. Els assaigs d'aquesta obra permeteren al Cor treballar en profunditat les gammes sonores més diverses, des dels únions més concentrats fins als desplegaments harmònics més superbirosos, anant dels pianíssims més corpreneadors als fortíssims de més expansió lírica.

Un altre *Stabat Mater*, en aquest cas d'Antonín Dvorák, és el que va sonar el passat 29 de novembre al Palau en el cicle Palau 100. En aquest cas era l'Orquestra Filharmònica d'Eslovènia qui acompanyava l'Orfeó, i Marko Letonja qui el dirigia. Especialment emotiva per a l'Orfeó va ser la descoberta d'aquesta obra. El dolor del pare que ha perdut tres dels seus fills (aquestes eren les tràgiques circumstàncies en què Dvorák va compondre l'obra) s'expressa serenament per mitjà d'un lirisme plaent i persuasiu, inequívocament esclau en alguns passatges.

Pel que fa a futures estrenes, hem d'esmentar un obra molt més propera en el temps, el *Budavári Te Deum* (Te Deum del castell de Buda) de Zoltan Kodály, per a orquestra simfònica, cor i quatre solistes, una obra de caràcter triomfal i evocador en la qual el compositor demostra el seu domini de la forma i es nodreix d'una inspiració melòdica i harmònica d'arrel tal vegada gregoriana, tal vegada pentatònica.

Concert dedicat als socis de l'Orfeó Català el passat 11 de novembre de 2001

Però els elements propis del folklore hongarès, tan estudiat i homenatjat per Kodály en tota la seva obra, també es fan presents en moltes de les cèl·lules rítmiques de la composició. El *Budavári Te Deum* sonarà el proper 21 d'abril de 2002 al Palau, en el cicle Els Diumenges al Palau, i anirà precedit de dues obres per a cor a cappella: el *Salm 50*, conegut com el "de Ginebra", del mateix Kodály, i el corpreneador *Eli, Eli* de G. Bardos, un altre dels noms importants de la literatura coral hongaresa del segle XX. En la segona part del concert es podrà escoltar el *Requiem* de Gabriel Fauré.

Dins del repertori de l'Orfeó Català, també hi tenen un paper essencial les obres per a cor a cappella. És així que el cor pot desenvolupar dia rere dia aspectes tan essencials com l'equilibri sonor, la nitidesa i estabilitat de l'afinació, la precisió rítmica, la fusió de les veus, la projecció del so, la puresa de la pronúncia i l'expressivitat. Ateses les dimensions de l'Orfeó, actualment format per 70 veus, els autors més idonis són els dels segles XIX i XX.

La ideologia, a l'hora de confeccionar els programes, continua sent la de combinar obres de la literatura coral universal amb obres de compositors catalans, entre les quals té un paper destacat la música d'arrel popular i tradicional. Els concerts que l'Orfeó Català ofereix al Palau i altres teatres i auditoris del país, molts dels quals organitzats pel patrocinador del Cor, la Fundació Caixa Penedès, obtenen una resposta entusiasta del públic, tant per la qualitat de les interpretacions com també per l'encert en l'alternança d'obres noves amb d'altres ben conegudes.

El passat mes d'octubre de 2001, l'Orfeó incorporava al seu repertori ac-

tual una obra de Felix Mendelssohn per a doble cor i quartet solista, *Ehre sei Gott in der Höhe* (Glòria a Déu a les altures), i una altra d'Anton Bruckner, *Ave Maria*. La nadala "Det är en ros entsprungen", harmonitzada per Michael Praetorius i Jan Sandström, un autor del Renaixement i un de contemporani, és una de les obres que més impressiona el públic per la seva modernitat i per l'original disposició de les veus que n'exigeix la interpretació: un petit cor canta des de l'escenari la versió a quatre veus de Praetorius mentre la resta de veus es disposen en rotllana al voltant del públic per interpretar l'obra de Sandström, concebuda per funcionar en paral·lel amb la de Praetorius. L'efecte acústic és notable i emfasitza la delicada bellesa de la composició.

Els *Nous valsos amorosos op. 65* de Johannes Brahms també formen part del repertori actual de l'Orfeó. Aquestes obres ja s'havien interpretat anys enrere. L'obra és una suite de 15 peces breus basades en poemes de temàtica amorosa i està escrita per a cor o quartet solista amb acompanyament de piano a quatre mans. Els pianistes Mercè Sanchís i Josep Surinyac són els encarregats d'acompanyar l'Orfeó interpretant aquesta compromesa partitura. El caràcter marcadament cambrístic i l'heretístic de l'obra convida a exigir del cor el màxim en expressivitat, en contrast i en ductilitat musical. Fins i tot la disposició de les veus a l'escenari s'altera per potenciar aquest temperament solístic de la composició: els blocs tradicionals de sopranos, contralts, tenors i baixos es dilueixen en un teixit en què les veus s'agrupen per quartets i per octets. És també un recurs per Sincrerament el sentit de responsabilitat musical i de seguretat individual dels cantaires.

Stabat Mater: un plany poètic de Dvorák

Palau 100. Orquestra Filharmònica d'Eslovènia. Orfeo Català (J. Vila i Casañas, direcció). Irena Baar, soprano. Mirjam Kalin, contralt. Branko Robinsak, tenor. Marcos Fink, baix. Dir.: Markos Letonja. *Stabat Mater* de Dvorák. Palau de la Música Catalana. 29 de novembre de 2001.

per F. TAVERNA-BECH

Potser el segle romàntic no va ésser tan pròdig en música religiosa com el Segle de les Llums, però tanmateix els compositors del XIX, quan van compondre amb textos sacres, ho van fer amb una personalitat i estil que a vegades es desmarcava de la seva línia creativa habitual. Com en el cas del *Requiem alemany* de Brahms o el de Bruckner o fins i tot el de Fauré, la partitura de l'*Stabat Mater* de Dvorák té un caràcter d'austeritat i de rigor en la construcció que difícilment podem constatar en la seva producció simfònica i en la seva música de cambra. Aquest aspecte diferencial és difícil trobar-lo en la música de Mozart, com tampoc en la de Haydn i en la de Beethoven. D'alguna manera, sembla que la relació amb el més enllà, en els clàssics, al marge de la profunditat, es revesteix d'un to de solemnitat —no exempt de teatralitat— que en el compositor romàntic es transforma en un afany de poetitzar el pensament religiós per fer-lo més proper a una dimensió humana.

Efectivament, en l'*Stabat Mater*, Dvorák sembla oblidar-se d'aquella nota rapsòdica que procura un caràcter narratiu a les seves simfonies, com si es tractés de sonoritzar una novel·la viscuda, i es transforma en un músic, no direm metafísic ni àdhuc filosòfic, sinó en un poeta del so sensitiu i humanístic, per aprofundir en el dolor imposant que es desprèn del text litúrgic. Fins a cert punt i en el bon sentit, la música de l'*Stabat Mater* té un lirisme en què la fantasia cedeix la primacia a l'expressivitat despullada de l'hedonisme colorista per dirigir-se al fons del sentit del verb. Hi ha

una polifonia que defuig l'ornamentació que es limita a teixir una relació directa entre les veus i a dinamitzar el curs de la música amb l'ajut d'unes formulacions rítmiques no gens elaborades, tot cercant la dramatització de la paraula cantada com si fos simplement la reflexió davant del dolor al qual l'esperit només pot manifestar la impotència per sobreposar-s'hi.

Només cal escoltar l'imposant començament de l'obra, en què uns sons greus, gairebé sense relleu, van emergint suaument i amb aspre coloració sonora, per establir l'ambient en el qual les veus canten el vers "*Stabat mater dolorosa...*", o bé ja cap al final quan soprano i tenor demanen amb estranya dolçor "*Féu que les llagues (de Crist) em colpeixin*". Aquí, no hi ha diàleg, ni jocs melòdics, sinó una súplica sense esperança davant la crueltat que només la mort ha posat fi... Veritablement, la música de Dvorák, lluny dels grans frisos sonors dels clàssics, no té potser la genialitat, ni l'expressionisme d'un Mozart o bé d'un Beethoven; amb tot, l'audició no deixa de commoure per la seva profunda i poètica expressió humanística.

La interpretació, amb una memorable actuació de l'Orquestra Filharmònica d'Eslovènia —admirable la qualitat de la seva fusta i la ductilitat de la corda—, va assolir un nivell de notable dignitat. En la qual, amb una direcció clara i matisada de Marko Letonja, va brillar amb especial relleu el treball precís i emocionat de l'Orfeo Català. El quartet de solistes vocal també va saber identificar-se amb l'esperit dramàtic del lirisme sever amb el qual

Dvorák descriu la trobada de la mare amb el fill mort. Especialment la clara dicció del tenor Branko Robinsak i el cant sense artificis de la contralt Mirjam Kalin van contribuir a la convincent versió d'aques-

ta pàgina tan personal de Dvorák, que igualment va tenir en la bella veu d'Irena Baar i l'àgil fraseig del baix Marcos Fink els elements precisos perquè la versió fos acollida amb una excel·lent ovació pel públic.

Znaider, jove promesa si no realitat del panorama violinístic

Palau 100. Nicolaj Znaider, violí. Semion Balshem, piano. Schubert, Brahms, Wieniawski, Bloch, Bizet/Waxman. Palau de la Música Catalana. 16 de novembre de 2001.

per LLUÍS TRULLÉN

El violinista danès d'ascendència polonesa-israeliana Nicolaj Znaider va tenir el seu gran èxit interpretatiu quan l'any 1997 va proclamar-se guanyador del Concurs Reina Elisabeth de Brussel·les. Actuacions amb Jari, gires pel Japó, Oceania i Europa avalen la trajectòria d'un violinista que està obrint-se pas en el competitiu món concertístic.

Acompanyat del pianista Semion Balshem i interpretant amb un violí Guarneri del Gesù de 1732, Znaider va oferir en el seu recital al Palau dues qualitats especialment notòries: d'una banda, tècnica i virtuosisme enlluernador i, de l'altra, una musicalitat refinada que li permet afrontar les obres romàntiques amb totals garanties.

La música de Brahms i Schubert va integrar la pri-

mera part del concert; dicció musical sempre a la recerca d'una expressió lírica implícita en les dues obres, com la *Sonata per a violí i piano op. 137 núm. 2* de Schubert i la *Sonata núm. 2 op. 100* de Brahms ens portaven unes interpretacions caracteritzades per un romanticisme pronunciat amb refinament, amb reflexió, amb sons temperats i profundament poètics.

La segona part tenia el virtuosisme com a eix motriu del programa: les *Variacions sobre un tema original op. 15* de Wieniawski o la *Fantasia sobre temes de Carmen* de Franz Waxman són una demanda constant de velocitat, de tècnica, de notes dobles, de *glissandos*, de domini dels aguts..., un terreny que Znaider va demostrar dominar sense dificultats. Musicalitat i virtuosisme van ser dues facetes que aquest violinista va saber transmetre en idèntic grau de nivell interpretatiu

Festival Muti i companyia

Macbeth de Giuseppe Verdi (en versió de concert). Llibret de Francesco Maria Piave sobre l'obra homònima de William Shakespeare. Cor i Orquestra del Teatro alla Scala de Milà. Leo Nucci, Ildar Abdrazakov, Maria Guleghina, Marcella Polidori, Salvatore Licitra. Dir.: Riccardo Muti. Gran Teatre del Liceu. 7 de novembre de 2001.

per J.C.C.

No és usual al Gran Teatre del Liceu que els aplaudiments del primer i, en aquest cas, únic entreacte, durin deu minuts. I molt menys en una versió de concert. Confesso que feia molt de temps que no ho havia vist –potser amb motiu de les llunyanes reaparicions de Kraus al principi del Consorci. I no cal dir l'apoteosi final.

En tot cas, tampoc no podia sorprendre del tot, perquè als afeccions lírics barcelonins, que estan assedegats de grans esdeveniments en el repertori convencional, se'ls va oferir una ocasió tan excepcional com gaudir del màxim nivell possible en la interpretació d'aquest tipus d'obres. Un fet que dissortadament vola massa alt d'aquí. I la referència tan propera de *La Bohème* inaugural ho confirma plenament.

Hom va partir, a més, d'un atot tan assegurador de tot el que pot venir després, com és una obra gran del més gran compositor romàntic italià. Una obra de maduresa que poua amb admirable con-

seqüència en el món tràgic de Shakespeare, tan estimat pel compositor italià. Tot és gran, en aquesta obra magníficent; tot té una dimensió extraordinària i tot té també una profunditat penetrant i densa.

I com que la interpretació va ser d'una correspondència poc menys que ideal, el resultat difícilment podia ser cap altre. En tot cas, cal situar en un primer lloc de protagonisme les masses estables: orquestra i cor –aquella amb algun moment problemàtic del metall– van constituir motors poderosos, plenament identificats amb l'esperit de l'obra, que van bastir un gruix de grandesa damunt la qual les intervencions vocals individualitzades es van poder moure amb comoditat. Gaudir d'uns conjunts d'aquesta categoria va constituir un privilegi inoblidable. Hi va haver poder però també refinament; força però musicalitat; intensitat però subtileza; en tot cas, i posats a filar fi, si la cosa es va decantar per algun costat va ser pel de l'extroversió, per situar la visió de partitura de Verdi en l'extrem més tràgic del seu

contingut. Tot sigui dit, sempre però en un context de classe d'autèntic gruix musical.

El capítol de veus, una vegada més en Verdi recolzada sobre les greus, també es va moure en un nivell dissortadament ja una mica oblidat a casa nostra. Si ningú no podia dubtar de dos artistes tan importants com Leo Nucci i Maria Guleghina –excepcionals tots dos lluint sensibilitat, maduresa i poder–, la sorpresa la va constituir el tenor Salvatore Licitra, segons que sembla una de les figures emergents de la lírica tenorial italiana. En la seva única oportunitat de mostrar-se, l'ària del quart acte "Ah, la patermano", va lluir una veu molt bella, molt ben projectada i amb una exquisida musicalitat. Pot ser un dels referents immediats del repertori romàntic. Una altra descoberta va ser la del jove baix Ildar Abdrazakov, que va cantar la compromesa ària "Come dal ciel precipita" del segon acte amb una gran autoritat.

Riccardo Muti va passejar

la seva impressionant autoritat i carisma damunt el seu gran equip. Deixant de banda tot allò de cabdal que té la tasca anònima dels assajos, també l'exercici obert de direcció pot constituir un autèntic espectacle. Un espectacle abstracte, silenciós, només gestual, però d'una gran capacitat de penetració. Veure com es tradueix en matèria sonora transcendent cada petita inflexió del tronc, del braç, de la mirada... constitueix un gaudi d'una gran autenticitat.

En definitiva, va ser una gran festa lírica, que a més es va escampar amb l'insuficient però no negligible recurs de la projecció al carrer en pantalles; recurs que vam constatar que almenys en el cas de la Rambla no va passar desapercebut –malgrat una certa i també no negligible contestació–, amb un bon nombre de transeünts. La cosa no és exempta de contradiccions i penso que iniciatives com aquestes potser mereixerien ser estudiades amb una atenció particular.

Un senyor del piano: Maurizio Pollini

Ibercamera. Maurizio Pollini, piano. Chopin, Liszt. Palau de la Música Catalana. 8 de novembre de 2001.

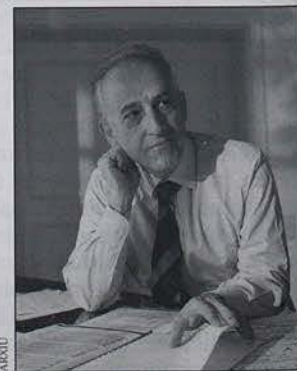
per F.T.B.

Ben cert, l'ambient carregat d'història i d'evocacions mítiques, o fins i tot una certa proximitat personal i sonora que ofereix el Palau de la Música Catalana, enfrontat a la lluminosa, freda i asèptica espectacularitat de l'Auditori (Sala Simfònica), degué tenir un paper important per preferir l'escenari del Palau per al recital de Pollini. Veritablement, la música de

Chopin, Liszt i Wagner està més a prop del nostre vell Palau que no pas del modern i majestuós Auditori de Mo-neo.

Vam anar, doncs, al Palau, en el qual tot just ara potser descobrim la seva atmosfera per a la confiança i intimitat, a escoltar Maurizio Pollini, un dels pianistes més admirats i volguts del nostre temps. I vam retrobar-nos amb aquell pianisme de luxosa sonoritat, generós en l'efusió imaginativa del dis-

cur i tanmateix auster a l'hora d'explicar el contingut de les obres amb un discurs que mai no anava més enllà del que volia expressar, sobretot el pensament de Chopin –mai ponderat en tota la seva dimensió de compositor fidel a l'exigència de les formes musicals. Després, en Liszt, el pianista italià va saber introduir-nos en la concepció de teatralitat ignorada, amb tot present, que Liszt va aplicar per traduir el món de Wagner, ni més ni

menys el seu sogre.

Recital que Pollini va revestir amb la sonoritat d'un pianisme exuberant i majestuós i que tanmateix difícilment s'introduïa en el nostre esperit com a veritable confessió emocionada d'un artista excepcional.

Britten i Janáček ben vistos per l'Opera North

Gloriana de Benjamin Britten. Llibret de William Plomer. **La petita guineu astuta** de Léos Janáček. Llibret de Léos Janáček. Produccions d'Opera North. Gran Teatre del Liceu. Del 14 al 23 de novembre de 2001.

per J.COMELLAS

Dues òperes de característiques desiguals han segellat la presència al Gran Teatre del Liceu de l'Opera North d'Anglaterra. El balanç, globalment considerat, és satisfactori, ja que ha significat la incorporació en el nostre àmbit líric d'una manera peculiar d'entendre el fet operístic.

La cosa arrenca ja de la programació, de dos títols tan infreqüents que de fet han esdevingut estrena a casa nostra. Dues obres contemporànies de sengles autors de referents musicals força distants. Després continua amb la imatge d'unes propostes en les quals compta més el bloc que la suma d'individualitats; en gran mesura, ben altrament del que s'esdevé habitualment. Hom no pot oblidar aquest fet a l'hora de jutjar uns treballs que, des d'aquesta perspectiva, han tingut una notable envergadura.

Gloriana havia causat una expectació especial en tractar-se de l'obra d'un autor de qui l'any passat vam gaudir de la que va ser possiblement una de les propostes més importants. Ens referim a *Billy Budd*.

Situada en un context temàtic del tot diferent, *Gloriana* reinterpreta el model de la *grand opéra*, incorporant-hi des d'un apunt de ballet a referents musicals barrocs, i amb un tema d'intriga cortesana de tall plenament romàntic. Això no impedeix, però, o millor dit ho afavoreix, que musicalment l'obra soni a actual, que l'escriptura, brillant i poderosa, inundi l'espectacle d'estètica que sentim propera i actual; viva, sense regustos gastats.

En el pla dramàtic la proposta va transcórrer en un context de gran eficàcia, sense pretensions rupturis-

tes, amb una perceptible austeritat de recursos i amb notables dosis de creativitat i intel·ligència. I formant part d'aquest concepte de bloc a què m'he referit abans, un concepte del qual participen unes masses bàsiques —orquestra i cor— d'un nivell notabilíssim, que van imposar la llei de la seva sensibilitat i capacitat expressiva dirigides per Steven Sloane. En el capítol vocal, res d'extraordinari, cap escapada a la dimensió estel·lar, però al mateix temps un nivell consistent de tot l'equip, amb esment especial per a Josephine Barstow, en el paper protagonista d'Elisabet I, servit amb més autoritat que brillantor: amb més condició d'artista integral —incloent-hi la decisiva parcel·la actoral—, que de veu capaç de fer el possible i l'impossible.

Pel que fa a *La petita guineu astuta*, els resultats van ser menys satisfactoris. Crec que hi ha una premissa que condiciona aquests resultats. La composició de Janáček crec que és més una òpera de cambra, de petit format, que pròpia de grans espais convencionals. I això va pesar força, sobretot en una producció gasiva en recursos materials i tampoc no sobrada d'imaginació.

La petita guineu astuta és una peça d'orfebreria, que amb una història aparentment simple, un conte d'infants gairebé, demana una metalectura intimista, una mirada profunda, que albira allò subtil i més enllà de l'aparença i no tant l'espectacle. I aquests valors es van perdre massa en una proposta amb més fantasia que profunditat. Partitura i llibret van quedar, doncs, massa desdibuixats, i com que a més la interpretació del paper principal, la guineu que hi dóna títol, no va tenir un relleu tan personalitzat i potent com en *Gloriana*, la cosa es va moure en un pla d'u-

Josephine Barstow i Nicholas Sears en una escena de *Gloriana*

na certa discreció i d'una certa manca de capacitat de projectar el contingut, musi-

cal i literari, de la tanmateix bella però menor composició de Janáček.

Majestàtica Jessye Norman

Ibercamera. Jessye Norman, soprano. Mark Markham, piano. Schubert, Ravel, Wagner. Gran Teatre del Liceu. 16 de novembre de 2001.

per J.C.C.

Jessye Norman és una imatge peculiar de la diva de la lírica. I dic particular perquè de fet trenca amb els cànons convencionals. És una mica una diva a l'americana, no a l'europea. Com a diva és una persona amb una enorme capacitat de seducció, capaç de polaritzar l'atenció de les masses, d'enlluernar-les i de sotmetre-les. Com a americana té un cert deix d'extroversió, de capacitat comunicativa especial, significada per un somriure que omple la boca d'escenari més sobredimensionada. Un somriure captivador, generós, expansiu, i tanmateix autoritari, imponent i càlid alhora.

A partir de la seva entrada amb pas lent i feixuc però ple de poder, comença un exercici de domini, de sotmetiment del públic, de seducció —no em reca d'insistir en aquests termes— que ben aviat dóna fruits. I això molt per damunt dels seus recursos artístics, tan indiscutibles i al mateix temps no exempts de la presència del pas del temps.

Com passa sempre amb el lied, quan és cantat amb convicció, hom pot discutir-hi molts aspectes. Jessye Norman, en aquest sentit, pot ser més vulnerable que altres

cantants perquè la seva visió és més personal. No és deutora de cap referent. I en dir personal, vull dir també que el seu cant és viu. Que a cada lied, li dóna un tractament específic, que viu cada nota i cada síl·laba. Que no manca un cert histrionisme ben entès, una voluntat de pouar, amb tota l'animitat en el contingut més profund de cada tema. Per això les seves versions són, per damunt de tot, càlides i comunicatives, allunyades de tota mena d'academicisme. Jugant amb uns *tempi* lents, pastosos, mastegant i assaborint cada nota, oferint una riquíssima gamma de matisos, el seu discurs musical s'imposa i engresca l'auditori tot alhora. En aquest sentit, un lied tan conegut com *El rei dels elfs* assoleix en el seu art una expressivitat excepcional, no exempta de sentit dramàtic fins i tot. En tot cas va ser —tal com calia esperar— en els *Wesendonk-Lieder* que es va produir el clímax comunicatiu més manifest, i on es van posar més en evidència les capacitats de la cantant. La seva versió del penúltim, *Penes*, em va semblar especialment destacada. Després va venir l'apoteosi de bisos, servida amb una notable generositat i en un clima de desbordament emocional imparellable.

Exaltació coral a l'òpera

Òpera a Catalunya. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell. Miki Mori, soprano. Josep Fadó, tenor. Stanislav Angelov, piano. Dir.: Rosa M. Ribera. Àries i cors d'òpera. Teatre Principal (Sabadell). 30 de novembre de 2001.

per ROBERT BENITO

Si habitualment l'associació Amics de l'Òpera de Sabadell ens ofereix tres òperes escenificades i una en concert, aquest any s'ha substituït aquesta darrera per un concert en homenatge al cor de l'esmentada associació. Un ventall de més de disset peces corals d'estètiques i autors diferents: de Donizetti a Wagner, passant pel verisme de Leoncavallo i Mascagni, a tota una segona part dedicada a Verdi, que va clausurar les celebracions del centenari d'aquest autor dutes a terme per l'associació sabadellenca.

Amb la teatralitat que caracteritza les obres còmiques de Donizetti, el concert va començar amb el cor "Que interminable" de *Don Pasquale*, seguit pel cor de les campanes de *I pagliacci*, conjuntament amb les àries "Stridon lassù" i "Vesti la giubba" per a soprano i tenor, tot destacant en aquesta darrera ària l'expressivitat i el dramatisme de J. Fadó. De l'òpera de Wagner *De Fliegende Holländer*, se'n van cantar dos cors: "Summ und Brumm" per a soprano i dones, i "Steurmann" per a veus masculines, les quals van destacar per l'energia i la fermesa, tot i que amb alguna dificultat de dicció. La primera part es va tancar amb quatre fragments de *Cavalleria*, dels quals destacà novament la potència vocal del tenor solista, tant en l'ària "Mamma" com en el brindis amb el cor de la mateixa òpera. Malgrat tot, el punt àlgid d'aquesta primera part fou el "Regina Coeli" de la mateixa òpera (*Cavalleria*), en què el cor i la soprano M. Mori van saber crear el clímax i la tensió propis de la peça. La segona part es va encetar amb els parlaments de la presidenta, Sra. Lacambra, en què es va retre homenatge als membres del cor per la seva tasca dins l'Associació i, tot seguit, es

Miki Mori

van interpretar cors i àries de les quatre òperes més conegudes de Verdi: *Il Trovatore* i, sobretot, l'ària "O Cielo Azurri" d'*Aida*, la qual fou una lliçó de cant i de recursos expressius.

El protagonista del concert fou, però, el cor; una formació que, tot i descompensada en algunes cordes, va funcionar bé en general. Es tracta d'un cor que guanya en trobar-se en escena, però no amb la partitura entre mans, ja que aleshores perd contacte amb la directora, a la qual cal felicitar especialment per la cura que ha tingut en la selecció i els detalls de cadascuna de les peces. Dins d'un equilibri sonor, caldria destacar l'homogeneïtat de les veus greus més que de les agudes, que es van mostrar massa oberres (sobretot les sopranos). Per últim, un enhorabona al pianista acompanyant, el qual es va mostrar sempre atent a les necessitats dels solistes i del cor, malgrat que hauria estat millor un instrument amb un so millor i més potent, tot evitant l'acompanyament percudit del pedal.

Va ser un concert, doncs, exitós per a cor i solistes, cosa que els obligà als dos bisos tradicionals: "Va pensiero" i "Libiamo" de Verdi.

Lucrècia Borja a la manera de Carles Santos

L'adéu de Lucrècia Borja de Carles Santos. Llibret de Joan Francesc Mira. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Orquestra de Cambra Teatre Lliure amb la col·laboració de l'Orquestra de Cambra Nacional de Catalunya. Intèrprets: Jordi Bosch, Lluís Homar, Anna Lizaran, Maria José Riñón, Jordi Domènech, Antoni Comas, Josep Maria Mestres, Claudia Schneider, Antoni Marsol, Mariona Castelar, Anna Moreno-Lasale. Escenografia, vestuari i caracterització: Marialena Roqué. Direcció escènica i musical: Carles Santos. Teatre Lliure-Teatre Fabià Puigserver. 24 de novembre de 2001.

per J. COMELLAS

Confesso i adverteixo a l'avançada que mai em resulta còmode jutjar els espectacles de Carles Santos. Aquest fet, de causes complexes i que vénen de lluny, queda acrescut davant d'un esdeveniment tan transcendental com que l'espectacle ha servit per obrir les portes del nou Lliure, aquesta esplèndida sala dedicada a una personalitat tan grandiosa com Fabià Puigserver. Això suposa una mena de penetració de cosos estranys que provoquen el risc de distorsió de l'objectiu estricte de crítica d'un espectacle.

El primer que es pot dir de *L'adéu de Lucrècia Borja* és que és un espectacle molt fidelment definitori de la cosmologia creativa de Carles Santos. I sóc conscient que amb això no dic res de l'altre món i, per tant, que no dic res inesperable. I justament aquest mot em resulta útil perquè defineix força bé la proposta; o és indicatiu d'un tret fonamental. I això no sé exactament si és un elogi o un retret. Crec que pot ser interpretat de les dues maneres, segons el posicionament individual respecte de l'obra de Santos.

En tot cas, és innegable que és un "espectacle Santos", especialment equipat. Equipat per una partitura més elaborada i rigorosa que altres –sense que en el pla formal afegeixi res o gaire de nou–, d'una ambició literària molt solvent i més rica que mai –comptar amb Joan Francesc Mira vol dir quelcom–, i disposant d'un equip d'intèrprets més homogeni i més potent que mai. I em disculpo per aquest reiterat "més que mai", que tanma-

teix considero ben indicatiu.

Al mateix temps, és igual que sempre –o que gairebé sempre–, el culte als jocs artíficals, a l'efectisme més grandiloqüent i impactant, la parafernàlia escenogràfica, la provocació, com més va més inofensiva per reiterativa i esperable, i finalment la sensació de buidor, de cosa que es consumeix sense deixar rastre en el mateix instant de materialitzar-se que deixen sempre les seves propostes.

Carles Santos, en la seva condició de stajanovista de l'espectacle –aquí assumeix una vegada més composició, dramàturgia i direcció musical–, ha mostrat una "vegada més" la seva enorme capacitat per organitzar amb eficàcia la munició de material que ell mateix s'ha confegit. En aquest sentit, la seva tasca és aquí especialment important i en la manera com a la seva manera –valgui la redundància– l'espectacle és coherent, cal deixar constància del mèrit que té.

Cal destacar-ne específicament l'equip interpretatiu. El seu treball és d'una considerable dificultat i el resol amb una gran suficiència. En el capítol vocal, magnífics els dos protagonistes principals: la soprano Maria José Riñón i el contratenor Jordi Domènech. Igualment, la resta de companys de repartiment vocal: Anna Moreno-Lasalle, Mariona Castelar, Antoni Comas, Clàudia Schneider i Antoni Marsol. D'un gran pes, l'aportació del Cor de Cambra del Palau, a més assumint amb eficàcia un protagonisme dramàturgic prou complicat. I poderós i eficient el conjunt instrumental en una tasca en què, d'altra part, no li calia entrar en subtiletes massa complicades de resoldre.

Benvinguda Sala Puigserver

El passat 24 de novembre va ser un dia assenyalat, assenyaladíssim en la història del teatre barceloní; en la història d'aquesta institució tan personalitzada que és el Teatre Lliure i en la història de la ciutadania barcelonina.

La inauguració de la Sala Puigserver posava fi a un procés envitricollat i complicadíssim –això no és nou a casa nostra i exemples com el TNC, Auditori, Macba, MNAC ho confirmen–, en el qual la conjunció de la història gloriosa del mateix Lliure, la voluntat ferma dels seus rectors –no exempta d'alguna contradicció– i l'esforç pecuniari de les administracions han confluït en un equipament profundament innovador quant a concepció i funcionalitat i, per tant, amb una enorme capacitat per esdevenir una poderosa màquina de creació teatral i musical.

L'impressionant teló amb la imatge de Fabià Puigserver confeccionant una de les seves tan creatives escenografies amb què s'obrí el nou espai –cap discurs, cap mena de parafernàlia específica, cap himne ni cap protocol ostentós– esdevé imatge que hauria de resultar indicativa d'un futur que honori el passat del qual és deutor.

I aquest és, sens dubte, el gran repte que es planteja als dirigents del nou teatre. Un repte complicat, complex i enormement difícil, que es presenta just en el moment en què eclosiona de forma molt clara un procés contradictori. El Lliure, mentre anava creixent en possibilitats de disposició d'una gran infraestructura –en capital de totxos, per dir-ho en una imatge ben entenedora–, ha vist minvar progressivament el seu capital humà, fins al punt que aquest s'ha concentrat, com a imatge d'un tot, en la solitària figura d'un home de tanta experiència, sentit de l'eficàcia i nervi com Josep Montanyès.

I amb això no pretenc furgar més del compte en la llaga de l'absència a la inauguració d'una persona de tan relleu com Lluís Pasqual. Aquest és un tema que no es pot tractar, com s'ha fet massa, de manera només individualitzada. Sinó que cal anar més a fons, i fer-ho des de la perspectiva d'un tot molt i molt complex. Un tot del qual forma part essencial el perill d'aigallament de l'esperit del Lliure. Del que ha fet possible una història tan gloriosa com la seva; el que ha fet aportacions originals, d'una enorme transcendència creativa, d'un rigor depuradíssim i amb una generositat i un lliurament social que li han fet merèixer el crèdit assolit en el decurs d'un quart de segle.

I en aquest sentit, el primer gran repte que té davant seu Josep Montanyès i l'equip que l'envolta és justament refermar, refer, reviscolar i revitalitzar aquest esperit. Redreçar allò que l'esmentat procés de defecció humana ha posat massa al límit de la supervivència –com a esperit, insisteixo en això. I fer-ho, alhora, des de la fidelitat més exacta i del repensament d'aquesta a les circumstàncies actuals.

No hi ha dubte que la tasca que espera és molt dura, extraordinàriament complicada i a Josep Montanyès i el seu equip els caldran moltes capacitats. I també molts ajuts. El primer, el del gremi teatral –entès de forma oberta–, l'ac-

Jordi Bosch i Antoni Comas a L'adéu de Lucrècia Borja. Foto: Ros Ribas

titud del qual, globalment considerada, fins ara no ha estat exemplar. A ells se'ls ha de convèncer que, per damunt d'interessos particularitzats més o menys justificables o aparents, només un Lliure fidel a si mateix ha de ser rendible socialment i ha de ser del tot útil al teatre català i, per tant, i en primer lloc, al mateix gremi. I aquí em permeto recordar que un Lliure així en el seu moment ha estat molt útil per a tot aquest teatre català.

No només per al grup.

Un Lliure amb dependències espúries, amb ròssecs gremials, amb obligacions de dividends interessats del tipus que sigui seria un Lliure llastat, intrínsecament no lliure; per tant, dependent –ell que va ser el paradigma de l'anomenat "teatre independent".

I això els primers que ho han d'entendre són les administracions, les quals s'han de blindar amb amplitud de mirres de pressions mesquines i de curta volada tenint molt clar els objectius més elevats i de més llarg abast que pot assolir una gestió del Lliure amb les mans lliures. Ni que arrisquin, si cal, de no actuar de la manera més políticament correcta. I prego que això no s'interpreti en el sentit més literal, sinó en el de la profunditat conceptual més depurada.

De moment ens caldrà donar un crèdit ben ampli; un crèdit que comença per una programació de la primera temporada obligadament de circumstàncies. I aquí hom no pot evitar el contrast colpidor entre les dues propostes inaugurals del Lliure: aquell *Camí de nit*, 1854 de fa vint-i-cinc anys, escàs de recursos materials i ple dels creatius i la que ara ha obert el nou estatge, de característiques perceptiblement dissemblants. Però insisteixo que aquest és un any que ha de ser atípic i que el Lliure autèntic ha de reaparèixer a la segona temporada. I que aquest Lliure autèntic passa, i aquest és un argument essencial, per la potenciació d'una línia creativa original, poderosa, rica, innovadora, compromesa i revitalitzadora d'un ambient teatral que tots reconeixem que necessita una profunda sacsejada. Un ambient que, immersit com està massa en una certa rutina i laxitud pel que fa a inquietud, risc i imaginació, reclama, com ho feia fa vint-i-cinc anys, una empenta enèrgica en el pla creatiu, en el de la renovació d'idees, en la reconducció del públic vers nous referents creatius.

En la mesura que a l'avenir més immediat sigui així, que mostri capacitat de fer front als nous reptes, que sàpiga protagonitzar aquesta sacsejada a la qual m'acabo de referir, el nou Lliure, aquest extraordinari complex del Palau de l'Agricultura, aquest esforç social conjunt, quedarà plenament justificat. Perquè per esdevenir tan sols una sala o unes sales teatrals i concertístiques més, un ens bàsicament programador, no creador, la cosa no s'ho valdria.

Crec que només d'aquesta manera es pot entendre la imatge impressionant de Fabià Puigserver en el teló inaugural; només així pot perviure el seu testimoniatge, el seu ideari, la grandesa i magnificència de la seva personalitat, i de l'obra que, juntament amb altres valuosíssims companys de viatge, va engendrar fa ben exactament un quart de segle.

La veu de l'arpa d'Arianna Savall

V Cicle de Música Antiga de Badalona. *La veu de l'arpa*. Arianna Savall, arpa doppia i arpa triple italiana. Música ibèrica dels segles XIV, XVI i XVII. Església dels pares Carmelites (Badalona). 29 de novembre de 2001.

per M. GRATACÓS

Amb un església gairebé plena, el concert tenia lloc enmig de la freda nit, que obligava la gent a dur l'abric posat i fins i tot, algú, els guants. L'Arianna afinava una petita arpa "medieval" amb el polze de la mà esquerra i amb l'anular i el cor de la mà dreta alhora anava tensant les cordes al claviller.

Les primeres notes del programa van sonar amb el polze de la mà esquerra damunt les cordes de la menuda arpa, dels dits cor d'ambues mans i l'anular de la dreta. L'Arianna acompanyava l'ànima dels espectadors a l'eternitat del món medieval. *Nani, nani* una cançó sefardita instrumental, amb escales d'estil oriental, comença a crear una atmosfera de caliu. Després d'una introducció instrumental, comença a cantar les primeres síl·labes de *Yo me enamori d'un ayre* amb una veu cristal·lina, transparent, continguda, que acabava alguns versets en precieuses vocalitzacions damunt la "o". Van continuar embolcallant l'oient dues peces del *Llibre vermell de Montserrat*: "Maria matrem" i "Polorum Regina", separades per la peça instrumental *Trotto* del Còdex Trecento, el ritme de la qual es desprèn de la semàntica del seu nom.

Deixàvem la ribera medieval per endinsar-nos al mar del Renaixement amb la *Fantasia VII* de Lluís Milà, que enfilava una melodia més propera i popular. El cançoner del duc de Calàbria hi va ser present amb dues peces: *Ay luna que reluces*, en què es comprovà la ressonància de la veu que aguantava notes llargues al final sense deixar que s'esvaïssin en l'espai i romanien concentrades al mateix lloc una estona. I *Yo me soy la morenica*, en què es van poder lluir jocs de colors vo-

cals preciosístics. I entremig una peça que sonava com una guitarra o citarrone de l'època si no fos pels *glissandos*, del compositor Alfonso Mudarra intitulada *Fantasia que contra haze el arpa de Ludovico*. Un arpista molt famós a la seva època, per a qui els compositors van escriure, però del qual es tenen poques notícies.

Finalment, arribàvem al port de la Sud-amèrica barroca. L'arpa espanyola que desembarcà a ciutats com Mèxic va adquirir veu pròpia amb la fusió d'elements de la música europea amb els ritmes africans dels esclaus i el caràcter de les danses mexicanes. El *Capricho arpeado por la cruz* de Gaspar Sanz sonà amb un ritme molt ballable. Que t'anava conduint, arrossegant els peus. Les *Tarantelas e improvisaciones* que seguiren, de Lucas Ruiz de Ribayaz, començaren amb unes notes molt greus i van ser reinterpretades per Arianna Savall amb molt de geni. Amb la vela recollida van arribar *Fandango* i *Jotas* de Santiago de Murcia, dues peces -recollides al Còdex Saldívar-, de ritme evocadorament popular. Durant aquest viatge la veu d'Arianna guiava el recorregut històric pel món de l'arpa amb valuoses explicacions sobre els dos instruments del concert.

L'acollida del públic, algun bravo i els nombrosos aplaudiments van obligar a dos bisos. El primer dedicat a la ciutat de Badalona, que viu a peu de mar: la cançó popular *El mariner* ens va passejar en un acord pel Maresme. I el segon, una composició de la intèrpret basada en el poema "Dóna'm la mà" de Joan Salvat-Papasseit, va sorprendre per la seva bellesa i naturalitat dins un exquisit virtuosisme. La veu d'Arianna ens va conduir a un feliç viatge pels mars de l'arpa.

Música sense etiquetes

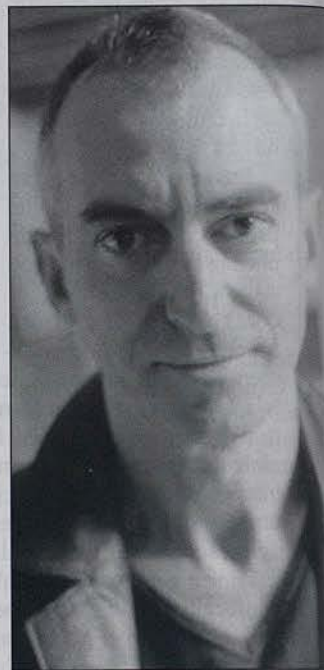
VIII Festival de Músiques Contemporànies. Josep Maria Balanyà, piano i arpa de piano. Walter Quintus, electrònica. *ElektroStimmen* de J. M. Balanyà (estrena). Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. 2 de novembre de 2001.

per F.T.B.

Ens hem avesat a afegir invariablement una munió d'etiquetes a la música, som lluny d'aquella divisió tan definitòria com era aquella que, de música, n'hi havia de dues menes: la bona i la dolenta, i d'aquí es deduïa lògicament que de música només n'hi havia una, que era la bona, perquè l'altra es podia obviar sense cap mena de remordiments. És així, doncs, que tot aquest munt d'adjectivacions (música clàssica, antiga, electrònica, electroacústica, electrònica en viu, contemporània, avantguardista, experimental, músiques del món, etc.), de res no serveixen, si no és solament a l'hora d'inventariar-la, per posar-la en el compartiment que li correspon, sense que això, però, ens n'informi sobre la possible qualitat.

Certament, podríem discutir llargament si la contemporaneïtat és una virtut o bé és un vici crònic de la música que es fa o es crea avui. Tanmateix, el que sí podem manifestar és que *ElektroStimmen* de Josep M. Balanyà i Walter Quintus pertany a la categoria de la bona música, d'aquella que no està subjecta a la imposició de l'obligatòria etiqueta estilística o bé estètica, que tampoc no es doblega a la subordinació d'una moda o bé d'un temps delimitat i definit, sinó que està en el temps, en aquell que és omnipresent.

Electrònica, ben desenvolupada per Walter Quintus, i el piano polsat amb tensa expressió per Josep Balanyà, van crear un món de sensacions auditives en què bellesa, emoció i màgia anaven endinsant-se en l'esperit de l'oient per descobrir, encara!, camins inèdits de la creació sonora. En definitiva, a la majoria dels qui escoltàvem i contemplàvem

José M. Balanyà

Walter Quintus

el concert audiovisual, l'hora i quart de durada se'ns va fer curta.

I potser l'explicació de l'èxit de l'audició -la sala del Centre de Cultura estava absolutament plena- és que tant Balanyà com Quintus es van limitar a fer música sense preocupar-se de modes o estils, ni de demostrar un domini tècnic, sinó que intentaven, amb veritable passió, comunicar-se amb l'audiència.

Quatre pianos al Palau

Música i Solidaritat. Orquestra Simfònica del Vallès. Carlos Cebro, Maite Berrueta, Melita Kolin, Sebastien Risler, Vincent Larderet, pianos. Dir.: Salvador Brotons. *Concert per a 2, 3 i 4 pianos* de Bach. Palau de la Música Catalana. 27 de novembre de 2001.

per LL.T.

Com a fet extraordinari es pot considerar escoltar en directe els concerts que Bach va escriure per a 2, 3 i 4 pianos (clavicèmbals). Una posada d'escena amb quatre grans pianos de cua i una formació simfònica és per si sol un fet destacable. L'origen d'aquestes celeberrimes obres —bé siguin conegudes en la interpretació amb clavecí, bé amb piano— és divers. Alguns, com el de quatre pianos, és la transcripció exacta del *Concert per a quatre violins* de Vivaldi, el de dos pianos BWV 1060 correspon a l'adaptació del *Concert per a violí i oboè*, el BWV 1061 va ser escrit després que Bach fes una obra per a dos teclats. Però el que és cert, siguin interpretats amb piano o bé amb clavecí, com el BWV 1064 —escrit probablement per a tres violins—, és que la música de Bach ofereix per si sola un ventall tan ampli de possibilitats que una bona interpretació de la seva música resulta sublim més enllà de la instrumentació escollida.

Les interpretacions dels concerts van resultar sumament correctes. Una elecció de *tempi* tendents a la rapidesa, una bona sincronització entre els pianistes, un gust pels contrastos, van repercutir perquè les versions destaquessin per la seva fluïdesa, per la regularitat d'un

discurs que constantment juga amb efectes de pregunta i resposta, amb diàlegs entre solista i orquestra. Entre els cinc pianistes cal destacar el treball de Melita Kolin, pianista que fa un fraseig bellíssim, que domina plenament tot el sentit de l'articulació bachiana i que atorga a la seva interpretació un grau ampli de lluminositat. Així mateix, cal destacar Sebastien Risler, un pianista de gran sensibilitat expressiva i que alhora sap endinsar-se en el complex llenguatge bachian amb serenitat i produir bellíssims efectes de color de l'instrument. Idènticament van fer grans interpretacions el jove Vincent Larderet, i Carlos Cebro i Maite Berrueta, que envoltaven les versions d'una musicalitat tendent a l'exteriorització, als *tempi* ràpids i a una demostració de tècnica d'articulat que sempre tenia com a resultat un Bach summament lluminós.

Les versions, doncs, es van caracteritzar per aquest sentit d'exteriorització, d'un Bach obert, més impulsu que reflexiu, més dinàmic que interioritzat, i amb unes interpretacions clarament "a la romàntica", amb un gust constant pels contrastos de sonoritats i de dinàmiques que atorgaven a les obres concertants una musicalitat plena de clarobscur tan d'acord amb aquestes pàgines amb ressons compositius italianitzants.

Concert amb accent

Orquestra de Cambra Catalana. Dir.: Joan Pàmies. Denaro, Homs, Schönberg. CCCB. 10 de novembre de 2001.

per F.T.-B.

A bans de l'estiu ens queixàvem de l'escassa ressonància que tenia en l'ambient musical català el cinquantenari de la mort d'Arnold Schönberg. També en un dels nostres comentaris anteriors posàvem en relleu com malgrat la democràcia, la llibertat de pensament, la màxima "entre tots ho farem tot" continua avui encara en plena vigència davant la inoperància dels estaments culturals oficials. Efectivament, ha estat una orquestra, amb recursos ínfims, sense ajuts eficaços, com l'Orquestra de Cambra Catalana, qui de la mà del seu director i fundador, Joan Pàmies, ha volgut evocar el pas i la connexió de Schönberg per Barcelona. Diuen que Barcelona ha perdut pes en la cultura hispana. Certament, la nostra música, abocada als recitals de cant desafinats, a les enèsimes i vulgars interpretacions de *Les estacions* de Vivaldi o del *Requiem* mozartian, ha perdut aquella aura de contemporaneïtat que tenia quan pels anys 1932-1933 va venir Schönberg, o quan l'arquitecte Mies van der Rohe projectava la seva bella *Cadira Barcelona*, època en què per les sales de concerts de Barcelona van passar Stravinsky, Webern, Kodály, Bartók i Prokófiev... ¿Sabem ara tot just els noms dels compositors que avui representen l'avançada de la creació musical? No estranya gens que s'hagi deixat passar l'evocació d'un moment lúcid de la nostra ciutat preo-

cupada avui a assolir el pressupost més alt d'un equip de futbol perquè tot seguit els futbolistes se'n vagin a jugar a casa seva, o de cultivar uns vins. I és això el que han fet Joan Pàmies i l'Orquestra de Cambra Catalana: tirar endavant un projecte escapçat per manca de pressupost com era un concert amb música de Schönberg i la seva derivació legítimament catalana: Gerhard i Homs. Lamentablement, va quedar reduït a Schönberg i Homs —els imperatius econòmics van silenciar la veu de Gerhard... Tanmateix, va ésser emocionant escoltar Pàmies i els seus músics en una versió de gran dignitat i tensa en expressivitat de la *Nit transfigurada* de Schönberg, obra emblemàtica de les inquietuds estètiques imperants en el salt entre la tonalitat i l'atonalisme que es produïa en les primeries del segle XX, mentre que a una distància de gairebé un segle i amb l'acuradíssima lectura de l'Orquestra de Cambra Catalana l'*Adagio* per a cordes de Joaquim Homs va aportar el testimoni del llarg camí estètic de la música del nostre temps que a casa nostra s'ha vist obligat a recórrer quasi en silenci i voltada del menyspreu d'una societat abocada al consum indiscriminat de productes musicals de tipus industrial.

Ben cert, en la música d'Homs hi ha una expressió nostàlgica i de soledat, renúncia dramàtica potser a continuar participant en una existència com la nostra que ha perdut la il·lusió i també el seu Nord.

XVII CONCURS DE PIANO "Premi Zanyu Ciutat de Berga"

Dies: 27, 28 d'abril, 1, 4 i 5 de maig de 2002

Categories: A. fins a 28 anys - B. fins a 19 anys - C. fins a 15 anys - D. fins a 11 anys

Organitza: CENTRE D'ESTUDIS MUSICALS DEL BERGUEDÀ "L'ESPILL"

C/ Ciutat, 16, 1r - 08600 BERGA - Tel/Fax 93 821 39 53 - concurspiano@espill.net

Amb el suport:

Grupo Zanyu

Regió7

el Periódico

Excel·lents prestacions de Joshua Redman, Diana Krall, Paolo Fresu i Larry Goldings

35è Festival Internacional de Jazz de Barcelona. Del 8 de novembre al 14 de desembre de 2001. A l'Auditori, Palau de la Música, Luz de Gas i Sala Apolo

per ALBERT SUÑÉ

Bones vibracions, en general, en el 35è Festival Internacional de Jazz de Barcelona. Als set concerts a què vam assistir, es pot ben dir que hi hagué inventiva i ganes d'agradar en gairebé tots.

L'inici fou trepidant. Ho diem en tota l'extensió de la paraula. Perquè el Festival s'obrí amb un Joshua Redman disposat a menjar-se el món. En el seu primer tema, curull de *funk*, el saxo nord-americà arrasà. Fou una formidable demostració de força, poder, convicció i tècnica. Perfectament agomolat pel seu trio rítmic, Redman oferí tot el cabal de la seva sapiència. Per tant, després d'haver respirat a fons, tothom es preparà per a un segon tema que prometia excel·lències.

Però heus aquí que aleshores es produí un cop de teatre: fallà el so de manera brusca, absolutament inesperada. I malgrat que hi hagué uns minuts en què els tècnics van intentar reparar-lo, a la fi van haver de llançar la tovallola. Però els que no la llançaren foren Redman i els seus homes. Que es van col·locar ràpidament en situació. És a dir, si no hi havia so, el concert, a la força, s'havia de convertir en acústic. O sigui, res de plorar i lamentar-se, perquè la sessió havia de continuar.

En aquesta tasca inesperada, el quartet de Redman també excel·lí. El saxo s'amorosi i el seu fraseig arribà a altes fites de lirisme i sensibilitat. No es convertí en un saxo tou. No res d'això. Però sí que demostrà que domina amb mà mestra els canvis de registre. Fins i tot en els temes ràpids –situats en l'òrbita del *hard-bop*– va saber teixir el seu discurs amb un fraseig pletòric, incisiu, percussor.

Joshua Redman treballa des de fa temps amb tres homes de vàlua provada. El pianista, Aaron Goldberg, és com una cascada. Però una cascada àgil, fresca, controlada, plena d'idees i sensacions. El contrabaix, Reuben Rogers, esdevé una magnífica columna vertebral, i Gregory Hutchin-

son a la bateria aporta la força i la creació impressionants que necessita un grup d'aquestes característiques. Però també la modulació ideal, indispensable, quan el combo es converteix en acústic.

Com a teloner actuà el quartet de Perico Sambeat. El saxo tenor valencià estigué esplèndid. Cada vegada més ric i amb més idees al magí, teixí un discurs primorós en el qual destacaren el veloç *De camino* i el llatí *Drume negrita*. Al seu costat, Albert Sanz (piano), Chris Higgins (contrabaix) i Marc Miralta (bateria) estigueren impecables.

Una altra de les sensacions del Festival fou l'actuació del quartet de Diana Krall. La pianista i cantant assolí un èxit ben merescut. En primer lloc, imposa la seva presència: tranquil·la, reposada, sabent molt bé com s'ha de col·locar davant del piano, mig girada cap al públic. Després, la seva indiscutible sapiència com a pianista d'amplis registres, amb els quals domina a la perfecció el *swing*, que fou l'estil que més eixí de l'escenari. I després, com a posseïdora d'una molt ben modulada i estudiada veu –una veu un xic queixosa– que sap enfilarse, baixar, mantenir-se, tornar a pujar... Tot això sense que mans i gorja fallin ni una nota. El seu és un estil fresc, amb molt de *feeling*, intimista, enormement ben rebut avui dia en què preval el jazz força.

Juntament amb Krall i per tal que *Let's fall in love*, *All or nothing at all*, *The look of love*, *Cry me a river* o *S'wonderful* assolissin una real categoria, a l'escenari hi havia un trio sense màcula: el guitarrista Dan Faehnle, magnífic en els seus solos, el contrabaix Ben Woilfe i el bateria Rodney Green.

També va estar molt bé el quintet del trompeta italià Paolo Fresu. Aquest és un músic que s'ha col·locat en una ona d'avantguarda però que no deixa del tot de banda les arrels del *bop*. La seva esforçada actuació –gairebé sempre tenia la trompeta a la boca– assolí molts moments d'una gran saviesa conceptual i harmònica. Fins i tot aparegué

un jazz *free* que no va fer mal a ningú perquè estava ben condimentat i amanit.

La influència de Miles Davis és present en Fresu. Sobretot a l'hora de tocar amb la sordina. Però també cal dir que sap teixir un discurs ben propi, al qual contribueixen amb prou força, dedicació i *savoir faire* l'esplèndid saxo Tino Traccana –amb el qual el líder elucubrà passatges molt reeixits–, el piano Roberto Cipelli, el contrabaix Attilio Zanchi i el bateria Ettore Fioravanti.

Aquest jazz de creació continua de cadascun dels components del combo també va ser una engrescadora realitat amb el concert que oferí el Larry Goldings Trio, amb ell mateix a l'orgue, Peter Bernstein a la guitarra i Bill Stewart a la bateria. Feia temps que no escoltàvem un teclista tan tècnic com Goldings. Els seus dits van amunt i avall de l'orgue amb una fluïdesa increïble, gairebé màgica. Però també sap trobar les frases adients a cada moment. Fos *Monk's dream* o *Calls*. O bé aproximacions a Tommy Flanagan i a Irving Berlin.

I, així, al costat del *swing*, el *bop* i el *blues*, aparegué el *funk*. La sessió quedà una mica coixa en ocasions per manca de claredat d'idees. Però el correcte Bernstein i, sobretot, el polirítmic i esplèndid Stewart van saber apuntalar aquests moments d'indecisió.

Les aportacions autòctones, o que ens toquen de prop, van ser força irregulars. El pianista valencià Albert Sanz –a qui ja havíem escoltat amb Perico Sambeat– és un jove amb innegables i innovadores idees. Però el seu discurs acaba sent repetitiu i mancat de força, d'expressivitat. No dubtem que, amb el temps, Sanz anirà madurant. Perquè el caldo de cultiu hi és. Els temes del grup: *Bus*, *Pròxima estació*, *Sant Antoni*, o bé *Ave Maria*, van demostrar aquestes mancances. Però l'actuació del saxo tenor Robert Stillman, el millor del combo, amb diferència, impedí que la monotonia acabés omplint l'ambient.

Per la seva banda, el grup del percussionista català Martí

Paolo Fresu Quintet

Perramon és un combo que pretén posar al dia els sons tribals africans barrejats amb conceptes jazzístics. Per a això compta amb un espectacular grup de deu elements, incloent-hi una ballarina. La cosa no arriba gaire enllà perquè la monotonia harmònica s'imposa amb força. Malgrat alguns bons moments –escassos, però– el grup falla ostensiblement en la creació. I això que, un a un, els músics estan prou ben considerats. Especialment el saxo i flauta Jaume Maristany i el mateix líder, que foren els qui més van reeixir.

En el darrer concert al qual vam assistir, la Biennial Tete Montoliu 2001 –un homenatge, amb premis inclosos, al pianista català desaparegut–, hi hagué bones vibracions amb el trio que sortí a la segona part del concert. El formaren Michel Camilo (piano), Horacio Fumero (contrabaix) i Peter Wyboris (bateria), els dos darrers, fidels escuders estatals del trio de Montoliu. Les vibracions augmentaren en aparèixer Niels Henning Ørsted Pedersen (contrabaix) i Bobby Hutcherson (vibràfon i marimba), dues autèntiques figures mundials, tots dos premiat, i ambdós amics de Tete. Els músics s'anaren rellevant i a la fi actuaren tots cinc, amb els dos contrabaixos junts.

I es va poder comprovar una vegada més la versatilitat de Camilo, l'exquisidista de Pedersen, la tècnica de Hutcherson, la força de Fumero i l'excel·lent *tempo* de Wyboris. Fou una reunió d'amics de Tete, una autèntica *jam session* que no defraudà gens.

A la primera part, però, l'actuació en solitari del pianista Cedar Walton, una altra estrella, va provocar que més d'un pensés a fer una becaireta. Malgrat alguns bons moments, es repetí continuament i semblà que era allà per complir l'expedient i prou.

P A U C A S A L S

Als 125 anys del seu naixement

Les figures d'una dimensió artística inqüestionable presenten –sobretot si la seva trajectòria vital és perllongada en el temps– aspectes múltiples, susceptibles de ser estudiats des d'angles diversos.

Aquest axioma es compleix màximament en Pau Casals, el magisteri del qual és reconegut mundialment (en les seves diverses facetes, presidides totes per un capteniment d'una fonda arrel ètica) i estudiat avui per noves generacions d'investigadors, amb ulls nous, i lliures de qualsevol apriorisme; una tasca de la qual han sorgit ja diversos treballs d'una vàlua incontestable.

En línia amb aquest propòsit, i arran del 125è aniversari de la naixença de Pau Casals (el propiassat dia 29 de desembre), la nostra publicació dedica el Tema mensual a aquell músic insigne, que tanta vinculació tingué amb el Palau de la Música Catalana i amb l'Orfeó Català; i en el tractament, s'hi han buscat enfocaments plurals.

Hi és comentada la fonda implicació de Casals en la percaça d'un món més just, amb la pau com a divisa; una implicació que es concretà activament en al·locucions als fòrums mundials més prestigiosos i amb el seu particular “missatge de pau”: *El Pessebre*.

Hi és presentada, també, una visió global de les relacions entre Casals i l'Orfeó Català –de les quals són esmentats aspectes fins ara inèdits–, i que culminaren, ja en la gloriosa ancianitat del mestre, en les nombroses col·laboracions de l'Orfeó en la versió del seu oratori.

I, finalment, hi és destacada la importància de Casals com a pedagog del violoncel –un aspecte fins ara poc divulgat–, mitjançant la referència a una tesi doctoral sobre el tema.

Malgrat la forçosa brevetat que ens imposa l'espai, ens il·lusiona pensar que aquests treballs puguin ser afegits a l'extensa bibliografia sobre Pau Casals, l'obra del qual és vista avui més transcendent que mai.

La Pau de Pau Casals

per JOAN DESCALS

"La música, aquest meravellós llenguatge universal comprès per tots els homes, hauria de contribuir a agermanar-los."

PAU CASALS

La pau és un mot que els homes i les dones hem inventat i que tendim a desgastar en usar-lo excessivament sense pensar-hi gaire o en utilitzar-lo amb reserves i manca de generositat.

Què vol dir pau? ¿La neutralitat, l'absència de guerra, la guerra freda, la no-agressió, el son, la inactivitat, la indiferència, el menyspreu?...

¿Vol dir plantejaments i accions amb contingut positiu actiu, profitós, de progrés?...

¿O potser vol dir estar d'acord amb un mateix, tendir a aquell estat d'ànim serè, equilibrat, de bona voluntat, de ser conseqüent amb els plantejaments propis?...

Tots aquests aspectes –i molts més encara– són compresos en el concepte de pau i són sovint emprats quan en parlem i, probablement, practicats unilateralment. Hi ha, doncs, una pau passiva, una pau activa i una altra de reflexiva.

Davant d'aquest entramat complex, quina fou la pau practicada per Pau Casals? Quan el mestre rebia l'homenatge com a Defensor de la Pau a les Nacions Unides el 24 d'octubre de 1971, deia: *"Aquest és l'honor més gran que he rebut a la meua vida. La pau ha estat sempre la meua més gran preocupació. Ja en la meua infantesa vaig aprendre a estimar-la. La meua mare, una dona excepcional, genial, quan jo era noi, ja em parlava de la pau, perquè en aquells temps també hi havia moltes guerres. A més, sóc català. Catalunya va tenir el primer Parlament democràtic, molt abans que Anglaterra. I fou al meu país on hi hagué les primeres nacions unides. En aquell temps –segle onzè– van reunir-se a Toluges –avui França– per parlar de la pau, perquè els catalans d'aquell temps ja estaven contra, CONTRA la guerra... Per això, les Nacions Unides, que treballen únicament per l'ideal de la pau, estan en el meu cor perquè tot allò referent a la pau hi va directament."*

En aquest text hi ha tres elements per entendre el sentit profund de la Pau en la qual el mestre creia:

Primer: la pau ha de ser apresada i practicada.

Segon: la pau és una preocupació que *"sorgeix del cor"*.

Tercer: la pau és un plantejament actiu que apareix quan s'està contra la guerra, a favor de les llibertats dels homes i de les dones.

Aquesta posició passa per un aprenentatge continu que va transformant els nostres instints de lluita, de domini, de discriminació propis dels irracionals i ens adonem que l'horitzó de la pau duradora només s'aconsegueix amb el diàleg. Si Catalunya tingué el seu Parlament fa tants anys, si es parlava per primera vegada de "pau i treva" a Toluges, és que hi havia una preocupació *"sorgida del cor"* que alguns volien resoldre parlant, discutint i acordant conductes.

Però, a més, cal començar amb una personalització de la Pau –la pau personal, la pròpia, la de cadascú– per tenir pautes d'acció solidàries.

Pau Casals fou conseqüent amb aquell concepte de pau que havia après de boca de la seva mare, i ho demostrà amb la seva actitud contundent de rebuig de la dictadura –fos la que fos, vingués d'on vingués–, de la injustícia, de la lluita pel poder. Tenia unes armes incruentes però eficaces: la batuta i el violoncel. Les exercia emprant un mitjà universal de comunicació: la música.

Així, es negà a interpretar i a dirigir en països on la pau i la lli-

bertat eren menyspreades, tot exiliant-se, "tancant portes", desafiant els tirans amb el risc de perdre la vida.

Diu Corredor: *"No es feia il·lusions de canviar el món, però volia complir el seu deure malgrat els anys i els desenganys."*¹

Després de la guerra civil, Pau Casals deia: *"La decepció, però, no tardà a produir-se, i aviat vaig veure que les il·lusions es veurien defraudades, que els aliats oblidarien les promeses, que tot continuaria com abans. Em vaig entrevistar amb ministres, amb funcionaris, amb directors de periòdics, vaig anar diverses vegades als Comuns: les temences es confirmaren."*

"Jo mateix em tancava totes les portes." I afegia: *"No puc, no puc. M'és impossible d'anar a països la posició dels quals hauria de criticar. (...) Almenys així no tinc remordiments."*²

PAU CASALS FOU
CONSEQÜENT AMB
AQUELL CONCEPTE DE
PAU QUE HAVIA APRÈS
DE BOCA DE LA
SEVA MARE.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

DILLUNS, 7 DE GENER
DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

RAVEL: Minuet antic.
Philippe Entremont, piano. (5m).
VAUGHAN-WILLIAMS: Charterhouse suite.
English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (14m).
MOZART: Quartet de corda n. 22, K. 589.
Quartet Alban Berg. (22m).
ANONIM: "Vuestros ojos tienen de Amor", "Sta notte mi sognava" i "O bella più", tres peces del recull "A Musical Banquet" de Robert Dowland.
Andreas Scholl, contratenor. Edin Karamazov, guitarra i arxillaüt. Markus Märk, clavecí. Christophe Coin, baix de viola. (7m).

VILLA-LOBOS: "Melodia sentimental", cançó de la Suite simfònica "A Floresta do Amazonas" pertanyen a la banda sonora del film americà "Green Mansions".
Ney Matagrosso, veu. Joao Carlos Assis Brasil, piano. (3m).
GINASTERA: Triste.
Carlos Prieto, violoncel. Edison Quintana, piano. (3m).
REBEL: "Caos", primer moviment de la suite "Els Elements".
The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (7m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VIVALDI: Concert op. 8 n. 10, RV 362 "La cacciola".
Concentus Musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (8m).

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 19, KV 459.

Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladimir Ashkenazy. (29m).

TXAIKOVSKI: Simfonia "Manfred", op. 58.
Orquestra Filharmonia. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (56m).

TOLDRA: Quatre cançons.

Victòria dels Angels. Patronat Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (11m).

TELEMANN: Obertura i suite per a dos oboès, corda i baix continu en Si b M. (Música de Taula).

Concerto Amsterdam. Dir.: Frans Brüggen. (23m).

BRAHMS: Sonata per a clarinet i piano n. 1, op. 120 n. 1.

Karl Leister, clarinet. Jörg Demus, piano. (22m).

GLUCK: Orfeu i Euridice, dansa dels esperits felços.
Rheinisches Kammerorchester Köln. Dir.: Jan Corazzola. (8m).

MARENZIO: Lamentabatur Jacob a 12.
Capella Sancti Michaelis. Dir.: Erik van Nevel. (4m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música de cambra de Ludwig van Beethoven

Deu temes i variacions per a flauta i piano, op. 107.
Wolfgang Schulz, flauta. Rudolf Buchbinder, piano. (44m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS

LA NOVA MÚSICA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
SESSIONS: Simfonia n. 2.
Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Herbert Blomstedt. (27m).
BLOCH: Concertino per a flauta, viola i piano.

Andras Adorjan. Pierre-Henri Xuereb. Jean-Louis Hagenauer. (8m).

BABBITT: Correspondences, per a orquestra de corda i cinta.
Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: James Levine. (10m).

16:00 A FONTS

LES VERSIONS DE REFERÈNCIA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

CHOPIN: Sis estudis de l'opus 25.
Ignacy Jan Paderewski, piano Històric. (17m).

LISZT: Rapsòdies Hongareses 2 i 10.
Ignacy Jan Paderewski, piano Històric. (14m).

SCHUBERT: Dos Impromptus D. 935, n. 2 i 3.
Ignacy Jan Paderewski, piano Històric. (14m).

PADEREWSKI: Menuet en sol Major opus 14 n. 1.
Ignacy Jan Paderewski, piano Històric. (4m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA
DUFAY: Missa "L'homme armé".
The Hilliard Ensemble. Dir.: Paul Hillier. (40m).

DES PRÉS: Credo de la Missa de "L'homme armé".
Oxford Camerata. Dir.: Jeremy Summerly. (14m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
TEMPORADA DE L'OBC. Presentació: Alfred Celaya.

TXAIKOVSKI: Romeu i Julieta, obertura-fantasia. BLARDONY SOLER: Tiempo Cautivo. BEETHOVEN: Simfonia n. 7, op. 92.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Olari Elts. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 25 de juliol del 2001 al Teatre Auditori Camp de Mart. FESTIVAL D'ESTIU DE TARRAGONA 2001. (67m).

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA ANTIGA
Repetició del programa emès dilluns passat.

1:30 CICLE DE LIED
Emès divendres passat.

2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20.10 a 22.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 8 DE GENER
DEL 2002

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI

TELEMANN: Música aquàtica, obertura en Do M.

Il Fundamento. Dir.: Paul Dombrecht. (24m).

HOLST: Júpiter, de la suite "Eis Planetes".
Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: William Steinberg. (8m).

GLUCK: "Quel chiaro rio" (Aqueu riu clar), ària de l'òpera "La corona".
Cecilia Bartoli, mezzosoprano. Acadèmia de Música Antiga de Berlín. Dir.: Bernhard Forck. (10m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA
BRAHMS: Obertura per a un Festival Acadèmic, op. 80.
Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (11m).

CORELLI: Concerto grosso op. 6 n. 7.
I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (9m).

BEETHOVEN: Simfonia n. 9, op. 125.
Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (60m).

HAYDN: Sonata per a piano Hob XVI: 52.
Andreas Staier, pianoforte. (21m).

BOCCERINI: Simfonia op. 12 n. 4, G 506.
Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (15m).

GLINKA: Kamarinskaia. Fantasia sobre dues cançons russes.
Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Evgueni Svetlanov. (8m).

LIBRE VERMELL DE MONTSERRAT: "Laudemus virginem" i "Los set goys".
Conjunt vocal i instrumental Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (10m).

STRAUSS, R.: Concert per a oboè en Re M.
Heinz Holliger, oboè. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Heinz Holliger. (26m).

13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS
La música orquestral de Benjamin Britten Sinfonietta, op. 1.
London Mozart Players. Dir.: Jane Glover. (15m).

Simfonia Simple, op. 4.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (16m).

BRITTEN/BERKELEY: Suite Montjuïc, op. 12.
Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stuart Bedford. (13m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS
ELS COMPOSITORS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Raimon Colomer i Eulàlia Benito.

16:00 A FONTS
L'OPERA, L'OPERA I LA SARSUELA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

OFFENBACH: "Ô mon cher amant, je te jure", ària de la carta "Mon Dieu! Ah! que les hommes sont bêtes - Ah! quel dîner...", de l'òpera "Périchole".
Joan Sutherland. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Richard Bonynge. (7m).

STRAUSSII: "Lagunen-walzer", de l'òpera Una nit a Venècia (arr. Korngold).
Werner Krenn. Orquestra de l'Òpera Popular de Viena. Dir.: Anton Paulik. (4m).

KALMAN: "Ich sing mein lied im Regen und Schnee", ària de l'acte I, de l'òpera "La violetta de Montmartre".
Edita Gruberova. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Rudolf Bibl. (6m).

DOSTAL: "Toca'm la cançó de jola i confiança", romança de l'òpera "El casament hongarès".
Lucia Popp, soprano. Ambrosian Opera Chorus. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (7m).

FRASER-SIMSON: "Un paradís per a dos", de l'òpera "La noia de la muntanya".

Marilyn Hill, soprano. Peter Morrison, baríton. The Chandos Concert Orchestra. Dir.: Stuart Barry. (4m).

RAYMOND: Maske in Blau, òpera (extractes).
Solistes vocals. Cor del Teatre de Gärtnerplatz, Munic. Orquestra Simfònica Graunke. Dir.: Carl Michalski. (20m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA
MENDELSSOHN: Quintet per a clarinet i quartet de corda (arranjament del concert per a violí).

Dieter Klöcker. Consortium Classicum. (22m).

BUSONI: Berceuse Elégiaque, op. 42.
Arranjament de Schönberg per a flauta, clarinet, harmònim, piano i quintet de corda.

Camerata de Versalles. Dir.: Amaury du Closel. (10m).

SCHÖNBERG: Simfonia de cambra n. 1, op. 9 per a flauta, clarinet, violí, violoncel i piano (transcripció d'Anton Webern).
Solistes instrumentals. (22m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.

SCHUMANN: Papillons, op. 2
Wilhelm Kempff, piano. (14m).

BORODIN: Obertura de l'òpera "El Príncep Igor".
Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (10m).

RUSSO: Primer moviment de "Street Music", un concert de blues.
Corky Siegel, harmònica i piano.

Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (2m).

FASCH: Quartet en Sol M per a flauta travessera, dues flutes de bec i continu.
Camerata Köln. (7m).

ROSSINI: "Nel volto estatico", quintet de l'òpera "La Cenerentola".
Giulietta Simonato, Cenerentola. Ugo Benelli, Don Ramiro. Sesto Bruscantini, Dandini. Paolo Montarsolo, Don Magnifico. Giovanni Foiani, Alidoro.

Orquestra del Maggio Musicale, de Florència. Dir.: Oliviero de Fabritis. (5m).

GERSHWIN: "Someone to watch over me".
Benny Green, piano. (4m).

MACLEAN: "Caledonia", cançó.
The Celtic Tenors. Irish Film Orchestra. Dir.: Frank Gallagher. (5m).

VERDI: Obertura de l'òpera "I vespri siciliani".
Orquestra Filharmonica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (9m).

BEETHOVEN: Andante i variacions per a piano i mandolina, WoO 44b.
Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (10m).

HORNER: "El nombre de la rosa", tema de la banda sonora original de la pel·lícula de Jean-Jacques Annaud, basada en la novel·la d'Umberto Eco. (6m).

SATIE: "Je te veux" (Jo et vull).
Angela Gheorghiu, soprano. Malcolm Martineau, piano. (4m).

MÜLLER: Konzerstück sobre el lied "Adeleide" de Beethoven, op. 46.
Dieter Klöcker, clarinet. Orquestra de cambra de Praga. Dir.: Milan Lajcik. (12m).

LAURO: Quatre valsos veneçolans.
Diego Blanco, guitarra. (7m).

BRITTEN: "Welcome Ode" (Oda de benvinguda), op. 95.
Cors de l'Escola de noies de la ciutat de Londres. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (8m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.

OBRES DE BACH, CHOPIN, VON DOHNANYI i BARTOK.
Miklós Perényi, violoncel. Dénes Várjon, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 de juliol de 2001 a l'Auditori Pau Casals del Vendrell (Sany Salvador). XXIè FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA "PAU CASALS". (78m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 9 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

ROSSINI: "No che il morir non è", escena i cavatina del melodrama "Tancredi". Maria Bayo, soprano. Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (11m). TXAIKOVSKI: "La fosca es retira", escena i duet de l'acte 1r de l'òpera "Evgeni Onegin".

Julia Varady, soprano. Daphne Evangelatos, mezzosoprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Roman Kofman. (6m).

ALBÉNIZ: Tango, op. 165 n.2 (arranjament de Maurice Marechal). Alban Gerhardt, violoncel. Rina Dokshinsky, piano. (2m).

VERDI: "Dal più remoto esilio...Odio solo, ed odio atroce", ària de Jacopo de l'òpera "I due Foscari".

Plácido Domingo, tenor. Orquestra de l'Acadèmia Nacional de Santa Cecilia. Dir.: Myung-Wun Chung (4m).

BERG: Tres peces per a orquestra, op.6 Orquestra Simfònica SWR de Baden-Baden i Friburg. Dir.: Michael Gielen (19m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

RAVEL: La Valse. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (13m).

MOZART: Concert per a trompa n. 2 en mi bemoll M. K. 417. Dennis Brain, trompa. Philharmonia Orchestra. Dir.: Herbert von Karajan. (14m).

SOROZABAL: "En un país de fábula i " "María, yo deseo...", dues romances de la sarsuela La Tavererna del Puerto. Plácido Domingo, María Bayo. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (10m).

ELGAR: Simfonia n. 1, op. 55. Philharmonia Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. (54m).

SCHUMANN: 4 lieder de Myrthen, op. 25 Barbara Bonney, soprano. Vladimir Ashkenazy, piano. (9m).

BRAHMS: Sextet de corda op. 36. Quartet Amadeus. Cecil Aronowitz, viola. William Pleeth, violoncel. (39m).

BERNSTEIN: Divertiments per a orquestra.

Boston Pops. Dir.: John Williams. (13m). MENDELSSOHN: Quatre lieder per a quatre veus d'home, op. 120. Die Singphoniker. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música orquestral de Benjamin Britten Soirées musicales, op. 9. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (10m).

Variacions sobre un tema de Frank Bridge, op. 10. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (26m).

Tercer moviment original del concert per a piano i orquestra, op. 13. Joanna MacGregor, piano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stuart Bedford. (10m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS

LA MÚSICA, ARA. L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

16:00 A FONTS

LA MÚSICA RELIGIOSA. L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

LE JEUNE: Tres salms.

Freddy Eichelberger, orgue. (8m).

BACH: "Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit" (El temps de Déu és el millor temps), cantata BWV 106.

Solistes vocals, The Bach Ensemble. Dir.: Joshua Rifkin. (20m).

HAYDN: Salve Regina, Hob. XXIIb:1. Ann Monoyios, soprano. Cor de nens de Bad Tölz. Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (14m).

STANFORD: Magnificat en Si b, op. 164. Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (12m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de D'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA CORAL

HAYDN: Madrigal "La tempesta" Hob. XXIVa: 8. Cor Madrigal de Budapest. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Ferenc Szekeres. (10m).

KODALY: Pas a dos de Kálló, per a cor mixt i orquestra. Cor de la Ràdio i Televisió hongaresa. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Zoltán Vásárhelyi. (7m).

BRAHMS: Zigeunerlieder, op. 103. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Josep Surinyach, piano. Dir.: Jordi Casas.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 22 de juliol de 1995 a l'Auditori Pau Casals del Vendrell dins del marc del quinze Festival Internacional de Música "Pau Casals". (18m).

LAMOTE de GRIGNON, R.: L'aire d'aurat, cinc poemes sobre interpretacions de poesia xinesa de Marià Manent.

Cor Madrigal. Dir.: Mireia Barrera. (9m).

MENDELSSOHN: Motet Hora est. Cor de cambra d'Stuttgart. Dir.: Frieder Bernius. (8m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

CASES: "Anita no perd el tren" (moderato), tema de la banda sonora original de la pel·lícula de Ventura Pons. Orquestra Gonçal Comellas. (5m).

BRAHMS: "Benaurats els morts", setena part i última del Rèquiem Alemany (versió Londres).

Mónica Capra, soprano. Victor Torres, baríton. Silvia Lester, Fernando Perez, piano. GCO Grupo de Canto Coral. Dir.: Nestor Andrenacci. (10m).

BACH: "Kommst du nun, Jesu, vom Himmel herunter" (Jesús, baixa ara del cel), BWV 650 (Arranjament per a violoncel i orquestra de cambra de Ton Koopman).

Yo-Yo Ma, violoncel barroc. The Amsterdam Baroque Orchestra. Dir.: Ton Koopman. (3m).

LEWIS: "Afternoon in Paris". Horace Parlan Quintet. (7m).

STRAUSS, R.: Dos últims fragments del poema simfònic "Així va parlar Zarathustra", op. 30.

Joseph Silverstein, violi solista. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: William Steinberg. (10m).

RIMSKI-KORSAKOV: "Cap vent bufava a les altures", op. 43 n.2

Edita Gruberova, soprano. Friedrich Haider, piano. Dir.: Ondrej Lenard. (2m).

SCHUBERT: "Minuet-allegretto", 5è mov. de l'Octet op. 166, D. 803.

Ensemble Walter Boeykens. (7m).

ROLLA: Divertimento per a violi i orquestra BI 482.

Bettina Mussumeli, violi. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (12m).

HÁNDEL: "Va tacito", ària de l'òpera "Giulio Cesare".

Drew Minter, contratenor. Philharmonia Baroque Orchestra. Dir.: Nicholas McGegan. (6m).

WEBER: Obertura de l'òpera Oberon. The Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (9m).

KURDISTAN: Aysa İbê (cant d'amor). Grup Koma Zozan. (5m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de ROS MARBÀ, CATALÀ, MANÉN, BOU, LEÓN, POPULAR BASCA, POPULAR ASTURIANA, POPULAR CATALANA, VILA, VIVES, PUJOL, MORERA i MILLET.

Jordi Figaró, flabiol. Santi Molas, percussió. Orfeó Català. Cobla Sant Jordi. Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 17 de febrer del 2001 al Palau de la Música Catalana. COBLA, COR I DANSA 2000/1. (72m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 10 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

PURCELL: "If love's a sweet passion", "The Plaint: O let me weep, for ever weep!", de la tercera part: The Sweet Passion, de "Fairy Queen". Peter Pears. Jennifer Vyvyan. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Benjamin Britten. (11m).

BACH: Sonata en si m per a violi, flauta travessera i baix continu, de l'Ofrena Musical, BWV 1079.

Marc Hantai, flauta. Pierre Hantai, clavecí. Manfredo Kraemer, violi. Jordi Savall, viola de gamba. (18m).

WAGNER: Obertura de "Tannhäuser". Robert-Schumann-Philharmonie de Chemnitz. Dir.: Oleg Caetani. (16m).

SCHUBERT: Moviment de trio, D. 28 Trio Opus 8 (10m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Concert per a trompeta en Mi b M, Hob. VIIe:1.

Maurice André. Philharmonia Orchestra. Dir.: Riccardo Muti. (16m).

ROSSINI: La Scala di seta. Obertura. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Riccardo Chailly. (6m).

CHOPIN: Les Silfides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas). Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (28m).

BACH: Sonata per a oboè, viola i continu n. 2, BWV 526.

Heinz Holliger, oboè. Tabea Zimmermann, viola. Christiane Jaccottet, clavecí.

Thomas Demenga, violoncel. (10m).

SCHUBERT: Cinc Minuets, dels "Minuets i Danses alemanyes", D. 89.

Gidon Kremer, violi. Gabrielle Lester, violi. Dietmut Poppen, viola. Richard Lester, violoncel. (15m).

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 8 op. 65. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (68m).

DUPARC: Dues melodies sobre poemes de Baudelaire.

Felicity Lott, soprano. Graham Johnson, piano. (9m).

MENDELSSOHN: Fragment de concert per a clarinet, corno di bassetto i orquestra, n. 2, op. 114.

S. Meyer. W. Meyer. Orquestra de Cambra de Würtemberg de Heilbronn. Dir.: J. Faerber. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música orquestral de Benjamin Britten Concert per a piano op. 13.

Joanna Macgregor, piano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stuart Bedford. (33m).

Jove Apol·lo, op. 16.

I Musici de Montréal. Dir.: Yuli Turovsky. (8m).

Carnaval Canadenc, obertura op. 19.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stuart Bedford. (13m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS

LES VEUS DEL SEGLE.

Tatiana Troyanos

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

MASSNET: "Ces lettres!...Ces lettres!", ària de l'acte II de l'òpera en quatre actes Werther.

Tatiana Troyanos, mezzosoprano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Michel Plasseon. (6m).

MOZART: "Voi che sapete", canzona de l'acte I de l'òpera en quatre actes Les Noces de Figaro.

Tatiana Troyanos, soprano. Orquestra de Berlín. Dir.: Karl Böhm. (3m).

CAVALIERI: Escena quarta de l'acte I de l'òpera "Rappresentazione di Anima, et di Corpo".

Tatiana Troyanos. Hermann Prey, Conjunt Wolfgang von Karajan. Dir.: Charles Mackerras. (5m).

BELLINI: Escena i duet de l'acte I de l'òpera en dos actes "Norma".

Tatiana Troyanos, soprano. Giuseppe Giacomini, tenor. National Philharmonic Orchestra. Dir.: James Levine.

BERNSTEIN: "A Boy like that", "I have a love", (Anita i Maria), de West Side Story.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Kiri Te Kanawa. Tatiana Troyanos.
Orquestra. Dir.: Leonard Bernstein.
(6m).

16:00 A FONTS

ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música
presentat per Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les
peticions dels nostres oients. Presentació
a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.
Guió i realització: Pere Burés i
Alex Robles.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.
MOZART: "Bella vita militar...Di scrivermi
ogni giorno", quintet extret de "Così fan
tutte".

Pilar Lorengar, Fiordiligi. Teresa Berganza,
Dorabella. Ryland Davies, Ferrando. Tom
Krause, Guglielmo. Gabriel Bacquier,
Alfonso. Cors de la Royal Opera House,
Covent Garden. Orquestra Filharmònica
de Londres. Dir.: Georg Solti. (5m).

NOBLE: "The touch of your lips".
Woody Shaw, trompeta. Cedar Walton,
piano. Buster Williams, baix. Victor
Jones, bateria. (7m).

GLAZUNOV: Allegro, 3r mov. del Concert
per a violí i orquestra, op. 82.
Maxim Vengerov, violí. Orquestra
Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio
Abbado. (5m).

STRAUSS, J. (fill): Crits infernals de
Mefisto, op. 101.
Orquestra de Saló Cölln. (8m).

DEBUSSY: Beau Soir.
Elly Ameling, soprano. Rudolf Jansen,
piano. (3m).

TOLDRA: Camperola, sardana.
Orquestra Simfònica de Barcelona i
Nacional de Catalunya. Dir.: Salvador
Brotos. (4m).

CASTELLO: Sonata concertant
n. 1.
L'Europa Galante. (5m).

DUPARC: Chanson triste.
Bidú Sayag, soprano. Orquestra
Simfònica de Colúmbia. Dir.: Paul
Breisch. (3m).

BERNSTEIN: Divertimento per a
orquestra.
Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.:
Leonard Bernstein. (15m).

BACH: Missa en Si m BWV 232 (ària de
baix i cor).
Samuel Ramey, baix. Cor i Academy of
St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville
Marriner. (10m).

MARCELLO, A.: Concert per a oboè en Do
m (Barthold Kuijken per a guitarra).
John Williams, guitarra. Academy of St.
Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito.
(12m).

AMARGÓS, JOAN ALBERT: "Night bells".
(5m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.
Obres de GERSHWIN i BERNSTEIN.
Orquestra Simfònica de Barcelona i
Nacional de Catalunya. Piano i direcció:
William Eddins.

Enregistrament fet per Catalunya
Música el dia 11 de desembre de 1998
al Palau de la Música Catalana de
Barcelona.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a
càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.

2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior
(Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns,
Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres,
de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes
emesos la setmana anterior. (Ordre
d'emissió: Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior.
(Ordre d'emissió: Repetició dels
programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres,
Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 11 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada
per Joan Vives. Recull d'obres breus.
Inclou butlletins informatius i agendes
musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI:
GLAZUNOV: Edat Mitjana, suite op. 79.
Reial Orquestra Nacional Escocesa. Dir.:
Neeme Järvi. (23m).

ENZINA: "No tienen vado mis males", duo
del "Cançoner del Duc de Calàbria"
In Canto. (2m).

PIAZZOLLA: "Verano Porteño", de
"Cuatro estaciones porteñas",
(arranjament de Leonid Desyatnikov).
Gidon Kremer, violí. Kremerata Baltica.
(6m).

CASALS: Sant Martí del Canigó, sardana.
La Principal de la Bisbal. Dir.: Ricard
Viladesau. (8m).

WILLIAMS: Tema de "Blonde" (sèrie de
TV).
Mike Lang. Chuck Berghofer. Gregg Field.
Mundell Lowe. Larry Bunker. (4m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

DVORAK: Obertura Carnaval, op. 92.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme
Järvi. (9m).

HÄNDEL: O praise the Lord with one
consent, anthem de Chandos, n. 9.
Patrizia Kwella, soprano. James Bowman,
contratenor. Ian Partridge, tenor. Michael
George, baix. Cor i Orquestra The
Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (24m).

PAGANINI: Concert per a violí i orquestra
n. 2, op. 7 "La Campanella".
Jean-Jacques Kantorow. Orquestra de
Cambra Bernhard Thomas. Dir.: B.
Thomas. (27m).

DEBUSSY: Estampes.
Sviatoslav Richter, piano. (14m).

BRUCKNER: Simfonia n. 3.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.:
Daniel Barenboim. (59m).

BACH, C. Ph. E.: Trio Sonata per a flauta,
violí i continu en La M.
Marta Almajano, soprano. Al Ayre
Español. Dir.: Eduardo López Banzo. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al mercat, a
càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS
La música orquestral de Benjamin Britten
Concert per a violí, op. 15.
Lorraine McAslan, violí. Orquestra de
Cambra Anglesa. Dir.: Stuart Bedford.
(33m).

Simfonia de Rèquiem, op. 20.
Orquestra Simfònica de la Ciutat de
Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (21m).

15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONTS
LA MÚSICA SOLA.

EL BANDONEÓ
L'espai temàtic de Catalunya Música
presentat per Eulàlia Benito.

PIAZZOLLA: "Verano porteño", "Zigane
tango", "Invierno porteño", "Adiós
Ninón", "Primavera porteña", "Otoño
porteño".

Daniel Barenboim, piano. Rodolfo
Mederos, bandoneó. Héctor Console,
contrabaix. (25m).

PIAZZOLLA: Concerto para bandoneó.
Pablo Mainetti, bandoneó. Orquestra del
Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (21m).

16:00 A FONTS

ELS INTERPRETS CATALANS.

Joan Cabero
L'espai temàtic de Catalunya Música
presentat per Eulàlia Benito.

MORERA: Cançons de carrer.
Joan Cabero, tenor. Manel Cabero, piano.
(18m).

FALLA: El retablo de Maese Pedro,
(extractes).
Joan Martín. Iñaki Fresán. Joan Cabero.
Orquestra de Cambra Teatre Lliure de
Barcelona. Dir.: Josep Pons. (21m).

DIVERSOS COMPOSITORS: Sis cançons
amb text d'Àngel Guimerà.
Joan Cabero, tenor. Joan Rubín, piano.
(15m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les
peticions dels nostres oients. Presentació
a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 CICLE DE LIED
GURIDI: Canciones castellanas.
Pilar Lorengar, soprano. Félix Lavilla,
piano. (10m).

MONTSALVATGE: Punto de Habanera,
Canción de cuna para dormir a un
negrito, dues cançons de "Cinco
Canciones Negras".

María Bayo, soprano. Brian Zeger, piano.
Enregistrament fet per Catalunya Música
el dia 21 de maig del 2001 al Gran Teatre
del Liceu dins de la Temporada Gran
Teatre del Liceu 2000-2001. (4m).

GRANADOS: Nou tonadillas.
Pilar Lorengar, soprano. Alicia de
Larocha, piano. (18m).

GRANADOS: Canciones Amatorias.
María Bayo, soprano. Brian Zeger, piano.
Enregistrament fet per Catalunya Música
el dia 21 de maig del 2001 al Gran Teatre
del Liceu dins de la Temporada Gran
Teatre del Liceu 2000-2001. (13m).

RAVEL: Melodies populars gregues.
María Bayo, soprano. Brian Zeger, piano.
Enregistrament fet per Catalunya Música
el dia 21 de maig del 2001 al Gran Teatre
del Liceu dins de la Temporada Gran
Teatre del Liceu 2000-2001. (9m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.

LEHAR: "En un mar d'amor", de l'òpera
Gluditta.
Lucia Popp, soprano. Ambrosian Opera
Chorus. Academy of St. Martin-in-the-
Fields. Dir.: Neville Marriner. (5m).

GRIEG: Primer moviment de la sonata per
a violí i piano n. 1, op. 8.
Olivier Charlier, violí. Brigitte Engerer,
piano. (9m).

ÀFRICA: "Gomba", de Mali.
Ami Koita. (5m).

AUBER: Obertura de l'òpera "Els diamants
de la corona".
Orchestra de Picardie. Dir.: Edmon
Colomer. (7m).

TARTINI: Concerto grosso n. 3
(transcripció de la Sonata op. 1 n. 3).
Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (9m).

PORTER: Begin the Beguine.
Samuel Ramey, baix. Warren Jones,
piano. (4m).

MORLEY: "It was a lover and his lass"
(Va ser la història d'un enamorat i la seva
estimada).
Barbara Bonney, soprano. Jacob
Heringman, flaut. (3m).

RAVEL/GRAINGER: "La vallée des
cloches" (La vall de les campanes) del
recull "Miroirs" (Arranjament per a
orquestra de Percy Grainger).

Orquestra Simfònica de la ciutat de
Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (5m).

PRICE/THOMPSON: "Minor blues".
Lucky Thomson, saxo tenor. Sammy
Price, piano. Jean-Pierre Sasson, guitarra.
Pierre Michelot, contrabaix. Gérard
Pochonnet, bateria.

Enregistrament fet al Teatre Pigalle de
París, el 6 de juliol de 1957. (4m).

VIVALDI: Concert per a corda, RV 129
"Madrigalesco".

L'Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (6m).

LEIBMANN/EMER/LOUIGUY, PIAF: "They
call me naughty Lola", "L'Accordéoniste",
"La Vie en rose", cançons de Dietrich i
Piaf.

Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. RIAS
Sinfonietta. Dir.: John Maureci. (10m).

SAINT-SAËNS: Fragment de concert per a
violí i orquestra, op. 20.
Patrice Fontanarosa, violí. Conjunt
Orquestral de París. Dir.: Jean-Jacques
Kantorow. (12m).

COPLAND: Four Piano Blues.
Leo Smit, piano. (8m).

BACH: "Heute noch", ària de la cantata
BWV 211 (Cantata del café).
Barbara Bonney. Orquestra The Age of
Enlightenment. Dir.: Gustav Leonhard.
(7m).

JORDAN, CLIFFORD: "Ballade Art"
Art Farmer, trompeta. Clifford Jordan,
saxo. Kenny Burrell, guitarra. James
Williams, piano. Rufus Reid, baix. Marvin
"Smitty" Smith, bateria. (5m).

SIBELIUS: Bona nit, estimat... Adieu
(Rakastava, op. 14).
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.:
Alexander Gibson. (6m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.

Obres de TXAIKOVSKI, GLINKA,
ARENSKI, RAKHMANINOV, VERDI,
MUSSORGSKI, entre d'altres.

Paata Burchuladze, baix. Ludmila Ivanova,
piano.
Enregistrament fet per Catalunya Música
el dia 24 de novembre de 1997 al Teatre
Tivoli de Barcelona. FESTIVAL DE PIANO I
BEL CANTO. (52m).

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a
càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA CORAL
Emès dimecres de la setmana passada.

1:30 MÚSICA DE CAMBRA
Programa emès la setmana anterior
(Dimarts a les 19:00h).

2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior
(Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns,
Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres,
de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes
emesos la setmana anterior. (Ordre
d'emissió: Repetició dels programes de
Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,
Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior.
(Ordre d'emissió: Repetició dels
programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres,
Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 12 DE GENER DEL 2002

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada
per Pilar Subirà. Recull d'obres breus.
Inclou butlletí de notícies i agenda
musical.

10:00 CONCERT BARROC
CORELLI: Sonata per a flauta i baix
continu op. 5 n. 12 "La Follia"
F. Brüggem, flauta de bec. G. Leonhardt,
clavesci. A. Bylsma, violoncel. (10m).

GEMINIANI: La Follia (transcripció per a concert de la sonata op. 5 n. 12 d'Arcangelo Corelli).

Europa Galante.Dir.: Fabio Biondi. (13m).

VIVALDI: Sonata per a dos violins i continu, op. 1 n. 12 "La Folia". Musica Antiqua de Colònia. (9m).

BACH, C.Ph.E.: Dotze variacions sobre "La Folia", Wq 118/9. Quartet Purcell. (8m).

REALI: Folia. Sonatori de la Gioiosa Marca. (8m).

STORACE: Sei Partite sopra "La Folia" per a clavecí. Gianpietro Rosato, clavecí (4m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

DAMARÉ: Le merle blanc, polka. Coblà Sant Jordi.Dir.: Jordi León. (5m).

BORGUNYÓ: Montserratina i Costa Brava, dues sardanes. Coblà de Cambra de Catalunya.Dir.: Jesús Ventura i Barnet. (9m).

BEUMALA: El chupito (xotis). Coblà Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (4m).

TOLDRA: L'hostal de la Peira, sardana. Coblà Principal de la Bisbal.Dir.: Ricard Viladesau. (5m).

GIL I MEMBRADO: Concert per a tible i coblà en la m. Lluís Pujals. Coblà La Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (18m).

BOU: Angelina i Pescadors bons catalans, dues sardanes. Coblà Principal de la Bisbal. (8m).

OLTRA: El pasodoble. Coblà Mediterrània.Dir.: Jordi León. (5m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. SUPPÉ: Obertura de l'òpera "La bella Galatea". Orquestra Filharmònica Estatal Renana.Dir.: Thomas Eitler. (7m).

JACKSON: Sweet and lovely. Javon Jackson, saxo tenor. Jacky Terrasson, piano. Chris Thomas, baix. Calrence Penn, bateria. (6m).

DVORAK: Dansa eslava op. 46 n. 5. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera.Dir.: Rafael Kubelík. (3m).

GINASTERA: La moza donosa. Daniel Barenboim, piano. (3m).

COPLAND: Cinc cançons de les "Cançons americanes antigues". Marilyn Horne, mezzosoprano. Orquestra de Cambra anglesa.Dir.: Carl Davis. (12m).

SIEGEL: "Filisko's Dream" (El somni de Filisko). Quartet de corda West End. Corky Siegel, harmònica. Frank Donaldson, tabla. (5m).

MOZART: Rondó per a piano i orquestra n. 2, KV 386. Karl Engel, piano. Orquestra del Mozarteum de Salzburg.Dir.: Leopold Hager. (8m).

POULENC: Primer moviment del sextet per a piano, flauta, oboè, clarinet, fagot i trompa. The Nash Ensemble. (8m).

SAMMARTINI, G.B.: Simfonia en Re M. Ensemble 415.Dir.: Chiara Banchini. (6m).

PÉREZ: Caribe, merengue. Cristóbal Soto, mandolina. Alexander Livinalli, percussió. (3m).

ROSSINI: "Largo al factotum", ària de l'òpera "El barber de Sevilla". Dmitri Hvorostovsky, baríton. Philharmonia Orchestra.Dir.: Ion Marin. (5m).

ANÒNIM: Folia: Rodrigo Martínez.

Jordi Savall, viola de gamba. Arianna Savall, arpa. Rolf Lisveland, guitarra. Michael Behringer, orgue. Pedro Estevan, percussió. Adela González-Campa, cascabels. (5m).

RODRIGO: Tercer moviment de la "Sonata pimpante". León Ara, violí. Eugène de Canck, piano. (4m).

BACH, C.Ph.E.: Primer moviment del concert per a oboè, Wq. 165. Heinz Holliger, oboè. Camerata Bern. (7m).

The long black veil. Mick Jagger, veu. The Chieftains. (4m).

BRAHMS: Tercer moviment de la sonata per a violí i piano, op. 78. Arthur Grumiaux, violí. Gyorgy Sebok, piano. (8m).

WAGNER: Idil·li de Siegfried. Orquestra Simfònica de Xicagó.Dir.: Daniel Barenboim. (18m).

UCCELLINI: Ària sopra "la Bergamasca". Il Giardino Armonico. (4m).

GARDEL: El día que me quieras. Plácido Domingo, tenor. Daniel Barenboim, piano. (4m).

BEETHOVEN: Tercer moviment del concert per a piano n. 3, op. 37. Claudio Arrau, piano. Orquestra del Royal Concertgebouw.Dir.: Bernard Haitink. (10m).

HAYDN: Quart moviment del quartet de corda, op. 74 n. 3 "El Cavaller". Quartet Aeolian. (6m).

JOPLIN: "The Entertainer", ragtime. Jean-Pierre Rampal, flauta. John Steele Ritter, piano. (5m).

GRIEG: Dues peces líriques, op. 68. Orquestra Simfònica de Göteborg.Dir.: Neeme Järvi. (8m).

WOODS: "Goodbye, Mr. Evans" (Adéu, Sr. Evans). Big Band de la Ràdio del Sud-oest d'Alemanya.Dir.: Phil Woods. (10m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Ignasi Piñol.

LULLY: Armida, tragèdia lírica en cinc actes i un pròleg. Guillemette Laurens. Howard Crook. Véronique Gens. Noémi Rime. Bernard Deletré. Gilles Ragon. Cor i Orquestra del Collegium Vocale i de la Chapelle Royale.Dir.: Philippe Herreweghe. (156m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 13 DE GENER DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

COUPERIN: "El rossinyol enamorat", de les Peces de clavecí, vol. III. Frans Brüggen, flauta. Gustav Leonhardt, clavecí. (8m).

LECLAIR: Sonata II per a flauta i baix continu. Dan Laurin, flauta de bec. Mogens Rasmussen, viola de gamba. Leif Meyer, clavecí. (17m).

DIEUPART: Suite en sol Major per a flauta de bec i baix continu. F. Brüggen, flauta de bec. G. Leonhardt, clavecí. A. Bylsma, violoncel. (12m).

COUPERIN: Novè Concert "Ritratto dell'amore" per a flauta i baix continu. Marijke Miessen, flauta de bec. Anner Bylsma, violoncello piccolo. Pieter Wispelwey, violoncel. Bob van Asperen, clavecí. (18m).

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada.Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.

TELEMANN: Concert per a trompeta, violí, corda i baix continu en Re M. Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (12m).

SMETANA: Polka en La M. Andrés Schiff, piano. (5m).

REVUELTAS: Ocho por Radio. Los Angeles Philharmonic New Music Group.Dir.: Esa-Pekka Salonen. (4m).

RODRIGUES/GONÇALVES: Lágrima. Dulce Pontes. (5m).

MENDELSSOHN: Finale del concert per a piano i orquestra n. 2, op. 40. Ronald Brautigam, piano. Nova Sinfonietta d'Amsterdam.Dir.: Lev Markiz. (6m).

BERNSTEIN: "New York, New York", de l'acte primer del musical "On the town". David Garrison, Ozzie, Kurt Ollmann, Chip. Thomas Hampson, Gabey. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Michael Tilson Thomas. (75m).

BACH: Air de la suite n. 3, BWV 1068. Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (4m).

XOSTAKOVITX: Scherzo del quintet amb piano, op. 57. Quartet de corda Juilliard. Yefim Bronfman, piano. (3m).

SIBELIUS: Intermezzo de Dansa, op. 45 n. 2. Orquestra Simfònica de Göteborg.Dir.: Neeme Järvi. (3m).

TOLDRA: "Matinet me'n llevo jo", "De Mataró varem venir", dues de les "Nou cançons populars catalanes". Isabel Monar, soprano. Conxa Sánchez-Ocaña, piano. (3m).

ROSSINI: Obertura de l'òpera "Semiramis". Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Claudio Abbado. (12m).

JARRETT, K.: The journey home. Keith Jarrett, piano. Jan Garbarek, saxo tenor. Palle Danielsson, baix. Jon Christensen, bateria. (11m).

VIVALDI: Sonata, op. 1 n. 12, RV 63 "La Follia". Sonatori de la Gioiosa Marca. (9m).

SCHUBERT: "Die Nachtigall" (El rossinyol), cançó per a cor d'homes. Karl Dent, tenor. Cor de Cambra Robert Shaw. Mary Akerman, guitarra.Dir.: Robert Shaw. (4m).

STRAUSS, E.: "Amb plaer", polca ràpida, op. 228. Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Lorin Maazel. (2m).

CHAPLIN: "Smile", de la pel·lícula "Temps Moderns" (Arranjament fet per Claus Ogermann). Gidon Kremer, violí. Oleg Maisenberg, piano. (3m).

HAYDN: Simfonia n. 1. The Academy of Ancient Music.Dir.: Christopher Hogwood. (13m).

BORTNIANSKI: Molebin, pregària a Sant Ambrós. Cor de cambra Akafist.Dir.: Andrei V. Malutin. (8m).

PAYNE, FARNSWORTH: "You will be mine tonight". Cecil Payne, saxo baríton. Jim Rotondi, trompeta. Eric Alexander, saxo tenor. Harold Mabern, piano. John Webber, baix. Joe Farnsworth, bateria. Enregistrament fet a la Jazz Showcase de Chicago, l'agost del 2000. (8m).

DVORAK: Tercer moviment del concert per a violoncel n. 2, op. 104. Yo Yo Ma, violoncel. Orquestra Filharmònica de Nova York.Dir.: Kurt Masur. (13m).

FIELD: Rondo en La b M. Miceal O'Rourke, piano. (7m).

PORTER: "I've got you under my skin". Diana Krall, piano i veu. Russell Malone, guitarra. Ben Wolfe, baix. Lewis Nash, bateria. Larry Bunker, vibràfon. Orquestra. (6m).

GLAZUNOV: Segon moviment de la simfonia n. 3, op. 33. Orquestra Simfònica de Bamberg.Dir.: Neeme Järvi. (8m).

MOZART: Tercer moviment del concert per a piano, KV 385 (Arranjament per a quartet amb piano de Mozart). Alfred Brendel, piano. Quartet Alban Berg. (7m).

VAUGHAN WILLIAMS: Marxa de la suite de cançons populars angleses. Academy of St. Martin-in-the-Fields.Dir.: Neville Marriner. (3m).

WOLF: "Lebe wohl" (Adéu), trenta-sisè dels Mörike-lieder. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Gerald Moore, piano. (3m).

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

BELLINI: I Capuleti e i Montecchi. Agnes Baltsa. Edita Gruberova. Gwynne Howell. Dano Rafanti. Royal Opera Chorus. Orquestra del Royal Opera House, Covent Garden.Dir.: Riccardo Muti. (130m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

DILLUNS, 14 DE GENER DEL 2002**7:08 MATINAL**

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL**EL GRAN REPERTORI**

ALMARAN: "Es la historia de un amor". Tete Montoliu, piano. Eladio Reinon Quintet. (7m).

BERLIOZ: Vals de la simfonia Fantàstica, op. 14.

Orquestra de Cleveland.Dir.: Pierre Boulez. (6m).

BACH: Concert per a oboè d'amor, corda i baix continu en La M. (reconstruït a partir del concert per a clavecí, BWV 1055).

David Reichenberg, oboè d'amor. The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (15m).

TOLDRA: "Sonatí de la rosada", primer dels sis sonets, per a violí i piano. Sofia Puche, piano. Josep Mª Alpiste, violí. (4m).

BIZET: "Je suis Escamillo", duet de l'acte II de l'òpera en tres actes "Carmen". Simon Estes. Neil Shicoff. Orquestra Nacional de França.Dir.: Seiji Ozawa. (6m).

LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 4. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig.Dir.: Kurt Masur. (12m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Simfonia n. 33, KV 319.

Orquestra Reial del Concertgebouw.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (26m).

VIVES: Duo de "La generala".

Montserrat Caballé, soprano. Bernabé Martí, tenor. Orquestra Simfònica.Dir.: Eugenio M. Marco. (8m).

BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15.

Maurizio Pollini. Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Karl Böhm. (46m).

SATIE: Tres Gymnopédie, n.1, n. 2, n. 3, per a flauta i guitarra.

John Hackett, flauta. Steve Hackett, guitarra. (10m).

MONTEVERDI: Dixit Dominus (secondo) a 8. (Salm de "Selva morale e spirituale").

Emma Kirkby, Rogers Covey-Crump, David Thomas, Taverner Consort i Taverner Players.Dir.: Andrew Parrott. (9m).

COPLAND: Simfonia n. 3.

Orquestra Simfònica de Sant Louis.Dir.: Leonard Slatkin. (43m).

VALLS: "Es un noble, sagrado firmamento", villancet.

Al Ayre Español.Dir.: Eduardo López Banzo. (8m).

MARTINU: Serenata n. 1 per a clarinet, trompa, tres violins i viola.

Orquestra de Cambra de Praga.Dir.: Oldrich Vilek. (14m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música orquestral de Benjamin Britten

Diversions per a piano (mà esquerra) i orquestra, op. 21.

Julius Katchen, piano. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Benjamin Britten. (25m).

Matinades Musicals, op. 24.

Orquestra Filharmònica de Londres.Dir.: Adrian Boult. (14m).

Preludi i fuga per a divuit instruments de corda, op. 29.

Orquestra de Cambra de Londres.Dir.: Christopher Warren-Green. (9m).

15:04 AGENDA MUSICAL**15:10 A FONS****LA NOVA MÚSICA**

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

WALTON: Simfonia concertant per a orquestra amb piano obligat.

Phyllis Sellick. Orquestra de la Ciutat de Birmingham.Dir.: William Walton. (18m).

TIPPETT: Songs for Achilles.

Martyn Hill, tenor. Craig Ogden, guitarra. (16m).

BRITTEN: Tres divertiments per a quartet de corda.

Endellion String Quartet. (10m).

16:00 A FONS**LES VERSIONS DE REFERÈNCIA****Fritz Wunderlich**

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

SCHUMANN: Dichterliebe, op. 48.

Fritz Wunderlich, tenor. Hubert Giesen, piano. (29m).

SCHUBERT: Ungeduld, i An die Musik, dos lieder.

Fritz Wunderlich, tenor. Hubert Giesen, piano. (6m).

BEETHOVEN: 5 lieder

Fritz Wunderlich, tenor. Hubert Giesen, piano. (17m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de D'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

DE LA RUE: Missa "L'homme armé".

Ensemble Clément Janequin. Yvon Repérant, orgue. (27m).

PALESTRINA: Missa L'homme armé (a 4 veus).

Solistes de la Cappella Musicale di San Petronio di Bologna.Dir.: Sergio Vartolo. (22m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

ADAIR/HOPPER: "There's no you".

Quartet de The Modern Jazz Group.

Enregistrament fet a París, el 7 de març de 1956. (5m).

OLTRA: "Elegiaca", sardana.

Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona.Dir.: Antoni Ros-Marbà. (5m).

BACH: Primer moviment del concert de Brandenburg n. 4, BWV 1049.

The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (7m).

ROSSINI: La Cenerentola, obertura.

Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden.Dir.: Carlo Rizzi. (9m).

CHOPIN: Dos estudis de l'op. 10, n. 3 i n. 12 "Revolucionari".

Nikita Magaloff, piano. (7m).

MOZART: Exsultate, Jubilate. Motet, KV 165.

Lucia Popp, soprano. Leslie Pearson, orgue. Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Georg Fischer. (16m).

IRAQ: Iq'at (improvisació col·lectiva).

Conjunt de música tradicional de Bagdad. (5m).

HAMILTON: "Cry me a river".

Diana Krall, veu i piano. Russell Malone, guitarra. Christian McBride, contrabaix.

Peter Erskine, bateria. Orquestra Simfònica de Londres. (5m).

KODALY: Dances de Marosszek.

Orquestra Simfònica de Montreal.Dir.: Charles Dutoit. (13m).

BEETHOVEN: Gran Fuga, op. 133.

Quartet Talich. (16m).

DELIBES: "Le Rossignol", per a flauta, soprano i orquestra.

Marc Grauwels, flauta. Marie-Noëlle de Callatay, soprano. Orquestra de Cambra de Waterloo.Dir.: Ulysse Waterlot. (6m).

OFFENBACH: Barcarola "Belle nuit, ô nuit d'amour", dels Contes de Hoffmann.

Joan Sutherland. Huguette Tourangeau. Cor i orquestra de la Suisse Romande.Dir.: Richard Bonyngue. (4m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA**TEMPORADA DE L'OBC. Presentació:**

Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA ANTIGA

Repetició del programa emès dilluns passat.

1:30 CICLE DE LIED

Emès divendres passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior

(Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior.

(Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20.10 a 22.00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior.

(Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 15 DE GENER DEL 2002**7:08 MATINAL**

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus.

Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL**EL GRAN REPERTORI**

PARISOTTI (atribuït a PERGOLESI): "Se tu m'ami" (Si tu m'estimes).

Angela Gheorghiu, soprano. Malcolm Martineau, piano. (3m).

SCRIABIN: Concert per a piano op. 20.

Anatol Ugorski, piano. Orquestra Simfònica de Xicago.Dir.: Pierre Boulez. (27m).

WEILL: "Mack the knife".

Ute Lemper. Sinfonietta RIAS de Berlín.Dir.: John Mauceri. (8m).

CERVELLO: Un cant a Pau Casals.

Violoncel·listes de Barcelona.Dir.: Lluís Claret. (10m).

10:30 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Quartet de corda n.14, "La mort i la donzella", D.810.

Quartet Verdi. (40m).

GIORDANO: "Amor ti vieta"; DONIZETTI: "Tombe degli avi miei..."

Plácido Domingo, tenor; Orquestra de l'òpera de Berlín.Dir.: Nello Santi. (10m).

BERLIOZ: Simfonia Fantàstica, op. 14.

Orquestra de Cleveland.Dir.: Pierre Boulez. (53m).

BACH: Sonata per a oboè d'amor, viola i continu n. 4, BWV 528.

Heinz Holliger, oboè. Tabea Zimmermann, viola. Christiane Jaccottet, clavecí.

Thomas Demenga, violoncel. (9m).

MILHAUD: La creació del món, ballet.

Orquestra Nacional de França.Dir.: Leonard Bernstein. (17m).

SPOHR: Concert per a violí i orquestra n. 8, op. 47 "In modo d'una scena cantante".

Pierre Amoyal. Orquestra de Cambra de Lausana.Dir.: A. Jordan. (21m).

FAURE: Vals-caprici n. 4, op. 62.

Paul Crossley, piano. (8m).

BRAHMS: Tres cançons, op. 42.

Cor Monteverdi.Dir.: John Eliot Gardiner. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música orquestral de Benjamin Britten

Quatre interludis marins de "Peter Grimes", op. 33a.

Orquestra Simfònica de Bournemouth.Dir.: Richard Hickox. (17m).

Passacaglia de "Peter Grimes", op. 33b.

Orquestra Filharmònica de Londres.Dir.: Adrian Boult. (8m).

Guia d'orquestra per a joves, op. 34.

Orquestra Simfònica de Bournemouth.Dir.: Richard Hickox. (17m).

"Occasional overture" (Obertura ocasional), op. 38.

Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham.Dir.: Simon Rattle. (7m).

15:04 AGENDA MUSICAL**15:10 A FONS****ELS COMPOSITORS CATALANS.**

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

16:00 A FONS

L'ÒPERA, L'OPERA I LA SANSUELA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

DELIBES: "Viens Malika", duet de l'òpera "Lakmé".

Edita Gruberova, soprano. Natela Nicoli, mezzosoprano. Orquestra de la Ràdio de Munic.Dir.: Ondrej Lenard. (7m).

WAGNER: "Lauschi, Geliebter" (Escolta, duet de l'acte segon de l'òpera Tristany i Isolda).

Deborah Voigt, soprano. Plácido Domingo, tenor. Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden.Dir.: Antonio Pappano. (4m).

VERDI: "Glà nella notte densa", duet d'amor de l'acte I d'Otello.

Joan Sutherland. Luciano Pavarotti. Orquestra de l'Òpera de Nova York.Dir.: Richard Bonyngue. (11m).

ROSSINI: "Duet de Semiramide i Arsace de l'acte I de l'òpera "Semiramide"

Dolora Zajick, mezzo-soprano. Ana María Sánchez, soprano. Orquestra del Gran Teatre del Liceu.Dir.: Antonello Allemandi.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 d'abril de 1999, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona. CONCERT SÁNCHEZ-ZAJICK. (8m).

PUCCINI: "Una nave da guerra...Scuoti quella fronda", duet de l'òpera Madama Butterfly.

Mirella Freni. Christa Ludwig. Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Herbert von Karajan. (9m).

PONCHIELLI: "Enzo Grimaldo, Principe di Santafior", duet de l'òpera La Gioconda.

Carlo Bergonzi, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera.Dir.: Jesus López Cobos. (6m).

MOZART: "Ah guarda, sorella", duet de l'acte I de l'òpera Così fan tutte.

Véronique Gens, soprano. Bernarda Fink, soprano. Concerto Köln.Dir.: René Jacobs. (6m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de D'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA

CHAUSSEON: Quartet de corda, op. 35.

"Inacabat".

Quartet Muir. (26m).

XOSTAKOVITX: Trio amb piano n. 2, op. 67.

Stockholm Arts Trio. (26m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

HÄNDEL: "Eternal source of light divine", fragment inicial de l'Oda per l'Aniversari de la Reina Anna.

James Bowman, contratenor. Cor de la catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music.Dir.: Simon Preston. (6m).

BALI: Ramayana (Jatayu contra Ravana). Gamelan. (5m).

BRAHMS: Cinc valsos de l'op.39 (versió per a dos pianos).

Martha Argerich i Alexandre Rabinovitch, piano. (7m).

HAYDN: Trio per a flauta, violí i violoncel n. 2, op. 38.

Barthold Kuijken. Sigiswald Kuijken. Wieland Kuijken. (11m).

PIAZZOLLA: "Libertango", orquestració de Luis Bacalov.

Luis Bacalov, piano. Héctor-Úlises Passarella, bandoneó. Orquestra de l'Acadèmia Nacional de Santa Cecilia. (6m).

FAIN/KAHAL: "I'll be seeing you". Bud Shank, saxo contralt. Kenny Barron, piano. Ron Carter, baix. Al Foster, bateria. (5m).

MUSSORGSKI: Obertura de l'òpera "Khovantxina". Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhaïl Pletnev. (5m).

ARNOLD: Tres cants ritmats per a quintet de vent, op. 4.

The Nash Ensemble. (7m).

BACH: Segon moviment de la Sonata per a flauta i clavecí n. 2, BWV 1031 (Arranjament per a piano sol de Kempff).

Dinu Lipatti, piano. (3m).

MILLER: "Glenn Miller Melody".

André Rieu, violí. El Cor i l'Orquestra d'André Rieu. Dir.: André Rieu. (3m).

SCHUMANN: Fantasia per a violí i orquestra, op. 131.

Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (13m).

BELLINI: "Ah, rendetemi la speme... Qui la voce sua soav" ària de l'òpera "I Puritani".

Maria Callas. Orquestra Simfònica de la RAI de Milà. Dir.: A. Simonetto. (7m).

VAUGHAN WILLIAMS: Obertura de la suite Aristofànica "Les vespes".

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: A. Boult. (10m).

SEXSMITH: "April after all" (Abril, després de tot).

Conjunt Instrumental liderat per Anne Sofie von Otter, mezzosoprano i Elvis Costello. (3m).

SATIE: Réverie du pauvre.

Pascal Rogé, piano. (4m).

LECHNER: "So wünsch ich ihr ein gute Nacht" (Així us desitjo una bona nit).

Weser-Renaissance. Dir.: Manfred Cordes. (3m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

OBRES DE BEETHOVEN, SARASATE, FALLA I MOMPOU

Eva León, violí. Llorenç Reboud, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 4 d'agost del 2001 al Castell de Santa Florentina, de Canet de Mar. III FESTIVAL DE MÚSICA CLÀSSICA. EVA LEÓN: "El virtuosisme en el violí". (71m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 16 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus.

Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

PORPORA: "Alto Giove", air d'Acio, de l'òpera Polifemo.

Ewa Mallas-Godlewska, soprano. Derek Lee Ragin, contratenor. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (5m).

KHATXATURIAN: Gayaneh, 4 moviments del Ballet.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (12m).

SCARLATTI/CAMP/MOSCA: Sonata en sol m.

Manel Camp i Ludovica Mosca, piano. (4m).

CHAPLIN: "Modern times", tema del film.

Itzhak Perlman. Boston Pops Orchestra. Dir.: John Williams. (3m).

HAYDN: Quartet de corda op. 103 "Inacabat".

L'Archibudelli. (11m).

PIAZZOLLA: "Sur: Retorn a l'Amor".

The New Tango Quintet. (7m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

LISZT: Els Preludis, poema simfònic.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (16m).

RIMSKI-KORSAKOV: Concert per a trombó i orquestra.

Christian Lindberg. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (10m).

HANDEL: Te Deum i Anthem de Dettingen.

Solistes vocals, Cor de l'Abadia de Westminster. The English Concert. Dir.: Simon Preston. (54m).

BEETHOVEN: Simfonia n. 1 en do M. op. 21.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (25m).

SAINT-SAËNS: La musa i el poeta, op. 132.

Stephanie Chase, violí. Robert Truman, violoncel. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Geoffrey Simon. (15m).

GEMINIANI: Concerto grosso op. 3 n. 3.

La Petite Bande. Dir.: S. Kuijken. (9m).

STRAVINSKI: Simfonia en tres moviments.

Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Neeme Järvi. (21m).

BIZET: "C'est toi!", "C'est moi!", duet de l'òpera Carmen.

Agnes Baltsa. Josep Carreras. Cor de l'Òpera de París. Schönerberger Sängerknaben. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (10m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música orquestral de Benjamin Britten

Lachrymae (Reflexions sobre un tema de John Dowland), op. 48a. (Versió per a viola i corda de l'op. 48, per a viola i piano).

Roser Chase, viola. Orquestra de Cambra de Londres. Dir.: Christopher Warren-Green. (14m).

Suite simfònica de "Gloriana", op. 52a.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Stuart Bedford. (27m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FON

LA MÚSICA, ARA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

16:00 A FON

LA MÚSICA RELIGIOSA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

VIVALDI: Nisi Dominus.

Lynne Dawson, soprano. Christopher Robson, contratenor. The King's Consort. Dir.: Robert King. (22m).

ALLEGRI: Miserere.

Cor del King's College, Cambridge. Dir.: David Willcocks. (11m).

BRUCKNER: Te Deum.

Karita Mattila. Susanne Mentzer. Vinson Cole. Robert Holl. Cor de la Ràdio de Baviera. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Bernard Haitink. (24m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de D'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA CORAL

DEBUSSY: "Salut printemps".

Mireia Bonet, soprano. Lieder Càmera.

Adolf Pla, piano. Dir.: Josep Vila. (5m).

MOZART: Regina coeli, KV 276.

Solistes vocals. Cor Arnold Schönberg.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m).

KODALY: "Compliment", "La Nació Hongaresa" i "aquells que sempre arriben tard", tres obres corals.

Cor de Cambra de Pecs. Dir.: Aurél Tilai. (9m).

MONTEVERDI: "Zefiro torna", madrigal.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (5m).

COPLAND: "In the beginning".

Catherine Denley, mezzosoprano.

Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (16m).

ESPIRITUAL NEGRE: Let It Shine! (Arr. Kari Ala-Pollanen).

Cor Tapiola. Dir.: Kari Ala-Pollanen. (4m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

HOTTETERRE: "Le plaintiff", rondeau, de la Suite III, en Sol M (del Primer Llibre de peces per a flauta travessera i altres instruments).

Wilbert Hazelzet, flauta travessera. Jaap Ter Linden, viola de gamba. Konrad Junghänel, tiorba. Jacques Ogg, clavecí. (4m).

CONTE: Sotto le stelle del jazz.

Paolo Conte. (4m).

RAVEL: Tzigane, rapsòdia per a violí i orquestra.

Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (10m).

HENDERSON, JOE: "Homestretch".

Joe Henderson, saxo tenor. Kenny Dorham, trompeta. McCoy Tyner, piano.

Butch Warren, baix. Pete LaRoca, bateria. (4m).

STRAUSS, R.: "El cavaller de la rosa", suite AV 145, op. 59.

Orquestra Simfònica de la Ràdio del sud-oest d'Alemanya d'Stuttgart. Dir.: Georges Prêtre. (16m).

ESMIRNA: Yo era niña de casa alta.

Pedro Memelsdorff, Pedro Estevan. (5m).

SIBELIUS: Les Océanides, op. 73, poema simfònic.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (11m).

TRADICIONAL: Mo Ghile Mear-"Our Hero".

Sting, The Chieftains. (3m).

BERLIOZ: Obertura "Els jutges francs".

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (12m).

MOZART: "Martern aller Arten" (Tortures de tota mena), ària del segon acte del Singspiel "El rapte del serrall", KV 384.

Natalie Dessay, soprano. Orquestra The Age of Enlightenment. Dir.: Louis Langrée. (9m).

"Don't smoke anymore, please".

Tete Montoliu, piano. (6m).

NYMAN: Tema de la banda sonora de la banda sonora de la pel·lícula "El piano".

Conjunt instrumental dirigit per Richard Stolzman, clarinet. (5m).

SCHUBERT: Primer moviment (Allegro ma non troppo) del Quartet de corda n.13 "Rosamunda", op.29, D.804.

Quartet Mosaïques. (15m).

OGADA: "Wa Winjigo Ero" (Ara us sentim aquí).

Conjunt liderat per Ayub Ogada. (4m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de MARINI, RUIZ DE RIBA, DI MAIO, MIJI, FRESCOBALDI, ROSSI i GESUALDO.

Andrew Lawrence King, arpa doble i arpa renaixentista.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 9 de maig del 2001 al Centre Cultural de la Fundació "La Caixa". XXIV FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE LA FUNDACIÓ "LA CAIXA". (86m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOURS, 17 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus.

Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

DONIZETTI: "Chi mi frena in tal momento" / "Chi raffena il mio furore", de l'òpera "Lucia de Lammermoor".

Andrea Rost, Bruce Ford. Anthony Michaels-Moore. Alastair Miles. London Voices. The Hanover Band. Dir.: Sir Charles Mackerras. (4m).

MOZART: Concert per a flauta n. 1, KV 313.

Emmanuel Pahud, flauta. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (25m).

SHIVERS: "Undecided".

Stephane Grapelli. Martin Taylor. Claire Martin. (4m).

SCHUBERT: Andante en si menor (2n mov. Simfonia n.10) D.936A n.2.

Realització de Brian Newbould.

Orquestra Simfònica SWR de Baden-Baden i Friburg. Dir.: Michael Gielen (11m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BACH: Concert per a violí, corda i continu, BWV 1041.

Salvatore Accardo. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Salvatore Accardo. (15m).

HAYDN: Simfonia n. 48, "Maria Theresia".

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (23m).

IRELAND: Marxa èpica.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (9m).

MAHLER: "Das Lied von der Erde" (El cant de la terra), simfonia per a contralt, tenor i orquestra.

Violeta Urman, mezzosoprano. Michael Schade, tenor. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Pierre Boulez. (61m).

GIULIANI: Gran Duet Concertant per a flauta i guitarra, op. 52.

James Galway. Kazuhito Yamashita. (17m).

PROKOFIEV: Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 26.

Martha Argerich. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (27m).

MOZART, L.: Simfonia burlesca.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Ensemble Eduard Melkus. (10m).
MUDARRA: 2 Romances.
Montserrat Figueras, soprano. Hopkinson Smith, vihuela. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música orquestral de Benjamin Britten Simfonia per a violoncel i orquestra, op. 68. Yo-Yo Ma, violoncel. Orquestra Simfònica de Baltimore. Dir.: David Zinman. (35m). Suite sobre cançons populars angleses "A time there was", op. 90. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (15m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS

LES VEUS DEL SEGLE.

Thomas Hampson

L'espai temàtic de Catalunya Música

presentat per Eulàlia Benito.

WAGNER: "Der Tannenbaum" (L'avet), lied WWW50.

Thomas Hampson, bariton. Geoffrey Parsons, piano. (4m).

BERNSTEIN: Preludi i primer moviment (Ten Square Miles by the Potomac River) de "A White House Cantata" (Una cantata de la Casa Blanca).

Thomas Hampson. London Voices. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Kent Nagano. (9m).

SCHUBERT: Sis lieder del cicle "Viatge d'Hivern", D. 911.

Thomas Hampson, bariton. Wolfgang Sawallisch, piano. (13m).

BERLIOZ: "La belle voyageuse" (La bella viatgera), dues cançons del recull "Irlanda", op. 2.

Thomas Hampson, bariton. Geoffrey Parsons, piano. (10m).

KÁLMÁN: "Tanzen möchte ich", de l'òpera La princesa de les Csardas. Thomas Hampson. Eva Lind. Orquestra Filarmònica de Budapest. Dir.: Marcello Viotti. (5m).

SCHÖNBERG: "Tauben von Gurre!", final de la primera part dels Gurrelieder.

Tatiana Troyanos, mezzo. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (12m).

BACH: Duet "Der ewig reiche Gott", de la cantata "Nun danket alle Gott" (Ara doneu tots gràcies a Déu), cantata BWV 192.

Helmut Wittek, nen soprano. Thomas Hampson, baix. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (4m).

16:00 A FONTS

ELS GRANS DIRECTORS.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de D'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2001-2002

SAINT-SAËNS: "Henry VIII", òpera en quatre actes.

Montserrat Caballé. Nomeda Kazlaus. Simon Estes. Charles Workman.

Konstantin Gorny, entre d'altres. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: José Collado.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

Balada n. 1, op. 23.

Sviatoslav Richter, piano. (8m).

Balada n. 2, op. 38.

Evgeni Kissin, piano. (8m).

Balada n. 3, op. 47.

Peter Katin, piano. (8m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS

LA MÚSICA SOLA.

El clavecí

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

COUPERIN, F.: Peces de clavecí, tretze ordre.

Huguette Dreyfus. (23m).

BACH: Concert per a clavicèmbal i orquestra, BWV 1055.

Ton Koopman, clavecí. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (14m).

HANDEL: Suite per a clavecí n. 2, en Fa M.

Kenneth Gilbert. (8m).

16:00 A FONTS

ELS INTERPRETS CATALANS.

Gonçal Comellas

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

BAGUER: Simfonia en Mi b M.

Orquestra de Cambra Reina Sofia. Dir.: Gonçal Comellas. (16m).

DVORAK: Serenata per a corda op. 22.

Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gonçal Comellas. (27m).

LAMOTE DE GRIGNON, R.: Monocromies.

Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Gonçal Comellas. (11m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de D'Olga Cardús.

19:00 CICLE DE LIED

Recital Barbara Bonney

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 18 de juny del 2001 al Gran Teatre del Liceu dins de la Temporada Gran Teatre del Liceu 2000-2001.

SCHUBERT: "Liebesbotschaft" (Missatge d'amor), del Cant del Cigne.

"Frühlingstraum" (Somni primaveral), del Viatge d'Hivern. "Wohin?" (On em portes?), de La Bella Molinera, tres lieder.

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. (9m).

SCHUBERT: "In der Ferne" (A la llunyania), del Cant del Cigne. "Der Lindenbaum" (El til·ler), del Viatge d'Hivern.

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. (11m).

LISZT: "Enfant, si j'étais roi" (Nena, si fos rei), "La tombe et la rose" (La tomba i la rosa), dos lieder.

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. (6m).

LISZT: "S'il est un charmant gazon" (Si hi ha un prat ufanós), "Oh! quan je dors" (Oh! quan dormi), dos lieder.

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. (7m).

STRAUSS, R.: "Die Heiligen drei Könige aus Morgenland" (Els tres Reis d'Orient), "Das Rosenband" (La garlanda de roses), "Ich wollt' ein Sträußlein binden" (Volla fer un ram), tres lieder.

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. (12m).

STRAUSS, R.: "Allerseelen" (Dia dels difunts), "Beim Schlafengehen" (En anar a dormir), dos lieder.

Barbara Bonney, soprano. Malcolm Martineau, piano. (8m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

CASULL: Blau mar, per a dues guitarres.

Feliu Gasull. Paco de Lucía. (8m).

TXAIKOVSKI: "Puskai pogibnu ya, no pryehzhe", escena de la carta d'Eugene Onegin.

Mirella Freni. Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (13m).

LISZT: "La campanella" i "Un sospiro".

Josefina Rigolfas, piano. (11m).

PENDLETON/KELLY: "Not over you yet-Metro 7".

Diana Ross, veu. Grup. (4m).

DVORAK: "Dumka: andante con moto", 2n mov. del Quintet per a piano i corda, op. 81.

Elisabeth Leonskaja, piano. Quartet Alban Berg. (14m).

FINLÀNDIA: Midsummer night waltz. (5m).

CHOPIN: "Larghetto", Ilon moviment del Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 21.

Vladimir Ashkenazy. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: David Zinman. (9m).

SAMPSON, EDGAR: "Stomping at the Savoy".

Ken Peplowski, clarinet i la BBC Big Band. (6m).

GLINKA: Cracoviak, dansa extreta de l'òpera "Una vida per al tsar".

Orquestra Simfònica "Txaikovski" de la Ràdio de Moscou. Dir.: Vladimir Fedosseiev. (6m).

LEGRAND: "The summer knows".

Jessye Norman. Michel Legrand, piano. (5m).

TURINA: "Euterpe" (En plena festa), del cicle "Musas de Andalucia", op. 93.

Manuel Guillén, violi. Luis Rego, piano. (4m).

FUCIK: Marxa Herzegovina, op. 235.

Orquestra Filarmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (3m).

TRADICIONAL: "Heaven is a beautiful place" (El cel és un lloc bonic).

The Golden Gate Quartet. (3m).

AKST/LEWIS/YOUNG: "Dinah".

Bucky Pizzarelli, guitarra. Peter Appleyard, vibràfon. Bernard Purdie, bateria. Allen Vache, clarinet. Michael Moore, baix.

Enregistrament fet al Makor de Nova York, el 26 de febrer del 2001.

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de TXAIKOVSKI, BRAHMS i R. STRAUSS.

Anna Tomowa-Sintow, soprano. Helmut Oertel, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 29 de maig de 1993 al Gran Teatre del Liceu. RECITAL. Obres de TXAIKOVSKI, BRAHMS i R. STRAUSS. (68m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

M

10:00 CONCERT BARROC

TELEMANN: Concert per a flauta de bec, flauta travessera, corda i continu en mi m.
Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (13m).
TELEMANN: Concert per a 3 oboès, 3 violins i baix continu.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (10m).
TELEMANN: Concert en la m per a flauta de bec, viola de gamba i corda.
Marion Verbruggen, flauta de bec. Sarah Cunningham, viola de gamba. Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Monica Huggett. (15m).
TELEMANN: Concert per a tres violins, corda (a tres veus) i b.c. en Fa M.
Concerto Amsterdam. Dir.: Frans Brüggen. (14m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

SERRA, Joaquim: Amics genisencs. Cobla Sant Jordi. (5m).
MORALEDA, J.L.L.: La Lloïl (Masurca). Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4m).
BERNAT: Os de Balaguer, sardana. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Concepció Ramió. (5m).
GIL I MEMBRADO: Glossa de Les muntanyes regalades. Glossa dels Fadrins de Sant Bol. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (6m).
CASSÚ: De nit al Pont de Sant Agustí, sardana. Cobla Principal de La Bisbal. (6m).
HAVART: Enamorado (bolero). Cobla Mediterrània. Dir.: Jordi León. (6m).
TOLDRA: El roserar (sardana). Cobla de Cambra de Catalunya. Dir.: Jesús Ventura. (4m).
BALL DE GITANES: Catxuba, Xotis, Jota. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (7m).
VILADESAU: Girona a Pep Ventura i Sant Pere de Galligants, dues sardanes. Cobla Principal de La Bisbal. (10m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. HANDEL: "Lascia ch'io pianga", ària de l'òpera Rinaldo.

Ileana Cotrubas. La Grande Écurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (5m).

GLINKA: Vals-fantasia. Orquestra Filharmònica de la BBC. Dir.: Vassily Sinaisky. (8m).

CORELLI: Ciacona en Sol M. Música Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (3m).

FRUSCELLA: "Muy". Tony Fruscella, trompeta. Allen Eager, saxo tenor. Danny Bank, saxo baríton.

Chauncey Welsh, trombó. Bill Triglia, piano. Bill Anthony, baix. Junior Bradley, percussió. (6m).

ABEL: Simfonia, op. 10 n. 4. La Stagione Frankfurt. Dir.: Michael Schneider. (9m).

RAHASIMANANA: Maki. John Williams, requinto. Paul Clarvis, percussió (bossa de te, bongos, tumba).

Anthony Pleeth, Martin Loveday, Paul Kegg violoncel·ls. (4m).

BRAHMS: Rapsòdia per a contralt, op. 53. Marjana Lipovsek, contralt. Cor Ernst-Senff. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (13m).

MOBLEY: "The good life" (La bona vida).

Hank Mobley, saxo tenor. Donald Byrd, trompeta. Herbie Hancock, piano. Butch Warren, baix. Phil Joe Jones, bateria.

(5m). KHATXATURIAN: La dansa del sabre, del ballet Gayaneh.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (3m).

SCHUBERT: Quart moviment del quartet de corda, D.887.

Quartet Tákacs. (10m). POWELL/MORAES:

Samba em preludio. Vinicius de Moraes. Maria Creuza.

Toquinho, guitarra. Mario "Morrája" Fernández, contrabaix. Enrique "Zurdo" Roizner, bateria. (4m).

MOERAN: Primera rapsòdia. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Vernon Handley. (12m).

SCARLATTI, A.: Toccata en Re M. Hannes, Wolfgang i Bernhard Läubin, trompetes. Simon Preston, orgue.

Norbert Schmitt, timbales. (5m). PROKOFIEV: Primer moviment de la sinfonia, op. 5/48.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (5m).

BACH: Preludi n. 1 en Do M. Jacques Loussier, piano. Vincent Charbonnier, contrabaix. André Arpino, bateria. (5m).

LULLY: Segona suite de "Le Divertissement Royal".

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (22m).

OLTRA: "Muntanyes regalades", de les Deu Cançons Tradicionals, per a cor i guitarra.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Carles Trepal, guitarra. Dir.: Jordi Casas. (3m).

FRANÇAIX: Toccata I, primer moviment del concert per a clavecí i conjunt instrumental.

Jean Françaix, clavecí. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Saarbrücken. Dir.: Emile Naoumoff. (3m).

CLAPP: "Girl of my dreams" (La noia dels meus somnis).

Dizzy Gillespie, trompeta. Stan Getz, saxo. Oscar Peterson, piano. Herb Ellis, guitarra. Ray Brown, baix. Max Roach, bateria. (3m).

BEETHOVEN: Primer moviment del quartet de corda, op. 135.

Quartet Alban Berg. (6m). STENHAMMAR: Scherzo de la simfonia n.2, op. 34.

Reial Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Petter Sundkvist. (7m).

MOZART: "Die Zufriedenheit" (La satisfacció), KV 349 "Komm, lieber Zither, komm" (Vine, dolça citara, vine), KV 351, dos lieder amb acompanyament de mandolina.

Dominik Orieschnig, soprano. Walter Würdinger, mandolina. (5m).

SAINT-SAËNS: "El cigne" d'"El Carnaval dels animals".

Han-Na Chang, violoncel·l. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (3m).

Astros, fuentes, flores. Conjunt instrumental liderat per Carlos Núñez. (5m).

HAYDN: Últim moviment de la simfonia, n. 45 "Eis Adéus".

Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (8m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Ignasi Piñol.

MAHLER: Simfonia n. 2 "Resurrecció" Ileana Cotrubas. Christa Ludwig.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Zubin Mehta. (81m).

SCHUBERT: "Viatge d'Hivern", cicle de l'èpica D. 911.

Mathias Goerne, baríton. Graham Johnson, piano. (74m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 20 DE GENER DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus.

Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

KREBS: Concert per a clavicèmbal, oboè, corda i continu.

Heinz Holliger. Camerata Bern. Dir.: Alexander van Wijnkoop. (21m).

HEINICHEN: Concerto grosso (Concert de Dresden), S. 213.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (16m).

HASSE: Glòria (de la missa en re m). Andrea Ihle. Brigitte Pretzschner. Armin Ude. Cor de nois de Dresden. Membres de la Staatskapelle de Dresden. Dir.: Konrad Wagner. (16m).

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada. Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. DEBUSSY: Preludi a la migdiada d'un faune.

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (10m).

KERN: I'm old fashioned. Sylvia McNair, veu. André Previn, piano.

David Finck, contrabaix. (4m).

GADE: Jalousie, tango. Orquestra de Saló de Colònia. (4m).

BACH: Concert per a clavecí, BWV 1057 (Transcripció del concert de Brandemburg n. 4, BWV 1049).

Rinaldo Alessandrini, clavecí. Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (15m).

IRADIER: Yo te quiero, Francisca, havanaera.

Axivil Criollo. (4m).

PIAZZOLLA: Acentuado, José Luis Bieito, guitarra. (4m).

GEMINIANI: Concerto grosso, op. 2 n. 5. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (10m).

CONTE: Azzurro. Paolo Conte. (3m).

DELIBES: Pizzicati-Scherzettino, del ballet "Silvia" (Arranjament de Louis Arto). Orquestra de Saló de Colònia. (2m).

FALLA: Fantasia bètica.

Alicia de Larrocha, piano. (13m). MOZART: Sonata d'església, KV 328.

London Baroque. (4m). SCHUMANN: Quart moviment del quartet de corda n. 1, op. 41.

Quartet Via Nova. (6m). WALTON: Scapino, obertura.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (9m).

"O' Stravaganza", fantasia sobre Vivaldi i la música celta.

Conjunt barroc "Le Orfanelle della Pietà". Diferents solistes de música celta. (4m).

SCHINDLER-MAHLER, A.: "In meines Vaters Garten" (Al jardí del meu pare), lied.

Angelika Kirschlager, mezzo. Helmut Deutsch, piano. (5m).

MARTINU: "La dansa de les papallones" de "La papallona que picava de peus", ballet en un acte sobre una narració de Kipling.

Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlavek. (8m).

BEETHOVEN: Quart moviment de la simfonia n. 2, op. 36.

Orquestra Simfònica de la NDR d'Hamburg. Dir.: Günter Wand. (7m).

RODGERS/HART: It never entered my mind. Johnny Hartman, veu. Hank Jones, piano.

Barry Galbraith, guitarra. Richard Davis, baix. Osie Johnson, bateria. (4m).

SMETANA: La núvia venuda, obertura. The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (7m).

ANONIM: Quand je bois du vin clair, (tourdion).

La Capella Reial de Catalunya. Hespèrien XXI. Dir.: Jordi Savall. (5m).

RAVEL: Blues de la sonata a violí i piano. David Oistrakh, violí. Frida Bauer, piano. (5m).

RODRIGO: Primer moviment de la Fantasia para un gentilhombre.

Narciso Yepes, guitarra. Orquestra Filharmònica d'Espanya. Dir.: Rafael Frubek de Burgos. (5m).

BREL: Ne me quitte pas. Jacques Brel, veu. Gérard Jouannest, piano. (4m).

BRAHMS: Primer moviment de la simfonia n. 1, op. 68.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Sergiu Celibidace. (13m).

ABREU: Tico-tico. Thomas Furi, violí. Lorenz Hasler, viola.

Ferenc Szedlak, violoncel·l. Béla Szedlak, contrabaix. Werner Giger, piano. (2m).

ORFF: Die Kluge. Conjunt de vent de Mainz. Dir.: Klaus Rainer Schöll. (3m).

17:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2001-2002

CONCERT FINAL DEL CONCURS "FRANCESC VINAS".

Solistes vocals guanyadors del concurs. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Javier Pérez Batista.

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.
Programes emesos la setmana anterior
(Ordre d'emissió: repetició dels
programes de Dissabte i Diumenge, de
14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior.
(Ordre d'emissió: Repetició dels
programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres,
Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DILLUNS, 21 DE GENER
DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada
per Joan Vives. Recull d'obres breus.
Inclou butlletins informatius i agendes
musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI
ANONIM: "Ay luna que reluzes".
Montserrat Figueras, Maite Arruabarrena,
sopranos. Francesc Garrigosa, Lambert
Climent, tenors. Capella Reial de
Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (4m).
BLANCAFORT: "Cants intims", vol. II.
Quim Bonal, piano. (17m).
DEBUSSY: Prélude à l'après-midi d'un
faune.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.:
Sergiu Celibidache. (13m).
VERDI: "Oh! fede negar potessi... Quando
le sere al placido", ària de Rodolfo de
l'òpera "Luise Miller".

Plácido Domingo, tenor. Orquestra de la
Royal Opera House, Covent Garden. Dir.:
Lorin Maazel. (5m).

SUPPÉ: Cavalleria Leugera. (Obertura).
Orquestra Simfònica del Festival. Dir.:
Louis Bertrand. (8m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TELEMANN: Suite per a flauta de bec,
corda i baix continu en la m.
Michala Petri. Academy of St. Martin-in-
the-Fields. Dir.: Iona Brown. (26m).
GLAZUNOV: Vals de concert n. 1, op. 47.
Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.:
Neeme Järvi. (9m).

FALLA: Tres danses d'"El sombrero de
tres picos".

Alicia de Larrocha, piano. (10m).
DVORAK: Simfonia n. 2, op. 4.

Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: V.
Neumann. (50m).

EYSLER / KALMAN: 2 àries d'òpera.
Bernd Weikl, baríton. Cor i Orquestra
Simfònica de l'ORF. (10m).

DELERUE: Ceremonial, per a 4 trompetes,
4 trombons, tuba i orgue.

Conjunt de metall The London-Gabrieli.
Christopher Bowers-Broadbent,
orgue. Dir.: Christopher Larkin. (9m).

BRAHMS: Rinaldo, op. 50.
René Kollo, tenor. Cor Filharmònic de
Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.:
Giuseppe Sinopoli. (39m).

TXAIKOVSKI: Andante cantabile, op. 11.
Raphael Wallfisch, violoncel. Orquestra de
Cambra anglesa. Dir.: Geoffrey Simon.
(8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al mercat, a
càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin
Balada n. 4, op. 52.

Maurizio Pollini, piano. (10m).
Barcarola, op. 60.

Vlado Perlemuter, piano. (8m).
"Berceuse" (Cançó de bressol), op. 57.

Kathryn Stott, piano. (5m).
Bolero, op. 19.

Artur Schnabel, piano. (8m).
Dues bourrées, en sol m i en La M.

Jerzy Sterczynski, piano. (2m).
Cantabile en Si b M.

Jerzy Sterczynski, piano. (1m).
Contradansa en Sol b M.

Jerzy Sterczynski, piano. (2m).
Tres escoceses, op. 72.

Vladimir Ashkenazy, piano. (3m).

Fantasia, op. 49.

Maurizio Pollini, piano. (12m).

Fantasia-Improvisat, op. 66.

Vladimir Ashkenazy, piano. (5m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FON

LA NOVA MÚSICA

L'espai temàtic de Catalunya Música

presentat per Eulàlia Benito.

MESSIAEN: Quartet per a la fi del temps.

Chamber Music Northwest. (45m).

16:00 A FON

LES VERSIONS DE REFERÈNCIA

Sviatoslav Richter

L'espai temàtic de Catalunya Música

presentat per Eulàlia Benito.

MUSSORGSKI: Quadre d'una exposició,

suite per a piano

Sviatoslav Richter, piano. (31m).

LISZT: Dos valsos oblidats i dos estudis

d'execució transcendental.

Sviatoslav Richter, piano. (22m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les

peticions dels nostres oients. Presentació

a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

GABRIELI, G.: Tres Sonates

Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul

McCreesh. (16m).

PALESTRINA: Stabat Mater, Recordare i

Veni Sancte spiritus. Tres Motets.

Cor del New College d'Oxford. Dir.: Edward

Higginbottom. (23m).

GESUALDO: 4 Motets Marianes.

The Tallis Scholars. Dir.: Peter Phillips.

(14m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

ARLEN/KOEHLER: "Between the devil and

the deep blue sea".

Ken Peplowski, clarinet. Conte Candoli,

trompeta, i big band. (3m).

TXAIKOVSKI: "Allegro moderato", 1r mov.

del Concert per a violí i orquestra, op.35.

Maxim Vengerov, violí. Orquestra

Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio

Abbado. (18m).

PUCCINI: "Tanto amore segreto", ària de

l'escena I^a de l'acte II, de l'òpera

Turandot. (enregistrament públic. Teatro

alla Scala de Milà. 7-12.1964).

Galina Viscnjevskaja. Orquestra del Teatro

alla Scala de Milà. Dir.: Gianandrea

Gasparini. (4m).

STRAUSS, J.(II): Les Mil i una Nits, vals.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Willi

Boskovsky. (8m).

MOMPOU: Damunt de tu només les flors.

Montserrat Caballé, soprano. Rosa

Sabater, piano. (5m).

VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre "

Greensleeves".

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.:

Neville Marriner. (4m).

PORTER: "I concentrate on you".

Howard McGhee, trompeta, i el seu grup.

(4m).

CARULLI: Serenata per a flauta i guitarra

en Do M.

Peter-Lukas Graf, flauta. Konrad

Ragossnig, guitarra. (8m).

SPILLANE: Midnight Walker.

Davy Spillane, Uilleann Pipes. James

Delane. (5m).

GLINKA: "Kamarinskaja"

Orquestra Simfònica "Txaikovski" de la

Ràdio de Moscou. Dir.: Vladimir

Fedosheev. (8m).

CHABRIER: Llegenda de Gwendoline: "Ne

riez pas", ària de l'acte 1r de l'òpera

"Gwendoline".

Barbara Hendricks, soprano. Orquestra

del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel

Plasson. (6m).

PIAZZOLLA: "Oblivion", per a guitarra.

José Luis Bleito. (5m).

GEMINIANI: Concerto grosso op. 3 n. 2.

The Academy of Ancient Music. Dir.: C.

Hogwood. (9m).

LEHAR: Obertura de "La Viuda alegre".

Orquestra Nacional Filharmònica. Dir.:

Richard Bonyngue. (8m).

BEETHOVEN: "Good night", (Bona nit).

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet

Pezzè.

Enregistrament fet per Catalunya Música

el dia 1 de setembre del 2000 a l'Església

de Santa Maria dins del marc de la

vuitena Schubertiada. (1m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA

MÚSICA

Presentació: Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a

càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA ANTIGA

Repetició del programa emès dilluns

passat.

1:30 CICLE DE LIED

Emès divendres passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior

(Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns,

Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de

14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes

emesos la setmana anterior. (Ordre

d'emissió: Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior.

(Ordre d'emissió: Repetició dels

programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres,

Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 22 DE GENER

DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada

per Joan Vives. Recull d'obres breus.

Inclou butlletins informatius i agendes

musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

MENDELSSOHN: Capriccio brillant, per a

piano i orquestra, op. 22.

Michael Ponti, piano. Orquestra Simfònica

de Berlín. Dir.: Volker Schmidt-

Gertenbach. (11m).

QUANTZ: Trio sonata per a flauta, oboè i

clavèci en do m.

Ensemble Baroque de París. (11m).

ALFVÉN: "Aquí tens el meu cor", lied.

Barbara Bonney, soprano. Antonio

Pappano, piano. (3m).

GRIEG: Peces Liriques, op. 65, n. 6, op.

43, n. 1 i 6.

Leif Ove Andsnes, piano. (11m).

TELEMANN: Concert per a oboè d'amore,

cordes i baix continu, en mi m.

Solistes Barrocs de Berlín. Dir.: Rainer

Kussmaul. (7m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HANDEL: Water Music (Música aquàtica),

suite n. 2.

Linde-Consort. Dir.: Hans-Martin Linde.

(10m).

BRUCH: Concert per a violí i orquestra n.

1, op. 26.

Jean-Jacques Kantorow. Orquestra de

Cambra Holandesa. Dir.: Antoni Ros-

Marbà. (23m).

DEBUSSY: Nocturns.

Orquestra Simfònica de Boston. Cor del

Festival de Tanglewood. Dir.: Colin Davis.

(28m).

VERDI: "E Strano" de l'acte I de La

Traviata.

Maria Callas, Alfredo Kraus. Orquestra del

Teatre San Carlos de Lisboa. Dir.:

Franco Ghione. (10m).

SCHUBERT: Rondo en La M, op. 107, D.

951. "Gran Rondó".

Imre Rohmann i András Schiff, duet de

pianos. (13m).

CHERUBINI: Requiem en re menor, per a

cor d'homes i orquestra.

The Ambrosian Singers. Orquestra New

Philharmonia. Dir.: Riccardo Muti. (52m).

ROLLA: Concert per a corno de bassetto i

orquestra B1 528.

Paul Meyer, corno de bassetto. I Solisti

Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (15m).

WEBER: Obertura de l'òpera "Euryanthe",

Op. 81.

The Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (9m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al mercat, a

càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin

Impromptu n.1, op. 29.

Claudio Arrau, piano. (5m).

Impromptu n. 2, op. 36.

Vladimir Ashkenazy, piano. (6m).

Impromptu n. 3, op. 51.

Artur Schnabel, piano. (5m).

Largo en Mi b M.

Jerzy Sterczynski, piano. (2m).

Marxa fúnebre, op. 72 n. 2.

Vladimir Ashkenazy, piano. (6m).

Quatre masurques, op. 68.

Vladimir Ashkenazy, piano. (8m).

Quatre masurques, op. 6.

Artur Schnabel, piano. (9m).

Cinc masurques, op. 7.

Vladimir Ashkenazy, piano. (9m).

NAUDOT: Primer moviment del concert en Sol M, per a flauta de bec, dos violins i baix continu, op. 17 n. 5.
Frans Brüggen, flauta de bec. Centus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (4m).
CAMP: "Cançó per a un vell somni" (piano i flauta), "Obstinadament obstinat" (piano).
Manel Camp. (6m).
OFFENBACH: "Belle nuit", barcarola d'"Els Contes de Hoffmann".
Edita Gruberova, soprano. Natela Nicoli, mezzosoprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Ondrej Lenard. (4m).
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
Obres de BORODIN, VILLA-LOBOS, GINASTERA, ESTÉVEZ, REVUELTAS, MÁRQUEZ i MORERA, entre d'altres.
Orquestra Simfònica de l'Estat d'Anzoategui. Dir.: Yuri Hung.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 25 d'octubre del 2001 al Palau de la Música Catalana. CONCERTS A CATALUNYA.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

0:30 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repeticó del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repeticó del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 23 DE GENER DEL 2002**7:08 MATINAL**

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL**EL GRAN REPERTORI**

NAVARRETE: "Adio, querida", de melodies de Sephard.

Anna Ricci, mezzo-soprano. Bernat Castillejo, flauta. Jordi Russinyol, guitarra. (3m).

PAISIELLO: Concert per a mandolina, corda i clavecí en Do M.
Ugo Orlandi. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (14m).

KABALEVSKI: "Petita cançó", Cançó de bressol, "Joc", "Broma", "Pallassos", "Un viatge divertit", sis petites peces de l'op. 39.

Marina Rodríguez, piano. (8m).

SCHUBERT: Obertura de la música incidental "Rosamunda".
Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (10m).

PURCELL: The Gordian Knot Unty'd.
The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (10m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

LARA: "Granada". CARDILLO:

"Core'ngrato". LEONCAVALLO:

"Mattinata". GREVER: "Júrame".

Plácido Domingo, tenor. Orquestra

Simfònica de Londres. Dir.: Marcel

Peeters. (13m).

MEDELSSOHN: Simfonia n. 3.

"Escocesa".

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.:

Christoph von Dohnányi. (37m).

HANDEL: Concert per a oboè, HWV 287.

P. Goodwin. St. James's Baroque

Players. Dir.: I. Bolton. (9m).

ROSSINI: Stabat Mater.

Krassimira Stoyanova, soprano. Petra

Lang, mezzo. Bruce Fowler, tenor. Daniel

Borowski, baix. Cor de cambra de la RIAS

de Berlín. Dir.: Marcus Creed. (57m).

GRIEG: Dues melodies nòrdiques, op. 63.

Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.:

Neeme Järvi. (8m).

RAVEL: Introducció i allegro per a arpa.

Markus Klinko. Solistes de l'Orquestra de

l'òpera de París Bastilla. (11m).

TALLIS: Spem in alium. Motet.

The Tallis Scholars. Dir.: Peter Philips.

(10m).

VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre un

tema de Thomas Tallis.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.:

N. Marriner. (15m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin

Quatre masurques, op. 17.

Vladimir Ashkenazy, piano. (12m).

Quatre masurques, op. 24.

Peter Katin, piano. (12m).

Quatre masurques, op. 67.

Artur Rubinstein, piano. (8m).

Quatre masurques, op. 30.

Vladimir Ashkenazy, piano. (9m).

Quatre masurques, op. 33.

Artur Rubinstein, piano. (11m).

15:04 AGENDA MUSICAL**15:10 A FONTS**

LA MÚSICA, ARA.

L'espai temàtic de Catalunya Música

presentat per Eulàlia Benito.

16:00 A FONTS

LA MÚSICA RELIGIOSA.

L'espai temàtic de Catalunya Música

presentat per Eulàlia Benito.

LOCKE: Be thou exalted, Lord, anthem.
Cor del New College, Oxford. The Parley

of Instruments. Dir.: Edward

Higginbottom. (10m).

DELANDE: Confitebor tibi Domine, S

56.

Solistes vocals. Les Arts Florissants. Dir.:

William Christie. (26m).

HASSE: Te Deum Laudamus.

Andrea Ihle. Brigitte Pfretzschner. Armin

Ude. Cor de nois de Dresden. Membres

de la Staatskapelle de Dresden. Dir.:

Konrad Wagner. (19m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les

peticions dels nostres oients. Presentació

a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA CORAL

KODALY: Ave Maria.

Cor Voci Nobili. Dir.: Maria Gamborg.

(2m).

FAURE: Madrigal, op. 35.

Cor Monteverdi. Sabine Vatin, piano. Dir.:

John Eliot Gardiner. (4m).

CASTELNUOVO-TEDESCO: Romancero

gitano, a partir de l'obra de Federico

García Lorca.

Toni Marsol, Xavier Comorera, baritons.

Carles Trepal, guitarra. Cor de Cambra del

Palau de la Música Catalana. Dir.: Jordi

Casas. (23m).

STRAVINSKI: Ave Maria. Credo. Pater

Noster.

Festival Singers de Toronto. Gregg Smith

Singers. Dir.: Igor Stravinski. (6m).

MOZART: 6 Nocturns (Text de

Metastasio).

Cor i Orquestra de Cambra de

Lituània. Dir.: Saulis Sondeckis. (15m).

DEBUSSY: Noël des enfants qui n'ont

plus de maisons.

Cor Tapiola. Dir.: Kari Ala-Pollanen. (3m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

FAURÉ: "Bereuse", de la suite "Dolly",

op. 56.

Orquestra Filharmònica de Tòquio. Dir.:

Friedrich Haider. (2m).

HANDEL: Música per als Reials Focs

Artificials.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall.

(20m).

TURINA: Danses gitanes, op. 55.

Albert Guinovart, piano. (12m).

CANÇÓ POPULAR RUSSA: "La

campaneta sona monòtonament".

Cor Acadèmic Rus Svehnikov. Dir.:

Evgueny Tytanko. (4m).

WASHINGTON/YOUNG: "My foolish

heart".

Leon Ware, veu. Don Grusin, piano. (6m).

XOSTAKOVITX: Suite de ballet n. 3.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme

Järvi. (16m).

MORENO TORROBA: Mazurca de las

sombrillas i la Romanza de Vidal i Coro

de vareadores, de la sarsuela "Luisa

Fernanda".

Estrella Alsina. Pedro Lavirgen. Renato

Cesari. Coro Cantores de Madrid.

Orquestra de Conciertos de Madrid. Dir.:

Federico Moreno Torroba. (9m).

DELIBES: "Quand une femme est si jolie",

quintet de l'òpera "Lakmé".

Alain Vanzo, Gérard. Gwentyth Annear,

Ellen. Claud Calès, Frédéric. Josephthe

Clement, Rose. Monica Sinclair, Mistress

Bentson. Orquestra Nacional de l'Òpera

de Montecarlo. Dir.: Richard Bonyngne.

(5m).

BARBER: Andante, 2n mov. del Concert

per a violí i orquestra, op. 14.

Isaac Stern, violí. Orquestra Filharmònica

de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein.

(8m).

BEETHOVEN: Sonata, Op. 81a. "Els

adéus, l'absència i el retorn".

Paul Badura-Skoda, pianoforte. (15m).

GLUCK: "Divinités du Styx", d'Alceste.

Janet Baker, mezzosoprano. Orquestra de

Cambra Anglesa. Dir.: Raymon Leppard.

(5m).

BARDAGI: "No eternal flame".

Monica Green. (3m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

MOZART: Simfonia n. 28, K 200. Gran

Missa en do m, KV 427.

Maria Espada, soprano. Marta Almajano,

soprano II. Francesc Garrigosa, tenor. Pau

Bordas, baix. Orleó Català. Orquestra

Simfònica del Vallès. Dir.: Antoni Ros-

Marbà.

Enregistrament fet per Catalunya Música

el dia 19 de maig del 2001 al Palau de la

Música Catalana. CONCERTS SIMFÒNICS

AL PALAU 2000/1. (79m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a

càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré. Repeticó

del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior

(Ordre d'emissió: Repeticó del Dilluns,

Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de

14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes

emesos la setmana anterior. (Ordre

d'emissió: Repeticó dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior.

(Ordre d'emissió: Repeticó dels

programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres,

Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 24 DE GENER DEL 2002**7:08 MATINAL**

Música per començar el dia presentada

per Joan Vives. Recull d'obres breus.

Inclou butlletins informatius i agendes

musicals.

9:06 MATINAL**EL GRAN REPERTORI**

CASSADÓ: "Lament de Boabdil".

Alban Gerhardt, violoncel. Rina

Dokshinsky, piano. (3m).

HOLST: Suite de St. Paul, op. 29 n. 2.

Orquestra de Cambra St. Paul. Dir.:

Christopher Hogwood. (12m).

SCHÜTZ: "Ich beschwöre euch, ihr

Töchter zu Jerusalem", concert vocal per

a 7 veus i baix continu.

Ensemble Música Antiga de Dresden.

(7m).

DEBUSSY: Dues arabesques,

orquestrades per Mouton.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey

Simon. (8m).

MARCELLO, B.: Sonata per a flauta de

bec en sol m, op. 2.

Susanne Schaffert. Hans Ludwig Hirsch.

(8m).

"L'Hereu Riera", (harm. J. Cumellas).

"Ton pare no té nas", cançó popular

mallorquina (harm. B. Bibiloni), "La

sardana de les monges" d'Enric Morera.

Cor Lieder Camera. Dir.: Josep Vila.

(8m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Simfonia n. 29, KV 201.

Orquestra del Concertgebouw. Dir.:

Nikolaus Harnoncourt. (30m).

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

VERDI: Escena i ària de l'acte Ier "Caro nome che il mio cor", de l'òpera en tres actes *Rigoletto*. Renata Scotto. Orquestra del Maggio Musicale Fiorentino. Dir.: Gianandrea Gavazzeni. (7m).

PUCCINI: "Sì. Mi chiamano Mimi" (acte Ier), i "Donde lieta uscì" (acte IIer), de l'òpera *La Bohème*. Renata Scotto. Alfredo Kraus. National Philharmonic Orchestra. Dir.: James Levine. (9m).

PERGOLES: "A Serpina penserete", ària de l'intermezzo *La Serva Padrona*. Renata Scotto. I Virtuosi di Roma. Dir.: Renato Fasano. (4m).

DONIZETTI: "Quel guardo il cavalier", ària de l'òpera *Don Pasquale*. Renata Scotto, soprano. Orquestra dirigida per Arturo Basile i Corrado Benvenuti. (5m).

RESPIGHI: Dues cançons. Renata Scotto, soprano. Ivan Davis, piano. (5m).

VERDI: "Ben io l'invenni... Anchi'io dischiuse", de l'acte IIon de l'òpera *Nabucco*. Renata Scotto. New Philharmonia Orchestra. Dir.: James Levine. (19m).

16:00 A FONS
ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.

VERDI: "Ella mi fu rapita!... Par me veder le lagrime", ària del Duc de Màntua de l'òpera *"Rigoletto"*. Plácido Domingo, tenor. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (5m).

Dues peces populars romaneses per a flautes tradicionals. Gheorghe Zamfir i altres músics. (5m).

CRUSELL: Tercer moviment del concert per a clarinet i orquestra en Si b m. op. 2. Karl Krikkku, clarinet. Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa. Dir.: Sakari Oramo. (7m).

MULLIGAN, GERRY: "Underneath a pale blue moonlight". Gerry Milligan, saxo bariton i el seu conjunt. (5m).

ROSETTI: Primer moviment de la simfonia en Re M. "La Caça". Concerto Köln. (5m).

MENDELSSOHN: Saltarello, quart moviment de la simfonia n. 4, op. 90. "Italiana". Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (5m).

STYNE/MERRILL: "The music that makes me dance". Barbra Streisand, veu. Conjunt instrumental. (4m).

GIULIANI: Concert per a dues mandolines, viola i orquestra. Ugo Orlandi i Dorina Frati, mandolines. Jodi Levitz, viola. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (15m).

ALBINONI/TOQUINHO/VINICIUS: "Como dizia o poeta". Vinicius de Moraes. Toquinho. (4m).

LIGETI: *Lux aeterna*. Cor de la NDR, Hamburg. (8m).

GARCIA LORCA: Arranjament per a dues guitarres de la cançó "Anda Jaleo", de les Cançons Espanyoles Antiques. Duo de guitarres Kassner-Ouer. (3m).

MAHLER: Simfonia n. 5 (Adagietto). Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Zubin Mehta. (10m).

ARENSKI: "El ballari", de la Suite n. 2, op. 23.

Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: Evgeny Svetlanov. (3m).

JOSQUIN DES PRÉS: La Spagna, a 5. Hespèrion XXI. Dir.: Jordi Savall. (3m).

MENDELSSOHN / RAKHMANINOV: Scherzo d'El somni d'una nit d'estiu, transcripció per a piano. Ruth Laredo, piano. (4m).

BEETHOVEN: Fidelio, obertura op. 72 b. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (6m).

SMETANA: Dansa txeca n. 10. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Petr Altrichter. (5m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.

SCHUBERT: Quartettsatz n. 12, D 703. XOSTAKOVITX: Quartet n. 8, op. 110. RAVEL: Quartet de corda en Fa M. Quartet de corda de Barcelona.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 23 de maig de 1996 a la Plaça de l'Om de Manresa. CONCERTS DE PRIMAVERA: EL POSTROMANTICISME. (65m).

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 25 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

GRANADOS: Versió per a piano de "El Pelele" de "Goyescas".

Albert Guinovart, piano. (5m).

PURCELL: Regulus.

Judith Nelson, soprano. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (3m).

HAYDN: Quartet de corda op. 76 n. 2

"Quartet de les quintes".

Quartet Amadeus. (19m).

KORNGOLD: "Escape me never",

ballet/fantasia, de la pel·lícula

Orquestra Simfònica de Moscú. Dir.:

William T. Stromberg. (8m).

FALLA: "Paco! Paco! / Mi salud!" i "Paco! Paco! Siempre tuyo! / Mi chavala!" dos

fragments de l'acte Ier del drama líric en

dos actes. La vida breu.

Teresa Berganza. Josep Carreras.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.:

García Navarro. (8m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Concert per a violí i orquestra

n. 5, KV 219.

Gidon Kremer. Orquestra Filharmònica de

Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).

SOROZÁBAL: Don Manolito, fragments de la sarsuela.

Manuel Ausensi. Teresa

Berganza. Orquestra Simfònica. Dir.: Pablo

Sorozábal. (10m).

DVORAK: Trio amb piano op. 90, "Trio

Dumky". John Lenehan, piano. Joachim Trio.

(32m).

SIBELIUS: Cançó de primavera, op. 16.

Poema simfònic.

Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.:

Vassili Sinaiski. (8m).

PURCELL: "Dido i Eneas", òpera en tres

actes.

Lynne Dawson, Rosemary Joshua, Maria

Cristina Kiehr, sopranos. Gerald Finley,

baríton. Dominique Visse, Stephen

Wallace, Robin Blaze, contratenors. John

Bowen, tenor. Clare College Chapel Choir.

Orquestra of the Age of

Enlightenment. Dir.: René Jacobs. (60m).

TÁRREGA: Fantasia de "Marina".

David Russell, guitarra. (8m).

GLAZUNOV: Stenka Razin, poema

simfònic, op. 13.

Reial Orquestra Nacional Escocesa. Dir.:

Neeme Järvi. (15m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al mercat, a

càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin

Nocturn, op. 72 n. 1.

Daniel Barenboim, piano. (4m).

Nocturn en do sostingut menor.

Roland Pöntinen, piano. (5m).

Tres nocturns, op. 9.

Daniel Barenboim, piano. (16m).

Tres nocturns, op. 15.

Vlado Perlemuter, piano. (13m).

Dos nocturns, op. 27.

Evgeny Kissin, piano. (12m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONS

LA MÚSICA SOLA.

El piano

L'espai temàtic de Catalunya Música

presentat per Eulàlia Benito.

MOZART: Concert per a piano i orquestra

n. 16, KV 451.

Daniel Barenboim, piano. Orquestra

Filharmònica de Berlín. (23m).

BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 31,

op. 110.

Brigitte Engerer, piano. (21m).

16:00 A FONS

ELS INTERPRETS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya Música

presentat per Eulàlia Benito.

GUERRERO: Motet Pastores loquebantur.

Musica Reservada de Barcelona. Dir.: Jean-

Marc Andrieu. (7m).

TAVERNA-BECH: Temperaments.

Gheorghe Motu, violoncel. Assumpta

Coma, piano. (14m).

TURULL: L'Amor Incert. (Textos de Rosa

Leveroni).

Carmen Bustamante, soprano. Orquestra

de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll i

Costa. (13m).

GUINOVART, C.: Quejío, per a flauta i

guitarra.

Montserrat Gascón. Xavier Coll. (10m).

BADINGS: Tres cançons bretones.

Lieder Càmera. Adolf Pla, piano. Dir.:

Josep Vila. (8m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les

peticions dels nostres oients. Presentació

a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 CICLE DE LIED

BRAHMS: La bella Magelone, op. 33.

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Daniel

Barenboim, piano. (53m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

BIZET: "Siccome un di", ària de l'òpera

"Les pescadors de perles".

Renata Scotto, soprano. Orquestra

dirigida per Arturo Basile i Corrado

Benvenuti. (5m).

ARNOLD: Tercer moviment del concert

per a guitarra i orquestra.

Eduardo Fernández, guitarra. Orquestra

de Cambra Anglesa. Dir.: Barry

Wordsworth. (4m).

JOBIM/MORAES: "Eu sei que vou te

amar".

Vinicius de Moraes. Maria Creuza.

(4m).

MILHAUD: Balada per a piano i orquestra,

op. 61.

Claude Helffer, piano. Orquestra Nacional

de França. Dir.: David Robertson. (8m).

SARDENYA: Pintaderas.

Gesuino Delana, guitarra. (6m).

BIBER: "Glória in excelsis Deo", de la

Missa Salisburgensis.

Cor i Orquestra Barroca

d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopmann. (8m).

PAYNE, CECIL: "Theme"

Cecil Payne, saxo bariton. Jim Rotondi,

trompeta. Eric Alexander, saxo tenor.

Harold Mabern, piano. John Webber, baix.

Joe Farnsworth, bateria.

Enregistrament fet a la Jazz Showcase de

Chicago, l'agost del 2000. (3m).

SAINT-SAËNS: La fillosa d'Omfal, op. 31.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles

Dutoit. (8m).

BEETHOVEN: Tercer moviment del

concert per a piano i orquestra n. 1,

op. 15.

Steven Lubin, pianoforte. The Academy of

Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood.

(9m).

BRAHMS: "Els mars", duet op. 20 n. 3.

Edita Gruberova, soprano. Vessellina

Kasarova, mezzosoprano. Friedrich

Haider, piano. Dir.: Ondrej Lenard.

(3m).

LEWIS: Queen's fancy.

The Modern Jazz Society. (8m).

GADE: Primer moviment de l'octet de

corda, op. 17.

Quartet Kontra. Anne Egendal, Per Lund

Madsen, violins. Sune Rønne, viola. Hnas

Nygaard, violoncel. (11m).

BALLETTI: La moretta.

Jakob Lindberg, llaut. (3m).

BUSH: Consort music.

English Northern Philharmonia. Dir.: David

Lloyd-Jones. (10m).

ELGAR: Sonni d'infants, op. 43.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Paul

Goodwin. (7m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

VERDI: Rèquiem.

Julia Varady, Dolora Zajick, Dennis

O'Neill, Martti Talvela. Cor i Orquestra

Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.:

Romano Gandolfi.

Enregistrament fet per Catalunya Música

el dia 19 de maig de 1989 al Gran Teatre

del Liceu. (85m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a

càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA CORAL

Emès dimecres de la setmana passada.

1:30 MÚSICA DE CAMBRA

Programa emès la setmana anterior

(Dimarts a les 19:00h).

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior

(Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns,

Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de

14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes

emesos la setmana anterior. (Ordre

d'emissió: Repetició dels programes de

Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous,

Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior.

(Ordre d'emissió: Repetició dels

programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres,

Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

**DISSABTE, 26 DE GENER
DEL 2002**

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

BIBER: Mensa sonora. (Parts I a III).
Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (27m).
SCHMELZER: Vesperae Solennes. Gradus ad parnassum. Concerto Palatino. Choralsschola der Wiener Hofburgkapelle. Dir.: Konrad Junghänel. (21m).
MUFFAT: Sonata n. 4 en mi m. (Armonico Tributo).

The Parley of Instruments. Dirs.: Roy Goodman i Peter Holman. (7m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

MANÉN: "Campardon", sardana.
Ricard Viladesau, tenora. Cobla Principal de la Bisbal. (3m).

OLTRA: La filadora.
Cobla de Cambra de Catalunya. Dir.: Jesús Ventura. (4m).

BORGUNYÓ: Esciat de primavera i L'estiu de Sant Martí, dues sardanes.
Cobla de Cambra de Catalunya. Dir.: Jesús Ventura i Barnet. (12m).

LEÓN: El vol d'un ocell, gran vals per a flabiol solista.
Pere Rabasseda. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassó. (9m).

PUIGFERRER: Et recordarem sempre, sardana.
Cobla Els Montgrins. Dir.: Jordi Molina. (5m).

BERNAT: Suite n. 1.
Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (17m).

SERRA, Josep: La Arlesiana (polka).
Cobla Mediterrània. Dir.: Jordi León. (2m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.
SCHUBERT: "Der Gondelfahrer" (El gondoler), "La pastorella" (La pastoreta), dues cançons per a cor d'homes.
Cor de Cambra Robert Shaw, Norman Mackenzie, piano. Dir.: Robert Shaw. (5m).

STORACE: Pastorale.
L'Amoroso. Dir.: Guido Balestracci. (12m).

WALKER: Township Kwela.
John Williams, guitarra. Paul Clarvis, percussions. Chris Laurence, contrabaix.

Richard Harvey, xiletes, flauta de canya índia. John Etheridge, guitarra. Pete Whittaker, balafons. (3m).

STRAUSS, R.: Trio i final de l'acte tercer d'"El cavaller de la rosa".

René Fleming, soprano. Barbara Bonney, soprano. Susan Graham, mezzosoprano.

Walter Berry, baríton. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Christoph Eschenbach. (14m).

CHOPIN: Vals, op. 42.
Vladimir Ashkenazy, piano. (4m).

BOCCHERINI: Simfonia n. 16, G. 510.
Orquestra del Festival de Londres. Dir.: Ross Pople. (9m).

SARASATE: Romança andalusa.
Angel Jesús García, violí i piano. (5m).

SCHUMANN: Obertura de "Les Escenes de Faust".

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (8m).

COLTRANE: Trane's blues.
Miles Davis Quintet. (8m).

WOOD: Montmatre, marxa final de la suite París.

The New London Orchestra. Dir.: Ronald Corp. (4m).

STEFFANI: Placidissime catene, duet.
Carolyn Watkinson, mezzosoprano. Paul Esswood, contratenor. Wouter Möller, violoncel. Alan Curtis, clavicé i direcció. (7m).

RIMSKI-KORSAKOV: Dues escenes de la ciutat invisible de Kitej.

Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Andrei Txistiakov. (9m).

MOZART: Primer moviment del quartet, KV 387 (dels quartets dedicats a Haydn). Quartet Hagen. (8m).

GETZ: Gone with the wind.
Stan Getz, saxo tenor. Al Haig, piano.

Tommy Potter, baix. Roy Haynes, bateria. (3m).

NIELSEN: Segon moviment del concert per a flauta i orquestra.

Patrick Gallois, flauta. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Myung-Whun Chung. (7m).

BEETHOVEN: Tercer moviment de la sonata per a piano n. 26, op. 81a "Els adéus".

Alfred Brendel, piano. (6m).

LANNER: "Die Kosenden" (Els enamorats), vals op. 128.

Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Robert Stolz. (6m).

BACH: Invenció a dues veus, n. 13 en la m, BWV 784.

John Bullard, banjo. John Patykula, guitarra. Steve Bennett, arpa. (2m).

ANONIM: When the Rebbe Elimelech becomes so verry merry... (melodia tradicional jueva).

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Dov Seltzer. (6m).

MAHLER: "Es sungen drei Engel" (Canten tres àngels), de la simfonia n. 3.

Janet Baker, mezzosoprano. Southend Boy's Choir. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (4m).

STRAUSS, J(II): "Vi, dones i cançons", vals op. 333 (Arranjament per a quartet de corda d'Alban Berg).

Quartet Alban Berg. (10m).

HANDEL: Obertura de l'oratori "Esther".
The King's Consort. Dir.: Robert King. (6m).

THUILE: Finale del sextet, op. 6.

Grzegorz Cimoszko, flauta. Mirosław Pokrywinski, clarinet. Tytus Wojnowicz, oboè. Zbigniew Pluzek, fagot. Wiesław Grochowski, trompa. Michiko Otaki, piano. (6m).

KERN: "Can't help lovin' dat man", de la comèdia musical "Show Boat".

Frederica von Stade. Teresa Stratas. Bruce Hubbard. Karla Burns. Ambrosian Chorus. London Sinfonietta. Dir.: John McGlinn. (8m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Ignasi Piñol.

HANDEL: Judes Macabeu, oratori.
Jamie McDougall. Emma Kirkby.

Catherine Denley. Michael George. James Bowman. Simon Birchall. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (150m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 27 DE GENER DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

VIVALDI: "Era la notte", cantata per a soprano i baix continu.

Cecilia Gasdia. Barocco Veneziano. Dir.: Claudio Ferrarini. (11m).

ALBINONI: "Parti, mi lasci" (Te'n vas, m'abandones), cantata n. 9.

Barbara Schlick, soprano. Roderick Shaw, clavicèmbal. Nicolas Selo, violoncel. (10m).

MARCELLO, B.: Deh lasciatemi un momento, cantata per a soprano.

Caterina Bevaqua. James Gray, clavicèmbal. (11m).

ALBINONI: "Chi non sa quanto inumano" (Qui no sap com d'inhumà), cantata n. 12.

Derek Lee Ragin, contratenor. Roderick Shaw, clavicèmbal. Nicolas Selo, violoncel. (8m).

LOTTI: Dos madrigals.

The Consort of Musick. Dir.: A. Rooley. (12m).

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada. Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.

MOZART: Primer moviment del concert per a flauta n. 1, KV 313.

Emmanuel Pahud, flauta. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (9m).

ELLINGTON: The creole love call.

Barbara Hendricks, soprano. Monty Alexander Trio. (5m).

GLASS: "Japurá River" una de les peces compostes per al grup brasiler UAKTI i recollides en el disc que porta el títol genèric de: "Aguas del Amazonia". (5m).

CONFORTO: "Misera donna son...". cantata per a soprano.

Ruth Rosique, soprano. Capella de Ministrers. Dir.: Carles Magraner. (8m).

TXAIKOVSKI: Vals-scherzo per a violí i orquestra, op. 34.

Gil Shaham, violí. Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (9m).

BRAHMS: Intermezzo, op. 117 n. 3.

Joaquín Achúcarro, piano. (6m).

VIVES: Preludi de l'acte segon de la sarsuela "Maruxa".

Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Antoni Ros Marbà. (6m).

BYRD: Child's play.

Donald Byrd, Johnny Coles, trompetes.

Duke Pearson, piano. Bob Cranshaw, baix. Walter Perkins, bateria. (6m).

RAVEL: Minuet de la suite d'orquestra "Le tombeau de Couperin".

Orquestra de cambra Orpheus. (5m).

BACH: "Fürchte dich nicht", motet BWV 228.

Cor de Cambra RIAS. Akademie für Alte Musik Berlin. Dir.: René Jacobs. (9m).

SCHNITTKE: Primer moviment del concerto grosso n. 3.

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Ricardo Chailly. (3m).

STRAUSS, Josef: Die Emanzipierte, polka op. 282.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Zubin Mehta. (4m).

RODRIGO: Cuatro madrigales amatorios.

Pilar Lorengar, soprano. Félix Lavilla, piano. (8m).

SALIERI: Primer moviment del concert per a pianoforte i orquestra, en Si b M.

Paul Badura-Skoda, pianoforte. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (11m).

"Damsaigh", fantasia sobre Vivaldi i la música celta.

Conjunt barroc "Le Orfanelle della Pietà". Diferents solistes de música celta. (3m).

SCHUMANN: "Süsser Freund, du blickest" (Dolç amic, em mires sorprès), lied del cicle "Amors i vida d'una dona", op. 42.

CHOPIN: Vals n. 9, op. 69 n. 1. "L'adéu".

Vladimir Horowitz, piano. (4m).

CAPPUS: La pierrette, rondeau.

Philippe Pierlot, Rainer Zipperling, Sophie Watillon, baixos de viola. Robert Kohnen, clavicé. (4m).

BELLINI: "Casta diva", de l'òpera "Norma".

Renée Fleming, soprano. London Voices.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Charles Mackerras. (8m).

TAILLEFERRE: Valse des Dépêches i Quadrille del Ballet Les Mariés de la Tour Eiffel.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (5m).

RAKHMANINOV: Vocalise, op. 34 n. 14.

Cho-Liang Lin, violí. Sandra Rivers, piano. (6m).

BEETHOVEN: Obertura Coriolà, op. 62.

Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (7m).

VACHON: Quartet de corda n. 1, op. 5.

Quartet Les Adieux. (8m).

"I am a poor waiting stranger", "Wild mountain thyme", dues cançons tradicionals (Arranjaments de Craig Leon).

Andreas Scholl, contratenor. Edin Karamazov, llaut+. Stacey Shames, arpa.

Orquestra de Cambra Orpheus. (8m).

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

VERDI: Don Carlo, òpera en cinc actes.

Ferruccio Furlanetto. Michael Sylvester.

Vladimir Chernov. Samuel Ramey. Paul Plishka. Aprile Millo. Cors i Orquestra del Metropolitan. Dir.: James Levine. (203m).

20:31 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22:35 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:05 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

2:05 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

3:05 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

6:05 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DILLUNS, 28 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

SARASATE: Romança andalusa, op. 22 n. 1 (orquestració d'Otto Hohn).

Gil Shaham, violí. Orquestra de Cambra Orpheus. (5m).

SAMMARTINI, G.: Concerto grosso n. 6. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (8m).

LEGRAND: "The summer knows" (Estiu del 42).

Jessye Norman. Michel Legrand, piano. (4m).

SCHUBERT: Quartet de corda n.11, op.125 n.2. D.353.

Quartet de corda de Leipzig. (22m).

KERN: "All the things you are" del musical "Very warm for May".

Yehudi Menuhin i Stéphane Grappelli, violins. Conjunt instrumental. Dir.: Max Harris. (4m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BAGUER: Simfonia n. 16, en Sol M. London Mozart Players. Dir.: Matthias Bamert. (14m).

CINC ESPIRITUALS NEGRES.

Jessye Norman. Kathleen Battle. Orquestra dirigida per James Levine. (15m).

RAMEAU: Dárdanus, suite d'orquestra. English Baroque Soloists. Dir.: John Eliot Gardiner. (58m).

ALBÉNIZ: Nocturn de "Pepita Jiménez". Orquestra Filharmònica d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (5m).

HAYDN: Quartet de corda op. 77 n. 1, Hob III: 81.

Quartet Mosaiques. (24m).

KODALY: "Les noies joves noruegues" i "els vells", dues obres corals.

Cor de Cambra de Pecs. Dir.: Aurel Tilai. (9m).

RIMSKI-KORSAKOV: El gall d'or, suite. Orquestra Simfònica de Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (27m).

CHARPENTIER: Magnificat, H.73.

Conjunt vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (9m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin Dos nocturns, op. 32.

Vladimir Ashkenazy, piano. (11m).

Nocturn en do m.

Maria Joao Pires, piano. (3m).

Dos nocturns, op. 37.

Daniel Barenboim, piano. (12m).

Dos nocturns, op. 48.

Vladimir Ashkenazy, piano. (14m).

Dos nocturns, op. 55.

Vladimir Ashkenazy, piano. (10m).

Dos nocturns, op. 62.

Artur Schnabel, piano. (12m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONS

LA NOVA MÚSICA.

Membres del Quartet Juilliard. (22m).

STRAVINSKI: Variacions (in memoriam Aldous Huxley).

Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Robert Craft. (5m).

16:00 A FONS

LES VERSIONS DE REFERÈNCIA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

FRANCK: Sonata en la Major per a violí i piano

Jacques Thibaud, violí. Alfred Cortot, piano. (27m).

DEBUSSY: Sonata en sol menor per a violí i piano

Jacques Thibaud, violí. Alfred Cortot, piano. (12m).

CHOPIN: 2 impromptus op. 29 i op. 36.

Alfred Cortot, piano. (9m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de l'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

GUERRERO: Missa de la batalla Escoutez

Cor de la Catedral de Westminster. His majestys sagbutts and cornetts. Dir. James O'Donnell. (30m).

MORALES: Magnificat, Lamentabatur

Jacob i Emendemus in melius. Tres Motets

The Hilliard Ensemble (23m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

RODRIGO: Tercer moviment del "Concierto para una fiesta".

Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (7m).

FIELD: Gran vals en La M, per a dos pianos.

Bruce Posner, Donald Garvelmann, pianos. (7m).

BRETÓN: "¿Dónde vas con con mantón de Manila?", de La Verbena de la Paloma.

Manuel Ausensi. Ana María Iriarte. Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (4m).

JOBIM, A.C.: "Once I loved".

Joe Henderson, saxo tenor. Oscar Castro-Neves, guitarra. (5m).

LECLAIR: Allemanda de la Sonata II.

Dan Laurin, flauta de bec. Mogens Rasmussen, viola de gamba. Leif Meyer, clavecí. (4m).

KODALY: Extractes instrumentals de Háry János.

Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Iván Fischer. (8m).

BRAHMS: Primer moviment del trio amb piano, op. 8.

Trio Beaux Arts. (10m).

MARNAY: "Qu'est-ce qui r'vient".

Maurice Chevalier. Orquestra dirigida per Raymond Lefèvre i Paul Mauriat. (2m).

MANFREDINI: Concerto grosso op.3 n.11.

Capella Istropolitana. Dir.: Jaroslav Krcek. (7m).

RAKHMANINOV: Primer moviment del concert per a piano n. 2, op. 18.

Jorge Bolet. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (12m).

MADAGASCAR: Músiques de divertiments de les terres altes.

Citares. (6m).

GRIEG: Peer Gynt, Suite n. 2, op. 55.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m).

BERNAT: "La nit", sardana.

Cobla Sabadell. Dir.: Jesús Ventura. (5m).

MASSNET: "Ces lettres!... Ces lettres!", ària de l'òpera "Werther".

Victoria dels Àngels, soprano. Orquestra de París. Dir.: Georges Prêtre. (5m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

TEMPORADA DE L'OBC. Presentació:

Alfred Celaya.

WAGNER: Faust, obertura. PFITNER:

Concert per a violí i orquestra.

BEETHOVEN: Simfonia n. 7.

Rainer Küchli, violí. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Bertrand de Billy.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 25 de gener del 2002 a l'Auditori.

TEMPORADA OBC 2001/2.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA ANTIGA

Repetició del programa emès dilluns passat.

1:30 CICLE DE LIED

Emès divendres passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 29 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus.

Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

BRULÉ: A la douceur de la belle saison.

Paul Hillier, veu. Andrew Lawrence-King, saltiri. (8m).

RESPIGHI: Els ocells, suite per a petita orquestra.

Academy of St. Martin-in-the-fields. Dir.: Neville Marriner. (20m).

PAGANINI: Variacions per a violí sol sobre el tema "Nel cor più non mi sento".

Ilya Gringolts, violí. (14m).

MEYERSON: "Auf Flügeln des Gesanges", op. 34, n. 2.

Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (4m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMAN, W.: Obertura per a un festival americà.

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Leonard Bernstein. (9m).

BACH: "Christ lag in Todesbanden" (Jesucrist jaia en els lligams de la mort), cantata BWV 4.

Solistes vocals. Cor Monteverdi. English Baroque Soloists. Dir.: John Eliot Gardiner. (23m).

DVORAK: Quintet amb piano op. 81.

Quartet Takács. Andreas Haefliger, piano. (39m).

GRIEG: Tres cançons noruegues.

Anne Sofie von Otter, mezzo-soprano.

Benkt Forsberg, piano. (8m).

BIZET: L'Arlesiana, op. 23, música d'escena.

Orfeó Donostiarra. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (54m).

MOZART: Divertimento KV 138.

Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (11m).

DONIZETTI: Concertino per a oboè d'amor i orquestra.

Günther Passin. RIAS Sinfonietta. Dir.: Jiri Stárek. (10m).

ARNOLD: Quatre danses escoceses, op. 59.

The Philharmonia. Dir.: Bryden Thomson. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin Sis Poloneses, op. pòstum.

Vladimir Ashkenazy, piano. (28m).

Tres poloneses, op. 71.

Vladimir Ashkenazy, piano. (20m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONS

ELS COMPOSITORS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

16:00 A FONS

L'ÒPERA, L'OPERA I LA SANSUELA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

OFFENBACH: "Estimo als militars", de l'òpera "La Gran Duquesa de Gerolstein".

Werner Krenn. Orquestra de l'Òpera Popular de Viena. Dir.: Anton Paulik. (5m).

CHABRIER: "Une éducation manquée", opereta en un acte.

Mireille Delunsch. Brigitte Desnoues. Jean-Louis Georgel. Orquestra del Collegium Musicum de Strasbourg. Dir.: Roger Delage. (42m).

LINCKE: "Castells que sou a la lluna", de l'òpera "Frau Luna".

Lucia Popp, soprano. Ambrosian Opera Chorus. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (5m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de l'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA

BORODIN: Quartet de corda n. 1 en La M. Quartet de corda de Moscou. (39m).

BRUCH: Quatre peces per a clarinet, viola i piano op. 83 (n. 1 a 4).

Gérard Caussé. Paul Meyer. François-René Duchable. (17m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

PRAETORIUS: Tres danses de les danses de Terpsicore.

Westra Aros Pijpare. Dir.: Bertil Färnlof. (3m).

FALLA: Tercer moviment del concert per a clavecí, flauta, oboè, clarinet, violí i violoncel.

Igor Kipnis, clavecí. Components de l'Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (4m).

COLTRANE: Naima.

James Carter, Hamiet Bluiett, saxòfons barítons. Craig Taborn, piano. Jaribu Shahid, contrabaix. Tani Tabbal, bateria. (7m).

BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 13, op. 27 n. 1 "Quasi una fantasia".

Tatiana Nikolaieva. (16m).

PLEYEL: Tercer moviment del concert per a violoncel i orquestra en Do M, B. 106.

Ivan Monighetti, violoncel. Akademie für Alte Musik Berlin. (5m).

GERSHWIN: "Summertime". "I loves you, Porgy".

Barbara Hendricks, soprano. Katia i Marielle Labèque, duet de pianos. (10m).

DANSES DE FRANÇA: Bourgogne-Bresse. Grup folklòric VEHRELE. (7m).

TXAIKOVSKI: "Aviat serà mitjanit", ària de l'acte 3r de l'òpera "La Dama de Piques".

Julia Varady, soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Roman Kofman. (5m).

VIVALDI: Concert en Sol M per a dos flaüts i orquestra de corda, RV 532 (transcripció del concert per a dues mandolines).

Julian Bream, flaüt. Orquestra Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).

HAYDN: Gloria de la missa in tempore belli "Paukenmesse". Hob. XXII:9.

Dorothea Röschmann, soprano. Elisabeth von Magnus, contralt. Herbert Lippert, tenor. Oliver Widmer, baríton. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (11m).

BRUCH: Primer moviment de la simfonia n. 1, op. 28.

Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (10m).

DEBUSSY: "Homenatge a Rameau", del primer volum del recull "Imatges".

Josep Maria Colom, piano. (7m).

STENHAMMAR: Romança sentimental. Semmy Stahlhammer, violí. Stefan Lindgren, piano. (6m).

SCHUBERT: "Gute Nacht" (Bona nit), primer lied del Viatge d'Hivern D. 911. Christoph Prégardien, tenor. Andreas Steier, fortepiano. (6m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de RAVEL, CERVELLÓ, GARCIA MORANTE, MORALED, ROSSINYOL i NAVARRETE.

Anna Ricci, mezzosoprano. Jordi Rossinyol, guitarra. Bernat Castillejo, flauta. Jaume Bragulat, tambors.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 25 de juliol de 1998 al Claustre del Convent de Sant Agustí de Barcelona.

FESTIVAL D'ESTIU GREC 98. (58m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

0:30 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repeticó del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repeticó del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 30 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

VIVALDI: Concert op. 8 n. 4 "l'Hivern" de "Les estacions" (Arranjament fet per Joris van Goethem).

Marion Verbruggen. Quartet de flautes de bec de Flandes. (9m).

RIMSKY-KORSAKOV: Fantasia sobre temes serbis, op. 6.

Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Igor Golovchinn. (8m).

GASULL: "Tacarigua", per a quatre guitarres.

Feliu Gasull, guitarres. (13m).

STRAVINSKI: Concert per a orquestra de cambra "Dumbarton Oaks".

Sinfonietta de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (15m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HUMPERDINCK: Hånsel i Gretel.

Obertura.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert Von Karajan. (9m).

TARTINI: Sonata en sol m "El trinat del diable".

Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (17m).

BEETHOVEN: Simfonia n. 8, op. 93.

Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (27m).

CANÇONS DEL MEU PAÍS NATAL.

Agnes Baltsa. Orquestra Experimental d'Atenes. Dir.: Stavros Xarhakos. (13m).

MENDELSSOHN: Octet de corda, op. 20. Hausmusik. (32m).

BALAKIREV: Simfonia n. 1.

The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (44m).

BACH, C. Ph. E.: Dos Motets per a solistes, cor i baix continu.

Solistes vocals. Rheinische Kantorei. Conjunt instrumental. Dir.: Hermann Max. (9m).

MORERA: Melangia.

Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Gonçal Comellas. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin. Dues poloneses, op. 26.

Maurizio Pollini, piano. (17m).

Dues poloneses, op. 40.

Maurizio Pollini, piano. (13m).

Polonesa, op. 44.

Evgeny Kissin, piano. (12m).

Polonesa-Fantasia, op. 61.

Jean-Bernard Pommier, piano. (12m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONS

LA MÚSICA, ARA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

16:00 A FONS

LA MÚSICA RELIGIOSA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

ANCHIETA: Missa quarti toni.

Coral Universitària de Torí. Dir.: Dario Tabbia. (29m).

MOZART: Litaniae de BMV (Laurentanæ), KV 109.

Mitsuko Shirai. Heidi Riess. Eberhard Büchner. Hermann Christian Polster. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Herbert Kegel. (13m).

PART: Missa Silabica.

Christopher Bowers-Broadbent, orgue. Theatre of Voices. Dir.: Paul Hillier. (13m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA CORAL

BARTOK: Quatre cançons populars eslovaques.

Lieder Cámara. Adolf Pla, piano. Dir.: Josep Vila. (5m).

RAVEL: Tres cançons.

Cor de Cambra d'Estocolm. Dir.: Eric Ericson. (7m).

MENDELSSOHN: La primera nit de Walpurgis, balada de Goethe per a solistes, cor i orquestra, op. 60.

Brigitte Baileys, contralt. Frieder Lang, tenor. Gilles Cachemaille, baríton baix. Cor i Orquestra Gulbenkian. Dir.: Michel Corboz. (35m).

DEBUSSY: Tres cançons de Charles d'Orléans.

Cor de Cambra d'Estocolm. Dir.: Eric Ericson. (6m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

DVORAK: Scherzo de la sonatina per a violí i piano op. 100, B 183.

Gil Shaham, violí. Orli Shaham, piano. (3m).

MONTEVERDI: Vespro della Beata Vergine, Lauda Jerusalem.

Collegium Vocale. La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (5m).

BACH, C. Ph. E.: Tercer moviment del concert per a clavecí Wq. 6.

Gerald Hambitzer, clavecí. Concerto Köln. (7m).

XOSTAKOVITX: Tahiti Trot (Tea for Two).

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (4m).

RAGA PARAJ.

Ram Chatur Mallik. (7m).

MAHLER: "Cançó de beure del dolor de la terra", primer lied de "El cant de la terra".

Michael Schade, tenor. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Pierre Boulez. (9m).

ROBINSON, WILLIARD: "Old folks".

Ray Bryant, piano. Kenny Burrell, guitarra. Peter Washington, baix. Kenny Washington, bateria. (6m).

LOVENSKIOLD: Fragment de l'acte II del ballet en dos actes "Sylfiden".

Radio Sinfonietta Danesa. Dir.: Harry Damgaard. (9m).

MOZART: Missa brevis KV 140.

Dorothea Röschmann, soprano. Elisabeth von Magnus, contralt. Herbert Lippert, tenor. Gilles Cachemaille, baix. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16m).

WILLIAMS, PATRICK: Tema de la pel·lícula "Blonde".

Roy Hargrove, trompeta. Mike Lang, piano. Chuck Berghofer, baix. Gregg Field, bateria i orquestra. (4m).

MENDELSSOHN: "Andante-Allegro con fuoco", primer moviment de la simfonia n. 5 "Reforma", op. 107.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).

GRANADOS: Segon moviment del trio amb piano, op. 50.

Trio Beaux Arts. (4m).

ELLINGTON/STRAYHORN/MERCER: "Satin doll".

Nancy Wilson i l'orquestra de Gerald Wilson.

Enregistrament fet el 1964. (2m).

PONCHIELLI: "L'ora non giunse ancor", ària de l'acte Ier de l'òpera "La Gioconda".

Renata Tebaldi. Orquestra de l'acadèmia de Santa Cecilia de Roma. Dir.: Lamberto Gardelli. (13m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

HAYDN: Concert per a piano i orquestra en Re m, Hob XVIII:11. Concert per a trompeta i orquestra en Mi b m, Hob VIIe:1.

MOZART: Simfonia Concertant per a violí i orquestra, en Mi b m, KV 364.

Àlex Ramírez, piano. Josep Antoni Casado, trompeta. Joan Espina, violí.

Miquel Serra, viola. Orquestra Nacional d'Andorra. Dir.: Manuel Valdivieso.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 7 d'octubre de 1998 al palau de la Música Catalana de Barcelona. CICLE "EL PRIMER PALAU". (63m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré. Repeticó del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repeticó del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repeticó dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 31 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus.

Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

HANDEL: "Let thy hand be strengthened" (Que tinguem les mans ben unides), anthem HWV 259.

Cor de la Catedral de Winchester. The Brandenburg Consort. Dir.: Davit Hill. (8m).

"Piece for Piazzolla".

Phil Woods. (8m).

RODRIGO: Sones en la Giralda.

Catherine Michel, arpa. Orquestra Nacional de l'Òpera de Monte-Carlo. Dir.: Antonio de Almeida. (8m).

COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo".

Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: A. Dorati. (20m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TORELLI: Concert per a trompeta en Re m.

Maurice André, trompeta. Weiner Solisten. (8m).

GRANADOS: Trio amb piano.

Piano Trio Salzburg. (29m).

SCHUBERT: Missa n. 5, D 678.

Luba Orghonova. Birgit Remmert. Deon van der Walt. Anton Scharinger. Cor Arnold Schönberg. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (50m).

DVORAK: El meu país, obertura.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (10m).

TXAIKOVSKI: Suite per a orquestra n. 4, op. 61 "Mozartiana".

Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Evgeni Svetlanov. (28m).

PURCELL: Raise, raise the voice, oda per el dia de Santa Cecilia. Z 334.

Gillian Fisher. Mary Seers. James Bowman. Nigel Short. Mark Padmore. Andrew Tusa. Michael George. Robert Evans. The King's Consort. Dir.: Robert King. (12m).

PAISIELLO: Concert per a piano i orquestra n. 6.

Mariacarla Monetti. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stephanie Gonley. (15m).

HONEGGER: Rugby.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Charles Dutoit. (8m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin. Polonesa, op. 53.

Martha Argerich, piano. (6m).

Preludi en La b m.

Vladimir Ashkenazy, piano. (1m).

Vint-i-quatre preludis, op. 28.

Maurizio Pollini, piano. (37m).

Preludi, op. 45.

Arturo Benedetti Michelangeli, piano. (5m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONS

LES VEUS DEL SEGLE.

Christoph Prégardien

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

BEETHOVEN: "An die ferne Geliebte" (A l'estimada llunyana) op. 98.

Christoph Prégardien, tenor. Andreas Staier, fortepiano. (13m).

SCHUMANN: Tres primers lieder del cicle "Els amors del poeta", op. 48.

Christoph Prégardien, tenor. Andreas Staier, fortepiano. (3m).

BACH: Domine Deus i Qui tollis peccata mundi del "Gloria" i "Benedictus" de la Missa en si m, BWV 232.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

Christoph Prégardien, tenor. Johanna Zomer, soprano. Cor i Orquestra del Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (10m).

HAYDN: "Vado a pugnar contento", ària de l'acte I del drama heroic en tres actes "Armida".

Christoph Prégardien, tenor. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (5m).

BRITTEN: Now Sleeps the Crimson Petal per a tenor, trompa i corda.

Christoph Prégardien. Ib Lanzky-Otto. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (3m).

SCHUBERT: Cinc primers lieder del cicle "La bella molinera", D. 795.

Christoph Prégardien, tenor. Michael Gees, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 de novembre del 2000 a l'Auditori Winterthur de l'illa Diagonal dins del marc de la Schubertiada 2000-2001. (11m).

16:00 A FONTS

ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

PROKOFIEV: Romeu i Julieta, suite n. 3, op. 101.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (18m).

PORTER: "Night and Day".
Ella Fitzgerald, Tommy Flanagan, Frank de la Rosa, Ed Thigpen. (7m).

DINAMARCA: "En gammel vals" (vals antic). (2m).

CAVALIERI: Escenes septima, octava i novena de l'acte II de l'òpera "Rappresentazione di Anima, et di Corpo".

Tatiana Troyanos, Hermann Prey, Capella Academica de Viena. Conjoint Wolfgang von Karajan. Dir.: Charles Mackerras. (5m).

SALIERI: Serenata per a instruments de vent.

Il Gruppo di Roma. (6m).

POPULAR CATALANA: "El cant dels ocells", aranjada per violoncel i piano per Pau Casals.

Pau Casals, violoncel. Mieczyslaw Horszowski, piano. (4m).

JAVA: Pembuka: Gending Prabu Mataram (el venerable Torrent de mel). (7m).

BEETHOVEN: Primer moviment del trio op. 70 n. 1, "Fantasma".

Wilhelm Kempff, piano. Henryk Szering, violi. Pierre Fournier, violoncel. (7m).

PUCCHINI: "Un bel di vedremo", ària de l'òpera Madame Butterfly.

Anna Tomowa-Sintow. Orquestra Simfònica de la Ràdio nacional de Bulgària. Dir.: Vassil Stefanov. (5m).

MARAI: Les voix humaines, II. 63.

Jordi Savall, baix de viola. Anne Gallet, clavecí. Hopkinson Smith, tiorba. (5m).

FAMBROUGH, CHARLES: "Andrea". Charles Fambrough, baix. Donald Harrison i Joe Ford, saxos. Steve Turre, trombó. Bill O'Connell, piano. Bobby Broom, guitarra. Ricky Sebastian, bateria. Steve Berrios, percussió. (7m).

BIZET: L'Arlesiana, suite n. 1.

Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (19m).

KERN: "Smoke gets in your eyes".

Kiri Te Kanawa. The London Sinfonietta. Dir.: Jonathan Tunick. (3m).

LISZT: Sonni d'amor.

Alfredo Kraus, tenor. Edelmiro Arnaltes, piano. (5m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

BRITTEN: Sinfonietta. RODRIGUEZ - PICÓ: Imatges d'Alicia. FALLA: Concert per a clave i cinc instruments. RINCON: Simfonia de càmera n. 2. HINDEMITH: Kammermusik n. 1.

LLuis Vidal, piano. Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 de juliol de 1991 a l'Església de Torroella de Montgrí. Festival Internacional de Música. (73m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

6:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
DVORAK: Ària de Rusalka.

Lucia Popp, soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Leonard Slatkin. (6m).

FASCH: Concert en Re M "Die Jagd" (La caça).

H. Baumann i R. Viatkovic, trompes.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (13m).

HONEGGER: Rugby, moviment simfònic n. 2.

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (8m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA
TELEMANN: Concert en la menor per a flauta de bec, viola de gamba, violi, viola i baix continu.

Robert Ehrlich, flauta dolça. Siegfried Pank, viola de gamba. Conjoint d'instruments de vent dels Solistes Barrocs de Leipzig. Conjoint d'instruments de vent del Collegium de Leipzig. (16m).

SMETANA: Tres danses de "La núvia venuda".

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (8m).

GUERRERO: Los Gavilanes, sarsuela.

Teresa Berganza, Manuel Ausensi, Tony Rosado, Carlos Munguía, Cor Cantores de Madrid. Gran Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (60m).

MOZART: Exsultate, jubilate, KV 165.

Kiri Te Kanawa. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (15m).

HAYDN: Simfonia n. 101 "El rellotge".

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).

SAINTE COLOMBE: Concert a dues violes n. 3 "Le Tendre".

Jordi Savall i Wieland Kuijken, baix de viola. (8m).

PROKOFIEV: L'amor de les tres taronges, suite op. 33a.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (15m).

ARRIAGA: Nada y mucho, octet per a corda, guitarra i trompa.

Orquestra Simfònica de Bilbao. Dir.: Jesús López Cobos. (9m).

13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS
La música per a piano de Frederic Chopin

Rondo, op. 1.

Vladimir Ashkenazy, piano. (8m).

Rondo "à la mazur", op. 5.

Vladimir Ashkenazy, piano. (8m).

Rondó en Do M, op. 73.

Vladimir Ashkenazy, piano. (9m).

Rondó en Mi b M, op. 16.

Vladimir Ashkenazy, piano. (10m).

15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONTS
LA MÚSICA SOLA.

La guitarra
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

POULENC: Sarabanda per a guitarra sola.

Craig Ogden, guitarra. (3m).

SCHUBERT: Quartet per a flauta, guitarra, viola i violoncel.

Clive Conway, Gerald Garcia, Paul Silverthorne, Charles Tunnell. (32m).

SORS: Variacions sobre un tema de La flauta màgica de Mozart, op. 9.

Xavier Coll, guitarra. (9m).

16:00 A FONTS
ELS INTERPRETS CATALANS.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

RECITAL d'àries famoses d'òpera.

Josep Carreras amb diverses orquestres i directors. (29m).

RECITAL de romances de sarsuela.

Josep Carreras. Orquestra de cambra anglesa. Dir.: Antoni Ros Marbà. (27m).

DONIZETTI: Tres cançons.

Josep Carreras, Martin Katz, piano. (11m).

PUCCHINI: Duet de l'acte primer de l'òpera Madame Butterfly.

Katia Ricciarelli, Josep Carreras.

Ambrosian Opera Chorus. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Lamberto Gardelli. (17m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 CICLE DE LIED
Felicity Lott / Ann Murray

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 30 de maig del 2001 al Gran Teatre del Liceu dins de la temporada Gran Teatre del Liceu 2000-2001.

LACHNER: "Gute Nacht" (Bona nit), "Mailed" (Cançó de maig), dos lieder.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (8m).

LACHNER: "Die Nachtigall" (El rossinyol), "Aus Amaranthis weldeklieder" (Cançons del bosc d'Amarant), dos lieder.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (6m).

SCHUMANN: "Mailed" (Lied de maig), "Frühlingslied" (Cançó de primavera), "An die Nachtigall", (Al rossinyol), "An den Abendstern" (A l'estrella vespertina), quatre lieder op. 103.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (6m).

SCHUMANN: "Wenn ich ein Vöglein war" (Si jo fos un ocell), "Herbstlied" (Cançó de tardor), "Schön Blumlein" (Floreta bonica), tres lieder op. 43.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (6m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

6:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
DVORAK: Ària de Rusalka.

Lucia Popp, soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Leonard Slatkin. (6m).

FASCH: Concert en Re M "Die Jagd" (La caça).

H. Baumann i R. Viatkovic, trompes.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (13m).

HONEGGER: Rugby, moviment simfònic n. 2.

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (8m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA
TELEMANN: Concert en la menor per a flauta de bec, viola de gamba, violi, viola i baix continu.

Robert Ehrlich, flauta dolça. Siegfried Pank, viola de gamba. Conjoint d'instruments de vent dels Solistes Barrocs de Leipzig. Conjoint d'instruments de vent del Collegium de Leipzig. (16m).

SMETANA: Tres danses de "La núvia venuda".

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (8m).

GUERRERO: Los Gavilanes, sarsuela.

Teresa Berganza, Manuel Ausensi, Tony Rosado, Carlos Munguía, Cor Cantores de Madrid. Gran Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (60m).

MOZART: Exsultate, jubilate, KV 165.

Kiri Te Kanawa. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (15m).

HAYDN: Simfonia n. 101 "El rellotge".

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).

SAINTE COLOMBE: Concert a dues violes n. 3 "Le Tendre".

Jordi Savall i Wieland Kuijken, baix de viola. (8m).

PROKOFIEV: L'amor de les tres taronges, suite op. 33a.

SCHÄFFER: "Frau Direktorin und Frau Inspectorin" (La senyora directora i la senyora inspectora), lied.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (8m).

GOUNOD: "La siesta", "Serenade" (Serenata), "Little Celandine" (La petita Celidònia), tres melodies.

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (9m).

ROSSINI: "Le Gittane" (Les gitanes).

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (6m).

ROSSINI: "Anzolella co'passa la regata" (Angelina quan passa la regata).

Felicity Lott, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Graham Johnson, piano. (2m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.

COLTRANE/MONTOLIU: "Some other blues", Trio Tete Montoliu. (6m).

MILHAUD: Le boeuf sur le toit.

Gidon Kremer, violi. Oleg Maisenberg, piano. (16m).

ROSSINI: "No che il morir non è", escena i cavatina del melodrama "Tancredi".

Maria Bayo, soprano. Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (10m).

PACHELBEL: Canon.

Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Karl Münchinger. (5m).

SCHUMANN: Obertura "Manfred", op. 115.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Christian Thielemann. (15m).

MARTÍNEZ I VALLS/REVERTÉ: "Ninc-Nanc i Sardana".

Anna Maria Reverté. (4m).

RAVEL: Bolero (arranjament fet per Jacques Loussier).

Trio Jacques Loussier. (17m).

SHANKAR N'CAROLINE: Dreams. (7m).

WAGNER: Obertura de Rienzi.

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Daniel Barenboim. (13m).

DVORAK: Dansa eslava, op. 46 n. 6.

Alfons i Aloys Kontarsky, piano a quatre mans. (5m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.

BEETHOVEN: Missa Solemnis, op. 123.

Marion Vernet Moore, Gleenys Linds, Joan Cabero, Radoslaw Zukowski. Cor i Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Uwe Mund.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 11 d'abril de 1990 al Gran Teatre del Liceu. (79m).

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA CORAL
Emès dimecres de la setmana passada.

1:30 MÚSICA DE CAMBRA
Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).

2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

6:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
DVORAK: Ària de Rusalka.

Lucia Popp, soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Leonard Slatkin. (6m).

FASCH: Concert en Re M "Die Jagd" (La caça).

H. Baumann i R. Viatkovic, trompes.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (13m).

HONEGGER: Rugby, moviment simfònic n. 2.

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (8m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA
TELEMANN: Concert en la menor per a flauta de bec, viola de gamba, violi, viola i baix continu.

Robert Ehrlich, flauta dolça. Siegfried Pank, viola de gamba. Conjoint d'instruments de vent dels Solistes Barrocs de Leipzig. Conjoint d'instruments de vent del Collegium de Leipzig. (16m).

SMETANA: Tres danses de "La núvia venuda".

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (8m).

GUERRERO: Los Gavilanes, sarsuela.

Teresa Berganza, Manuel Ausensi, Tony Rosado, Carlos Munguía, Cor Cantores de Madrid. Gran Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (60m).

</

DISSABTE, 2 DE FEBRER DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

SELMA I SALAVERDE: Tres "Canzoni". Zarabanda. (11m).
SANZ: Segona Suite en Re.
Jorge Fresno, guitarra. (32m).
DE CASTRO: Sonata prima.
Al Ayre Español, Dir.: Eduardo López Banzo. (7m).
SELMA I SALAVERDE: Quatre "Correnti". Zarabanda. (4m).

11:00 MÚSICA PER A COBLA

MORALEDA: Juguina, fantasia concertant per a cobla.
Cobla Montgrins. (13m).
TOLDRA: Mariona, La nevada, sardanes.
Cobla Sant Jordi, Dir.: Jordi León. (8m).
SERRA: Josep: El califa (xotis).
Cobla Mediterrània, Dir.: Jordi León.
BERNAT: La Vall d'Ordino, sardana.
Cobla Juvenil de Bellpuig, Dir.: Concepció Ramió. (5m).
SERRA: Joaquim: La Moixeranga d'Algemesi.
Cobla de Cambra de Catalunya, Dir.: Jesús Ventura. (8m).
BEUMALA: Música per a tu.
Cobla Principal de Llobregat, Dir.: Josep Vilà. (5m).
HAVART: Bisbalenc, vals-jota.
Cobla Principal de La Bisbal, Dir.: Francesc Cassú. (3m).
MOLINA: Els tres tenores, sardana.
Jordi Molina, Jaume Vilà, Josep Gispert, tenores.
Cobla La Principal de la Bisbal, Dir.: Francesc Cassú. (6m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.
STRAUSS, J.: "Indigo und die vierzig Räuber" (Indigo i els quaranta lladres), obertura.

Orquestra Filharmònica de Viena, Dir.: Lorin Maazel. (7m).

BRAHMS: "Scherzo", 2n mov. del Sextet de corda n.2, op.36.

Membres del Quartet Alban Berg i de l'Amadeus Ensemble.

Enregistrament fet a la Konzerthaus de Viena, el 30 de gener de 1990. (8m).

FAYS, Raphael i Louis.: Rumba llatina. Sextet de Raphael Fays. (3m).

MARCELLO: Concert per a oboè, corda i continu en re m.

Bruce Haynes, oboè. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII, Dir.: Frans Brüggén. (10m).

SCHUBERT: "Gott im Ungewitter" (Déu a la tempesta), quartet D. 985.

Elly Ameling, soprano. Janet Baker, mezzosoprano. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Gerald Moore, piano. (5m).

ANDERSON: Plink, plank, plank. Orquestra Simfònica d'Utah, Dir.: Maurice Abravanel. (3m).

"The Lily of the West", cançó tradicional arranjada per Moloney, Knofler, Brady, Mark Knopfler, veu i guitarra. Paul Brady, guitarra. The Chieftains. (5m).

HAYDN: Tercer moviment del concert per a violoncel Hob. VII: 2.

Steven Isserlis, violoncel. Orquestra de Cambra d'Europa, Dir.: Roger Norrington. (5m).

PIAZZOLA: Tango Ballet.

Gidon Kremer, violí. Kremer Ata Baltica, Dir.: Rolf Gupta. (13m).

SCHUMANN: Variacions Abegg, op. 1.

Evgeny Kissin, piano. (8m).

BEETHOVEN: Segon moviment de la simfonia n. 5, op. 67.

Orquestra Simfònica de Xicagó, Dir.: Georg Solti. (12m).

LENNON/McCARTNEY (Beatles): Lucy in the sky with diamonds.

CARESSA: La Tarantella, extreta de l'obra "Per la nascita del verbo".

Capella della Pietà de Turchini, Dir.: Antonio Florio. (6m).

TXAIKOVSKI: "Romeu i Julieta", fantasia obertura.

Orquestra Kirov de St. Petersburg, Dir.: Valery Gergiev. (21m).

POULENC: Villanelle per a piccolo i piano.

Philippa Davies, piccolo. Ian Brown, piano. (2m).

MOZART: Rondó per a violí i orquestra, KV 269.

Régis Pasquier, violí. Orquestra Filharmònica de Lieja i de la Comunitat Francesa, Dir.: Pierre Bartholomé. (7m).

FRUSCELLA: "Metropolitan blues".

Tony Fruscella, trompeta. Allen Eager, saxo tenor. Danny Bank, saxo bariton.

Chauncey Welsh, trombó. Bill Triglia, piano. Bill Anthony, baix. Junior Bradley, percussió. (5m).

ELGAR: Primer moviment del Concert per a violoncel i orquestra, op. 85.

Jaqueline du Pré, violoncel. Orquestra de Filadèlfia, Dir.: Daniel Barenboim. (6m).

MENDELSSOHN: "Suleika", op. 34 n. 4, "Frühlingsslied" op. 34 n. 3, dos lieder.

Barbara Bonney, soprano. Geoffrey Parsons, piano. (6m).

KAPSBERGER: Canario i Bergamasca, del llibre quart de la tabulatura per a chitarone.

Rolf Lisleband, tiorba. Eduardo Eguaz, guitarra. Brian Feehan, chitarone. Guido Morini, orgue i clave. Lorentz Duftschmid, violone. Pedro Estevan, percussió. (5m).

MARTINU: Tres esbossos.

Emil Leichter, piano. (6m).

BAGUER: Simfonia n. 13, en Mi b M. London Mozart Players, Dir.: Matthias Bamert. (13m).

BRAHMS: Wiegenlied (cançó de bressol) op. 49.

Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Daniel Barenboim, piano. (2m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Ignasi Piñol.

TXAIKOVSKI: El llac dels cignes, ballet en quatre actes.

Orquestra Simfònica de Boston, Dir.: Seiji Ozawa. (145m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 3 DE FEBRER DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

SCARLATTI, A.: Diana i Endimí, serenata per a soprano, contratenor, 2 violins, viola i baix continu.

Jacqueline Nicolas. Alain Aubin. Solistes instrumentals. (36m).

SCARLATTI, D.: Pur nel sonno almen tal'ora, cantata.

Kate Eckersley, soprano. Fiori Musicali, Dir.: Penelope Rapson. (18m).

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada. Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.

BEBEY: Sangara.

John Williams, guitarra. Paul Clarvis, ampolla de cervesa. Richard Harvey, xiuets. John Etheridge, guitarra. Chris Laurence, contrabaix. (4m).

KOZELUCH: Primer moviment de la simfonia en La M "A la francesa".

Concerto Köln. (6m).

BRAHMS: Primer moviment del quartet amb piano, op. 25.

Walter Trampler, viola. Trio Beaux Arts. (13m).

BACH: Fuga n. 8, del Clave ben Temperat.

Swingle Singers. (2m).

MOZART: Divertimento per a instruments de vent, KV 213.

Conjunt de vent de la Filharmònica de Berlín. (11m).

ROBERTS: "Whales from the orient".

Marcus Roberts, piano. Stephen Riley i Isa Abdul-Hamid, saxos. Vincent Gardner i Ronald Westray, trombons. Marcus Printup i Randall Haywood, trompetes.

Roland Guerin, baix. Ali Jackson, bateria. (8m).

RIMSKI-KORSAKOV: El vol del borinot (d'"El conte del tsar Saltan").

Orquestra Nacional Escocesa, Dir.: Neeme Järvi. (4m).

BEETHOVEN: Dotze variacions per a violí i piano sobre l'aria "Se vuol ballare", de l'òpera "Les noces de Figaro" de Mozart.

WoO 40.

Yehudi Menuhin, violí. Wilhelm Kempff, piano. (13m).

STRAUSS, J.: "Motoren", vals, op. 265.

Andrew Manze, Rachel Podger, violins.

The Academy of Ancient Music, Dir.: Andrew Manze. (13m).

ELBRIDGE: "Fish market".

Scott Hamilton, saxo tenor. Conjunt instrumental. (7m).

RAKHMANINOV: Tercer moviment de la simfonia n. 3, op. 44.

Orquestra del Concertgebouw, Amsterdam, Dir.: Vladimir Ashkenazy. (12m).

KREISLER: Syncopation.

Joshua Bell, violí. Paul Coker, piano. (2m).

GOUNOD: Escena segona de l'acte primer de l'òpera "Faust".

Plácido Domingo, Faust. Nicolai Ghiaurov, Mefistòfil. Orquestra Nacional de de l'Òpera de París, Dir.: Georges Prêtre. (7m).

BARSANTI: Segon moviment de la sonata per a flauta de bec i continu, op. 1 n. 3.

Arcadia. (3m).

NIELSEN: Primer moviment simfonia n. 4, "L'Inextingible".

Orquestra de la Ràdio Nacional Danesa, Dir.: Ulf Schirmer. (12m).

JEANNEAU: Travelling.

Grup liderat per François Jeanneau, saxo. (4m).

BRUCH: Primer moviment del concert per a clarinet, viola i orquestra, op. 88.

Gérard Caussé, viola. Paul Meyer, clarinet.

Orquestra de l'Òpera de Lió, Dir.: Kent Nagano. (7m).

POULENC: "En cotxe", "A cavall", "En bicicleta", tres peces del recull "Promenades".

Gabriel Tacchino, piano. (3m).

FOMINE: Duo de l'òpera còmica "Els cotxers a la posta".

Vladimir Mironov, Timofei. Evgeny Bortnikov, Ianka. Orquestra de l'Òpera del Conservatori de Leningrad, Dir.: Vladislav Txernutchenko. (2m).

SERRA: Puigsoliu, poema per a cobla.

Cobla Barcelona, Dir.: Antoni Ros Marbà. (6m).

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

BELLINI: La sonnambula.

Joan Sutherland, Luciano Pavarotti.

Nicolai Ghiaurov, Isobel Buchanan. Cor de l'Òpera de Londres. National Philharmonic Orchestra, Dir.: Richard Bonyngne. (142m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

DILLUNS, 4 DE FEBRER
DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

SCHUBERT: Tantum Ergo en Mi b m. D. 962.
Gisela Fetting, soprano. Astrid Pilzecker, contralt. Ekkehard Wagner, tenor. Karl-Heinz Schmieder, baix. Cor de la ràdio de Berlín. Orquestra Simfònica de la ràdio de Berlín. Dir.: Dietrich Knothe. (6m).
SIBELIUS: 5 esbossos, op. 114.
Erik T. Tawaststjerna, piano. (11m).
SAINT-SAËNS: "El Carnaval dels animals". Ensemble Musique Oblique. (24m).
WOOD/MELLIN: "My one and only love". Ray Brown, contrabaix. Cannonball Adderley, saxo. All-Star Big Band. (4m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

STRAUSS, J. (II): Vi, dones i cançons, vals op. 333.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (10m).
VIVALDI: Concert per a fagot i corda RV 493.
Gábor Janota. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: Janos Rolla. (9m).
MOZART: Serenata n. 7 "Haffner" KV 250, en re major.
Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Iona Brown. (52m).
DELIUS: Rapsòdia de la dansa, n. 2.

Orquestra de l'Òpera Nacional Gal·lesa. Dir.: Charles Mackerras. (8m).
TXAIKOVSKI: Trio en la m., op. 50.
Trio Passionato. (50m).
PERGOLES: Salve Regina.
James Bowman, contra-tenor. The King's Consort. Dir.: R. King. (15m).
GLAZUNOV: Intermezzo romàntic, op. 69.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: Odissei Dimitriedi. (9m).
ALBÉNIZ: Navarra.
Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Ataúlfo Argenta. (6m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin
Scherzo n. 1, op. 20.
Ivo Pogorelich, piano. (8m).
Scherzo n. 2, op. 31.
Martha Argerich, piano. (9m).
Scherzo n. 3, op. 39.
Vladimir Ashkenazy, piano. (7m).
Scherzo n. 4, op. 54.
Evgeny Kissin, piano. (11m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS

LA NOVA MÚSICA

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
VARÈSE: Déserts.

Orquestra Nacional de França. Dir.: Kent Nagano. (26m).

MANZONI: Masse: Homenatge a Edgar Varèse.

Maurizio Pollini, piano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (20m).

16:00 A FONTS

LES VERSIONS DE REFERÈNCIA

Pau Casals

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano n. 3, Op. 69.

Pau Casals, violoncel. Rudolf Serkin, piano. (28m).

BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano n. 5, op. 102 n. 2.

Pau Casals, violoncel. Rudolf Serkin, piano. (22m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

CANÇONER DE PALAU: Obres de Encina i Anònims.

Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (15m).

CANÇONER DEL DUC DE CALABRIA: Villancets amoris (Desamors).

Capella de Ministrers. (17m).

CANÇONER DE MONTECASSINO: Viva el rey Ferrando i Dindirindin.

La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (5m).

CANÇONER DE MEDINACELI: Obres de Guerrero, Cebrián, Morata i Anònim.

Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (15m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

MONTSALVATGE: Canción de cuna para dormir a un negrito.

Angelica Kirschlager, mezzosoprano.

Melvyn Tan, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 d'abril del 2001 a l'Auditori

Winterthur dins del marc de la Schubertiada a l'illa Diagonal. (2m).

GRIEG: 1er moviment del concert per a piano i orquestra en la m, op. 16.

Radu Lupu. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (13m).

JONES, RODNEY: "My favourite things".

Rodney Jones, guitarra. Mulgrew Miller, piano. Lonnie Plaxico, baix. Eric Harland, bateria. Mark Sherman, vibràfon. Robert Allende, percussió. (6m).

DANSES DEL CAIRE: Sydi Ya.

Hussein El Masry. (8m).

GIORDANO: "La mamma morta", ària de l'òpera "Andrea Chénier".

Lila Larinová, soprano. Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca. Dir.: Johannes Wildner. (5m).

TARREGA: El Carnaval de Venècia.

David Russell, guitarra. (9m).

GOUNOD: "Je veux vivre dans ce rêve".

(Vull viure en aquest somni), ària del primer acte de l'òpera "Romeu i Julieta".

Maria Callas, soprano. Orquestra de la Ràdio Nacional de França. Dir.: Georges Prêtre. (4m).

RAKSHIN: Tema de Laura.

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Boston Pops. Dir.: John Williams. (3m).

"Stella splendens in monte", del Llibre Vermell de Montserrat.

Alla Francesca. (8m).

TELEMANN: Concert per a trompeta i orquestra en Re M.

Maurice André. Orquestra Philharmonia. Dir.: Riccardo Muti. (10m).

WEBER / BERLIOZ: Invitació a la dansa.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (11m).

ROSSINI: "Don Basilio!...Buona sera, mio signore...Stringi, bravissimo", quintet de l'òpera "El barber de Sevilla".

Teresa Berganza, Rosina. Ugo Benelli, Almaviva. Manuel Ausensi, Figaro.

Fernando Corena, Bartolo. Nicolai Ghiaurov, Basilio. Orquestra Rossini de Nàpols. Dir.: Silvio Varviso. (11m).

BUSONI: Suite campestre, op. 18.

Geoffrey Douglas Madge, piano. (10m).

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

TEMPORADA DE L'OBC. Presentació: Alfred Celaya.

DUTILLIUX: Métaboles. SAINT-SAËNS: Concert per a piano i orquestra n. 2.

MESSIAEN: L'Ascensió. RAVEL: La Valse.

Albert Attenelle, piano. Orquestra Nacional de Lille. Dir.: Jean-Claude Casadesus.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 2 de febrer del 2002 a l'Auditori.

TEMPORADA OBC 2001-2002.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 MÚSICA ANTIGA

Repetició del programa emès dilluns passat.

1:30 CICLE DE LIED

Emès divendres passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 5 DE FEBRER
DEL 2002

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI

TXAIKOVSKI: Obertura de "La Donzella d'Orléans".
Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Roman Kofman. (8m).

BURRILL: "Gina's song", i "Vols un vals?".

Francesc Burrill, piano. (8m).

BERLIOZ: "Air du Père Laurence", final de l'acte III de l'òpera "Romeu i Julieta".

Simon Estes. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo Muti. (9m).

D'INDY: El bosc encantat, llegenda simfònica.

Orquestra Filharmònica del País de Loira. Dir.: Pierre Dervaux. (14m).

PIAZZOLLA: Pròleg i Final de "Tango Apassionado".

Astor Piazzolla, bandoneó. Fernando Suárez Paz, violí. Pablo Zinger, piano.

Paquito D'Rivera, saxo i clarinet. Andy González, contrabaix. Rodolfo Alchourrón, guitarra elèctrica. (6m).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Te Deum, Hob XXIIIc:1.

Eva Mei, soprano. Elisabeth von Magnus, contralt. Herbert Lippert, tenor. Oliver Widmer, baix. Cor Arnold Schönberg.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (8m).

MUSSORGSKI: Quadres d'una exposició. (orquestració de Ravel).

Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (33m).

NIELSEN: Quintet de vent, op. 43.

James Galway, flauta. Björn Carl Nielsen, oboè. Niels Thomsen, clarinet. Jens Tofte-Hansen, fagot. Björn Fosdøl, trompa. (27m).

HANDEL: Concert per a orgue op. 4 n. 1, HWV 289.

Herbert Tachezi. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14m).

STRAUSS, R.: Una simfonia alpina, op. 64.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (49m).

OLTRA: Rapsòdia per a piano i còbala.

Albert Guinovart. Còbala Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (10m).

BRUCKNER: Salm 150.

Ruth Welting, soprano. Cor i Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Daniel Barenboim. (9m).

KALINNIKOV: Obertura del Tsar Boris.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (10m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música per a piano de Frederic Chopin

Sonata per a piano n. 1, op. 4.

Vladimir Ashkenazy, piano. (24m).

Sonata per a piano n. 2, op. 35.

Martha Argerich, piano. (24m).

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONTS

ELS COMPOSITORS CATALANS

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

16:00 A FONTS

L'ÒPERA, L'OPERA I LA SARSUELA.

L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

BELLINI: Fragments de l'escena primera, de l'acte Ier, de l'òpera en dos actes

"Bianca e Fernando".

Gregory Kunde. Walter Coppola. Cor i Orquestra del Teatro Massimo "Bellini" de Catània. Dir.: Andrea Licata.

Enregistrament fet al Festival Belliniano de Catània, el setembre de 1991. (135m).

BELLINI: Escena 9, cor i quintet de l'òpera en dos actes "Beatrice di Tenda".

Paolo Gavanelli, bariton. Lucia Aliberti, soprano. Camille Capasso, mezzosoprano. Martin Thompson, tenor.

John David Dehaan, tenor. Raemond Martin, tenor. Cor i Orquestra de l'Òpera Alemanya de Berlín. Dir.: Fabio Luisi. (23m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA DE CAMBRA

CERVELLO: "Divertimento I".

Àngel Jesús García i David Ballesteros, violins. (11m).

SCHUBERT: Trio amb piano, op. 99 D 898.

Gerhard Oppitz, piano. Dmitry Sitkovetsky, violí. David Geringas, violoncel. (41m).

STRAVINSKI: Pastoral.

Israel Baker, violí. Columbia Chamber Ensemble. (3m).

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

TELEMANN: Suite "La Musette", TWV 55:g1

Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (12m).

RAVEL: "Fanfara" del ballet en un acte "El ventall de Joana".

Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (2m).

LEHAR: "Yours is my heart alone".

Oscar Peterson i Beeny Green, pianos.

Ray Brown, baix. Gregory Hutchinson, bateria. (5m).

BELLINI: Fragments i final de l'acte IIIer de l'òpera en tres actes "I puritani".

Maria Callas, soprano. Giuseppe di Stefano, tenor. Rolando Panerai, bariton.

Nicola Rossi-Lemeni, baix. Cor i Orquestra del Teatre alla Scala de Milà. Dir.: Tullio Serafin. (21m).

LISZT: Marxà Rákóczi.

Orquestra de l'Estat d'Hongria. Dir.: Gyula Németh. (11m).

POLÓNI: "Melodia de noces", de Beskid Zywiecki.

"Melodia de viatge de noces", de la regió de Lubuska, "Oberek", dansa de noces de Chasno, Lowicz, "Mazurca de noces", de la regió de Radom. (8m).

GOUNOD: "Un bouquet!... O Dieu! Que de bijoux!", ària de l'òpera "Faust".

Victoria dels Àngels, soprano. Orchestre du Théâtre National de l'Opéra. Dir.: André Cluytens. (5m).

BOCCHERINI/BERIO: Quatre versions originals de "La Ritrata notturna di Madrid".

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Luciano Berio. (6m).

HAGANS, TIM: "No words".

Tim Hagans, trompeta. Joe Lovano, saxo.

John Abercrombie, guitarra. Marc Copland, piano. Scott Lee, baix. Bill Stewart, bateria. (6m).

LAMOTE DE GRIGNON, R.: Camí de llum, sardana.
Cobla Ciutat de Barcelona. (7m).
CRUMB: Quatre nocturns (Night Music II), per a violí i piano.
Anne-Sophie Mutter, violí. Lambert Orkis, piano. (9m).
ENYA: "Sonifolk".
"Aldebaran". (3m).
BACH, W. F.: Tercer moviment de la simfonia de la cantata "Dies ist der Tag". Concerto Köln. (3m).
CASTELNUOVO-TEDESCO: Finale del quintet per a guitarra i quartet de corda, op. 143.
Stephan Schmidt, guitarra. Quartet Parissí. (5m).
BIZET: "Parle-moi de ma mère!...", recitatiu i duet de l'òpera en tres actes "Carmen".
Katia Ricciarelli, Josep Carreras. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (13m).
HUMPERDINCK: "Al vespre me n'anirà a dormir", oració del vespre de l'òpera "Hansel i Gretel".
Edita Gruberova, soprano. Natela Nicolli, mezzosoprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Ondrej Lenard. (3m).
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 A LA MANERA DE....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 6 DE FEBRER DEL 2002

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
O'CONNOR: Antiques històries de fades. Mark O'Connor, violí. Yo-Yo Ma, violoncel. Edgar Meyer, contrabaix. (8m).
REBEL: Els elements.
Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (24m).
HONEGGER: Rugby, moviment simfònic n. 2.
Tonhalle-Orchester Zürich. Dir.: David Zinman. (8m).
SCRIABIN: Vals, op. 38.
Bella Davidovitch, piano. (6m).
10:03 CAPSA DE MÚSICA
ALBINONI: Concert en Do M, per a trompeta, tres oboès, dos fagots i clavicèmbal.
Wolfgang Basch, trompeta. Han de Vries, Bart Schneemann i Maarten Dekkers, oboè. Frans Robert Berkhout i Brian Pollard, fagot. Bob van Asperen, clavicèmbal. (10m).
GRIEG: Danses noruegues, op. 35.
K. Baekkelund i R. Levin, piano. (16m).

BRAHMS: Concert per a violí, violoncel i orquestra, op. 102.
Itzhak Perlman, Yo-Yo Ma. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Daniel Barenboim. (32m).
SOLER, A.: Sonata per a clavicèmbal sn. 30.
Bob van Asperen. (4m).
FALLA: La vida breve, drama líric en dos actes.
Teresa Berganza, Alicia Nafé, Josep Carreras, Joan Pons. Ambrosian Opera Chorus. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: García Navarro. (60m).
CARULLI: Nocturn per a flauta i guitarra, op. 190.
Jean-Pierre Rampal. Alexandre Lagoya. (9m).
DVORAK: Te Deum per a solistes, cor mixt i orquestra, op. 103.
Solistes vocals. Cor Filharmònic Txec. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Václav Smetáček. (19m).
ALFVEN: Rapsòdia sueca n. 2 op. 24.
Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Neeme Järvi. (10m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música per a piano de Frederic Chopin
Sonata per a piano n. 3, op. 58.
Nikita Magaloff, piano. (25m).
Dotze estudis per a piano, op. 10.
Vladimir Ashkenazy, piano. (30m).
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONTS
LA MÚSICA, ARA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
16:00 A FONTS
LA MÚSICA RELIGIOSA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
ALFONS X EL SAVI: Tres cantigas de Santa Maria.
Alla Francesca. (15m).
BACH, J.Ch.F.: Die Kindheit Jesu, oratori per a solistes, cor i orquestra.
Solistes vocals. Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (36m).
MARENZIO: Laudate Dominum a 8.
Capella Sancti Michaelis. Dir.: Erik van Nevel. (4m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA CORAL
"Ton pare no té nas", cançó popular mallorquina, harmonitzada per Baltasar Bibiloni.
Cor Lieder Càmera. Dir.: Josep Vila. (1m).
BRAHMS: Schicksalslied (Cant del destí), op. 54.
Ambrosian Chorus. New Philharmonia Orchestra. Dir.: Claudio Abbado. (15m).
POULENC: Set cançons per a cor mixt a capella FP 81.
Cor de Cambra Eric Ericson. Dir.: Eric Ericson. (14m).
SCHUBERT: "An die Sonne" (Al sol) D. 439, "Gondelfahrer" (El gondoler) D. 809.
Cor Monteverdi. Malcolm Bilson, forte-piano. Dir.: John Eliot Gardiner. (9m).
CLAVÉ: "Les flors de maig".
Cor Lieder Càmera. Dir.: Josep Vila i Casañas. (7m).
MOZART: Inter natos mulierum, ofertori KV 72.
Cor Arnold Schönberg. Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m).
20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Temporada 2001-2002
MONTEVERDI: "L'Orfeo", fàvula en música en un pròleg i cinc actes.

Furió Zanasi. Montserrat Figueras, Sara Mingardo, Gloria Banditelli, Antonio Abete, Daniele Carnovich, Fulvio Bettini. La Capella Reial de Catalunya. Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOS, 7 DE FEBRER DEL 2002

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
LULLY: Xacona en Sol M.
Música Antiga de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (5m).
JOPLIN: "Maple Leaf Rag", "The Entertainer", dos rag-times.
Michel Legrand, piano. (8m).
RESPIGHI: Fonts de Roma.
Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (16m).
HAYDN: Simfonia n. 46.
Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (20m).
10:03 CAPSA DE MÚSICA
BACH: Concert de Brandenburg n. 3, BWV 1048.
Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (11m).
HAYDN: Trio amb piano, Hob. XV:23. Trio Beaux Arts. (20m).
BRAHMS: Simfonia n.4, op.98.
Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (42m).
MOZART: Kyrie, KV 341.
Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (8m).
BERLIOZ: Les nits d'estiu, op. 7.
K. Te Kanawa. Orquestra de París. Dir.: D. Barenboim. (29m).
SIBELIUS: Concert per a violí i orquestra, op. 47.
Gidon Kremer, violí. Orquestra Philharmonia. Dir.: Riccardo Muti. (32m).
MENDELSSOHN: Sis Proverbis (Sechs Sprüche), op. 79.
La Chapelle Royale de París. Collegium Vocale de Gant. Dir.: Ph. Herreweghe. (10m).
MILHAUD: Scaramouche, suite per a dos pianos.
M. Lourdès i Lluís Pérez Molina. (8m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música per a piano de Frederic Chopin
Estudis per a piano, op. 25.
Nikita Magaloff, piano. (34m).
Tres nous estudis.
Artur Rubinstein, piano. (6m).

15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONTS
LES VEUS DEL SEGLE.
Julia Varady
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
TXAIKOVSKI: "I que sigui la meua mort", escena de la carta de l'acte 1r de "Evgeni Onegin".
Julia Varady, soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Roman Kofman. (12m).
SPOHR: "Sei still mein Herz" (Estiguis tranquil, cor meu), lied per a soprano, clarinet i piano, op. 103.
Julia Varady, soprano. Hans Schöneberger, clarinet. Harmut Höll, piano. (5m).
WAGNER: Mort d'amor d'Isolda, de l'òpera "Tristany i Isolda".
Julia Varady. Orquestra Simfònica alemanya de Berlín. Dir.: Dietrich Fischer-Dieskau. (7m).
VERDI: "Timor di me", de l'acte quart de l'òpera Il Trovatore.
Julia Varady, soprano. Orquestra de Baviera. Dir.: Dietrich-Fischer Dieskau. (5m).
HANDEL: "Capricious man", air de l'escena cinquena, de l'oratori Saül.
Julia Varady. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (4m).
MOZART: Escena XIII de l'acte segon: recitatiu acompanyat "Ecco il punto, oh Vitellia", i rondó "Non più fiori vaghe catene", de l'òpera dos actes La Clemenza di Tito.
Julia Varady. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (9m).
16:00 A FONTS
ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.
20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Temporada 2001-2002
HAYDN: "Die Schöpfung" (La Creació). Barbara Bonney, soprano. Kurt Azeberger, tenor. Robert Hale, baix. Cor i Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Bertrand de Billy.
22:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 8 DE FEBRER DEL 2002

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

RAIMBAUT DE VAQUEIRAS: Vida i Calenda mai.
Clemencio Consort.Dir.: René Clemencio. (12m).
ROSSINI: L'Italiana in Algeri, obertura. L'Orquestra del Segle XVIII.Dir.: Frans Brüggén. (8m).
MARCELLO, B.: Sonata per a flauta de bec, llaut i violoncel en la m, op. 2. Susanne Schaffert. Luciano Contini. Claudio Ronco. (10m).
BRITTEN: Quatre interludis marins de Peter Grimes, op. 33a. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: André Previn. (17m).
10:03 CAPSA DE MÚSICA
DVORAK: Valsos de Praga. B. 99. Orquestra Simfònica de Detroit.Dir.: Antal Dorati. (9m).
MOZART: Quintet amb clarinet, KV 581. David Shifrin, clarinet. Quartet de corda Emerson. (32m).
SCHUBERT: Rosamunda, princesa de Xipre, D 797.
Anne Sofie von Otter, mezzo soprano. Cor Ernst Senff. Orquestra de Cambra d'Europa.Dir.: Claudio Abbado. (60m).
SAINT-SAËNS: Introducció i rondó capriciosos, op. 28.
Kyung Wha Chung, violí. Royal Philharmonic Orchestra.Dir.: Charles Dutoit. (9m).
COPLAND: Primavera Apalaxe. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic.Dir.: Enrique Bátiz. (37m).
BACH, J.Christian: Concert per a violoncel i orquestra en Do m.
I Musici de Montreal. Solista i director: Yuli Turovsky. (14m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música per a piano de Frederic Chopin Tarantella, op. 43.
Kathryn Stott, piano. (3m).
Variacions sobre una tonada nacional alemanya.
Vladimir Ashkenazy, piano. (8m).
Variacions "Record de Paganini".
Vladimir Ashkenazy, piano. (4m).
Variacions brillants, op. 12.
Peter Katin, piano. (8m).
Variacions en Mi M "d'Hexaméron".
Vladimir Ashkenazy, piano. (2m).
Tres valsos, op. 34.
Artur Rubinstein, piano. (13m).
Dos valsos, op. 69.
Vladimir Ashkenazy, piano. (8m).
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA SOLA.
La mandolina
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
FARGERE: Sonata n. 1 en Fa M, per a mandolina i clavecí.
Christian Schneider, mandolina. Sylvie Pecot-Douate, clavecí. (6m).
LECCE: Concert per a mandolina, corda i clavecí en Sol M.
Ugo Orlandi. I Solisti Veneti.Dir.: Claudio Scimone. (12m).
HUMMEL: Concert en Sol M per a mandolina i orquestra.
Edith Bauer-Slais. Orquestra Pro-Musica de Viena.Dir.: Vinzenz Hladky. (20m).
BEETHOVEN: Adagio per a piano i mandolina, WoO 43b.
Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (6m).
16:00 A FONS
ELS INTERPRETS CATALANS.
Bernat Castillejo
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
NAVARRETE: Melodies de Sepharad.
Anna Ricci, mezzo-soprano. Bernat Castillejo, flauta. Jordi Russinyol, guitarra. (10m).
MANÉN: Belvedere.

Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. (24m).
VALLS: Els preceptes.
Anna Ricci, mezzo-soprano. Bernat Castillejo, flauta. Montserrat López, oboè. Montserrat Margalef, clarinet. Francesc Benítez, fagot. (6m).
NUIX: Variacions, evolucions, mutacions.
Bernat Castillejo, flauta. Oriol Romani, clarinet. Jordi Masó, piano. Santiago Juan, violí. Lluís Heras, violoncel. (12m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres pients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 CICLE DE LIED
GOUNOD: Serenata.
Barbara Hendricks, soprano. Michel Dalberto, piano. (3m).
OFFENBACH: On s'amuse, on applaudit.
Felicity Lott, soprano. Graham Johnson, piano. (2m).
BIZET: La cançó de la rosa.
Felicity Lott, soprano. Graham Johnson, piano. (3m).
CHABRIER: "Que les amants ont de peines" (1), "Ronde Gauloise" (2), "Chants d'oiseaux" (1), "L'Enfant" (1, 2).
Agnès Mellon, soprano (1). Franck Leguérinel (2), bariton. Françoise Tillard, piano. (7m).
DUPARC: Phidylé (Leconte de Lisle).
Gérard Souzay, bariton. Dalton Baldwin, piano. (5m).
DUPARC: La vie antérieure (Charles Baudelaire).
Sarah Walker, mezzo. Roger Vignoles, piano. (5m).
DUPARC: Chanson triste (Leconte de Lisle).
Elly Ameling, soprano. Orquestra Simfònica de Sant Francisco.Dir.: Edo de Waart. (3m).
CHAUSSON: Les papillons.
Felicity Lott, soprano. Graham Johnson, piano. (1m).
DEBUSSY: Tres poemes de Stephane Mallarmé.
Anne-Marie Rodde, soprano. Noel Lee, piano. (7m).
SATIE: Tres melodies.
Frederica von Stade, mezzosoprano.
Martin Katz, piano. (4m).
RAVEL: Don Quixot a Dulcinea.
Gérard Souzay, bariton. Dalton Baldwin, piano. (7m).
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
LAWRENCE/GROSS: "Tenderly".
Dizzy Reece, trompeta. Stanley Turentine, saxo. Bobby Timmons, piano. Jymmie Merritt, baix. Art Blakey, bateria. (9m).
MOZART: "Hm hm hm hm hm hm", quintet de l'òpera "La Flauta Màgica".
Stuart Burrows, Tamino. Hermann Prey, Papageno. Hanneke van Bork, Yvonne Minton, Hetty Plumacher, Tres Dames.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Georg Solti. (7m).
SCHÖNBERG, C. M.: "Sol i lluna", duet del musical "Miss Saigon".
Patricia Nessy i David Michael Johnson, veus. Orquestra de la Ràdio del Sudoest d'Alemanya de Kaiserlautern.Dir.: Peter Falk. (3m).
BEETHOVEN: Tercer moviment del concert per a violí i orquestra op. 61.
Itzhak Perlman, violí. Philharmonia Orchestra.Dir.: Carlo Maria Giulini. (10m).
VERDI: "Niun mi tema", ària de l'òpera "Otello".
José Cura, tenor. Philharmonia Orchestra.Dir.: José Cura. (5m).
OFFENBACH: "Can can", de l'òpera "Orfeu als inferns".
Orquestra de la Ràdio del Sudoest d'Alemanya de Kaiserlautern.Dir.: Peter Falk. (2m).
STRAUSS, R.: Romança per a violoncel i orquestra, en FaM.

Steven Isserlis, violoncel. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera.Dir.: Lorin Maazel. (8m).
WEBBER, A. L.: Popurri de l'òpera rock "Jscrist Superstar".
Orquestra de la Ràdio del Sudoest d'Alemanya de Kaiserlautern.Dir.: Peter Falk. (7m).
BACH: "Dau ho veu clar" i "Es fa sentir la veu del pare", recitatiu i ària de la cantata "Crist nostre Senyor va arribar al Jordà", BWV 7.
Ian Bostridge, tenor. Europa Galante.Dir.: Fabio Biondi. (5m).
BRAHMS: Sextet op. 18 (transcripció del segon moviment).
Josep Colom, piano. (10m).
CORELLI: Sonata en la m. per a violí i violoncel, op. 5 n. 9, amb ornamentació original de Geminiani.
Andrew Manze, violí. David Watkin, violoncel. The Academy of Ancient Music.Dir.: Andrew Manze. (14m).
CHABRIER: "A la Música" (Per inaugurar la casa d'un amic), cor per a veus de dones amb solista.
Barbara Hendricks. Veus de dones dels Cors de Tolosa-Migdia-Pirineus.
Orquestra del Capítol de Tolosa.Dir.: Michel Plasson. (9m).
TXAIKOVSKI: Cançó de bressol: "Adorm't, fillet meu, i somia", de l'acte 3r de l'òpera "Mazeppa".
Julia Varady, soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic.Dir.: Roman Kofman. (3m).
WILLIAMS, JOHN: "Star Wars" (La guerra de les galàxies), tema principal de la pel·lícula.
Orquestra de la Ràdio del Sudoest d'Alemanya de Kaiserlautern.Dir.: Peter Falk. (6m).
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
RECITAL WAGNER.
Bernd Weikl, bariton. Cor i Orquestra del Gran Teatre del Liceu.Dir.: Uwe Mund.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 26 de febrer de 1991 al Gran Teatre del Liceu. (85m).
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 MÚSICA CORAL
Emès dimecres de la setmana passada.
1:30 MÚSICA DE CAMBRA
Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 9 DE FEBRER DEL 2002

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
LULLY: Miserere, motet.

Donna Brown, soprano. Guillemette Laurens, mezzo-soprano. Howard Crook, tenor. Hervé Lamy, tenor. Peter Kooy, baix. Cors i Orquestra de la Chapelle Royale.Dir.: Philippe Herreweghe. (23m).
DELALANDE: Miserere et miseriors, motet.
Noémi Rime. Les Arts Florissants.Dir.: William Christie. (7m).
CHARPENTIER: Motet per a una llarga ofrena, H. 434.
I. Poulenard. A. Mellon. H. Ledroit. W. Kendall. P. Kooy. Cors i orquestra de la Chapelle Royale.Dir.: P. Herreweghe. (24m).
11:00 MÚSICA PER A COBLA
MORERA: L'Empordà, sardana.
La Principal de la Bisbal.Dir.: Ricard Viladesau. (4m).
MORALEDA: "Tirant lo Blanc", poema cavalleresc per a cobla.
Cobla Montgrins. (15m).
GARRETA: Mar d'argent (sardana).
Cobla de Cambra de Catalunya.Dir.: Jesús Ventura. (5m).
MOLINA: Mediterrània, polca.
Cobla Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (3m).
BORGUNYÓ: La font de Santa Agnès i Per ella, dues sardanes.
Cobla de Cambra de Catalunya.Dir.: Jesús Ventura i Barnet. (10m).
TOLDRA: Camperola, El bac de les ginesteres, sardanes.
Cobla Sant Jordi.Dir.: Jordi León. (9m).
SERRA, Josep: La Chula (masurca).
Cobla Mediterrània.Dir.: Jordi León. (3m).
VIADER: El pou de la roca.
Cobla Principal de la Bisbal. (4m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burús i Àlex Robles.Repetició del programa emès dijous passat.
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.
14:00 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga.
VERDI: Obertura de l'òpera "La forza del destino".
Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Claudio Abbado. (7m).
MORALES: "Parce mihi domine", del Officium defunctorum.
Jan Garbarek, saxo. The Hilliard Ensemble. (7m).
STRAUSS: "Die Tauben von San Marco" (Els coloms de St. Marc), polca francesa, op. 414.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (5m).
SALGÁN: A fuego lento.
Daniel Barenboim, piano. Rodolfo Mederos, bandoneó. Héctor Console, baix. (4m).
SIBELIUS: Rakastava (L'amant), op. 14.
Orquestra Nacional Escocesa.Dir.: Alexander Gibson. (12m).
BEETHOVEN: Rondo, op. 51 n. 2.
Evgeny Kissin, piano. (8m).
LULLY: Marxa dels combatents, primer fragment de la tercera suite d'Alceste.
Le Concert des Nations.Dir.: Jordi Savall. (3m).
RIES: Tercer moviment de l'octet, op. 128 (Piano, clarinet, trompa, fagot, violí viola, violoncel i contrabaix).
Consortium Classicum. (6m).
ELLINGTON / DELARGE / MILLS: Solitude in Translucency.
Andrew Barnell, fagot. Richard Simpson, oboè. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham.Dir.: Simon Rattle. (5m).
DOWLAND: "I saw my Ladye weepe" del "Segon llibre de cançons".
Emma Kirkby, soprano. Anthony Rooley, llaut. (6m).

TXAIKOVSKI: Tercer moviment del concert per a violí i orquestra, op. 35. Dmitry Sitkovetsky, violí. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (11m).

SIEGEL: Insecurity. Quartet de corda West End. Corky Siegel, harmònica, piano i veu. Frank Donaldson, tabla. (7m).

SCHUBERT: Primer moviment de la simfonia n. 8, D 759. "Inacabada". Orquestra Simfònica de la Ràdio de Colònia. Dir.: Günter Wand. (15m).

CHEVALIER: Moi, avec une chanson. Maurice Chevalier. Orquestra dirigida per Raymond Lefèvre i Paul Mauriat. (2m).

CORBETT: Bizzaria. Universal op. 8 "Alla Genouese". Andrew Manze, violí. Orquestra Barroca de la Comunitat Europea. Dir.: Roy Goodman. (6m).

COPLAND: Rodeo (Arranjament de Manuel Barrueco). Manuel Barrueco, guitarra. (4m).

MOZART: "Deh vieni non tardar, o gioia bella", ària de l'òpera Les Noçes de Figaro. Christine Schäfer, soprano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (4m).

SPOHR: Finale del nonet per a corda i vent, op. 31. Consortium Classicum. Dir.: Dieter Klöcker. (6m).

IRADIER: El chin, chin, chan, havanera. Axiu Criollo. (4m).

GLAZUNOV: Primer moviment del Concert per a piano i orquestra, n.1 op. 92. Stephen Coombs, piano. Orquestra Simfònica de la BBC Escocesa. Dir.: Martyn Brabbins. (13m).

POWELL: Un poco loco. Bud Powell Trio. (5m).

RAVEL: Dansa general del ballet "Daphnis i Chloé". Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (5m).

CORELLI: Concerto grosso en Si b M, op. 6 n. 11. L'Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (8m).

IVES: "Songs my mother taught me" (Cançons que em va ensenyar la mare), "Slow march" (Marxa lenta), "Dreams" (Somnia), tres cançons. Roberta Alexander, soprano. Tan Crone, piano. (8m).

PROKOFIEV: "Marxa i scherzo" de la suite de "L'amor de les tres taronges", suite op. 33a. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (3m).

17:00 GRANS OBRES
Presentat per Ignasi Piñol.

HANDEL: Semele, oratori profà. Norma Burrowes. Patrizia Kwella. Elisabeth Priday. Della Jones. Catherine Denley. Timothy Penrose. Anthony Rolfe-Johnson. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (154m).

20:03 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 10 DE FEBRER DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

PURCELL: Acte II de l'òpera en cinc actes "The Fairy Queen". Wynford Evans. Martin Evans. Martyn Hill. Stephen Varcoe. Judith Nelson. Jennifer Smith. Timothy Penrose. Stephen Varcoe Cor Monteverdi. English Baroque Soloists. Dir.: John Eliot Gardiner. (22m).

PURCELL: Acte III de la semi-òpera "King Arthur".

Elisabeth Priday. Stephen Varcoe. Cor Monteverdi. English Baroque Soloists. Dir.: John Eliot Gardiner. (16m).

PURCELL: Acte II de l'òpera en tres actes "Dido i Eneas".

Véronique Gens. Nathan Berg. Sophie Marin-Degor. Claire Brua. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (18m).

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada. Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. MENDELSSOHN: Quart moviment de la simfonia n. 3, "Escocesa". Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Peter Maag. (10m).

ALBÉNIZ: "Rumores de la Caleta", de "Recuerdos de viaje", op. 71.

Joan Ràfols-Miquel Rodríguez, guitarres. (4m).

STRAUSS, J.: El galop dels bandits, op. 378.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Lorin Maazel. (2m).

HANDEL: Fragment inicial del "Dixit Dominus".

Angela Kazimierczuk, soprano. Charles Humphries, contratenor. Rory O'Connor, tenor. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (6m).

RAVEL: Segon moviment del concert per a piano i orquestra en Sol.

Julius Katchen, piano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (22m).

MONK: Trinkle Tinkle.

John Coltrane, saxo tenor. Thelonious Monk, piano. Wilbur Ware, baix. Shadow Wilson, bateria. (7m).

ROSSINI: "I Palpit" de l'òpera "Tancredi" (transcripció per a violí i piano de Paganini).

Gil Shaham, violí. Akira Eguchi, piano (10m).

BRUCH: Quart moviment de la simfonia n. 3, op. 51.

Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Manfred Honeck. (8m).

HURTADO/GARCÍA: Don Andrés llegando al Callao, calipso.

Cristóbal Soto, mandolina. David Peña, contrabaix. Alexander Livinalli, percussió. (5m).

BRUCKNER: Glòria de la missa en mi m, per a cor a vuit veus i conjunt de vent.

La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Ensemble Musique Oblique. Dir.: Philippe Herreweghe. (6m).

LOESSER: Guys and Dolls.

Sax 13. Quim Soler, bateria. Josep Mensa, contrabaix. Dir.: Miquel Bofill. (15m).

BACH: Sinfonia de la cantata BWV 156 "Ich steh mit einem Fuss im Grabe". (Estic amb un peu dins la tomba).

Heinz Holliger, oboè. Camerata de Berna. Dir.: Thomas Zehetmair. (3m).

MUSSORGSKI: Hopak, de La Fira de Sorotchintys.

Nathan Milstein, violí. Georges Pludermacher, piano. (2m).

ROTA: Polka, quadrilla i galop de la banda sonora de la pel·lícula "El Gatopardo".

Orquestra dirigida per Franco Ferrara. (6m).

BRAHMS: Quart moviment de la simfonia n.2, op. 73.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (10m).

ROLLINS: Namely you.

Sonny Rollins, saxo tenor. Wynton Kelly, piano. Doug Watkins, baix. Philly Joe Jones, bateria. (3m).

BERLIOZ: "La belle voyageuse" (La bella viatgera), del recull "Irlanda", op. 2.

Véronique Gens, soprano. Orquestra de l'Òpera Nacional de Lió. Dir.: Louis Langrée. (3m).

CAZZATI: Capriccio sopra sette note.

Sonatori de la Gioiosa Marca. (9m).

MORSE: Northern Lights.

Steve Morse, Manuel Barrueco, guitarres. (3m).

GLIERE: Tercer moviment del concert per a arpa i orquestra, op. 74.

Oslan Ellis, arpa. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Bonyngue. (5m).

TRADICIONAL: Home on the Range. The Vocal Majority. Dir.: Jim Clancy. (3m).

VIVALDI: Concert per a violí, op. 6 n.5, RV 280.

Andrew Manze, violí. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (7m).

MOZART: Rondo allegro de la serenata "Haffner", KV 250 (Versió per a violí i piano).

Isaac Stern, violí. Alexander Zakín, piano. (7m).

DVORAK: Quart moviment de la simfonia n. 7, op. 70.

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (9m).

WILKINS: Groovin' for nat.

Donald Byrd, Johnny Coles, trompetes. Duke Pearson, piano. Bob Cranshaw, baix. Walter Perkins, bateria. (4m).

BRITTEN: Fuga, moviment final de la guia d'orquestra per a joves.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (3m).

SCHUMANN: "Sommerruh" (Pau d'estiu), duet WoO 9.

Edita Gruberova, soprano. Vesselina Kasarova, mezzosoprano. Friedrich Haider, piano. (4m).

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

VERDI: Aida.

Katia Ricciarelli. Plácido Domingo. Elena Obraztsova. Leo Nucci. Nicolai Ghiaurov.

Ruggero Raimondi. Lucia Valentini Terrani. Cor i Orquestra del Teatro alla Scala. Dir.: Claudio Abbado. (141m).

BDC00480 BDC00205

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PETICIONS DE LA TARDA DE L'OIENT: Telèfon: 93-202-35-35 Fax: 93-306-92-01
E-Mail: tardadeloient@catradio.com

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89.7. Gironès i Pla de l'Estany: 96.7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

Sala de l'Assemblea General de les Nacions Unides a Nova York (1963). Pau Casals hi dirigeix El Pessebre

Aquest complir amb el seu deure i no tenir remordiments era, de fet, estar en pau amb ell mateix. D'aquesta posició primera, d'aquesta fortalesa, serenor i equilibri d'esperit pregons sorgia la pau reflexiva, la més profunda, la que li permetia predicar-la. Era la Pau de Pau Casals. Es tractava no pas de descansar en pau, sinó de viure en pau.

I això produïa el seu efecte.

El reverend Ernest Chirsten de Ginebra escrivia per al programa del Festival de Prada de Conflent: *"Quin respecte ha d'inspirar la conducta de qui fa que la seva vida s'ajusti als seus principis, ho abandona tot per les seves conviccions, se sacrifica sense miraments per tal d'ésser lleial a si mateix... Privat de la seva família, de la seva pàtria, de les ovacions, diu tranquil·lament: 'En això no hi ha mèrits ni heroïsmes, només hi ha el compliment del deure.' Nosaltres buscàvem un home; l'hem trobat en venir a Prada."*

A partir d'aquesta base fonamental assumida amb passió, Pau Casals proposa la pau col·lectiva, però no pas la de l'absència de guerra, sinó contra la guerra: la pau activa.

L'alternativa a la guerra no és pas la inoperància, sinó un diàleg amb un llenguatge entenedor, vivificador, sempre actual que, a més d'anar directament al cor, a la sensibilitat i a la intel·ligència, desperta de-

sitjos de germanor. El món és nostre, és de tots i cal compartir-lo. Avui, encara més que mai, es fa evident la manca de comprensió. Malauradament, no tothom creu que aquest llenguatge específic que és la música pugui ser el vehicle adequat per a la pau que el mestre proposava. Hi ha en la música uns elements –més enllà de les notes i els compassos– que actuen sobre nosaltres d'una manera directa i efectiva, i duren.

En primer lloc desvetllen l'espiritualitat personal. Cadascú de nosaltres pot rebre'n directament la influència, que s'acomoda a la pròpia manera de ser i de pensar: és una recepció personal, intransferible i, sovint, indescriptible amb els mots inventats per l'home. Però alhora, desvetlla un sentiment global de comunicació i de participació col·lectiva. Ens sentim units, embolcallats per sensacions compartides per bé que no iguals. Amb la música de solitaris esdevenim solidaris.

Potser aquest és el secret que Pau Casals va descobrir al llarg de la seva extensa vida –pensem en les interpretacions d'*El Pessebre*, per exemple. Caldria explotar de la música aquell element bàsic per a la construcció de la Pau. El mestre afegia: *"Per això em dirigeixo en particular a tots els meus col·legues, a tots els músics, i els demano que posin la puresa del seu art al servei de la humanitat."*

La puresa de l'art. Cada paraula havia estat ben mesurada, tenia un sentit pregon: només la puresa de la música –no pas la manipulació– servirà a la humanitat. I els músics esdevindran profetes/poetes precursors d'un món millor. La Pau, que ha de participar de l'aspecte personal i de l'aspecte col·lectiu, és un joc que va del Jo al Tu per esdevenir NOSALTRES. I és en aquest sentit que els altres deixarien d'existir, ja que el sentit de la proximitat els hauria inclòs. Voldríem que això fos així com el mestre desitjava, com Màrius Torres deia en els seu poema Aniversari:

*"Que en els meus anys la joia recomenci sense esborrar cap cicatriu de l'esperit, oh, Pare de la nit, del mar, i del silenci. Jo vull la pau– però no vull l'oblit."*³

Perquè per aconseguir-la ens cal tenir presents maltempsades i ferides.

Notes

1. Converses amb Pau Casals de J. M. Corredor (1974). Barcelona.
2. Discurs a les Nacions Unides el 1958.
3. Màrius Torres, *Poesies*. Barcelona: Ariel, 1981.

Pau Casals i l'Orfeó Català

per PERE ARTÍS

LA RELACIÓ ARTÍSTICA I PERSONAL ENTRE PAU CASALS I L'ORFEÓ CATALÀ TINGUÉ UNES FASES DIFERENCIADES EN EL TEMPS, LA INFLEXIÓ DE LES QUALS FOU DETERMINADA PER LA GUERRA CIVIL ESPANYOLA. I UNS MATISOS PARTICULARS, PRESIDTS –SEMPRE DINS D'UNA CORDIALITAT FORMAL– PER LA MANIFESTA VOLUNTAT DE CASALS DE COL·LABORAR ARTÍSTICAMENT AMB L'ORFEÓ I PER LA DIVERSA ACTITUD D'AQUEST DARRER (EN ELS SEUS HOMES I EN EL SEU ÒRGAN DE COMUNICACIÓ, LA “REVISTA MUSICAL CATALANA”) DAVANT EL CASALS VIOLONCEL·LISTA, EL CASALS DIRECTOR I EL CASALS COMPOSITOR.

El 22 de novembre de 1902 Pau Casals i el pianista Harold Bauer (amb el qual havia començat les *tournées* que havien d'esdevenir famoses) visitaren l'estatge de l'Orfeó, a la Casa Moixó de la plaça de Sant Just. Era la primera trobada entre l'aleshores ja acreditat violoncel·lista i aquella corporació coral en vies de consolidació.

Efectivament, Pau Casals, a punt de complir vint-i-set anys, ja havia debutat al Teatre Novetats, esdevinut professor a l'Escola Municipal de Música de Barcelona i primer violoncel·lista al Liceu; la reina Maria Cristina l'havia nomenat Cavaller de l'Orde de Carles III, havia triomfat a París sota la direcció de Charles Lamoureux i havia efectuat la primera gira pels Estats Units d'Amèrica.

Pel seu cantó, l'Orfeó –al cap d'onze anys de ser fundat– presentava un bagatge no gens negligible: versions de “La consagració del Graal” de Parsifal de Wagner; de la *Novena Simfonia* de Beethoven, del *Requiem* de Berlioz, del motet *No et deixo*, *Jesús* de Bach, etc., concerts monogràfics de música profana i religiosa del segle XVI, actuacions a Montpeller, Marsella i Perpinyà, etc.

Aquella visita ens és reportada amb la ingenuïtat dels testimonis escrits de l'època. Així en parlava el secretari, Frederic Leon i Luque, en la Memòria de l'any: “El dia 22 de novembre rebérem la visita dels concertistes senyors Casals i Bauer. Amb aquest motiu tingué lloc una festa que resultà a la fi molt entusiasta, puix en celebrar-se a la mateixa hora un banquet a honor del literat senyor Leon Pagano, feren cap al nostre casal un bon nombre de personalitats de l'autonomisme i del renaixement català...”

ORFEÓ CATALÀ

Els socis infravalors tenen l'honor de proposar a la JUNTA DIRECTIVA

Admissió de D. Pau Casals Defilló

de professió músic i habitant en el carrer G. Via Diagonal n.º 440 pte. pral. porta com a Soci (1) Protector.

d'aquesta Societat. Pagarà la quota de cinquanta pessetes cada any (2).

Barcelona 16 de Octubre de 1903

ELS SOCIS PROPOSANTS,

EL PROPOSAT,

Pau Casals Defilló

Aquesta proposta fou aprovada per la JUNTA DIRECTIVA en sessió de 23 de Octubre de 1903

EL SECRETARI

Frederic Leon i Luque

(1) Adopció: protector, vitalici o adjunt.
(2) La quota es voluntària, essent la mínima de 24 pessetes anuals. El soci que paguen 50 i 60 pessetes cada any.

Fitxa d'admissió de Pau Casals com a soci de l'Orfeó Català

Des d'aleshores –i a partir de 1904 a les pàgines de la “Revista Musical Catalana”– sovintegen les referències altament elogioses al Pau Casals violoncel·lista. Així, en comentar els concerts Casals-Bauer al Teatre Novetats (4 i 7 de novembre de 1904), hi és dit: “En Casals va estar admirable, com de costum. És un artista complet: al domini absolut de l'instrument, hi ajunta aquell temperament tan naturalment musical. No li sentíreu notes perdudes, que no porten vida; les idees musicals, us les transmet vibrants de sentit i emocionades: és l'artista generós que s'entrega.” Arran de les sessions inaugurals del curs de l'Associació Musical de Barcelona (28 i 31 d'octubre al Teatre Principal) és comentat: “Tres concerts amb acompanyament d'orquestra ha executat Casals aquesta vegada: el de Haydn, el de Schumann i el de Saint-Saëns. En les tres obres ha desplegat nostre violoncel·lista qualitats distintes, però totes elles superiors, que demostraren el grau de perfecció a què ha arribat en el domini de son instrument. [...] Les ovacions que el públic dedicà a l'eminent artista no tenen fi ni compte, i podem dir que, no obstant les moltes addicions que a son programa va afegir en Casals, els seus admiradors abandonaren la sala amb la recança d'un goig massa aviat perdut.”

El 9 de febrer de 1908 l'Orfeó inaugurà el seu nou estatge, el Palau de la Música Catalana. Casals participà en la segona tanda de concerts inaugurals (10 i 13 d'octubre) amb la col·laboració del pianista, també vendrellenc, Benvingut Socias (en programa, obres de Röntgen, Casella, Moor, Beethoven, Böelman, Schumann, Bach i Liszt). La “Revista Musical Catalana” se'n féu ressò en aquests termes: “[...] També en Casals tocà sol la deliciosa Suite en Do del gran Bach, que en altres ocasions li havíem aplaudit. Tots els números foren dits amb aquella autoritat de mestre que ha posat en Casals en lloc tan enlairat dins i fora de casa de nostra. Fer l'elogi de l'excel·lent artista que hem pogut enguany de nou festejar és cosa que esdevé ja inútil, perquè el seu art és d'aquells que a

tot arreu s'imposen per sa absoluta perfecció."

He reportat aquestes mostres inicials de com fou valorat l'art de Casals pels homes de l'Orfeó perquè són la pauta d'allò que anirem trobant en endavant: una admiració sincera i sense fissures pel Casals violoncel·lista.

La vida simfònica barcelonina i catalana és centrada, del 13 d'octubre de 1920 al 12 de juliol de 1937 (dates de la primera i última actuació de l'Orquestra Pau Casals), per l'activitat del conjunt que el gran músic creà "com un do a Catalunya".¹

Els biògrafs i memorialistes de Casals (entre d'altres, Joan Llongueras, Joan Ramon, Maria Carratalà, Joan Alavedra, Elisa Vives, Josep M. Corredor, Enric Casals, Montserrat Albet i Robert Baldock) exposen la incomprensió inicial que trobà Casals en el plantejament del seu projecte, i les dificultats que hagué de superar per tirar-lo endavant.

Ell mateix ho testimonia al llibre *Joia i tristor. Reflexions de Pau Casals, tal com les va relatar a Albert E. Khan*: "[...] Esperava alguns problemes, però no tenia ni idea de les dificultats que m'esperaven. El present té la seva dinàmica pròpia i hi ha gent que veu els canvis com una amenaça personal. Arreu vaig trobar oposició: on esperava col·laboració —entre els professors de les escoles de música, compositors, autoritats musicals— se'm deia que no desitjaven una nova orquestra o bé que no era possible. La premsa publicà articles ridiculitzant la idea. Pràcticament ningú no va estar disposat a oferir ajut financer [...]."

Iniciat amb anterioritat a la primera de les dates esmentades, l'Orfeó viu un període en què destaca la reconeixença peninsular i europea de la seva vàlua (concerts a Madrid, París, Londres i Roma), la divulgació regular de les grans obres de la literatura simfonicocoral i l'assentiment gairebé general al seu lideratge coral (en especial, després de la creació de la Germanor dels Orfeons de Catalunya, el 1918).

I Pau Casals, ja des de la dècada dels anys deu, és una figura mundial de prestigi indiscutit, consagrada amb el debut a Viena (1910) i ratificada en infinitat d'actuacions posteriors.

Durant aquest llarg període, les relacions de Pau Casals i l'Orfeó presenten un doble vessant: la cordialitat en temes personals i institucionals, i el distanciament de l'Orfeó a l'hora de col·laborar-hi artísticament.

Quant al primer punt, en són mostres: l'ingrés de Pau Casals com a soci de l'Orfeó el 1923, proposat per Lluís Millet i Francesc Pujol;² la presència de Joaquim Pena, secretari de l'Orquestra Pau Casals, entre el nombrós grup de personalitats que acudiren a rebre l'Orfeó al retorn del triomfal viatge a Roma (1925); l'adhesió corporativa³ i la personal de Millet⁴ a l'homenatge del Vendrell a Pau Casals el 1927; la signatura de l'Orfeó, entre altres entitats, en la petició d'un homenatge oficial de Barcelona a Casals (1934); l'expressió de condol de l'entitat per la mort de la mare del músic,⁵ etc.

Quant al segon, potser la causa del distanciament esmentat fou la forta personalitat dels dos protagonistes, ambdós reconeguts en els àmbits específics i ambdós envoltats d'uns cercles proclius a l'enaltiment.⁶

Sigui com sigui, és un fet que la notícia de la creació de l'Orquestra Pau Casals té un ressò molt feble a les pàgines de la "Revista Musical Catalana"; i la ressenya crítica dels concerts inaugurals és també ambigua.

Òbviament, la programació artística del nou conjunt simfònic havia de comportar el muntatge d'obres simfo-

El Pessebre a Tolosa de Llenguadoc (1962), per l'Orfeó Català, l'Orquestra del Capitol i solistes vocals, sota la direcció de Pau Casals

nicocorals, en els quals l'Orfeó havia estat capdavanter. Però, malgrat la voluntat explícita de Casals, no fou l'Orfeó Català el qui esdevindria allò que avui diríem "cor col·laborador", sinó l'Orfeó Gracienc.

En aquest sentit, les manifestacions de Casals són taxatives. Al llibre *Conversations avec Pablo Casals* de J. M. Corredor,⁷ a la pregunta de l'entrevistador sobre la minsa participació de l'Orfeó Català en la interpretació del repertori coral-orquestral, Casals respongué: "*Je ne demandais pas mieux que de donner des concerts avec l'Orfeó Català, mais pour toute collaboration la bonne volonté d'un seul ne suffit pas.*" I és curiós de constatar que aquestes pregunta i resposta foren omeses en la versió catalana del volum!⁸

Aquesta reticència de l'Orfeó Català a ser dirigit per Casals no era sinó un reflex de la visió patrimonial i personalista de l'Orfeó per part de Millet, del qual són sorprenents les motivacions del refús a participar en una versió de la *Novena* de Beethoven;⁹ o el tracte de la "Revista Musical Catalana", el 1923, a l'activitat de Casals al capdavant de la seva Orquestra.¹⁰

Aquest capteniment corporatiu de l'entitat i personal de Millet comportà que l'Orfeó únicament cantés sota la batuta de Casals en quatre ocasions: fragments de *La Celestina* de Pedrell (1921) i *Novena Simfonia* de Beethoven (tres audicions el 1923).

Per contrast —i deixant de banda la relació exacta de les col·laboracions dels orfeons Català, Gracienc i de Sants amb l'Orquestra Pau Casals, amb la direcció d'altres batutes que la del fundador— fou l'Orfeó Gracienc qui més vegades cantà sota la direcció de Casals; concretament, trenta-dues.¹¹

L'últim concert de l'Orquestra Pau Casals fou el 12 de juliol de 1937; i la darrera actuació de Pau Casals a Barcelona el 19 d'octubre de 1938. S'obria un parèntesi en la vida de Casals que —amb l'exili— ja no s'havia de cloure...

En el marc de les relacions amb l'Orfeó —i finalitzada ja la guerra— hi ha, però, un fet sorprenent, per omissió. Com és sabut, Lluís Millet morí el 7 de desembre de 1941. Hores abans de la mort li fou ofert l'Àlbum d'Homenatge promogut per Joan Llongueras com a commemoració del Cinquantenari de l'entitat (evidentment, no festejat públicament). Aquest Àlbum és una aplega impressionant de més de 500 endreces i dedicatòries de personalitats de totes les branques de la societat i del món cultural, encapçalades per la del

cardenal Vidal i Barraquer; entre moltes d'altres, n'hi ha de figures també aleshores exiliades. No hi figura, en canvi, la de Pau Casals. Sense perjudicar res –i mancament testimoniats documentals–, em costa de creure que Casals no hagués estat convidat a participar-hi; i em costa de creure també, que, si hagués rebut la invitació a fer-ho, no hi hagués correspost...

En el transcurs de la llarga postguerra l'Orfeo i els homes del moment reprenen el contacte amb Pau Casals, esdevingut ja un símbol.

En són mostres successives l'assistència de Lluís M. Millet (director de l'Orfeo des de 1946) al Festival de Prada;¹² la participació de la Junta de l'entitat a la dotació del Premi Pau Casals (1957); l'expressiu telegrama de Casals arran de l'acte conclusiu del Cinquantenari del Palau de la Música Catalana (*"Orfeo Català. Barcelona. Rebeu tots la meua emocionada adhesió a l'acte d'homenatge mestres i cantaires Orfeo Català. Stop. Rebeu també el meu afecte i enyorança. Stop. En esperit present en vosaltres. Vostre, Pau Casals"*); la promesa de Casals (1961) d'ajudar l'Orfeo si es concretaven les gestions per actuar a Bèlgica, etc.

Aquest context d'apropament recíproc culmina el 1962 amb la participació de l'Orfeo en l'estrena europea d'*El Pessebre*, una obra els orígens i motivació de la qual han estat prou divulgats perquè ara n'hagi de fer esment. En canvi, són pràcticament desconeguts els fets que precediren l'esmentada col·laboració, els quals he pogut reconstruir parcialment.

Aquests fets es remunten a 1960, en què, arran d'una visita a Pau Casals a Prada, Fèlix Millet i Maristany (president de l'Orfeo des de 1951), comentà al mestre la possibilitat d'estrenar a Europa l'oratori, que seria donat en estrena absoluta a Acapulco aquell mateix any.

El 1961 novament Fèlix Millet, que assistí un altre cop al Festival de Prada, en parlà amb Casals i amb el seu germà Enric.

Per un altre cantó, el novembre de 1961 –a Barcelona i a Cadis– tingué lloc l'estrena mundial d'*Atlàntida* de Falla; hi participaren l'Orquestra Municipal de Barcelona, els solistes vocals Victòria dels Àngels i Raimon Torres, els cors Capella Clàssica Polifònica, Coral Sant Jordi i Cor Madrigal, i l'Escolania del Sagrat Cor (Pares Jesuïtes), tots sota la direcció d'Eduard Toldrà.

La destacada intervenció d'aquests cors catalans (que posteriorment col·laboraren junts en nombroses ocasions) motivà un intent que fossin ells qui estrenessin *El Pessebre*; un intent promogut, segons que sembla, per la casa Ricordi, editora de l'obra de Falla, en contacte amb el mestre Francesco Siciliani, director artístic de La Scala de Milà i organitzador del Festival Sagra Musicale Umbra dins del qual fou englobada l'audició d'*El Pessebre*.

A l'argumentació de Siciliani que li havien arribat informacions segons les quals l'Orfeo no estava en òp-

times condicions artístiques, Casals respongué en forma taxativa que *"l'Orfeo Català és el millor cor d'Espanya i el que jo prefereixo per a l'Oratori."*¹³ I Enric Casals reblava aquesta afirmació en carta a l'esmentat mestre Siciliani.¹⁴

Finalment, el 23 de setembre de 1962 tingué lloc a l'Església de Sant Rufi, a Assís, l'estrena europea d'*El Pessebre*. Amb l'Orfeo, hi participaren l'Orquestra del Teatre La Fenice de Venècia, els solistes Montserrat Caballé, Rosario Gómez, Joan Oncina, Josep Simorra i Raimon Torres, sota la direcció de Pau Casals. Puc advenir l'emoció del retrobament de Casals i l'Orfeo, perquè llavors jo hi cantava; les gairebé inaudibles paraules de Casals, pronunciades entre sanglots, finalitzaren amb l'expressió d'un desig fervent (lamentablement, no aconplert): *"Espero que aviat ens puguem retrobar a Barcelona..."* Amb la d'aquell dia, l'Orfeo Català ha interpretat *El Pessebre* trenta-quatre vegades.¹⁵

En nombroses ocasions, Casals adreçà a l'Orfeo mostres d'agraïment per la col·laboració o endreces particulars arran d'audicions significatives d'*El Pessebre*.¹⁶

Tots aquests contactes foren continuats i ampliats en posteriors represes, la més qualificada de les quals fou la designació de l'Orfeo entre les entitats que havien de constituir els òrgans rectors de la Fundació Pau Casals, creada pel músic un any abans

de morir.

Un cop mort el mestre, qui fou la seva esposa n'ha mantingut el record i ha vetllat i vetlla pel seu llegat; n'és exemple la seva fonda implicació, com a vicepresidenta de la Fundació Pau Casals, en tot el procés que ha portat a la remodelació de la Vil·la Casals, a Sant Salvador del Vendrell, inaugurada el 2 de juny de l'any passat i de visita obligada per a qui vulgui conèixer la trajectòria vital i artística del músic insigne. Marta Casals ha mantingut també la relació amb l'Orfeo Català, de la qual és exponent la sessió íntima que li fou oferta a l'estatge de l'entitat (28 de març de 1974), a la qual correspongué amb una dedicatòria a l'Àlbum d'Honor.¹⁷

Més enllà de desencontres ocasionals, Pau Casals i l'Orfeo Català menaren una ruta en què sovint les trajectòries respectives enriquieren o potenciaren la del que li era complementari. No és desavinent de creure que els fou un honor recíproc.

Notes

1. Per a tot allò referent a l'Orquestra Pau Casals, és de consulta imprescindible: Oriol Martorell, *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona*, volum I. Barcelona: Beta Editorial, 1995.

2. Amb assignació voluntària d'una quota de 50 ptes. anuals, el doble de la mínima aleshores vigent. Cal notar la proximitat de les dates de sol·licitud d'ingrés a l'Orfeo (15 d'octubre) i d'admissió (en la sessió de la Junta Directiva del 23 d'octubre) a la de l'audició de la *Novena* beethoveniana dirigida per Casals al capdavant de la seva Orquestra i de l'Orfeo (23 de novembre)... (Arxiu Orfeo Català).

3. L'adhesió de l'Orfeo era formulada en els termes següents: *"L'Orfeo Català, que ha sentit a tota hora una profunda admiració pel mestre Pau Casals, a qui avui tot Catalunya honora; l'Orfeo Català, qui ha tingut el goig de col·laborar en els festivals organitzats pel gran mestre i més d'una vegada ha tingut l'honor d'ésser dirigit per ell, compartint els seus triomfs artístics, assisteix avui amb tota cordialitat i afecte a aquest just homenatge, per testimoniar tot*

**"L'ORFEO
CATALÀ ÉS EL
MILLOR COR
D'ESPANYA I
EL QUE JO PRE-
FEREIXO PER A
L'ORATORI."**

Pau Casals, amb Fèlix Millet i Maristany i Lluís M. Millet, president i director, respectivament, de l'Orfeo Català (1962)

el pregon afecte i devoció que l'Orfeo Català sent pel mestre gloriós de l'art i de la nostra terra." (RMC 1927, pàg. 290).

4. La de Lluís Millet, ho era amb aquests mots: "Amb tot l'afecte i entusiasme saludo el gran músic, l'eminent Pau Casals, i m'adhereixo de cor al fervent homenatge que avui tot Catalunya li dedica. En Casals és un elegit del sentiment musical de la nostra raça; ell ha portat arreu del món aquest deler, aquesta pruija, aquesta set de bellesa que corre endins de la nostra ànima; i tot el món artístic l'ha aplaudit i l'ha admirat; i nosaltres, catalans, en prenem la nostra part, d'aquesta admiració, perquè pensem que aquest artista elegit és representatiu d'aquest sentiment nostre, d'aquest afany que és el nostre tremp i la penyora d'un esdevenidor de plenitud gloriosa. Salve al gran artista! Salve al mestre eminent!" (RMC 1927, pàg. 290 i 291).

5. Casals hi correspongué amb aquesta carta: "Barcelona 30 Abril 1931. Sr. President de l'Orfeo Català. Benvolgut Sr.: Vinc a dir-li el meu profund agraïment per les bonadades paraules de condol de l'Orfeo Català en ocasió de la mort de la meua mare. Que Déu els ho pagui. Mercès de tot cor, Pau Casals." (Arxiu Orfeo Català).

6. Hi ha abundantíssimes mostres documentals que testimonien que l'adjectivació superlativa adreçada a Lluís Millet té el correlat en l'adreçada a Pau Casals.

7. París: Éditions Albin Michel, 1955.

8. Josep M. Corredor, *Converses amb Pau Casals*. Barcelona: Editorial Selecta, 1967. El fragment omès hauria de correspondre a la línia 11 de la pàgina 140.

9. A la proposta, Lluís Millet correspongué amb una extensa carta a la qual pertanyen aquests fragments: "26 març 1921. S. D. Pau Casals. Respectable i admirat amic: [...] Ara, meditada bé la cosa, sento dir-vos que no podem complaure-us, pels [motius] que ja vaig indicar als senyors Pena i Capdevila: el compromís que tenim, de temps, de donar aquesta primavera un concert interessant als nostres socis protectors, els quals –essent els qui a l'últim sostenen la nostra institució– tenim potser massa oblidats. L'estudi de la Novena, que fa molt temps no havem donat, implicaria una preparació minsa d'un concert poc interessant per als nostres socis." (Arxiu Fundació Pau Casals).

10. Després d'un inicial elogi global, l'oració adversativa següent: "Però, en aplaudir i en agrair l'actuació del gran mestre Casals, ja no cal dir que no oblidem i no oblidarem mai d'aplaudir i d'agrair també, fervorosament, l'actuació dels altres artistes, dels altres directors que, amb amor no menys viu que el d'en Pau Casals, vénen també fomentant i enalint la cultura musical de la ciutat nostra." (RMC 1923, pàg. 288).

11. Beethoven: *Novena Simfonia*, 10 vegades (en dues, amb la cooperació de l'Escola Coral de Terrassa) i *Fantasia Coral* (1); Berlioz: *La damnation de Faust* (3); Haydn: *La Creació* (2); Kodály: *Psalmus Hungaricus* (3); J. Lamote de Grignon: *La Nit de Nadal* (2); Liszt: *Simfonia Faust* (1); Mozart: *David penitent* (3); Pedrell: *El comte Arnau* (fragments) (1); Stravinsky: *Simfonia de salms* (1); Schubert: *Missa en Mi bemoll* (2) i *Nit serena* (1); Schumann: *Man-*

fred (2).

12. En carta des de Fréjus –on Lluís M. Millet havia anat a visitar Gustave Bret–, el director de l'Orfeo escriu a Pau Casals el 7 d'agost de 1956: "Molt admirat mestre: Des de Fréjus, on estem amb el seu amic Mr. Gustave Bret, em plau saludar-lo amb tota cordialitat i donar-li una vegada més les més emocionades gràcies per l'acollida tan inoblidable que em féu a Prada. Encara ressonen en les nostres oïdes les melodies i harmonies tan nostres, tan catalanes, de la seva inspiració, i les meravelloses notes etixides del seu màgic violoncel, únic al món, per a glòria de Catalunya i de tots els catalans.

Moltes gràcies, mestre, una vegada més, i que ben aviat sigui un fet el seu retorn a la terra nostra, que tanta necessitat té dels seus fills. La meua esposa (ni cal dir-ho) comparteix tots aquests meus sentiments.

I una vegada més, mestre benvolgut, una abraçada d'admiració pregon, respecte i amor d'aquest seu affm., Lluís M.

Millet. El mestre Bret em dona els records més afectuosos per V." (Arxiu Fundació Pau Casals).

13. Carta de Joan Alavedra a Lluís M. Millet, el 22 de desembre de 1961, en la qual transcriu una carta de Marta Casals en relació amb el tema. (Arxiu Orfeo Català).

14. "Barcelona, le 3 Février 1962. Monsieur Francesco Siciliani. Directeur Artistique du Théâtre Scala de Milan. Monsieur: [...] J'ai été bien surpris d'apprendre votre lettre au directeur des chœurs qui ont chanté "Atlantida" de Falla à Barcelone il y a quelques semaines, les invitant pour chanter l'Oratorio de PABLO CASALS à Assisi. Naturellement il s'agit d'une erreur importante [...]. Le chœur choisi par mon frère PABLO CASALS est l'"ORFEO CATALA" [...] qui est très supérieur à tous les autres chœurs espagnols [...] Puisque je connais très bien mon frère [...] je sais qu'il ne dirigerait un autre chœur catalan que l'Orfeo Català [...]. Permettez-moi aussi de vous suggérer de ne pas demander une subvention de l'État Espagnol pour le déplacement du Chœur. Cela ne serait pas agréable à Pablo Casals, qui, comme vous devez savoir sans doute, n'est plus d'accord avec son régime. [...]" (Arxiu Orfeo Català).

15. Foren 6 amb la direcció de Pau Casals (Assís, Florència, Tolosa de Llenguadoc i Sant Miquel de Cuixà); 9 amb Enric Casals (Ginebra, Barcelona, Granollers i el Vendrell); 3 amb Lluís M. Millet (Barcelona i Montserrat); 7 amb Rafael Frühbeck de Burgos (Toledo i Madrid); 4 amb Antoni Ros Marbà (Barcelona); 3 amb Salvador Mas (Barcelona i Ripoll); i 2 amb Lawrence Foster (Barcelona), amb el qual també efectuà un enregistrament de l'obra el 1997.

16. Que les simbolitzi totes la carta adreçada a Lluís M. Millet: "6 d'octubre 1962. Mestre Lluís M. Millet. Director de l'Orfeo Català. Barcelona. Estimad amic: No sabia anar-me'n d'aquesta vila de Tolosa, on, conjuntament, hem donat aquestes tres memorables audicions artístiques, sense expressar-vos la profunda emoció que encara guardo d'aquesta eficaç col·laboració que ja va començar a Assís i va continuar a Florència.

El Pessebre, en ésser cantat per primera vegada per les veus catalanes del nostre gloriós Orfeo Català, sembla que hagi pres definitivament, en la seva expressió més íntima, el seu veritable caràcter. I no cal dir el que ha representat per a mi posar-me en contacte directe amb els meus compatriotes, representats pel conjunt artístic de més categoria en el nostre país.

Rebeu, estimat i admirat Mestre Millet, tot el meu agraïment per la vostra admirable aportació personal i per la col·lectiva de l'entitat que tan dignament dirigeix, i us trameto una cordial abraçada, que us prego que feu extensiva a cada un dels magnífics orfeonistes que han contribuït al triomf d'aquest El Pessebre, que, si Déu vol, correrà el món sencer com a Missatge de Pau en aquests moments d'inquietud en què tothom la desitja com el bé més preat, des del més profund del seu cor.

El vostre amic, cordialment, Pau Casals." (Orfeo Català. Circular per als socis núm. 59, pàg. 23).

17. "Molt emocionada i agraïda del concert que m'han ofert en memòria del meu venerat marit, Pau Casals, qui tant els estimava. Marta Casals." (Orfeo Català. Circular per als socis núm. 81, pàg. 21).

Pau Casals com a pedagog del violoncel

per TILBERT DÍDAC STEGMANN

Universitat de Frankfurt am Main

ÉS REMARCABLE QUE UNA CULTURA I UNA NACIÓ DE POBLACIÓ RELATIVAMENT PETITA ENTRE ELS CENTENARS DE NACIONS QUE HI HA AL MÓN HAGI DONAT TRES DE LES PERSONALITATS MUNDIALMENT MÉS FAMOSES EN EL CAMP DE L'ART CONTEMPORANI: JOAN MIRÓ, SALVADOR DALÍ I ANTONI TÀPIES; UN ARQUITECTE DELS MÉS FAMOSOS DEL SEGLE XX, ANTONI GAUDÍ, I UN MÚSIC QUE ÉS EL MÉS FAMÓS DEL NOSTRE SEGLE –SI DE CAS COMPARTINT EL LLOC AMB YEHUDI MENUHIN–, PAU CASALS.

Pau Casals és conegut i valorat prioritàriament com a músic violoncel·lista i com a personalitat que mantingué sense vacil·lacions un compromís contra tots els règims totalitaris i especialment contra la dictadura de Franco (i en favor de l'alliberament de Catalunya d'aquesta dictadura). Però, el valor de Pau Casals com a pedagog del violoncel és una faceta molt menys coneguda –potser perquè és una faceta que en principi semblava que només quedava clarament visible per als seus deixebles.

Una magnífica tesi doctoral presentada i acceptada l'any 1994 a la Universitat de Frankfurt sobre la pedagogia del violoncel, publicada l'any 1995, ens permet ara de conèixer un judici sobre el vessant pedagògic de Pau Casals, i que a més és fet des de fora de Catalunya, i des d'una visió internacional de conjunt dels pedagogs del violoncel importants de la història. Es tracta del llibre de Ralf Schnitzer: *Die Entwicklung der Violoncellpädagogik im frühen 20. Jahrhundert*, Frankfurt am Main; Berlin; Bern; New York; Paris; Wien: Peter Lang, 1995 (Europäische Hochschulschriften: Reihe 36, Musikwissenschaft; 139), ISBN 3-631-48708-8, 333 pàgines.

És la tesi doctoral d'un musicòleg i pedagog alemany del violoncel, el treball del qual impressiona pel gran nombre d'obres pedagògiques i d'estudis i altres publicacions teòriques sobre el violoncel i per les obres biogràfiques i autobiogràfiques considerades. Es tracta d'una anàlisi científica del con-

Pau Casals a València, 1901

text didàctic i de la història musical i instrumental d'Europa i Nord-amèrica en el qual hi entra també Pau Casals.

Schnitzer investiga en la seva obra de forma especialment exhaustiva la primera meitat del segle XX, però també recorre fins a principis del segle XIX (i, amb els importants mestres de violoncel Dotzauer i Kummer, fins a finals del segle XVIII) i té en compte la influència de les grans personalitats des de començaments del segle XX fins a l'actualitat.

El llibre de Schnitzer, després d'una part introductòria sobre la situació de la investigació i sobre el mètode, descriu primerament l'"evolució personal" (35 pàgines). Després segueix, en la part principal del llibre (260 pàgines), l'"evolució de l'ensenyament".

La part centrada en les persones ens mostra la continuació de la "línia d'evolució de Dresden", "l'evolució a França" i "l'evolució fora de línies contínues" i culmina en un gràfic resum desplegable en quatre pàgines ordenat cronològicament, en el qual destaquen els grans mestres del violoncel per mitjà de línies en fletxa que surten de cadascun d'ells cap a les generacions següents, mostrant així llur influència. Les línies que els lliguen amb mestres anteriors mostren la tradició en la qual es troben. Per mitjà d'un puntejat diferent es diferencien les

ARXIU ORFÈDOR CATALA

línies d'evolució corresponents: la línia de Dresden (Dotzauer, Kummer, Grützmacher, Klengel i, paral·lelament a això, Becker fins a, per exemple, Mainardi, Piatigorsky, Metzmacher i Hoelscher), la línia Romberg i continuadors, la línia de Brussel·les (després de Platel i Duport, sortint de Servais), les línies Itàlia/Anglaterra (Piatti, etc.), la línia de França (París; amb Franchomme i, més endavant, especialment Bazelaire i paral·lelament Feuillard) i finalment la línia Pau Casals i continuadors, que juntament amb les línies que surten de Diran Alexanian, col·lega parisenc de Pau Casals, donen la xarxa de línies més important de la generació de violoncel·listes de mitjan segle XX.¹ L'extraordinària posició de Casals en tot el gràfic es mostra, a més, en el fet que no es dirigeix a ell cap línia procedent d'un altre origen. A més, Schnitzer no ha assignat a cap altre mestre del violoncel de la seva època un tipus de lletra d'igual magnitud, amb el qual *expressis verbis* (pàg. 46) ha intentat "de subratllar la importància [...] dels violoncel·listes –especialment per a la pedagogia".²

Així doncs, aquesta primera mirada al dit gràfic ens mostra per a Pau Casals una posició única fins avui en la història de la pedagogia del violoncel. Ja aquí es pot llegir la valoració concedida a Pau Casals com la personalitat més important en tota la història de la pedagogia del violoncel. Això ve confirmat per l'índex: en l'anomenada part principal del llibre (evolució de l'ensenyament) es dediquen apartats propis solament a Julius Klengel, Hugo Becker, Louis Feuillard, Paul Bazelaire i Diran Alexanian, i solament en forma de subcapítols. Pel contrari, Pau Casals és l'únic mestre violoncel·lista que rep un capítol propi.

Tornem un altre cop al capítol d'introducció de Schnitzer sobre la situació de la investigació: Schnitzer destaca (pàg. 8) que la primera expressió escrita sobre l'ensenyament del vio-

loncel, feta per Michel Corrette amb l'obra apareguda a París el 1741 *Méthode théorique et pratique pour apprendre en peu de temps le violoncelle dans sa perfection*, no marca el començament mateix d'una activitat docent, sinó el "començament d'una sistematització de la matèria d'ensenyament". Tanmateix no seria fins a principis del segle XX que es constataria una consciència pedagògica en sentit propi (pàg. 9). Segons l'autor, falten completament presentacions de l'evolució històrica d'aquesta consciència. Un treball aparegut fa 30 anys de Josef Eckhardt³ sobre Dotzauer, Kummer i Romberg resta completament dintre de la pura tècnica de la interpretació.

La base de la investigació de Schnitzer, a més de les obres d'ensenyament i tractats sobre el violoncel utilitzades "de la forma més completa possible" (pàg. 15), són les observacions pedagògiques i esteticomusicals que es troben en obres biogràfiques. També aquí Pau Casals pren una posició especial, ja que Schnitzer destaca les obres sobre Casals com d'una "importància especial per al present treball" (pàg. 12).

Especialment cita els llibres, existents en alemany o en traducció alemanya, sobre Pau Casals de Rudolf von Tobel (*Pablo Casals*, Zürich, 2a ed. 1941), Corredor (*Gespräche mit Pablo Casals*, Bern 1954) i David Blum (*Pablo Casals and The Art of Interpretation*, Wilhelmshaven 1977, trad. alemanya: *Pablo Casals und die Kunst der Interpretation*, Locarno/Amsterdam 1981). Segons Schnitzer, també l'obra de Maurice Eisenberg, *Cello Playing of Today* (Londres 1957), tracta àmpliament de Casals. I el compendi de l'escola Pau Casals publicat en rus per A. Borisiak el 1929 abans de Schnitzer a penes havia estat tingut en compte.

En el capítol sobre l'evolució personal, parlant de Paul Tortelier, Schnitzer indica com aquest tingué l'oportunitat per primera vegada el 1945, "d'interpretar davant del famós i per ell admirat violoncel·lista. El 1950 fou invitat pel mestre català al Festival de Prad[a] amb motiu del 200 aniversari de la mort de J. S. Bach"⁴ (pàg. 36). Les pàgines d'aquest capítol dedicades a Pau Casals porten la següent introducció: "La pròpia carrera de Casals, d'aquest violoncel·lista innovador de la interpretació violoncel·lística en el segle XX, és des de molts punts de vista un fenomen excepcional, que mereix una especial atenció des del punt de vista pedagògic." (pàg. 42). Més endavant diu: "Casals, que ja des de feia molt de temps havia esdevingut el més important violoncel·lista i distingit amb homenatges culturals, socials i acadèmics, decidí a partir del 1936 a no fer concerts de cap mena en països de règim totalitari [...] tampoc [a] l'Espanya de Franco i es traslladà a la vila de Prades [Prada] al sud de França." (pàg. 43). "En les seves més de 50 composicions es reflecteix, més enllà del treball musical, l'actitud humana de Ca-

sals: per un cantó les seves obres són marcades per la música popular catalana, per un altre moltes d'elles tematitzen continguts religiosos i morals. Citem a tall d'exemple la seva Sardana, l'oratori El Pessebre, així com l'adaptació de la cançó popular El cant dels ocells." (pàg. 43). Sobre la sardana per a 32 violoncel·ls, Schnitzer afegeix que fou escrita el 1927 per a la classe de violoncel de Herbert Walenn a la seva escola de violoncel fundada el 1919 a Londres. Entre els nombrosos deixebles de Pau Casals és considerat també el barceloní Gaspar Cassadó (pàg. 44), que des de 1958 fins a la seva mort el 1966 fou professor de violoncel a l'Escola Superior de Música de Colònia. "Quan els deixebles de Casals sortien a la llum pública, llavors no solament [...] com a virtuoses en concerts, sinó pel seu compromís pedagògic, fos com a professor en conservatoris i escoles superiors –com Troester a Hamburg, Garbousova a Harfort, Nelsova a Nova York i Rostropovitx a Bakú – o amb escrits sobre la pedagogia del violoncel." (pàg. 46).

El capítol sobre l'evolució personal tanca amb Pau Casals: "Totalment fora de la tradició d'ensenyament clàssica Pa[u] Casals esdevingué el més important violoncel·lista de la primera meitat del segle XX. La seva formació com a violoncel·lista es limità a les classes a l'Escola Municipal de Música, més endavant bàsicament li fou suficient

el propi tractament de l'instrument i de la música per a violoncel a més d'estudis de composició [...]. Aquesta aproximació experimental i en gran manera autodidàctica [...] aportà finalment nous patrons per a la interpretació i l'ensenyament més enllà de les normes vigents." (pàg. 50). "El [seu] ensenyament [atragué] els violoncel·listes més destacats del seu temps, la seva tasca d'ensenyament influí en les vies d'evolució fins ara separades dels principals centres europeus, Alemanya i França, igualment com animà i integrà països abans poc importants, és a dir, Anglaterra i Rússia [...]. Així Casals superà característiques personals de l'ensenyament nacionals i al mateix temps condicionades per la tradició [...] a favor de [...] un tractament directe, individual de cada violoncel·lista amb l'instrument, la música i finalment amb si mateix." (p. 51).

Com s'ha dit, en la part principal del treball de Schnitzer segueix la caracterització acurada, pacient, de totes les constants i innovacions en tots els manuals i obres d'ensenyament tradicionals sobre el violoncel. Aquí es destaca una línia evolutiva –que per a Schnitzer comporta clarament la valoració més positiva–, la qual en últim terme atorga a l'aspecte

musical la primacia absoluta sobre l'aspecte de la tècnica instrumental i del virtuosisme. Ella culmina en Pau Casals i en el capítol a ell dedicat, pàg. 269-304, l'apartat més llarg de l'estudi dedicat a un violoncel·lista.

Schnitzer subratlla primerament la ruptura que representa la via d'aprenentatge autònom de Casals amb les normes de l'ensenyament del violoncel que hi havia fins aquell moment. Esmenta com Pau Casals, quan tenia 13 anys, descobreix en una llibreria d'ocasió de Barcelona les *suites* de Bach per a violoncel sol i com les treballa per a si mateix. Destaca la primacia en Casals de la declaració musical, encara que també "el seu mestratge en la tècnica de la interpretació. [...] Ja al tombant de segle el situa per sobre de Klengel i Becker"⁵ (pàg. 271). En l'ensenyament Casals evita un mètode fixat per escrit, perquè per a ell la tècnica és "un esdevenir continu" (273) i la "mateixa actitud continuada de recerca i de treball" (273) és el tema més im-

portant de l'ensenyament. Casals situa la interpretació violoncel·lística en el context global de la comunicació humana i repetidament adverteix als seus deixebles que haurien de cantar, fins i tot parlar i comunicar-se a través de l'instrument (279-280). Ell els guia en la "recerca dels elements determinadors de l'emoció en el text musical com a punts d'atac concrets de la realització" (282). "En vistes de tals necessitats expressives que surten

exclusivament de la música i de nou dirigits a ella, la realització tecnicointerpretativa pot ésser per a Casals sempre solament un mitjà, però en cap lloc no pot exigir independència. Per a ell, les solucions concretes tecnicointerpretatives en la interpretació i en l'ensenyament es formen sempre en funció de la tasca musical a resoldre i no com a progrés tecnicointerpretatiu aïllat." (283).

Schnitzer tracta després més detalladament de particularitats: el principi de Casals de la "percussió", després un altre principi de Casals, la "justesse expressive", després el vibrato, l'afinació de les cordes i finalment l'ampli camp de conduir l'arc. Però resumint se subratlla de nou que el progrés en el deixeble "no significa en primera línia el domini de posicions, maneres virtuoses d'arc i combinacions de la mà esquerra, sinó sensibilització per a les relacions entre intèrpret, instrument i música." (292). Sobre la "influència i efecte de Casals com a músic i mestre" Schnitzer diu (296): "Amb la seva autonomia el Casals primerenc es presenta pràcticament estrany respecte a qualsevol línia d'evolució a Europa, la seva presència provoca així sempre confrontació amb tradicions i normes vigents."

EL SEU ENSENYAMENT VA ATREURE ELS VIOLONCEL·LISTES MÉS DESTACATS DEL SEU TEMPS.

ARXIU ORFEO CATALÀ

Els dos centres de la interpretació del violoncel a Europa, Alemanya i França, durant molt de temps no apreien justament "el progrés procedent de Casals." (297). A França, de tota manera, Casals constitueix "amb l'Ecole Normale de Musique de Paris i el suport de D[í]on Alexanian un contrapès eficaç a l'ensenyament tradicional". "L'actuació de Casals és rebuda de forma més imparcial i més oberta allà on la consciència de si mateix no ve determinada per una magnífica tradició. Justament països fins ara subordinats com Anglaterra, la Rússia europea, Suïssa i finalment Amèrica desenvolupen així, partint de Casals, un progrés essencial - sobre tot pedagògic" (297-8).

En relació amb l'obra de Christopher Bunting, "ampli i diferenciat estudi [...] com a obra teòrica tardana d'un deixeble de Casals"⁶ Schnitzer constata: "Justament en aquesta obra [...] es mostra l'actualitat que arriba fins al present [...] dels coneixements de Casals, i així també el caràcter obert que li és connatural per al desenvolupament posterior." (303).

En els dos capítols finals («Resum» i «Valoració») s'expressa finalment encara una vegada la valoració que Schnitzer fa de Pau Casals: "com a més tard amb l'acció de Casals [han] de caure les característiques nacionals i el lligam inconscient a la tradició. Si al començament la interpretació i l'ensenyament es dedicaven gairebé exclusivament al domini virtuós de l'instrument, finalment és la composició que es troba en el centre —i per cert no justament la peça efectista feta pel violoncel·lista— de la responsabilitat musical de l'instrumentalista." (305). "P. Casals es presenta al marge de tota la restant evolució i no és determinable amb els criteris

d'ella." Esdevé el "desencadenant d'un progrés que fa època". (316). "Impulsos véritablement nous [...] vènen tan sols a través de la interpretació i ensenyament de Casals; la seva nova consciència musical tècnico-interpretativa i metòdica és rebuda [...] amb bona disposició i finalment és continuada." (315).

Per a Casals l'ensenyament "no és un dictat metòdic, sinó sempre un reaccionar a la situació procedent del deixeble i de l'exemple, dirigit no a habilitats mecàniques, sinó a comprensió, vivència i configuració musicals." (318). Casals "és el renovador per antonomàsia [...] de la interpretació del violoncel i influí per primera vegada fins i tot sobre altres instruments —especialment el violí". (322).

Finalment, també és Pau Casals qui domina els darrers paràgrafs d'aquest llibre: "Només Casals sortí de les limitacions de l'especialitat, supedità de forma conseqüent els exercicis instrumentals a objectius musicals, i finalment aquests mateixos els supedità a valors humans fonamentals." (324).

No cal afegir-hi res més.

Notes

1. Solament Julius Klengel, tanmateix mort 40 anys abans que Casals i per tant ja sense influència directa sobre la «més jove» generació, mostra en el gràfic una «influència» anàloga.

2. Solament J. J. F. Dotzauer (1783-1860), com a creador de la Línia de Dresden, és valorat anàlogament.

3. *Die Violoncellschulen von J. J. F. Dotzauer, F. A. Kummer und B. Romberg*, Regensburg 1968.

4. Sobre l'atmosfera musical al Festival de Prada vegeu Nèle Stegmann: «15 Jahre Festival Pau Casals [...]» en: *Polyglotte Romania. Homenatge a Tilbert Dídac Stegmann*, volum 1: Beiträge zur Sprache, Literatur und Kultur Kataloniens sowie zur Geschichte der deutschsprachigen Katalanistik, a cura de Brigitte Schlieben-Lange i Axel Schönbberger, Frankfurt am Main: Domus Editoria Europaea, 1991, pàg. 525-526.

Fou a Prada —si se'm permet d'afegir aquesta nota personal— que vaig viure un gran moment en la meua vida violoncel·lística de jove. (Aleshores tenia —si recordo bé— 12 o 13 anys i feia poc que estudiava el violoncel; el meu instrument era —i és— un violoncel Ramon Parramon de 1923 [el núm. 17] que el meu pare «em» va comprar poc abans del meu naixement, venut pel violoncelista Josep Trotta que l'havia guanyat en el concurs musical Premi Parramon del 1925, segons que em va dir el meu pare [Eckhard Stegmann] que aleshores era director del Col·legi Alemany de Barcelona. L'instrument va haver d'esperar fins als meus 11 anys fins que les meves mans foren suficientment grans per poder començar a tocar-lo.) Amb el meu pare, que era el delegat alemany en el comitè del Festival de Prada, i acompanyats per la Pilar, la filla d'Enric Casals (que era el professor de violí de la meua mare i de la meua germana), anàvem a veure Pau Casals a la caseta on s'estava al parc de Prada. Però ell havia sortit de passeig i en una cambra del primer pis vaig trobar-me el seu violoncel arrambat a una cadira. Amb l'atreviment dels meus 13 anys vaig agafar el preciós instrument i em vaig posar a tocar uns compassos d'una peça que sabia de memòria fins que la Pilar va entrar en la cambra i em feu parar amb uns retrets que eren ben lògics.

5. Schnitzer confirma aquest fet amb una citació (a la pàg. 271) d'una declaració de Fritz Reitz sobre el primer concert de Pau Casals a Berlín l'any 1906, en el qual Hugo Becker seia a la primera fila.

6. Christopher Bunting: *Essay on The Craft of 'Cello-Playing'*, Cambridge 1982.

MIGUEL BASELGA HA ESTAT A BARCELONA PER PRESENTAR EL SEU DARRER DISC SOBRE LA INTEGRAL D'ALBÉNIZ, EL VOLUM TERCER EN EL SEGELL DISCOGRÀFIC SUEC BIS. LA PRESENTACIÓ, QUE VA TENIR LLOC A L'AUDITORI DE LA FNAC DE L'ILLA DIAGONAL DE BARCELONA EL PROPPASSAT OCTUBRE DE 2001, VA SER CONDUÏDA PEL DIRECTOR DE LA "REVISTA MUSICAL CATALANA", JAUME COMELLAS, PEL DIRECTOR DEL CONSERVATORI DE BADALONA I COMPOSITOR JOSEP SOLER I PEL MATEIX PIANISTA.

MIGUEL BASELGA

Reinterpretació del piano d'Albéniz

per MARIA GRATACÓS i MONLLOR

-Primer va ser la integral de Manuel de Falla i ara Albéniz. Per què Albéniz?

-Cal tenir en compte que el segell discogràfic per a qui gravo, BIS, té com a norma dedicar-se al menys conegut del repertori, especialment a aquelles obres (o aquells autors) que per diverses raons s'han anat quedant desades als calaixos. I com que Albéniz té moltes coses desconegudes, el perfil del cicle encaixava en el modus operandi de la companyia. A més, tampoc hi és aliè el fet que segueix existint la idea, al meu entendre equivocada, que per tocar música espanyola s'ha de ser espanyol. I en darrer lloc, encara que no va ser decisiu, al catàleg de BIS no hi havia gairebé res d'aquest autor.

Com bé es podrà veure, la tria respon a raons eminentment pràctiques, res a veure amb una inquietud artística. Encara que a mi m'agradi recordar les paraules de Sir Edmund Hillary quan li van demanar per què va pujar a l'Everest. Vaig optar per Albéniz: "senzillament perquè hi és".

-Quins són els problemes amb què t'has trobat en enfrontar-te a l'enregistrament de la integral per a piano d'Albéniz?

-Els problemes que van units a una labor a molt llarg termini: la constància i la perseverança. És molt dur començar alguna cosa, el resultat de la qual no es veurà fins d'aquí a 8 o 10

anys d'haver començat. I és encara més dur no donar-se per vençut al poc temps d'haver començat. I després, evidentment, la solitud. Però no la solitud d'estudiar sol a casa, aquesta ja està superada des de fa temps, sinó la de saber que en determinades esferes de poder, en determinats clans i davant d'algunes persones, per molt bé que facis la teva feina (o justament per culpa d'això!) mai t'ho reconeixeran per no ser dels seus. Però suposo que aquest és el preu que cal pagar per ser un outsider.

-Quins errors trobem, per exemple, a l'obra *Ibèria*?

-N'hi ha molts i de moltes menes. L'única obra que no en té cap és *Evo-cación* i evidentment depèn amb quina edició es treballi. La majoria de les edicions publicades presenten notes equivocades o acords (que en alguns casos arriben a canviar, fins i tot, l'harmonia per ser la fonamental), lligadures, ornamentacions, indicadors de tempo o estil, calderons, reguladors, dinàmiques o ritardandos. En d'altres fins i tot el revisor ha invertit les mans en un moment determinat o ha modificat l'armadura sense advertir el lector que això no era el que havia escrit el compositor. És un mica com si en comptes de llegir "la del alba sería" ens ho transcriguessin per "estaba amaneciendo". En el fons vol dir el ma-

teix, però la manera de dir-ho no és igual i per tant no és la mateixa cosa. I encara que en un piano un acord de Do sostingut major soni igual que un de Re bemoll major, si hi ha un manuscrit i unes galeres de la primera edició s'hauria de respectar el que hi ha escrit. I per acabar, un dels casos més escandalosos és el darrer acord de *Málaga* que en algunes edicions apareix en mode major i en d'altres en mode menor.

-Els Estudis per a piano d'Albéniz són una obra poc coneguda. Per què creus que és així?

-Perquè no són "rendibles" per a l'interpret. És a dir, a tots els pianistes ens agrada que la nostra feina es vegi recompensada amb una ovació tancada i sabem perfectament quina obra ens la pot donar. Quan una obra requereix moltes hores de feina i no arrenca aquell aplaudiment, és el que jo anomeno manca de rendibilitat. I els estudis d'Albéniz en són un bon exemple. Si estan ben tocats, només els que toquen el piano saben escoltar com són de difícils i valoren el mèrit de l'interpret. La resta, ni tan sols se n'adona. En els antípodes hi ha, per exemple, el Vals Mephisto de Liszt: una obra relativament senzilla i molt agraïda.

-Per què les interpretacions que hi havia hagut fins ara no corregien aquests errors? ¿Ningú sabia que les partitures editades contenien errors?

BEATRIZ ATARES

¿O és que hi havia un estil d'interpretació que permetia ornamentar *ad libitum*?

-Jo no cercaré cap explicació al que fan els altres o al que han fet. Sóc responsable de la meua feina i no de la dels altres. Amb la qual cosa aquesta pregunta hauria de fer-se als que NO corrigeixen, a veure què hi diuen. Potser poden donar una explicació. Sincerament, crec que a la majoria dels intèrprets i els considerats com a entesos, no els preocupa gaire si cal tocar un Do o un Re. Senzillament, perquè no escolten la diferència. Així de clar. Pot sonar molt dur, però estic convençut que és una realitat. I, és clar, el cartesianisme i l'esperit analític que cal per corregir una partitura són contraris amb la beatitud amb què alguns idolatren els seus intèrprets favorits, toquin el que toquin.

-Sobre les edicions: quina és la millor?

-Jo he treballat amb Unión Musical Española (1984, 1990), Kalmus Belwin Mills i International Music Company (1983). I conec la d'EMEC de l'any 1998. Es turnen els errors i totes tenen coses inexplicables. No em satisfà cap.

-¿On són els originals? ¿Hi has tingut accés?

-La majoria són al Palau i a la Biblioteca de Catalunya. També n'hi ha al Museu Municipal de Barcelona i alguns documents, encara que poc fiables, al Conservatori de Madrid. I es conserva una primera edició a la Biblioteca Nacional. I sí, he consultat tot el que m'ha calgut, fins ara.

-¿Quan vas estudiar al Conservatori es tenia en compte la correcció d'errors durant l'estudi del reperto-

ri pianístic per part dels professors?

-Era com el que diuen del valor dels reclutes a la mili: se suposa. És a dir, quan hom tenia una partitura entre els dits, se suposava que el document ja havia estat corregit i revisat abans de sortir publicat, per la qual cosa l'intèrpret podia dedicar-se per complet a la seva feina, sense preocupar-se per res més i sense po-

“Quan una obra requereix moltes hores de feina i no arrenca aquell aplaudiment, és el que jo anomeno manca de rendibilitat.”

sar en dubte si el que hi havia al paper estava ben escrit o malament. En resum i responent a la pregunta, la resposta és no. No es tenia en compte res d'això.

-Què té la música espanyola d'aquesta època que agrada a tothom?

-Jo no seria tan optimista en la primera afirmació. Ben segur que si preguntéssim trobaríem algú a qui no li agrada.

-Com es rep a les sales de concerts d'altres països on la interpretes?

-Cal dir que és molt ben rebuda en general. En primer lloc perquè s'escolta poc, i el bé escàs sempre es valora doblement i, a més a més, perquè, com tot a la vida, si es consumeix amb moderació, no provoca cap molèstia.

-¿Creus que a Espanya no es valora prou aquesta música? ¿Com es programa, s'estudia, s'interpreta, es publica?

-Jo crec que a Espanya no es valora prou la música en general. I Albéniz no és cap excepció. La música anomenada clàssica no és que sigui minoritària, el cert és que és gairebé residual. Però aquest és un país lliure i si no agrada més és perquè la gent té unes altres prioritats. I en aquestes condicions, la música d'autors espanyols pateix els mateixos problemes i mancances que qualsevol altra.

-¿S'exporta a altres països, la música espanyola, o no?

-Per respondre a aquesta darrera pregunta em remeto al principi de l'entrevista, i és el fet que als intèrprets espanyols -si més no, a mi- ens continuen demanant autors espanyols. Segurament perquè els altres no els toquen. Obeeix a una raó de varietat.

Renée Fleming, en el zenit de la seva carrera

-Palau 100. Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. Palau de la Música Catalana. 3 de gener de 2002 (21h).

per LLUÍS TRULLÉN

La soprano americana Renée Fleming torna al Palau de la Música Catalana després de la seva actuació la temporada 1998-99 per als cicles de concerts organitzats per Palau 100. Desenes de premis discogràfics (Premi Solti de l'Acadèmia del Disc Líric l'any 1996), cantant de l'any distingida per Musical America l'any 1997, enregistraments destacats, com els realitzats amb direcció de Sir Charles Mackerras o James Levine, li han valgut elogis com els de la revista "Gramophone": "ella està destinada a convertir-se en una de les més grans cantants", o de "Repertoire": "una de les més destacades veus operístiques sorgides a Amèrica els darrers cinquanta anys". La seva recreació de Donna Anna (*Don Giovanni* de Mozart dirigida per Solti) i el seu disc

d'àries de Schubert acompanyada per Christoph Esenbach destaquen dins una amplíssima discografia. Nascuda a Indiana, a Pensilvània, va fer estudis a la Julliard School. Els seus primers èxits els va obtenir l'any 1988 quan es proclama guanyadora de les Audicions a la Metropolitan Opera, a les quals van seguir premis a concursos realitzats a Bèlgica i Alemanya. A partir d'aquest moment inicia una carrera internacional imparable. Debuta l'any 1989 al Covent Garden, el 1991 al Metropolitan i el 1997 a l'Òpera de la Bastille en el rol de Manon. Òperes com la de Buenos Aires, Viena, Festivals de Bayreuth i Glyndebourne, Chicago o Palau Garnier de París, han pogut escoltar les seves recreacions operístiques, que van des de personatges mozartians fins a heroïnes d'Strauss (*Arabella*, *Der Rosenkavalier* o *Capriccio*). Directors com Abbado, Esenbach, Previn, Ozawa, Haitink, Chailly, Baren-

Renée Fleming amb Jean-Yves Thibaudet

boim, Mehta han dirigit la cèlebre cantant nord-americana.

Ara, en el seu retorn a Barcelona, comptarà amb l'acompanyament pianístic de Jean-Yves Thibaudet, en un concert que promet convertir-se en un dels esdeveniments més destacats de la temporada de concerts de Palau 100.

L'essència del lieder romàntic en la veu de Prégardien

Euroconcert. Christoph Prégardien, tenor. Michael Gess, piano. *Lieder* de Schubert. Palau de la Música Catalana. 21 de gener de 2002 (21 h).

per LL.T.

Nascut l'any 1956 a la ciutat alemanya de Limburg, el tenor líric Christoph Prégardien s'ha convertit en una de les veus més preuades en el camp de la interpretació liederística, d'oratoris i operística dels darrers anys. Invitat en aquesta ocasió per la temporada Euroconcert, el tenor alemany, acompanyat del pianista Michael Gess ens oferirà una de les seves especialitats: *lieder* de Schubert.

Amb una formació musical realitzada a Frankfurt i posteriorment a Milà, la trajectòria de Prégardien sempre ha estat ascendent. Actuacions amb la direcció de Barenboim, Chailly, Gardiner, Harnoncourt, Herreweghe, Jacobs, Koopman, Mariner, Nagano o Sawallisch, un repertori amplíssim, que recull les grans obres dels períodes barroc, clàssic i romàntic, com també els grans oratoris i passions del segle XX escrits

Christoph Prégardien i Michael Gess

per Britten, Killmayer, Rihm o Stravinsky, la seva veu de tenor líric ha pogut escoltar-se en les ciutats més destacades a nivell musical d'Europa (París, Londres, Brussel·les, Berlín, Colònia, Amsterdam, Salzburg, Zuric, Viena, Barcelona o Ginebra), a les quals cal sumar nombrosíssimes actuacions a Itàlia, i gires pel Japó i Nord-amèrica. Així mateix, Prégardien ha actuat al cos-

tat d'orquestrats com les filharmòniques de Viena, Ràdio de Baviera, Concertgebouw, Philharmonia, Ràdio France, Boston o Academy of St. Martin-in-the-Fields, entre d'altres.

Si la seva tasca concertística és amplíssima, la seva trajectòria discogràfica resulta idènticament imparable, tot destacant per sobre de tot les interpretacions de lieder alemany acompanyat d'Andreas Staier. Pel que fa al repertori operístic, Prégardien ha cantat als centres lírics més rellevants del món: Tamino (*Zauberflöte*), Almaviva (*Il Barbiere di Siviglia*), Fenton (*Falstaff*), Monteverdi (*Il ritorno d'Ulisse*) i al costat de John Eliot Gardiner va interpretar el rol de Don Ottavio (*Don Giovanni*) durant una extensa gira europea realitzada l'any 2000. Així mateix, cal destacar la seva interpretació -com a Evangelista- de la *Passió segons sant Mateu* de Bach amb direcció de Harnoncourt.

Ara, acompanyat de Michael Gess, oferirà al Palau un programa monogràficament dedicat a Schubert, una de les especialitats que l'ha convertit en figura destacada en la interpretació d'aquest gènere musical.

Conlon, una de les figures cabdals de la direcció orquestral, actua al Palau

Palau 100. Gürzenich Orchester Köln. Yung Wook, piano. Dir.: James Conlon. Mozart, Wagner. Palau de la Música Catalana. 17 de gener de 2002 (21 h).

per LL.T.

Han passat trenta anys des del debut professional de James Conlon quan l'any 1971 va dirigir al Festival d'Spoleto l'òpera *Boris Godunov*. Aquest director nascut a Nova York l'any 1959 ha estat considerat com un dels més grans directors de la seva generació i les seves actuacions sempre han estat avalades per uns èxits unànimement reconeguts. Director principal de l'Òpera de París des de 1996 i di-

rector general de Música de Colònia des de l'any 1989, Conlon –també professor de la Julliard School– ha dirigit en el decurs de la seva carrera les més destacades orquestres dels Estats Units, a les quals cal sumar formacions europees amb tanta fama com l'Staatskapelle de Dresden, la Nacional de França, Santa Cecília de Roma, Orquestra del Kirov, fil·harmòniques de Londres, Berlín, Sant Petersburg o Rotterdam, de la qual va ser titular del 1983 al 1991.

La seva activitat a la capital francesa l'ha portat a dirigir noves produccions de *Rigoletto*, *Lohengrin* i *Pelléas et Mélisande*, a més de fer nombrosos concerts simfònics al capdavant de l'Orquestra de l'Òpera de París duts a terme al Teatre de la Bastilla i al Palau Garnier.

Simfonies de Mahler i Beethoven,

òperes de Wagner (*Parsifal* i *Mes-tres Cantaires*), òperes de Zemlinsky, Xostakóvitx o Britten, entre tantes obres i tants autors extrets del seu repertori, han suposat un reconeixement unànime d'una de les batutes més aclamades dels darrers anys. La seva associació amb la Metropolitan Opera –amb qui va debutar l'any 1976–, la seva col·laboració amb el Concurs Internacional de Piano Van Cliburn en l'edició de 1997 (va dirigir-hi el concert final), formen part de la trajectòria imparable d'aquest director, convidat a actuar a festivals i temporades com el Maggio Fiorentino (va oferir-hi el concert inaugural de la temporada 1985), London Royal Opera, Covent Garden (va debutar-hi l'any 1979 amb *Don Carlo*) o La Scala de Milà, on va actuar per primer cop l'any 1993 dirigint *Oberon* de Weber.

Ara al Palau dirigirà la Gürzenich Orchester Köln i el pianista coreà Yung Wook Yoo (guanyador del Concurs de Piano Paloma O'Shea de Santander l'any 1998), en un programa integrat per obres de Mozart i Richard Wagner.

La saviesa de Lorin Maazel al capdavant de la Philharmonia

Ibercamera. Philharmonia Orchestra. Dir.: Lorin Maazel. *Simfonies núm. 1, i núm. 4* de Brahms. L'Auditori. 29 de gener de 2002 (21 h).

per LL.T.

Referir-nos a la Philharmonia Orchestra suposa parlar d'una formació que des de l'any 1945 ha fet més d'un miler d'enregistraments discogràfics, d'una orquestra que travessa actualment un dels moments més destacats de la seva trajectòria artística i, a més, com és en el cas del concert que oferirà a Barcelona el proper 29 de gener, d'estar dirigida pels més destacats directors de les darreres dècades; en aquesta ocasió per un artista tan aclamat com Lorin Maazel.

La Philharmonia, nascuda amb la missió d'enregistrar discos, va ser creada l'any 1945 per Walter Leegge. Toscanini, Furtwängler, Richard

Strauss, Cantelli, Karajan, Klemperer (1955-1973), Muti (1973-1982), el recentment desaparegut Sinopoli (1987-1995), Carlo Maria Giulini, Sanderling, Andrew Davis, Vladimir Ashkenazy, Esa-Pekka Salonen i actualment el seu titular, Christoph von Dohnányi, són noms estretament vinculats a la formació londinenca. Aquesta orquestra, veritable ambaixadora de la música simfònica anglesa, ha tingut una gran rellevància amb les interpretacions de tot el repertori simfònic, a més d'haver estat una de les formacions que més estrenes de compositors ha realitzat. La *Simfonia homenatge a Pedrell* de Robert Gerhard, *Praise we great Men* de Britten, *Cantata pel vintè aniversari de la revolució d'octubre* de Prokófiev, i dues obres cabdals dins

la història de la música: els *Quatre darrers lieder* i la suite de valsos del *Cavaller de la rosa*, de Richard Strauss, avalen la seva rellevància dins el món simfònic del segle XX.

Ara, amb la direcció de Lorin Maazel, l'orquestra anglesa interpretarà unes obres que han passat pels seus faristols en desenes d'ocasions: les *Simfonies núm. 1 i núm. 4* de Brahms, dues de les obres més transcendents de la història de la música.

ÒPERES

Fidelio

de Ludwig van Beethoven

versió concert

nova funció

Febrer 2002 dia 28

Antoni Ros Marbà
Heike Gierhardt, Isabel Monar, John Treleaven, Alfred Muff, Francisco Vas.
Real Filharmonia de Galicia. Cor del Gran Teatre del Liceu

La clemenza di Tito

versió concert

de Wolfgang Amadeus Mozart

Març 2002 dia 1

Bertrand de Billy,
Deon van der Walt, Julia Varady, Jennifer Larmore,
Montserrat Martí, Heidi Brunner i Simón Orfila.

Katia Kabanova

de Leos Janáček

Març 2002 dies 17, 21, 25 i 27

Sylvain Cambreling • Christoph Marthaler • Anna Viebrock.
Festival de Salzburg / Théâtre du Capitole.
Angela Denoke / Elisabete Matos, Jane Henschel, Rainer Trost,
Peter Straka, Hubert Delamboy, Henk Smit, Dagmar Peckova,
Frédéric Caton, Cristina Obregón, Claudia Schneider i Mercè Obiol.

Lady Macbeth de Msenk

de Dmitri Shostakovitx

Maig 2002 dies 16, 23 i 26

Alexander Anissimov • Stein Winge • Benoît Dugardyn.
Gran Teatre del Liceu / Théâtre de la Monnaie.
Nadine Secunde / Jayne Casselman, Christopher Ventris /
Jeffrey Dowd, Francisco Vas, Anatoli Kotscherga, Graham Clark,
Evgeni Nesterenko, Maxim Mikhailow, Mireille Capelle,
Nino Surguladze i altres.

Tristan und Isolde

de Richard Wagner

Juliol 2002 dia 6

Bertrand de Billy • Alfred Kirchner • Annette Murschetz •
De Nederlandse Opera.
Deborah Polaski / Jane Eaglen / Sue Patchell, Lioba Braun /
Heidi Brunner, Thomas Moser / John Treleaven, Falk Struckmann /
Alan Held, Eric Halfvarson / Falk Struckmann, Wolfgang Rauch,
Francisco Vas i altres.

Die Zauberflöte

La flauta màgica

de Wolfgang Amadeus Mozart

Juliol 2002 dies 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27 i 28

Josep Pons • Joan Font (Comediants) • Joan Guillén.
Festival Mozart de A Coruña /
Festival Internacional de Música y Danza de Granada.
Ofèlia Sala / Gabriele Rossmanith, Milagros Poblador /
Tina Schlenker, Deon van der Walt / Marcel Reijans,
Wolfgang Rauch / Oliver Zwarg, Reinhard Hagen / Matthias Hölle,
Robert Holzer, Olatz Saitua, Francisco Vas, María Rodríguez,
Mireia Pintó, Itxaro Mentxaka i altres.

DANSA

Compañía Nacional de Danza

Febrer 2002 dia 23 a les 17.00 h

Arcangelo

Música: Arcangelo Corelli
Coreografia: Nacho Duato
Lamento
Música: Henryk Górecki
Coreografia: Nacho Duato

RECITALS

Roberto Scandiuizzi

Març 2002 dia 18

Elena Prokina

Març 2002 dia 24

Dmitri Hvorostovski

Maig 2002 dia 24

PROGRAMACIÓ AL FOYER

Saint-Saëns

i els seus contemporanis

«En ocasió de *Henry VIII*»

Gener 2002 dia 19

El mite d'Orfeu a la música

«En ocasió de *L'Orfeo*»

Febrer 2002 dia 15

«The divine Sarah»

Març 2002 dies 7 i 9

Homenatge a Sarah Bernhardt
Sara Walker

Música de cambra

de Leos Janáček

«En ocasió de *Katia Kabanova*»

Març 2002 dia 16

Els italians a París

«En ocasió de *La Favorite*»

Abril 2002 dia 5

Música a la Unió Soviètica

«En ocasió de

Lady Macbeth de Msenk»

Maig 2002 dia 12

Homenatge a Conxita Badia i Anna Ricci

Maig 2002 dia 30

El jove Richard Wagner

«En ocasió de *Tristan und Isolde*»

Juny 2002 dia 27

PROGRAMACIÓ INFANTIL

Pere i el llop

Seguei Prokófiev

Març 2002 dia 23, 10.45 h

Dies 25, 26 i 27, 10.45 h i 12.45 h

VENDA DE LOCALITATS

VENDA D'ENTRADES

ServiCaixa
902 33 22 11
servicaixa.com

Taquilles del Liceu:

La Rambla, 51-59
08002 Barcelona
De dilluns a divendres,
de 14.00 a 20.30 h

Telèfon d'informació

93 485 99 13

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

Gran Teatre del Liceu

www.liceubarcelona.com

Previn, Chung i London Symphony, tres institucions de la interpretació, convidats per Palau 100

Palau 100. London Symphony Orchestra. Kyung Wha Chung, violí. Dir.: André Previn. Previn, Sibelius, Dvorák. Palau de la Música Catalana. 6 de febrer de 2002 (21 h).

per LL. T.

No hi ha dubte que aplegar en un mateix concert la London Symphony Orchestra, el cèlebre director André Previn i la violinista Kyung Wha Chung, una de les artistes més aclamades en la interpretació violinística dels darrers vint-i-cinc anys, és per si mateix un fet extraordinari. A més del programa, que s'inicia amb *Diversions* de Previn, continua amb dues obres cabdals del repertori: el *Concert per a violí* de Sibelius i la *Setena Simfonia* de Dvorák.

La figura d'André Previn, prou coneguda dins i fora dels escenaris, esdevé una referència obligada en esmentar un dels compositors, directors i pianistes més destacats d'Amèrica dels darrers quaranta anys. Són centenars d'enregistraments, de composicions, d'una versatilitat musical que l'ha portat a dirigir des de les grans obres del repertori clàssic fins a ser considerat

com un dels grans intèrprets de la música per a piano de Gershwin i un *jazzman* excepcional. La seva tasca com a director ha estat especialment destacada al capdavant d'orquestrats con la London Symphony, London Philharmonic, Houston Symphony, Los Angeles Philharmonic, Simfònica de Pittsburgh, a les quals cal afegir actuacions amb les més destacades orquestrats internacionals. La seva tasca com a director va dur-lo a dirigir la temporada passada orquestrats com les de Tòquio, Colònia, Boston, Nova York, Viena, Londres, Pittsburgh..., en una activitat certament infatigable. Com a pianista acompanyant ha actuat al costat de veus com les de Renée Fleming, Barbara Bonney, Kiri Te Kanawa, i Previn encara treu temps per dedicar-se a la pedagogia, tant al Curtis Institute com al Festival de Tanglewood.

El proper mes de març Ann Sophie Mutter estrenarà el seu *Concert de violí* i durant el mes de juny Previn oferirà una gira europea acom-

André Previn

panyant l'esmentada violinista. A partir de la temporada 2002-03 Previn ocuparà durant quatre anys el càrrec de director de Música de la Philharmonica d'Oslo.

Certament, escoltar aquest director mític al capdavant d'una orquestra com la London Symphony –de la qual és director llorejat des de 1993– i amb una solista tan excepcional com Chung, esdevé per si sol un dels esdeveniments musicals més destacats d'aquesta temporada de concerts de Palau 100.

L'OBC invita l'Orquestra del Liceu

Temporada OBC. Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Rainer Küchl, violí Dir: Bertrand de Billy. Wagner: obertura de *Faust*. Pfitzner: *Concert per a violí i orquestra*. Beethoven: *Simfonia núm. 7*. L'Auditori. 25, 26 i 27 de gener de 2002 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

per LL. T.

Dins la temporada de l'OBC actuarà enguany l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, seguint la política dels darrers anys de convidar formacions simfòniques dins el cicle estable de l'Orquestra i permetent que la formació amb seu a l'Auditori ofereixi en el transcurs de la temporada gires de concerts. Enguany, però, serà una orquestra sobradament coneguda del públic barceloní la que actuarà a l'Auditori, i la Simfònica del Liceu ho farà de la mà del seu titular, Bertrand de Billy, en un programa que inclou l'o-

bertura *Faust* de Wagner –obra de la primera etapa del compositor germànic en la qual s'anuncien trets que després quedaran marcats en òperes com *Lohengrin* o *Tannhäuser*–, el *Concert per a violí* de Pfitzner, obra neoromàntica amb ressons wagnerians i que comptarà amb la presència del violinista Rainer Küchl, i la celeberrima *Simfonia núm. 7* de Beethoven, una veritable prova de foc per a una orquestra que centra la major part de la seva activitat en el repertori simfònic, i per a un director que ha centrat bona part de la seva trajectòria professional en el vessant operístic.

La presència de l'Orquestra Simfònica del Liceu a l'Auditori és real-

ment un fet remarcable i una mostra de com Bertrand de Billy pot enfocar, principalment, aquesta obra beethoveniana. Billy, prou conegut del públic barceloní, els darrers tres anys ha assolit grans èxits en el terreny operístic dirigint en centres lírics espanyols, com els de Màlaga, Oviedo, València, als quals cal sumar centres operístics tan rellevants com la Deutsche Staatsoper, Bayerische Staatsoper, Viena Staatsoper, Royal Opera Covent Garden, Metropolitan, Opéra National de París, Washington... Ara tindrà com a repte aquest concert simfònic, una ocasió, doncs, per poder demostrar la seva vàlua en unes obres de gran complexitat expressiva.

Alba Ventura a l'Auditori

Temporada OBC. Alba Ventura, piano. Dir.: Salvador Mas. Casablanques: *Tres epigrames per a orquestra*. Rakhmàninov: *Variacions sobre un tema de Paganini*. Xostakóvitx: *Simfonia núm. 5*. L'Auditori. 11, 12 i 13 de gener de 2002 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

per LL. T.

La pianista Alba Ventura torna a actuar a la temporada OBC després de l'èxit obtingut el darrer any amb la interpretació del *Concert per a piano núm. 3* de Prokófiev. Els darrers anys aquesta pianista barcelonina ha guanyat ja el reconeixement internacional, amb unes actuacions que han estat aclamades i que l'han convertida en una de les més preuades intèrprets de la seva generació de pianistes. Alba Ventura torna a l'Auditori per interpretar la complexa *Rapsòdia per a un tema de Paganini* de Rakhmàninov, una obra de gran complexitat en què el tema del *Caprici núm. 24* de Paganini i el *Dies Irae* medieval conflueixen en una pàgina que requereix tècnica, vigor, sensibilitat i una gran força dramàtica.

No hi ha dubte que Alba Ventura esdevé una de les intèrprets més preuades del nostre país. La trajectòria artística d'aquesta pianista nascuda l'any 1978 resulta certament espectacular. Va començar els estudis de piano a l'edat de cinc anys i als onze ingressa a l'Acadèmia Marshall, on rep classes de Carlota Garriga. Paral·lelament rep lliçons de Nikita Ma-

galoff i d'Alicia de Larrocha. A l'edat de dotze anys rep una beca per poder estudiar amb Dmitri Bashkírov a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia. Als tretze anys debuta amb orquestra com a solista al costat de l'Orquestra de Cadaqués i la direcció de Sir Neville Marriner. Poc després Madrid i Sant Sebastià van

veure el debut de la pianista al costat dels mateixos intèrprets. A partir d'aleshores la trajectòria d'Alba Ventura ha estat imparable. Actuacions al Festival Castell de Peralada, actuacions amb l'Orquestra Gonçal Comellas, London Festival Orchestra i Orquestra Nacional Hongaresa van marcar l'inici de la seva trajectòria concertística. A partir de l'any 1994 es desplaça a Londres per seguir la seva formació musical. Vladimir Ashkenazy recomana Alba Ventura a Irina Zaritskaya i la pianista barcelonina ofereix una audició a la sala de la Filharmonica de Berlín. El novembre de 1994 debuta al Purcell Room del South Bank Centre de Londres i un any després ofereix una gira amb la Bournemouth Sinfonietta i direcció de Tamàs Vasary. Actuacions al Palau de la Música Catalana, com a solista amb la Simfònica de Balears -interpretant el *Concert per a piano núm. 2* de Chopin- amb la direcció de García Asensio, i col·laboracions amb conjunts de cambra tan destacats com el Quartet Takacs avalen la trajectòria d'aquesta pianista que ja la temporada 1997-98 havia estat programada per l'Orquestra en els concerts del Festival Mozart dirigits per Christopher Hogwood.

Pfitzner: un altre músic oblidat del postromanticisme

per F. TAVERNA-BECH

Descobrir o retrobar compositors desconeguts dels darrers cent cinquanta anys és una de les nostres ocupacions habituals i ens permetem preguntar si en els temps de Mozart aquesta feina era tan normal com avui. Certament, almenys en música, avui no és motiu d'excessiu interès conèixer amb certa profunditat quins van ésser els antecedents dels avantguardismes que van aparèixer en els començaments del segle XX.

Qui era Pfitzner? Què va fer Pfitzner?

Sense preàmbuls, Pfitzner va néixer a Moscou l'any 1869 i va morir a Viena el 1949. A més de compositor, va desenvolupar un considerable treball musicogràfic sobre aspectes estètics i filosòfics de l'art, en els quals va defensar els principis clàssics i atacà les posicions avançades. Fidel als postulats tonals de la composició, va escriure nombroses obres de tots els gèneres; destaca la seva òpera *Palestrina*, com també la seva producció liederística. D'alguna manera i potser amb menys inspiració que Richard Strauss, la música de Pfitzner té moments harmònics i melòdics d'evident bellesa i revela el caràcter d'un músic honest

i erudit que s'erigeix en un continuador de l'escola de Brahms.

En magnificència i emotivitat lírica i sonora el seu concert no desmereix al costat d'altres obres semblants, com poden ésser els *Concerts* de Max Reger i Max Bruch.

Temporada OBC. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Rainer Küchl, violí. Dir.: Bertrand Billy. Wagner, Pfitzner, Beethoven. L'Auditori. 25, 26 i 27 de gener de 2002 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

L'Orfeo de Monteverdi torna al Liceu

per J.C.C.

L'Orfeo, L'ÒPERA MÉS DESTACADA DEL BARROC, TORNA AL LICEU DE LA MÀ DE QUI LA VA PORTAR EN L'ANTERIOR OCASIÓ, EL MES DE MAIG DE 1993, JORDI SAVALL.

Jordi Savall una vegada més esdevé l'artífex d'una proposta que per les característiques de l'obra, constitueix un cert oasi enmig del seguit de títols de gran repertori, o del repertori romàntic, que farceixen les programacions dels grans teatres operístics.

En aquest sentit, presències com aquesta resulten altament gratificants, sobretot si són servides amb un substrat artístic i de producció d'un nivell elevat com, ben probablement, serà el cas que ens ocupa.

Programar *L'Orfeo* constitueix, sobretot, l'oportunitat de refrescar la memòria històrica del gènere, atès el paper cabdal d'aquesta obra en el desenrotllament del mateix gènere. Recordem que va ser estrenada l'any 1607 a la seu de l'Accademia degli Invaghitti, situada al palau dels ducs de Màntua, als quals servia el compositor. Monteverdi portava ja una considerable trajectòria com a madrigalista, mena de composició a la qual va saber infondre un gran impuls dramàtic, mal entès per l'ortodòxia artística de l'època.

L'Orfeo constitueix l'eclosió del geni dramàtic del compositor, l'expressió reeixida d'una vocació que aquí es manifesta de manera especialment explícita i que després es desenrotllarà en la resta del seu *opus* operístic.

Torna al Liceu aquesta producció de *L'Orfeo*, que ja es va oferir l'any 1993, amb La Capella Reial de Catalunya i Le Concert des Nations, sota la direcció de Jordi Savall

L'Orfeo és, doncs, molt més que una obra bellíssima; és la primera gran manifestació de l'expressivitat vocal, el primer esclat de la transformació del cant en drama i en sentiment humà. El cant en *L'Orfeo*, com succeeix també amb els seus madrigals, deixa de ser l'objecte finalista de l'acte musical per esdevenir instrument al servei de l'expressió. El tomb és definitiu. *L'Orfeo* és, també –no cal dir-ho– el referent més pregon dels orígens del gènere, la seva pedra angular. Res no es pot entendre de la història de l'òpera sense aquesta obra tan avançada als seus temps.

Cal abandonar-se, doncs, a un món enormement atractiu de bellesa musical, que ni els trencaments dels recitatius no pertorben. I aquí cal recordar que Monteverdi va modificar també aquestes parts atorgant-hi una superior dimensió melòdica que afavoreix el lligam amb l'*airoso* consegüent. En tot cas, és molt possible que en aquesta versió se n'eludeixin alguns, a fi de confeir un discurs més fluid.

Jordi Savall és el protagonista central de l'esdeveniment; la seva personalitat és l'eix d'una proposta que compta amb un equip de col·laboradors habituals en les seves produccions, tant pel que fa a veus solistes com als conjunts coral –La Capella Reial de Catalunya– i instrumental –Le Concert des Nations.

La producció és la mateixa que es va oferir l'any 1993 signada per un notable especialista italià, Gilbert Deflo. Tot plegat bandreja el risc de sorpresa i configura una imatge –*avant-match*–, feta de seguretats i de confiança.

L'Orfeo de Claudio Monteverdi.
Llibret d'Alessandro Striggio.
Intèrprets: Furio Zanasi, Montserrat Figueras, Sara Mingardo, Gloria Banditelli, Antonio Abete, Daniele Carnovich, Francesc Garrigosa, La Capella Reial de Catalunya i Le Concert des Nations.
Direcció escènica: Gilbert Deflo.
Direcció musical: Jordi Savall. Producció Gran Teatre del Liceu. Representacions del 2 al 16 de febrer al Gran Teatre del Liceu.

Catherine Allard-IT Dansa

Una jove companyia i un projecte educatiu

per ESTER VENDRELL

EL PASSAT MES DE SETEMBRE VA TENIR LLOC, COM CADA ANY, EL LLIURAMENT DELS PREMIS NACIONALS DE CULTURA. EN AQUESTA EDICIÓ, EL PREMI DE DANSA VA RECAURE EN MANS DE LA BALLARINA I ACTUAL DIRECTORA DE LA JOVE COMPANYIA IT DANSA, CATHERINE ALLARD. ÉS UN PREMI AL RECONeixEMENT PER LA TASCA ARTÍSTICA I EDUCATIVA DUTA A TERME EN TAN SOLS TRES ANYS.

No hem volgut perdre l'oportunitat de poder conversar amb Catherine Allard perquè pugui explicar el secret de l'èxit, tant artístic (la seva gran acollida entre el públic) com pedagògic (pel nivell que ha aportat als ballarins que han passat per la companyia i han aconseguit trobar un espai en les files de companyies tan reconegudes internacionalment com el Nederlands Dans Theater, i el Ballet Gulbenkian, per posar un exemple). Però primer de tot cal felicitar Catherine Allard i Guillermina Coll, la seva mà dreta, com també a tots els ballarins que han confiat en aquest projecte i en la seva direcció i que han vist recompensat el seu esforç diari en el gaudi del públic i el reconeixement amb aquest Premi.

-¿Ens pots explicar com es gesta el projecte IT Dansa?

-Sorgeix com a idea de l'Institut del Teatre i també de veure que calia donar un pas endavant per animar els ballarins que es formen, a tenir un pont amb el món professional, tot creant un curs de postgrau. I així, que els joves ballarins, en sortir a l'escenari, tinguin la possibilitat de saber i conèixer com es treballa professionalment amb un coreògraf, i esbrinar cap on volen anar. IT Dansa permet, al ballari, tenir un criteri, treballar amb un coreògraf, saber i decidir el que volen. Potser de vegades algú opta per no dedicar-se a la dansa, però a d'altres els serveix d'orientació. Era una necessitat establir aquest pont entre l'escola i el món professional.

-Quan treballaves a la CND i et vas plantejar deixar-la, o fer un canvi, ¿tenies com a idea o projecte venir a Barcelona?, ¿hi havia alguna cosa emparaulada?, ¿et feia il·lusió dur a terme

Catherine Allard

algun tipus de projecte així?, o... com va venir?

-No, no... Tot aquest projecte mai no el vaig somniar ni vaig pensar que pogués ser possible. Volia deixar la CND, volia venir a Barcelona. Deixar la CND significava allunyar-me una mica perquè estava cansada de la professió. Estava molt bé a la companyia, amb Nacho havíem aconseguit el millor, tenia tota la seva confiança, i en aquest sentit no hi havia cap problema. Més que res significava que jo ja no estava creixent més. Necessita-

JOAN FRANCESC MARCO
VA PROPOSAR
ALLARD PER A
IT DANSA.

va més autonomia, fer altres projectes, continuar ballant. Però volia venir a Barcelona per la meua vida privada. Feia set anys que estava constantment en ponts aeris entre Madrid i Barcelona, i n'estava cansada. Va arribar un moment en què volia pensar més en la meua vida privada i per això vaig prendre aquesta decisió que, d'altra banda, no és gens fàcil, perquè en una gran companyia ho tens tot i estàs molt ben protegit. Necessitava trobar el meu propi lloc, a nivell personal. Joan Francesc Marco (de la Diputació) va saber que jo venia a Barcelona i com que el projecte IT Dansa ja era sobre la taula, va

pensar en mi i me'l va proposar. M'ho vaig pensar molt i molt i va haver-hi un moment de dubte, però vaig decidir-me a fer-ho. Era com un salt al buit. Jo ho volia enfocar com una companyia, perquè creia que era la millor manera que els joves conegués la professió, ja que es tracta de treballar de manera professional. També em va tocar aprendre a treballar per a una institució, en comptes de fer-ho per a un coreògraf, i tot això per a mi ha estat com aprendre a nedar.

-Abans de venir a residir a Barcelona, la teua vida era a Madrid i pel món, de gira. ¿Tenies algun tipus de coneixement de la realitat de la dansa a Barcelona i a Catalunya en general?

-Sí, tenia connexió amb la gent de Barcelona que havia treballat amb Ramon Oller, i amb ell directament, que ens va coreografiar a la CND; també amb Cesc Gelabert, i sabia que hi havia dificultats. Ara bé, no ho coneixia en profunditat, perquè fins que no hi vius no t'adones de quina és la realitat. Bé, encara ara estic intentant conèixer com funciona tot. Però d'alguna forma sabia que hi havia feina a fer i em semblava positiu poder aportar-hi alguna cosa, pensava que en el fons era un bon moment.

-Quina és la filosofia, l'objectiu de l'IT Dansa, la missió que aconsegueix en el context de la dansa a Catalunya?

-Crec que primer de tot permet elevar el nivell de l'educació, donar referència als alumnes de l'escola, no només una referència de sortida professional, sinó també de qualitat i d'esperança. És un pas que et permet entrar a la professió, i en llocs que ells desitgin estar. És un pont, un punt d'unió entre l'escola i la realitat professional.

-Cada any hi ha audicions per agafar joves dels quals es nodreix l'IT Dansa. Quina és la procedència, el perfil i el bagatge dels admesos?

-Bé, el bagatge és molt diferent. Primer de tot hi ha els ballarins que provenen de l'Institut del Teatre, però no he volgut tancar les portes a altra gent. Primer ha estat gent d'escoles privades de Barcelona i Catalunya i ara també em ve gent de fora d'Espanya. Hi ha una evolució. També una evolució dins l'escola. La gent que em ve cada vegada és millor tècnicament; jo busco, a part de la tècnica -perquè crec que la tècnica es treballa, però prefereixo que en tinguin, perquè hi ajuda-, agafó persones que tenen personalitat, carisma, talent, "artístici-

Coreografia Violeta II

JOSEP AZNAR

tat" i que crec que poden arribar a ballar. Però és difícil. Hi ha gent que et penses que té talent, hi ha gent que penses que poden evolucionar, i a l'inrevés. També dono oportunitats. Les audicions duren un dia, encara que necessitaria més temps, perquè resulta difícil valorar tan ràpidament. Al principi hi havia poca gent, l'any passat va haver-hi cent persones i estic pensant a ampliar les audicions a dos dies. Cada vegada ve gent millor i el nivell és millor. Primer miro personalitat, tècnica, bon esperit, i que siguin musicals, que ho considero molt important.

-Quins valors consideres imprescindibles perquè un ballari pugui arribar lluny?

-Només amb aptituds físiques no es fa res, crec que fa falta talent, però s'ha de ser molt treballador, organitzat, i tenir plaer en el que fas, llavors el sacrifici ja no ho és. Sense el treball i la constància no es fa res. També tenir sort, saber estar en el lloc adequat en el moment adequat i tenir instint. La gent que va entrar a IT Dansa el primer any van ser afortunats i segur que no estarien actualment on són si no hagués estat per IT Dansa.

-Quin és el pla diari, una jornada d'un ballari d'IT Dansa?

-Comença amb una classe de clàssic, que és la base de totes les companyies per escalfar-se, no només físicament sinó mentalment, per la musicalitat, i després assagem al matí fins a les dues. I de tres a sis tenim una altra tanda d'assajos, que es reparteixen entre noves creacions i repertori de la companyia. Un dia a la setmana hi ha classe d'interpretació a la tarda, i l'he volgut incloure perquè crec que el ballari també és actor; no en el sentit d'aprendre a parlar, sinó que ha

de treure de si mateix, descobrir-se i fer ús de la imaginació. I això els ajuda a enfrontar-se entre ells, i a perdre les pors.

-L'IT Dansa es nodreix absolutament de professors i coreògrafs majoritàriament de fora d'Espanya. Què aporten i què tenen en comú?

-Bé, sí, aquestes persones aporten especialment que són grans professionals, gent que ha ballat, que han estat molts anys en una companyia i coneixen el treball que fem; entenen el que necessiten els ballarins. Són ex-

"HI HA UNA
ÈTICA EN COMÚ
QUE DÓNA COM A
RESULTAT UNA MA-
TEIXA ESTÈTICA".

ballarins, però pedagogs, i això per a mi és molt important. Gent que han tingut experiència en pedagogia i saben ajudar els ballarins, que ja no són escolars. Són gent que sé com treballen, que crec en ells i que també tenen un esperit especial i aporten la seva personalitat.

-¿Consideres que formen part d'una mateixa escola o línia de treball, o t'interessen en particular?

-Be, m'interessa la varietat; ara bé, busco entre el que tinc a prop i conec. Bàsicament treballo amb gent que tenen una base de Vaganova, però, en general són gent que han treballat el cos durant anys però han estat balla-

rins de clàssic. Ara bé, sempre tenim punts en comú, tant si ve un professor de contemporani com un de clàssic, i diuen i tenen un apropament i actitud concretes. La manera d'apropar-se als ballarins. Hi ha sempre una mateixa línia. Estar despert i obert en les classes, ballant, la neteja en el treball, treballar a partir de la consciència i coneixement del cos propi, no mirant enfora ni partint de models aliens a un mateix, i ballar d'una manera generosa, utilitzant l'espai, amb moviment gran. Hi ha una ètica en comú que dóna com a resultat una mateixa estètica, una mateixa manera de treballar, encara que sigui amb estils diferents.

-Abans de treballar en la CND, vas treballar molts anys amb el Nederlands i amb Jiri Kylian, que és considerat un dels teus grans mestres. ¿Creus que aquest aprenentatge i experiència és la que tu vols transmetre als joves ballarins?

-Si en el fons sempre dus amb tu el teu propi bagatge, però alhora no em vull tancar només a això. És veritat que Kylian ha estat molt important per a mi i Nacho. És un geni de la dansa. I el que jo vaig poder tenir en el Nederlands era un contacte amb la diversitat coreogràfica, aproximacions diferents al fet coreogràfic. I això és el que a mi m'interessa per a IT Dansa, perquè dóna diferents registres i crea ballarins versàtils i oberts. Jo també vaig començar al Nederlands Junior, quan encara era un projecte experimental, i la veritat és que el resultat ha estat increïble. Ara bé, no vol dir que això hagi de ser com el Nederlands Junior; cada país, públic i context és diferent.

-Llavors, ¿la selecció coreogràfica la fas en funció dels ballarins que tens

o els ballarins s'adapten al teu projecte d'invitar creadors concrets?

-Va tot paral·lel i no és possible ser rigid ni en un aspecte ni en l'altre, perquè tot té una planificació. Però sé que hi ha creadors que no puc convidar ara, o pel tipus i nivell de ballarins que tinc o per una qüestió de programa o direcció que vull prendre. Ara, per exemple, estem preparats per fer coses que fa tres anys no eren possibles. Sempre que contracto un coreògraf tinc la certesa que els ballarins podran fer el que se'ls demana. M'agrada també posar-los davant la dificultat.

-Abans has comentat que començeu el dia amb una classe de clàssic. ¿Creus que amb aquest tipus de treball els ballarins tenen prou registres com per poder ballar una àmplia gamma de coreografies i de repertori o intenteu portar mestres i creadors que abastin altres ventalls i llenguatges de la dansa moderna i postmoderna?

-Quan puc combinar-m'ho, ho faig i porto professors de contemporani i diferents tècniques, el que passa és que tot això ho haurien de tenir fet ja des de l'escola, la formació de base. També és cert que amb el temps els ballarins han pujat cada vegada millors, però encara estic netejant i treballant sobre detalls de base que haurien d'estar ja assolits de manera natural.

-En ser una companyia de l'Institut del Teatre i vinculada a un projecte educatiu, ¿fins a quin punt IT Dansa i tu personalment esteu involucrats en el nou projecte educatiu i la reforma d'estudis amb la implantació del grau mitjà de dansa?

-Hi ha hagut un canvi de direcció i estem en el bon camí. Hi ha una persona oberta, i estant tots ara al mateix edifici tenim molt més contacte amb l'escola que abans. I professors, directors i alumnes són més a prop. A nivell pràctic, encara no hi estem molt implicats, però estem apropant-nos i d'una manera molt natural va arribant un projecte: els alumnes vénen a veure assajos, els professors també, la relació creix, jo també he anat a parlar amb els nens, hem fet demostracions, etc. A mi m'encanta tenir relació amb aquests joves alumnes, fer-los veure que és una realitat i un incentiu per a ells, però fer-los veure que es tracta de veritat, com és la professió. La comunicació està venint d'una manera molt natural.

-Com veus el projecte d'escola integrada?

-Jo crec que és bàsic i meravellós. Així els ballarins no han de deixar els seus estudis. I tinc demostrat que els alumnes que estudien són més in-

tel·ligents, inquiets. Donar la possibilitat que els ballarins estudiïn els forma amb una mentalitat més oberta. De moment la generació d'estudis integrats encara no ha arribat a l'IT Dansa. Però en la companyia tinc nois que continuen estudiant a la universitat paral·lelament i són gent amb més imaginació, obertura, iniciativa, la qual cosa és important.

-Parlem de resultats d'IT Dansa com a projecte. Primer, quant a varietat coreogràfica, què ha aportat?

-El programa que fem té la intenció d'apropar el públic a la varietat, i obrir les portes a altres coses sense menysprear res en cap moment. El fet de ballar un Kylian, un Duato, Wande-

"EL PROGRAMA QUE TENS TÉ LA INTENCIÓ D'APROPAR EL PÚBLIC A LA VARIETAT I OBRIR LES PORTES A ALTRES COSES..."

keybus, Iturriz, etc. no tan sols és un repte per al ballari, sinó també per al públic. I els aporta una altra accessibilitat.

-Un altre dels resultats de l'IT Dansa és veure on són ara treballant els nois que han passat per la jove companyia.

-Sí, n'hi ha tres en el Nederlands Dans Theater, a Basilea; a la Cia. Portuguesa del Gulbenkian Ballet, a Lisboa, també un noi amb Vasco Vellenkamp, un a Leeds, un a Munic i un altre a Berlín, en una companyia que no recordo. Un altre a la Fura dels Baus com a regidor, perquè va optar per treballar darrere de l'escenari.

-Una vegada abandonen l'IT Dansa, els feu un seguiment o els deixeu en mans de la vida?

-Bé, els deixem en mans de la vida, però estem en contacte i ells són els primers que ens informen i ens expliquen. Estem en contacte i ens intentem ajudar.

-Quin percentatge es queda en companyies de Barcelona?

-Tinc tres nois a la companyia Metros, de Ramon Oller. En total són cinc persones que han volgut quedar-se a Barcelona, i no tots els ballarins tenen la mateixa personalitat per voler anar a grans companyies. Hi ha gent potser més creativa que prefereix projectes més petits, o ser més free lance.

-Com t'expliques la gran acollida

que ha tingut la companyia entre el públic en general, la crítica i els polítics? On està la clau de l'èxit?

-Crec que hi ha hagut la possibilitat d'atraure públic divers. La resposta dels crítics ha estat positiva perquè crec que han vist que hi havia qualitat, i en general crec que es reflecteix el treball, l'exigència, el rigor i la disciplina del nostre treball. I sobretot es veu que és un projecte amb continuïtat, on cada any demostrem que surten nous bons ballarins a l'escenari. I el que m'agrada és que entre el públic hi ha menys ballarins i més públic general, i això indica que obrim i ampliem l'audiència i apropem la dansa a tothom.

-Com posicions l'IT Dansa en el context coreogràfic de Catalunya i quins efectes creus que ha tingut?

-Crec que ha afectat positivament. Les companyies han afinat més en el treball tècnic i executiu dels ballarins, hi ha més rigor i més bons ballarins sobre l'escenari. I d'altra banda, ens han rebut amb reserves pensant que som una companyia oficial que els estem prenent feina, i crec que s'equivoquen. Som un projecte educatiu, i econòmicament no els repercutim, ja

que el nostre finançament procedeix de partides diferents. Tenim un pressupost que prové d'educació de la Diputació.

-Per l'experiència que tenen els ballarins que han sortit d'IT i s'han quedat a Catalunya, ¿creus que ja és possible fer una bona carrera com a ballari a Catalunya i viure'n professionalment, de la dansa, o encara falta un temps?...

-No, encara falta; no és possible. I això depèn de la decisió dels polítics, que decideixin si volen donar més suport a la dansa, crear una companyia, però hi ha molta feina a fer, encara.

-Vosaltres que heu girat molt per Catalunya com a projecte de difusió, ¿creus que les infraestructures i els circuits són adients?

-Encara no, s'està fent molta feina, però en queda per fer.

-Si estigués a les teves mans, quins projectes faries realitat per a la dansa a Catalunya?

-De fet ja tinc un projecte molt gran entre mans, però si pogués continuaria més enllà en el procés i seguiment dels ballarins i m'agradaria poder-los oferir el millor per a ells professionalment. Poder crear una gran companyia pública i continuar treballant i comptant, entre altres, amb aquests ballarins que passen per l'IT Dansa.

Moltes gràcies, felicitats novament i... endavant.

E X P O S I C I Ó

del 4 de desembre de 2001 al 30 de juny de 2002

l'ànima de la muntanya

Palau Robert
Centre d'Informació
Turística de Catalunya

Passeig de Gràcia, 107
08008 Barcelona
Tel. 93 238 40 00
Fax 93 292 12 70

www.gencat.es/probert

Horari de visita:

dilluns de 16 a 19,30 h
de dimarts a dissabte
de 10 a 19,30 h
diumenge i festius
de 10 a 14,30 h

Visites concertades:

telèfon de reserves
93 292 11 70

Com arribar-hi:

Metro: línies 3 i 5
(Estació Diagonal)
Ferrocarrils de la Generalitat;
Estació Provença
Autobusos: 6, 7, 15, 17, 22,
24, 28, 33, 34, 68 i T1

**Generalitat
de Catalunya**

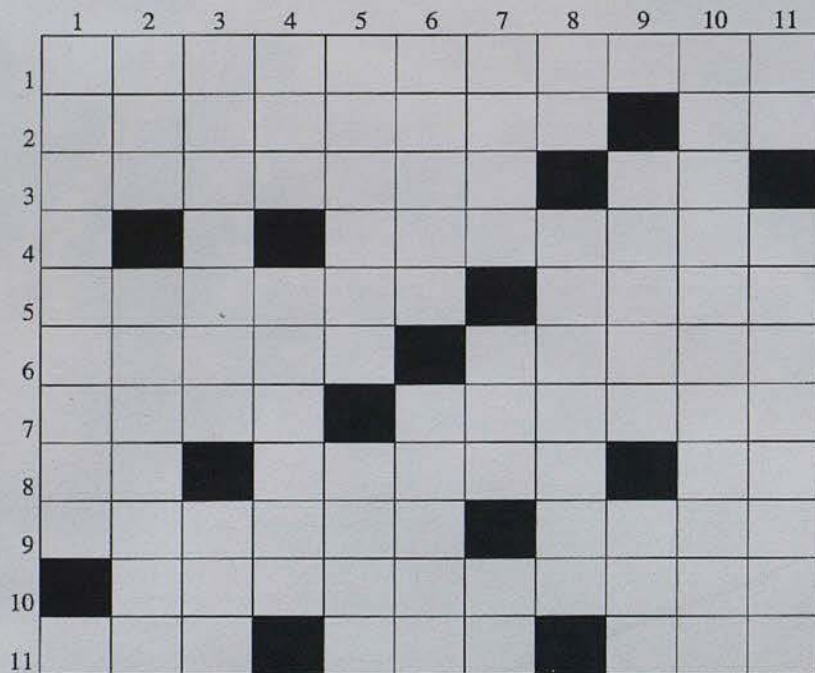

**Mútua
General de Catalunya
FUNDACIÓ**

Amb el patrocini de

per Eduard V. Patsi

Música encreuada

Horitzontals

1. Aquest compositor i pianista de la Garriga es deia Manuel i va fer un *Parc d'atraccions* (i com que a la família hi ha més músics, hi afegiu una S).
2. La mà que treballa al peculiar *Concert per a piano* de Ravel. Un Mi bemoll germànic.
3. El nom del gran músic vilanoví, en femení. Me'n falta un per als cinc-cents.
4. Txaikovski, Torelli o Toldrà. Un mi. Amb l'euro aquest és molt important mentre que amb la pesseta ni ens el miràvem.
5. El gran cantant de *rock & roll* amb nom de cometa que va popularitzar el tema *El rock del rellotge*. Un final sense inici i del revés.
6. Les trobes a la cuina i si les piques,

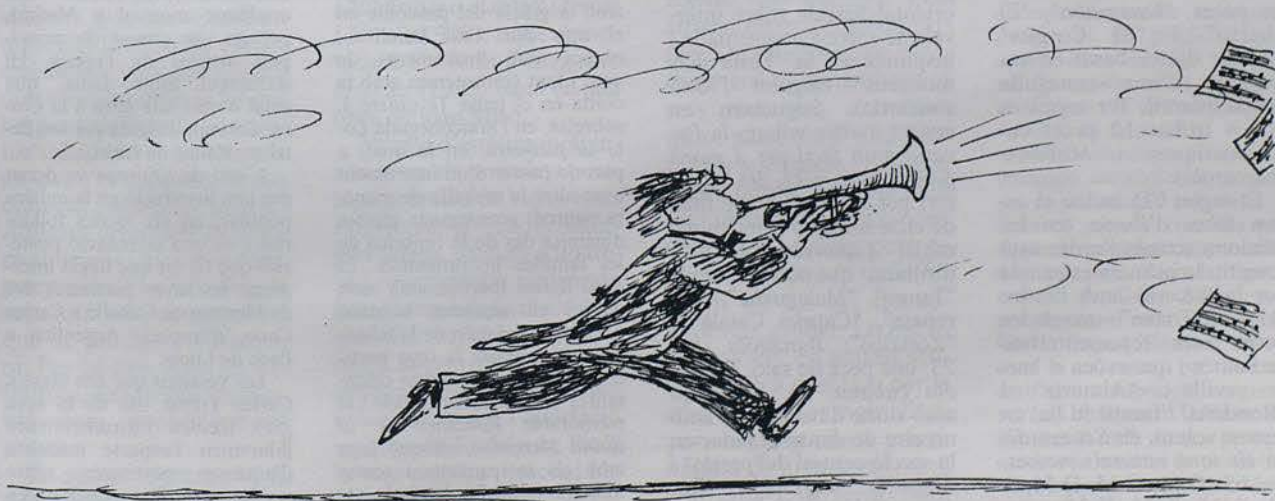
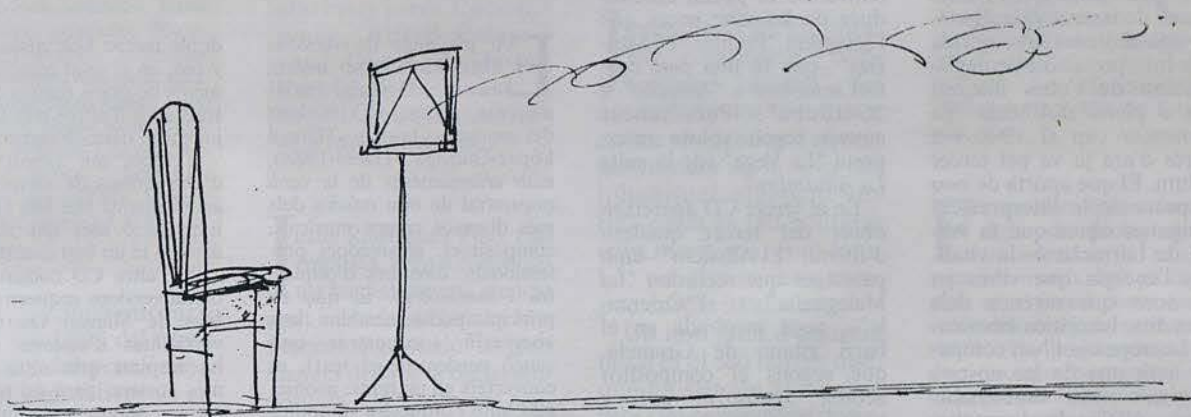
sonen. Els instruments més nombrosos de l'orquestra (sense la primera ni l'última).

7. Amb aquesta tinc crèdit. L'instrument que a final del XIX un belga de nom Adolf va vendre a les bandes militars i que ha acabat per ser un dels reis del jazz (el corrector em faria posar una N al final, però no m'hi cabia).
8. Una quinta justa ascendent des d'un Mi anglès. Això és el que feien durant bona part de la representació d'una òpera bufa. La nota per afinar del revés.
9. En Cirano els tenia com un campanar. Anar-se'n a Salamanca.
10. Com és habitual a les òperes, aixecaríeu les copes, enunciaríeu un desig joíós i cantaríeu una tonada alegre.
11. Del revés és propi de l'aigua marina i del dret és el 440 Hz en plural. La nota diürna. Entonem un Tedeum avocàlic.

Verticals

1. Compositor alemany que, malgrat tot, mai no va escriure l'Himne d'Europa. La part superior de la lira i, fins i tot, del llaüt.
2. L'al·lucinògen dels 60 que els Beatles van amagar acròsticament al tema *Lucy in the Sky with Diamonds*. Va enredar 40 lladres.
3. Aquests són els d'aquí a prop: ara cal posar els que són una mica més lluny. Senyors en forma abreviadament palindròmica.
4. Així van néixer la Caballé, per exemple. El país de l'Itzhak Perlman (del revés).
5. Omplen l'arc del violí. A les peces més baixes dels escacs els han tallat el cap.
6. La famosa heura del bolero (del revés). Dues notes B i una C, en català.
7. El vestit del director d'orquestra. Impost d'activitats econòmiques. La cinquena corda de la guitarra, del revés.
8. Una nota vocàlica. Posi rínxols decoratius al violí (del revés).
9. Ravel, Rostropòvitx o Rossini. La part central dels animalons. *Ritardando* a la partitura.
10. Que no està massa ben afinat (del revés).
11. Quàdruple revolt perillós. Tela forta i impermeable que posem als terrats per prevenir goteres.

Solucions en el següent número

Cesc

ISAAC ALBÉNIZ *Complete Piano Music (vol. 2 i 3)*

Miguel Baselga, piano. Bis (CD-1043 Digital i CD-1143 Digital, respectivament)

Durant un període que comprèn 8 o 10 anys de la seva vida, Baselga està dedicant la seva vida a la interpretació i l'enregistrament de l'obra integral per a piano d'Albéniz. Va començar cap al 1996 i a hores d'ara ja va pel tercer volum. El que aporta de nou respecte de la interpretació d'algunes obres que fa Alicia de Larrocha és la vitalitat, l'energia que vibra en els sons que arrenca dels seus dits. La crítica americana i europea ja l'han comparat amb una de les nostres pianistes més emblemàtiques, Alicia de Larrocha, però les diferències són notables; només cal escoltar les versions. A més d'una interpretació brillant, el jove Miguel Baselga ofereix nova a saba en la recuperació de la veu original d'Albéniz anant a les fonts dels manuscrits del compositor per esmenar els errors que encara circulen en les edicions impreses i en les enregistres.

El primer CD d'aquesta integral enregistrada en el segell suec Bis inclou el primer quadern d'*Iberia* amb les peces, "Evocación", "El puerto" i "El Corpus" –aquest darrer basat en variacions d'una coneguda cançó infantil. Tot seguit es poden trobar 12 peces característiques i mallorques (barcarola).

El segon CD inclou el segon llibre d'*Iberia* (en les edicions actuals l'ordre està invertit: la primera es canvia per la tercera) amb l'ordre original "Triana" –una de les peces més representatives de l'autor i que evoca el barri sevillà–, "Almería" i "Rondeña". També hi ha, en aquest volum, els *Set estudis en els tons naturals majors*, op. 65 (C M, G M, D M, A M, E M, B M, F M), una obra inèdita en els circuits habituals; dues masurques de saló: *Amalia*, op. 95 i *Ri-*

cordatti, op. 96 i del cicle *Souvenirs* es poden escoltar dues de les cinc peces que l'integren: "Preludi" i "Asturias" –que té una part central semblant a "Asturias" o "Córdoba". Per tancar aquest segon volum interpreta "La Vega" (de la suite *La Alhambra*).

En el tercer CD apareixen obres del tercer quadern d'*Iberia*: "El Albaicín" –amb passatges que recorden "La Malagueña" o l'"Oriental"–, peça inspirada en el barri gitano de Granada, que segons el compositor acollia "guitarra, sol, i polls"; "El Polo" (peça basada en el ball i cant del segle XVI divulgat al XIX, amb caràcter impressionista) i "Lavapiés" –composició que inclou una peça popular transformada i enriquida harmònicament, la nadala *Campaña sobre campaña*. En aquesta darrera, Albéniz parteix d'una senzilla melodia per arribar a una complexa textura i una riquesa de colors en una mostra de virtuosisme.

També es pot escoltar la *Zambra granadina*, una peça senzilla amb sabor oriental bastida sobre intervals de segona augmentada i inspirada en la "Festa dels moriscos" (seguint l'ideal romàntic). Segueixen en aquest mateix volum, la *Pavana molt fàcil per a mans petites*, una peça del repertori per a estudiant de final de cicle inicial o principi del mitjà; *Espanya* (sis fulls d'Àlbum) que són "Preludi", "Tango", "Malagueña", "Serenata", "Caprici Català" i "Zortzico"; *Barcarola*, op. 25, una peça de saló; *Rapsodia cubana*, op. 66 (peça amb ritme d'havanera i amb un aire de dansa popular en la secció central del *presto*) i *Angustia*, intitolada "Romança sense paraules," una peça a l'estil més purament romàntic de Mendelssohn. **Maria Gratacós i Monllor**

MANUEL QUIROGA

Quiroga II

Orquestra de RTVE.
E. García Asensio, director.
RTVE Música.
CD 65142

Llora la guitarra

Carles Trepà, guitarra.
Obres de M. Quiroga.
Nuevos Medios, 1999.
NM 15761CD

En ple auge de versions historicistes amb instruments originals, se'ns presenta aquest CD d'obres del *maestro* Quiroga, Manuel López-Quiroga (1899-1988), amb arranjaments de la vena orquestral de nou músics dels més diversos camps musicals: compositors, arranjadors professionals, directors d'orquestra i musicòlegs. El que en principi podia semblar una aberració (orquestrar una cançó perdent-ne el text), es converteix en un repte: aconseguir amb l'orquestra simfònica els matisos implícits en la composició musical i en el missatge textual. De les setze obres curtes recollides en una magnífica presa de so, podem destacar els arranjaments de quatre dels nou arranjadors, tots ells catalans i de provada professionalitat. Joan A. Amargós, provinent del món del jazz i de les músiques aplicades, ens ofereix dos títols, *Y sin embargo te quiero* i *Te lo juro yo*, jugant amb una orquestra entre íntima i solemne. El catedràtic de musicologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, Dr. Francesc Bonastre, juga amb la gràcia del pasdoble en el més pur estil bandístic, només amb instruments de vent i fent contratemps amb la corda en el tema *Te quiero* i, sobretot, en l'arxiconeguda *Lo la la piconera*, en la qual, a part de passar d'un instrument a un altre la melodia de manera natural, aconsegueix efectes dinàmics des de la tímbrica de les famílies instrumentals. El degà Rafael Ibarbia, amb molt d'ofici en aquestes tasques, procedent del món de la televisió, ens proposa la seva particular visió de la *zambra* orientalista *Callejuela sin salida* i el memorable *Romance de la Reina Mercedes*, en què juga amb els instruments i temes militars, i aprofita la corda per a aquells aspectes més malenciniosos. L'últim arranjador és el director d'orquestra Antoni Ros Marbà, que opta pel pas-

doble torero *Con divisa verde y oro*, en el qual combina moments de grans masses orquestrals amb d'altres més íntims i jugant-hi harmònicament.

Tothom qui vulgui gaudir d'una música de sempre, amb arranjaments ben fets i una interpretació més que acurada, aquí en té un bon exemple.

Si l'altre CD comentat ens oferia versions orquestrals d'obres de Manuel Quiroga, la versatilitat d'aquesta música ha inspirat una altra versió més austera, però no per això menys aconseguida musicalment parlant. Estem parlant de les reduccions per a guitarra de catorze obres realitzades i interpretades pel guitarrista lleidatà Carles Trepà.

La producció de Manuel Quiroga consta de més de 5.000 obres dels gèneres més variats: música religiosa, sarsueles, sainets, revista, comèdies líriques, fantasies líriques, bandes sonores de pel·lícules..., per la qual cosa fer-ne una selecció resulta una tasca difícil.

La popularitat assolida per aquest compositor el va dur a obrir als anys trenta una acadèmia musical a Madrid, per on van passar els principals artistes de l'època. Hi aconseguí tanta fama, que aviat n'obrí una altra a la Ciutat Comtal, dirigida pel seu lletrista, Rafael de León.

L'èxit de Quiroga ve donat per una inspiració en la música popular, en els modes folklòrics i en una elaboració posterior que ha fet que hagin interpretat les seves partitures des de Montserrat Caballé a Carlos Cano, d'Imperio Argentina a Paco de Lucía.

Les versions que ens ofereix Carles Trepà des de la seva gran tècnica instrumentística il·luminen l'aspecte intimista d'aquestes partitures, sense perdre gens d'autenticitat. És una bona lectura alternativa d'una música que forma part de la tradició popular del segle XX. **Robert Benito**

Cançons sobre poemes de Joan Oliver / Pere Quart

Obres de Casas, Guzmán, Brotons, Balsach, Casablanca, Guix, Pladevall, Vila Casañas, Estapé, Capellas i García Morante. Intèrprets: Marta Fiol, soprano; Irene Martínez, soprano; Montserrat Torruella, mezzosoprano; Àngels Busquets, mezzosoprano; Josep Pieres, baix; Adolf Pla, piano; Jordi Masó, piano; Manuel García Morante, piano; Jonathan Camps, contrabaix. Segell: Ars Harmonica-La Mà de Guido.

La commemoració l'any 1999 del centenari del poeta sabadellenc Joan Oliver va engrair la realització de diverses manifestacions, entre les quals un conjunt d'encàrrecs fets a un conjunt de compositors d'obres sobre poemes de l'esmentat escriptor. El CD constitueix, doncs, el testimoniatge perenne d'aquesta iniciativa, comptant amb l'afegit d'una part de la versió d'*El bestiar* feta l'any 1986 per Manuel García Morante.

Hom assisteix a un recorregut en el qual se succeeixen diversos conceptes estètics que serveixen un material literari de característiques variades encara que vinculat amb la singular personalitat de l'escriptor sabadellenc en una tria en què s'evita, però, el seu conegut vessant satíric. Aquesta diversitat és alhora al·licient i inconvenient, perquè el CD acaba fent la sensació més de mostrar que de producte homogeni. Per bé que això, en definitiva, resulti tan inevitable com probablement pretès.

En aquest sentit, no hi ha dubte que com a homenatge a Joan Oliver, el CD té un interès i una validesa incontestable. J.C.C.

JESÚS RODRÍGUEZ PICÓ

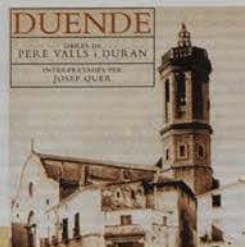
Diàleg dels insectes

Intèrprets: Josep Fuster, clarinet; Jordi Camell, piano; Alfred Celaya, veu. Obres de Jesús Rodríguez Picó. Segell: Ars Harmonica-La Mà de Guido.

Jesús Rodríguez Picó, clarinetista, com a compositor ha dedicat una atenció molt acusada al clarinet, instrument engrescador en gran manera de la seva obra compositiva. El CD que ens ocupa n'és una demostració inapel·lable. Ve a ser com una mena de testament d'un ideari creatiu concentrat a redós del clarinet, convertit en alfa i omega d'un cos compostiu personal i individualitzat.

El títol al·ludeix a l'obra que clou el CD, probablement la més ambiciosa de totes. Abans haurem fet un recorregut que mena des de les gairebé juvenils *Volt i Mil·le Artifex* (1976) al recent *Estudis per a clarinet (Tercer Llibre)* (1998), i que compta amb l'al·ludit *Diàleg dels insectes* (1993) basat en una obra de Joan Miró.

Música d'estètica molt inserida en els postulats postsegona Escola de Viena, molt exigent per al creador, intèrpret i oient, gaudeix d'un treball interpretatiu rigorós de Joan Fuster i de Jordi Camell, que afavoreix el resultat final d'aquest producte. Un producte que fita de manera individualitzada l'aportació creativa de Rodríguez Picó, la seva estètica personal i la seva devoció, sense concessions, per les capacitats del clarinet, aquí explotades molt a fons. J.C.C.

Duende

Intèrpret: Josep Quer, contrabaix, Joan Manau, piano. Obres de: Pere Valls i Josep Quer. Segell: Picap.

José Quer és un notable, convençut i conseqüent "malalt" del contrabaix. La seva tasca com a vindicador d'aquest instrument en la seva tan inhabitual accepció virtuosística és tan solitària com meritòria, com també, en alguns aspectes, poc entesa i valorada.

Un nou fruit d'aquesta tasca és el seu darrer disc, que mostra un aplec d'obres del contrabaixista sabadellenc Pere Valls, que va viure en els dos terços de segle a cavall del XIX i del XX i que va menar una destacada trajectòria internacional. També s'inclou una composició del mateix Quer (amb l'afegit d'"estil Pere Valls").

El mèrit principal del CD és mostrar aquest esperit vindicatiu de les capacitats virtuosístiques del tan anònim instrument, i fer-ho de manera que aquest esperit resulti creïble. De mostrar que efectivament el contrabaix té uns notables atractius quan gaudeix d'una literatura adequada i brillant; quan, també, compta amb uns interpretacions convençudes i fidels, com és el cas, i quan, en definitiva hi ha un tot de coherència global. La música de Valls, en aquest sentit, destaca més que per la seva qualitat i originalitat, per com sap oferir possibilitats de manifestar-se al contrabaix, de fer-lo lluir, i per tant de crear atractius notables per escoltar-lo. J.C.C.

Sax 13 Saxofons de Barcelona

Intèrpret: Sax 13 (Saxòfons de Barcelona). Direcció: Miquel Bofill. Obres de Frank Loesser, Earle Hagen, Duke Ellington/Bob Rusel, Billy Strayhorn, García Gago, Glazunov, Joan Josep Blay i Bernard Carlosema. Segell: Ars Harmonica-Editions La Mà de Guido.

El saxòfon és un instrument de protagonisme secundari en la música culta i tanmateix molt protagonista en el jazz i també en el camp dels musicals nord-americans. La presentació d'un disc protagonitzat exclusivament per una formació integrada per aquests saxofonistes per força ha de sorprendre. I al mateix temps ha de complaure i satisfer.

El CD que ens ocupa és el fruit del treball d'un equip artístic que lidera Miquel Bofill, probablement l'intèrpret més destacat i més inquiet de casa nostra en aquests moments. El conjunt de les nou composicions i una hora de música resumeix en gran mesura un afany de mostrar les excel·lències d'una música massa poc escoltada, massa reclosa en cercles reduïts o de reduït espectre. Per això aquesta producció interessa, perquè és un producte que aporta coses noves al panorama discogràfic català, cosa que en si mateix és un fet rellevant, tot sigui dit de passada.

El CD ofereix una implícita dimensió antològica en proposar un recorregut que mena a diversos gèneres: comença pel musical nord-americà, continua pel jazz —amb la figura central de Duke Ellington—, penetra en el món culte, amb García Gago i Glazunov i Blay com a referents, per acabar amb una composició contemporània de Bernard Carlosema. Un ventall molt ric que permet mostrar la varietat de possibilitats expressives del saxòfon vist en la seva dimensió cambrística, al marge de la solista que ens ha arribat de manera més habitual. J.C.C.

BARCELONA (BARCELONÈS)

12 GENER	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
	19 h	Casinet d'Hostafrancs	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. Orff, Barry, Dió, Parish, Rota, Hupfeld, Chaplin, Lloyd Weber.
13 GENER	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	11,30 h	Aliança Poblenou	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. Orff, Barry, Dió, Parish, Rota, Hupfeld, Chaplin, Lloyd Weber.
	17 h	Liceu	<i>Henry VIII</i> de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
	19,30 h	Casal del Metge	Octet de corda de l'Orquestra de la Societat de Concerts de Barcelona. Mendelssohn, Spohr. (Societat de Concerts de Barcelona).
15 GENER	20,30 h	Liceu	<i>Henry VIII</i> de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
16 GENER	20 h	Catedral	Josep M. Mas Bonet, orgue. Reger. (L'orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	21 h	CCCB	Solistes de l'OBC. Àngel Jesús García, violí. Albert Attenelle, piano. Benjam, Bertran, Manén, Amargós, Montsalvatge, A.J. García, Cervelló. (Avuimúsica).
17 GENER	20,30 h	Liceu	<i>Henry VIII</i> de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
	21 h	Palau	Gürzenich Orchester Köln. Yung Wook Yoo, piano. Dir.: James Conlon. Mozart, Wagner. (Palau 100).
19 GENER	19 h	Palau	Esbart Dansaire de Mollet. Dir.: Joan Vallbona. <i>Cant Espiritual</i> de Montsalvatge (coreografia d'A. Sans), <i>Pagesos i senyors d'Oltra</i> (coreografia de J. Vallbona), <i>Temps de llegendes</i> (coreografia d'A. Sans i J. Vallbona). (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	19 h	Casinet d'Hostafrancs	Banda Municipal de Barcelona. Lluís Rovira, saxo tenor. Rubén Zurriaga, bombardí. Dir.: els autors. Serra/J.L. Moraleda, García, Alcega, Cohí, Ventas, J. Moraleda.
20 GENER	11,15 h	Orfeo Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet Ibars. (Amics dels Clàssics).
	11,30 h	Aliança Poblenou	Banda Municipal de Barcelona. Lluís Rovira, saxo tenor. Rubén Zurriaga, bombardí. Dir.: els autors. Serra/J.L. Moraleda, García, Alcega, Cohí, Ventas, J. Moraleda.
	18 h	Liceu	Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Javier Pérez Batista. Concert final Concurs de Cant Francesc Viñas.
	18,30 h	Ateneu Barcelonès	Quartet Joan Massià. Joan Alfaras, violí. Yolanda Fernández, violí. Maria Calvo, viola. Daniel Regincós, violoncel. Turull, Alfaras, Massià, Toldrà. (Associació Massià-Carbonell).
	19,30 h	Casal del Metge	Eric Heidsieck, piano. Schumann, Fauré, Debussy, Beethoven. (Societat de Concerts de Barcelona).
21 GENER	21 h	Palau	Christoph Prégardien, tenor. Michael Gees, piano. <i>24 cançons de comiat i de viatge</i> de Schubert. (Euroconcert).
23 GENER	21 h	Palau	Budapest Mozart Orchestra. Zoltán Kocsis, director i solista. Mozart. (Ibercamera).
25 GENER	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Rainer Küchl, violí. Dir.: Bertrand de Billy. Wagner, Pfitzner, Beethoven.
26 GENER	19 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Jordi Mora. <i>Simfonia núm. 4 "Romàntica"</i> de Bruckner. Concert en col·laboració amb la JONC. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. (Segona audició).
	19 h	Casinet d'Hostafrancs	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: A. Cañamero. Boliart, Amargós, Montsalvatge.
27 GENER	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. (Tercera audició).
	11,30 h	Aliança Poblenou	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: A. Cañamero. Boliart, Amargós, Montsalvatge.
	19,30 h	Casal del Metge	Tatiana Melnitsenko, soprano. Vadim Gladtkov, piano. Bach, Mozart, Bellini, Puccini, Donizetti, Rakhmàninov, Txaikovski, Granados, Guerrero. (Societat de Concerts de Barcelona).

29 GENER	21 h	Auditori	Philharmonia Orchestra. Dir.: Lorin Maazel. Brahms. (Ibercamera).
2 FEBRER	19 h	Palau	OSV. Dir.: Salvador Brotons. Mozart, Saint-Saëns, Dvorák, Katxaturian, Berlioz. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Nacional de Lille. Albert Attenelle, piano. Dir.: Jean-Claude Casadesus. Dutilleux, Saint-Saëns, Messiaen, Ravel.
	19 h	Casinet d'Hostafrancs	Banda Municipal de Barcelona. A. Ventas, saxo soprano. Dir.: Josep Mut. Boliart, Jones, Porter, Francia, tradicionals. (Concert de Carnaval).
	19,30 h	Casal del Metge	Svetlana Tovstukha, violoncel. Bach. (Societat de Concerts de Barcelona).
3 FEBRER	11 h	Auditori	Orquestra Nacional de Lille. (Segona audició).
	11,30 h	Aliança Poblenou	Banda Municipal de Barcelona. A. Ventas, saxo soprano. Dir.: Josep Mut. Boliart, Jones, Porter, Francia, tradicionals. (Concert de Carnaval).
	19,30 h	Casal del Metge	Svetlana Tovstukha, violoncel. Bach. (Societat de Concerts de Barcelona).
6 FEBRER	20 h	Catedral	Raúl del Toro, orgue. Bach, Mendelssohn, Hindemith, Reger. (L'orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	21 h	Palau	London Symphony Orchestra. Kyung Wha Chung, violí. Dir.: André Previn. Previn, Sibelius, Dvorák. (Palau 100).
	21 h	Auditori	Camerata Salzburg. Mstislav Rostropòvitx, violoncel. Dir.: Trevor Pinnock. Boccherini, Txaikovski. (Ibercamera).
9 FEBRER	19 h	Auditori	OBC. Misha Dichter, piano. Cipa Dichter, piano. Dir.: Christopher Hogwood. Haydn, Martinu.
10 FEBRER	11 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
	19,30 h	Casal del Metge	Lawrence Power, viola. Viv McLean, piano. Schubert, Enescu, Vieuxtemps. (Societat de Concerts de Barcelona).
11 FEBRER	21 h	Palau	Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. Vivaldi, A. Scarlatti, D. Scarlatti, Händel, Corelli. (Ibercamera).
	21 h	CCCB	Sphera Ensemble. Dir.: Juan Manuel Alarcón. Eroles, Ferrer, Fideraizer, González de la Rubia, Homs, Velasco. (Avuimúsica).
15 FEBRER	21 h	Auditori	OBC. Katia Novell, violí. Dir.: Franz-Paul Decker. Homs, Mendelssohn, Strauss.
16 FEBRER	19 h	Palau	Cor Lieder Càmera. Adolf Pla, piano. Dir.: Josep Vila i Casañas. Haydn, Rossini, Brahms, cançons populars i tradicionals catalanes. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
17 FEBRER	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet Ibars. (Amics dels Clàssics).
	11,30 h	Aliança Poblenou	Banda Municipal de Barcelona. Mateu Caballé, marimba. Dir.: Josep Caballé. Bernstein, Creston, Prokófiev, Respighi.
	19,30 h	Casal del Metge	Andrei Gravitov, piano. Chopin, Scriabin, Ravel, Prokófiev. (Societat de Concerts de Barcelona).
18 FEBRER	21 h	Auditori	Gianluca Cascioli, piano. Bach, Schumann, Beethoven. (Ibercamera).
20 FEBRER	21 h	Palau	Quartet de la Filharmònica de Berlín. Suck, Mozart, Brahms. (Euroconcert).
22 FEBRER	21 h	Palau	Ievgueni Kissin, piano. Bach-Busoni, Schumann, Mussorgski. (Palau 100).
	21 h	Auditori	OBC. Daniel Ligorio, piano. Dir.: Franz-Paul Decker. Mozart, Bruckner.
	22 h	CCCB	Duet Wiek Hijmans, guitarra elèctrica, i Anna McMichael, violí. (V Cicle Internacional d'Influències Musicals).
23 FEBRER	19 h	Palau	Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Cor Albada. Jordi León i Esteve Nabona, directors. Concert d'homenatge a Manuel Oltra. Oltra, R. Lamote, Serra, Saderra. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
	20,30 h	Arco Iris Bar	Wiek Hijmans, guitarra elèctrica, i convidats. (V Cicle Internacional d'Influències Musicals).

GIRONA (GIRONÈS)

REUS (BAIX CAMP)

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

27 GENER	18 h	Centre Cultural	Ballet Carmen Roche. (Fundació Caixa Terrassa).
31 GENER	21 h	Centre Cultural	Nonet Txec. Lutoslawski, Lukas, Dvorák. (Fundació Caixa Terrassa).
17 FEBRER	18 h	Centre Cultural	Ballet de l'Òpera de Bordeus. Dir. artístic: Charles Jude. (Fundació Caixa Terrassa).
21 FEBRER	21 h	Centre Cultural	Orquestra Beethovenhalle de Bonn. Rosa Torres-Pardo, piano. Dir.: Marc Soustrot. Beethoven. (Fundació Caixa Terrassa).

catalunya música / revista musical catalana

Butlleta de domiciliació bancària

Entitat Agència D.C. Núm. compte

Signatura:

(cal omplir les dades correctament)

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms del subscriptor: _____
 Adreça: _____
 Telèfon: _____
 Codi postal i població: _____
 Profissió: _____

Desitjo subscriure'm a partir del número:

Amb la quota anual de 25,23 euros. Faré efectiu l'import mitjançant domiciliació bancària (o bé taló bancari adjunt, a favor de "Catalunya Música/Revista Musical Catalana"). Per subscripcions a l'estranger, consultiu el preu.

Les seves dades seran incorporades als fitxers del Grup Palau de la Música (Orfeó Català, Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i Consorci del Palau de la Música Catalana), amb seu al carrer de Sant Francesc de Paula, 2, de Barcelona, CP 08003, per fer-ne la gestió general, i en aquesta adreça pot exercir tots els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

reconeixem la nostra
debilitat per les grans veus

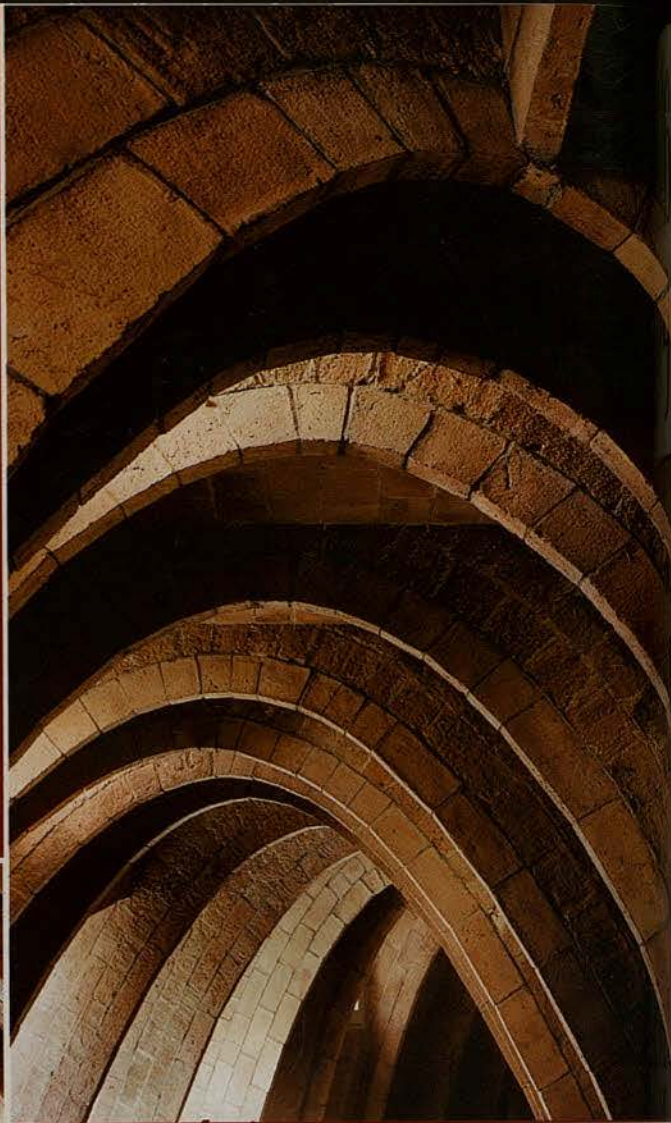

Premi al millor cava
"Guía de Vinos Gourmets 98"

Freixenet

Espai Gaudí

El Pis de La Pedrera

**Veure, viure i entendre
l'arquitectura de
Antoni Gaudí**

**Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí. La Pedrera.**
Provença 261-265. 08008 Barcelona.

Horari:
Tots els dies de la setmana,
de 10 a 20 h

Informació:
Telf.: +34 93 484 5530
Fax: +34 93 484 8840
<http://www.caixacat.es/cccc/>

Centre Cultural CAIXA CATALUNYA